

Jurnalul lui Abel



Daniel Zărnescu
colectia
2

Arta
Seductiei

Daniel Zarnescu

Jurnalul lui Abel

- introspectii si trairi -

Stepout Publishing House

2010

Tipar: Imperium Print

Centrul Incubator de Afaceri – CIAF
Sos. Oltenitei 225A, sector 4 Bucuresti
Telefon: 0722 666 356, 0720 002 562
Website: www.imperiumprint.ro
Email: imperium@imperiumprint.ro

Tiparit in România

©Copyright editie: Stepout Publishing House, 2009
(colectie Arta Seductiei)
978-606-92301-1-4

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ZĂRNESCU, DANIEL

Jurnalul lui Abel / Daniel Zărnescu. - București :
Stepout Publishing House, 2010
ISBN 978-606-92301-1-4

821.135.1-31



INTROSPÉCȚIE, *introspecții*, s.f. Analizare a vieții psihice proprii; autoobservare. ♦ Studiu psihologic bazat pe această metodă. – Din fr. **introspection**.

sursa: <http://introspectie.dictionarweb.com/>

După o furtună urâtă, natura renaște mai frumoasă ca niciodată. Așa că alungă-ți gândurile proaste pentru cândva când chiar le vei putea suporta. Acum ai nevoie doar să mergi mai departe. Respiră aerul curat, ia în mâini pământul de sub picioare.. trăiești ! După orice perioadă de acalmie vine o furtună, după orice furtună vine vreme frumoasă. După orice criză, în mod normal, lucrurile se așează mai bine decât înainte. Așa că bucură-te de ceea ce va să vină, pentru că evoluezi.

Abel

Intro

La început s-ar putea să nu îți placă de Abel.

Vezi un tip absolut normal, cu o atitudine ca un scut dincolo de care nu se poate vedea nimic. Nu zâmbește și nici nu trădează vreo emoție. Prima reacție pe care s-ar putea să o ai e "Cine dracu' mai e și ăsta?"

Așa au zis și prietenii mei timișoreni când am mers la un chef la munte și le-am explicat că vine și prietenul meu Abel, din București.

Am să îți zic și ție, cititorule, ceea ce le-am spus și prietenilor mei.

Abel e un tip foarte deștept. Nu încep cu asta pentru că e singura lui calitate și nici măcar principala. Însă ăsta e primul lucru pe care îl realizezi când stai de vorbă cu el pentru prima oară.

Are o încredere în forțele lui care e molipsitoare. Te inspiră.

E genul de om pe care vrei să îl ai lângă tine la greu pentru că știi că te poți baza pe el.

Are o calitate foarte rară printre oameni.

OFERĂ primul, fără să aștepte nimic în schimb.

Eu am așteptat câțiva ani buni, crezând că felul lui de a oferi primul și de a nu aștepta nimic în schimb e doar o aparență și că se preface așteptând momentul potrivit să ceară înapoi. Dar niciodată nu cere. Oferă răbdător. Asta m-a făcut să devin partener de afaceri cu el.

Are viziune. Nu se repede la câștigul imediat și plănuiește strategic ca un general. Așa îi și place să se vadă. Un general.

Știe seducție, pentru că poate asta te interesează pe tine cel mai mult, cititorul Jurnalului lui Abel.

Faptul că a studiat și experimentat ani de zile seducție se simte în momentul în care stai cu el la masă și vezi un tip mult prea normal.

Dacă mai uită să se bărbierească pare cel mai normal om din lume. Nu iese cu nimic în evidență.

Asta și e frumusețea în seducție.

Omul ăsta când avea 10 ani a fost trimis de la biblioteca din cartier la altă bibliotecă pentru că o citise pe toată.

Are experiențe cât pentru 3 vieți la 27 de ani.

Asta se simte.

Pentru că la 5 minute după ce începi să vorbești cu el, îți dai seama că poți discuta orice subiect și ți se deschide o lume nouă la care nu te așteptai. Atunci tipul absolut normal devine unul dintre cei mai interesanți oameni pe care i-ai cunoscut în viața ta.

Știe să își seducă audiența, oricare ar fi ea, la fel cum seduce și femeile.

Abel e genul de om căruia femeile îi spun "Nu, nu, nu, nu, nu," pentru ca la sfârșit să îi mulțumească pentru orgasmele minunate ce le-au avut.

Îi știu multe din experiențe însă nu am să vorbesc eu despre ele pentru că va vorbi jurnalul lui Abel.

Dacă mi-ai cere sfatul, cum să scoți maxim din această lectură, ți-aș zice că eu nu cunosc alți oameni care să aibă experiența lui Abel și să fie dispuși să scrie o carte pe înțelesul oricărui cititor, carte care să educe, să motiveze, să inspire, să provoace și să te lase cu dorința de "mai vreau".

Citește o dată de la cap la coadă tot și găsește acele concepte, idei, abilități care crezi că te-ar putea ajuta și pe tine în viața de zi cu zi.

Apoi caută să te educi în acele domenii pentru a putea să îți exprimi și folosești personalitatea la potențialul ei maxim.

Îți doresc o călătorie cel puțin la fel de plăcută cum am avut și eu citind:

Jurnalul lui Abel.

Timișoara 23.08.2009

Pera Novacovici

Capitolul I
Realitatea și egoul masculin

Aug 4 2005, 11:34
(matrixul)

Sunt câteva reguli impuse de matrix, poate niște reguli pe care ar fi bine să le învățăm. Mulți spun: "*Fuck Matrix!*". Dar chiar este necesar să f***m matrixul? Sau să ne adaptăm și să ne creem un matrix al nostru, cu mult mai multe opțiuni? Pe tema asta se zvonea o poveste. Cum un puști spunea că s-a luat la bătaie în liceu, l-a umplut pe ăla de sânge și cum a fost exmatriculat.. Și replica lui atotștiutoare "*Hei, fuck matrix!!!*" Sau, mai pe românește: "Îmi bag p**a!" Iar cineva, un pic mai cu capul pe umeri, spunea: "Ok, când tu o să tragi tare și o să mai ai doar câteva săptămâni de ieșit de la închisoare și eu o să fiu la costum, într-o întâlnire de afaceri, să nu uiți să îmi aduci aminte cum că tu ai f***t matrixul și eu nu..."

Sunt multe reguli ale "matrixului", așa cum le văd mulți, care au rolul lor. Și dacă tu le încalci pentru că nu accepți matrixul, apoi ești respins de matrix. Nu poți trăi fără matrix! Nu poți trăi fără cei din jur! Ești un animal social, trăiești printre oameni, trebuie să înveți că nu toate regulile sunt puse doar pentru a le încălca tu! Poate că este îndeajuns să știi că le poți încălca..

Dacă vezi regulile după care se ghidează matrixul, atunci ești un fericit. Pentru că te poți adapta și te poți folosi de acestea..

Am un vis. Să îmi deschid o cafenea. Și să îmi cumpăr o insulă. Undeva în Caraibe. Nu e mult, doar vreo 400.000 \$. Planul de afaceri al cafenelei îl am de ceva timp făcut și tot se mai adaugă în fiecare săptămână câte o idee. Mi-am scos la imprimantă profilul unei insule private din Nicaragua, de 9 acri, plină de palmieri, cu plajă de nisip alb, cu o căsuță de 2 dormitoare... Mi-am lipit foile pe tavan acasă, ca să le văd în fiecare zi și să îmi aduc aminte unde vreau să ajung.

Am lucruri mult mai importante de făcut decât să f*t matrixul în gură. Și decât să mă bat cu toți, să arăt cât de bun sunt eu, să îi înjur pe cei care mă injură, să îi fac să deschidă ochii pe cei care mă contrazic. Am lucruri mult mai importante de făcut! Vreau să fac muay thay, vreau să fac parapantă, vreau să fac parașutism, vreau să fac dansuri sau scufundări. Vreau să colind toate cafenelele posibile din țară și să văd acel ceva special pe care să îl pot fura pentru cafeneaua mea. Vreau să cunosc oameni. Oameni nu cu care să mă iau în gură, nu cărora să le bag realitatea mea pe gât, ci oameni pe care să îi prețuiesc, să mi-i apropiu ..

Prefer să fiu o trestie care se mlădiază în vânt, decât o stâncă ce se opune... Și prefer, decât să văd care e limita suportabilității oamenilor din jur.. să dau o formă localului meu, în fața monitorului. Sau să îmi f*t prietena.

Părerea mea? Nu te lupta cu ce nu îți convine.. Acceptă și mergi mai departe!

Sep 27 2005, 15:43 (despre identitate)

Există două feluri de oameni. Cei care au reguli stricte pe care le respecta în drumul lor spre succes și cei care caută regulile altora, pentru a se ghida după ele. Este diferența dintre oamenii puternici și oamenii slabi, despre învingători și învinși. Ce e ciudat este că regulile alea nu trebuie să fie extraordinare, ci doar niște stăvilare care să te țină pe linia de plutire.

Iar ceea ce îl caracterizează pe omul puternic este că el știe clar cine este.

E atât de simplu să fii sigur pe ceea ce spui, pe ceea ce vrei, încât e aberant să nu îți pui la punct capitolul ăsta.
IDENTITATEA PRIMEAZĂ ÎN SEDUCȚIE. Trebuie să știi cine

ești, trebuie să știi ce vrei de la viață, trebuie să ai în minte o imagine foarte clară cu drumul pe care o să îl urmezi. Trebuie să ai vise. Trebuie să ai principii. Trebuie să ai credințe.

Trebuie să ai o istorie a ta. Niște povestioare care te definesc pe tine ca om. Trebuie să ai plăcerile tale. Trebuie să ai fanteziile tale. Trebuie să ai dorințele tale. Trebuie să știi cine ești. Și trebuie să arăți celorlalți cine ești.

Nu e nimic mai atractiv decât cel care știe ce vrea.

Sep 27 2005, 16:07 (despre program)

Programul nu reprezintă nici pe departe ceva rigid și atât de strict încât să îți taie pofta de viață. Doar că în drumul tău către reușită trebuie să îți acorzi șansa pe care o meriți. Iar faptul că tu te vei scula din fața calculatorului și vei face ceva nu reprezintă neapărat o siguranță a reușitei.

Oamenii puternici sunt în primul rând riguroși în ceea ce fac. Își pun termene limită și fac tot posibilul să nu le încalce. Își pun obiective și modul în care acestea pot fi atinse. Și își lasă loc și de distracție.

Un program de dezvoltare personală trebuie să conțină foarte multe lucruri. Dar, în primul rând, contează ceea ce te mână pe tine. Care este motivația ta. Ce îți dorești cel mai mult. De exemplu, dacă tu vrei să ai lângă tine femei, atunci vei axa programul pe îndeplinirea acestei 'nevoi'.

Ce trebuie ținut însă minte este că orice dezechilibru nu duce decât la un succes temporar.

Programul trebuie să te transforme dintr-o persoană 'comodă' într-o persoană activă, energică, atractivă social.

Iar pentru asta trebuie să ai în vedere câteva reguli pe care să le respecti.

- ideea de echilibru. Tot ce este în exces dăunează. Mai mult de 3 nopți pierdute pe săptămână crează un deficit. Mai mult de x ore petrecute aiurea pe calculator crează un deficit. Lipsa somnului sau a alimentației, etc. Prin urmare, programul trebuie să țină cont de foarte multe aspecte și nu trebuie neapărat să dea la virgulă activitatea ta zilnică, cât să îți dea procente de activități / săptămână.

- sport. Mult timp s-a subminat importanța efortului fizic. Este un element vital în căutarea fericirii. Atunci când faci mișcare, în corpul tău sunt eliminate endorfine care te fac să te simți relaxat și *fresh*, care îți resetează creierul încărcat cu probleme de tot felul.

- odihnă. Trebuie să ai parte de un număr de ore de odihnă pe săptămână. Este o diferență enormă între persoana ta la o întâlnire oarecare după un somn de 2-3 ore decât persoana ta după 2 nopți nedormite, asta în cazul celor care au obiceiul să piardă nopți în neștire. 1-2 nopți pierdute pe săptămână reprezintă ceva acceptabil. Mai mult de atât dai naștere unui dezechilibru.

- alimentație. Trebuie să ai grijă de corpul tău ca să aibă și el grijă de tine. Mai multe mese pe zi programate la o oră cât de cât fixă, reducerea numărului de țigări și cafea din timpul zilei, fructe multe și sucuri naturale.

- socializare. Ce este cert - în afară de munca ta propriu-zisă către obiectivele pe care ți le-ai pus este bine să acorzi destul de mult timp ideii de a cunoaște persoane noi, de a-ți face prieteni, de a te simți viabil din acest punct de vedere.

- hobby-uri. Acordă-ți timp, pe lângă munca ta, unor hobby-uri diverse, care să îți umple timpul liber și cu ajutorul cărora să cunoști persoane noi și care să îți dea din

entuziasmul lor de a trăi.

Programul este foarte important în drumul tău către succes. Ceea ce trebuie ținut minte este că fiecare program în parte trebuie personalizat în funcție de nevoile fiecăruia și a obiectivelor majore pe care acesta le are în momentul respectiv.

Și normal că trebuie respectat.

Exemplul de mai sus este mai mult general, în ideea că trebuie să ții cont de mai multe lucruri cât de cât mărunte care îți pot da în viață o varietate destul de bogată încât să te simți activ și împăcat cu tine.

Celor care vin cu programe specifice pe o anumită problemă care trebuie rezolvată, trebuie să țină cont să își acorde destul timp liber pentru a nu percepe programul respectiv ca un stres. Și trebuie structurat astfel încât motivația să nu îi părăsească niciodată.

Poți să îți oferi mici recompense în cazul în care reușești să atingi un pas important în acel program. O seară cu o bere Heineken sau o înghețată la McDonalds - exemple de *recompense* motivaționale.

Ce trebuie ținut minte este că puterea este în fiecare. Absolut totul se poate. Programul te ține pe nișă îndeajuns de mult timp încât să te învețe cum se obține ceva. Și să îți intre în reflex.

Sep 27 2005, 16:25
(despre structură)

Atingem și ultima din problemele care mă interesează în mod deosebit în ultima vreme. Mulți ies special la agățat în

ideea că în timp va deveni bun, că în timp va dispărea orice anxietate socială, că în timp va f**e din abordări la rece.

Dar greșeala comună este aceea că nu se pleacă cu ceva în minte. Am trecut prin tot ce se poate trece în seducție și a fost îndeajuns pentru a ajunge la niște concluzii care să mă ridice din fotoliu de fiecare dată când porția de sex dispăre. Ah, da, sunt obsedat sexual. Și tu ești !

Gresela comună - nu îți faci planul unei abordări. Nu îți faci structura! Structura nu înseamnă un conglomerat de replici spuse una după alta și care dă naștere la un rezultat mai mult sau mai puțin notabil. Cât înseamnă faptul că îți crezi anumite automatisme în conversație care să te ducă întotdeauna către o finalizare a abordării. #Close (luarea numărului de telefon) - unealta prin care te mai poți întâlni cu tipa care ție ți s-a părut interesantă.

Observi ce e în natură și aplici la propria ta persoană. Țiganul care e tupeist și nu are nici o problemă în a intra în vorbă cu fetele se duce și spune 'bună' și 'vreau și eu numărul de telefon'. Atât. Acestea sunt doar bazele unei structuri. Nu mai trebuie decât să umpli golul dintre cele două extreme cu conversație de oarecare calitate. Nu sunt rutine! (nu că nu aș fi de acord cu ele, atâta timp cât îți aduc rezultate), sunt subiecte pe marginea cărora poți avea zeci, sute, mii de conversații.. iar o structură poate arăta în felul următor:

opener (direct sau indirect) - subiect 1 - subiect 2 - subiect 3 - Close (închidere).

Cum sună tot ce am zis în comparație cu ideea care se vehiculează pe forumuri și care a scos din circuit foarte multe persoane? Adică vechea metodă prin care intri în vorbă cu ea și aștepti să te împuște, ca să vezi dacă te poți feri de gloanțe. Trebuie să controlezi tu discuția, pentru că d'aia ești bărbat !!! Nu te lași la degetul ei mic!

Se pare că în seara asta voi avea karma bună, vorba unui bun prieten de al meu. Experiența mea este experiența ta!

Jan 25 2006, 02:36
(ordin de încorporare)

Mi-o venit drăcia asta acasă, a răspuns mama.. care săraca știe că sunt la a doua facultate. Și așa i-a zis ăluia. Acum, eu tre să mă prezint acolo la 23 februarie iar anul ăsta numai de asta nu aveam nevoie. Am mult prea multe treburi de făcut.

Aug 31 2006, 01:45
(descoperă-te!)

Nesiguranța vine din prisma faptului că nu te cunoști îndeajuns pe tine. Nu te crezi interesant, nu te crezi destul de bun, nu te crezi destul de atractiv.

Poate că puțină aroganță nu ar strica. Dar aroganță dată de valoare, care să aibă un soclu. Și foarte puțină.

Și sinceritate. Cu tine în primul rând.

Personalitatea ta abia acum o pui pe picioare. Nu ai nevoie de poveștile altora, de metodele altora, de gândirile altora. Totul le așezi din prisma ta de a judeca lucrurile și din experiența ta.

Fiecare trebuie să aibă propriile povești, propria identitate, propria amprentă. Ia o foaie de hârtie și fă-ți profilul.

Cum te cheamă.
Vârsta.
Zodia.

Studiile.
Experiența în relații.
Partea profesională.
Cele mai amuzante întâmplări.
Cele mai penibile întâmplări.
Părțile bune.
Părțile rele.
Pasiunile (detaliat)
Ce urăști.
Ce iubești.

etc
etc
etc

După ce ai scris eseul, pune-l la păstrare câteva zile. Apoi recitește-l. Ți se pare cunoscut? Da? NORMAL CĂ DA. EȘTI TU ! Dacă ai ceea ce te definește în capul tău, atunci se poate spune că ai carismă. Pentru că, plin de naturalețe, poți spune întâmplările penibile fără nici un stres. Un om atractiv e cel care se cunoaște pe el însuși în primul rând.

E vorba de naturalețe și sinceritate.

Pune foaia aia pe perete și ai grijă să o citești în fiecare zi, timp de o lună. Și tot cam atât, să spui tot ce ai scris în foile alea tuturor cunoscuților tai, ca parte din conversație normală, fără să forțezi.

=====

PARTEA A II-a

Ia altă foaie de hârtie. Respiră adânc și scrie cum vrei să fii. Ce planuri ai, cum te vezi peste 1 an. Peste 3. Peste 5. Peste 10. Scrie cum o să faci asta.

Ia foaia, pune-o la păstrare câteva zile. Apoi ia-o și refa-o.

Nu e bună! Tre să fii mai concret de atât! Mai las-o ceva zile.

Apoi recitește-o. Bagă bine la cap. Aia vrei tu să fii. ȘI o să fii.

Fiecare om are visurile lui. Un om cu un scop în viață e un om foarte ancorat în societate, ca puțini alții. De aceea e foarte atractiv.

Acum știi cine ești și cine o să fii. Ce îți trebuie mai mult? Du-te și poartă niscai conversații cu niște tipe. Și atrage-le în subiectele astea. O să vezi ceva diferit.

Succes.

Oct 10 2006, 09:36
(mereu cad în picioare, partea I)

Viața ia mereu întorsături ciudate. Schimbări de situație care în mod normal te-ar doborî, te întăresc. Pentru că ai ajuns în stadiul în care o lovitură primită este ca aerul tare de munte pentru un creier oxigenat de Parcul Auto București.

Am avut situații penibile. Am avut situații grele. Am avut situații desperate. Dacă stau să îmi aduc aminte fiecare situație în parte, singurul lucru care le unește pe toate este dorința de a cădea în picioare. Apoi îndârjirea de a avansa.

Împart oamenii din jur în două categorii. Cei care studiază cum să se comporte, cum să fie ca să aibă succes... și cei care sunt așa.

Sunt cei care se lamentează.. și cei care trec mai departe.

Sunt cei care sunt dezamăgiți de cei din jur.. și sunt cei cu

voință.

Diferența dintre oamenii de succes și cei care nu reușesc este că primii îmbrățișează eșecul.. câteodată evident. Iar ceilalți se opresc.

Sunt cei care au nevoie de scuze.. și cei care au nevoie de motive.

Acestea sunt gândurile unui supraviețuitor.

Va urma..

Oct 12 2006, 00:19
(sunt de Oscar!, partea a II-a)

Ești un actor foarte bun.

De fapt atât de bun încât te identifici cu rolul pe care îl joci. Hei, dar îți place să fii actorul principal în filmul ăsta. Mai ales că e filmul tău. Știi că personajul tău nu s-ar opri niciodată din drum. ȘI totodată știi că orice piedică întâmpinată e un deliciu pentru spectatori. Așa că trebuie să mergi mai departe. Personajul tău nu se lamentează. Personajul tău se bazează mult pe instincte. Atacă atunci când trebuie să atace. Se apără atunci când trebuie să se apere, când e călcat pe coadă.


Are defecte! Defecte atât de delicioase, încât ceilalți le sorb din priviri. Poate că fumează în draci și aruncă țigările cu boltă, pe spate. Dar asta e parte din el. Așa îi stă lui bine.

Are hobby-uri. Unele neștiute de nimeni. Poate că o dată pe săptămână face box. Și când iese de acolo, tremură de oboseală... și se duce să facă rapid un duș cu prosopul pe umăr și în curul gol printre bărbați.

Are o viață de noapte activă. Săptămâna trecută a fost într-un club de gay, săptămâna asta se îmbracă precum unul când se duce în club.

Are o viață profesională fără dubiu. Își știe valoarea. Trăiește prin ce face. Pentru că face bine.

Ce mai are personajul tău?
Ce NU are personajul tău?

Care e tema muzicală? 
Ce îl deosebește de celelalte personaje?
Ce îl face atât de special?

Tu știi mai bine.
Definește-l și vezi dacă e vreo șansă să câștigi Oscarul în viața asta!

Acestea sunt gândurile unui star dependent de cinema..

a continua..

Oct 12 2006, 00:36
(atins de zei, partea a III-a)

Wooooohooooo..

Mă simt atât de bine când mă uit în oglindă!

Câteodată mă întreb dacă puteam fi mai bun de atât. Sunt intradevăr de viță nobilă. Simt asta. Simt în tot ce fac. Tot ce ating. Am valoare. Pune-mă să fac orice. Dar absolut orice.. și îți voi dovedi că îl pot face mai bine decât 99% din cei care mă înconjoară.

Și e și o latură amăruie în asta.. Sunt autodestructiv, cum numai un zeu poate fi. Și am nevoie de voi, pământenilor,

să îmi recapăt echilibrul.

Și când mă satur de pământul de sub picioarele voastre, mă întorc între ai mei.

Ce mă deosebește de voi, pământeni fără nici o direcție.. este că EU știu unde o să ajung..

Măcar de ați ști!

Acestea sunt gândurile unui zeu.

va urma..

Oct 12 2006, 00:52
(obsessional trainer, partea a IV-a)

Ca să faci un lucru bine, tre să pui osul la treabă. Prin meditație nu obții decât.. meditație.

Când faci prima oară ceva, îl faci sub orice critică. A doua oară îl faci cel puțin la fel de prost. Dacă te mulțumești cu atât, ai mari probleme de percepție. A zecea oară dacă îl faci, abia atunci începi să îți dai seama că există oameni care chiar se pricep să facă ce faci tu.. și ți se face rușine. La a 100-a încercare parcă prinzi gustul, dar crește nemulțumirea.

Când ajungi la cifra 1000 începi să respiri. Creația ta arată bine. Dar nu de ajuns. Acum vezi cu alți ochi concurența. La 10 000 se mișcă bine. Ai intrat în sistem. Ești bun! La 100 000 capeți deja aroganță. Sunt puțini ca tine, dar vrei mai mult ! Vrei să fii cel mai bun. Iar la 1 000 000 cauți în zadar concurența.

Valoarea vine prin prestanță. Prestanța vine prin experiență. Experiența vine prin muncă !

These are the thoughts of an obsessional trainer.

va urma..

Nov 11 2006, 12:05
(escroc sentimental, partea a V-a)

Ai observat vreodată acel tip de persoană care face exces în a-i critica pe cei din jur? Sau care reproșează extrem de ușor? Cu care, dacă vorbești, trebuie să fii mereu cu garda pusă și care te face să te simți inconfortabil?

Acela este opusul persoanei care vrei tu să fii.

Îți e frică să spui anumite cuvinte?

"Îmi place de tine"

"Te iubesc"

"Hai să mergem să bem o cafea"

"Mi-a făcut plăcere să te cunosc"

"Ești o persoană deosebită"

"Mă simt bine cu tine"

"Îmi place cum îți stă în bluza asta"

"Îmi plac sânii tăi"

"Îmi plăci tu"

Ai o săptămână la dispoziție. Fă tot ce faci în mod obișnuit, cu o singură diferență. Pleci în orice interacțiune cu persoanele din jur de la ideea că au ceva al lor, care îi definește și care îi face mai buni. Ceva care ție îți place.

Și vânează ce îți place la cei din jur. Bagă în conversațiile normale mici astfel de complimente. Vezi cum reacționează și vezi dacă ți se potrivește. Fii sincer când le spui. Spune-i mamei tale că îți place cum a gătit în ziua aia. E ceva, nu?

Spune-i tatălui că ai chef să bei o bere cu el și că te duci să

cumperi din banii tăi să o beți împreună.
Spune-le amicelor tale că ți-a fost dor de ele. Vezi cum reacționează.

Ce e important, aceste mici sincerități, în conversație sau gesturi, să fie veridice, să nu pară făcute doar pentru a fi făcute. Trebuie să aibă un punct veridic de plecare.

Vezi ce îți place la cei din jur și fii escroc sentimental pentru o săptămână. Pentru că, în definitiv, asta e și ideea.

Succes.

Acestea sunt gândurile unui escroc sentimental,

va urma...

Mai 14 2007, 17:03 (nu mă atașez emoțional !, partea a VI-a)

Gândirea este simplă. Tot ce fac, tot ce spun, cum trăiesc - stilul de viață. Toate spun că sunt independent. Femeile se simt atrase de mine din punctul ăsta de vedere - și le e teamă în același timp.

Mă distrez, dar nu vreau să fiu legat de nimeni. Sincer vă spun. Dacă o tipă vrea să mă prindă în vreo relație, va trebui să muncească pentru asta. Până atunci, muncesc pentru viitorul meu, visele mele - și mă distrez ca un nebun. Și toată lumea mă admiră pentru asta.

Femeile vor să mă prindă în lațul relațiilor, iar până nu găsesc femeia potrivită, nu are rost să mă complic. M-ar da prea mult înapoi. Așa că până atunci nu mă implic emoțional. Pe de o parte sunt afemeiat și nu ezit să îmi petrec clipe minunate alături de femei, dar fără să îmi fac griji pentru ziua de mâine cu întrebări gen "Oare va mai fi

lângă mine?". Asta e treaba lor. Pentru că eu nu vreau neapărat pe cineva lângă mine.

Știu doar că dacă voi găsi persoana potrivită, voi avea puterea să o păstrez. Dar e cale lungă până atunci.

Acestea sunt gândurile unui bărbat care știe ce vrea de la viață.

Feb 10 2007, 01:20 (ce anume te poate face un bărbat adevărat?)

Trăim în secolul vitezei și al acțiunii, așa că o să încerc să fiu pe cât de concis pot.

Subiect: Ce anume te poate face un bărbat adevărat.

Soluția: Cele X metode pentru a deveni un bărbat adevărat, varianta necenzurată.

Intro: PRINTRE BĂRBAȚI DOMNEȘTE FRUSTRAREA.
Generația tânără de acum este cea crescută de mame și de bunici pe vremea târziu comunistă & de la începutul anilor '90), care nu ne-au învățat decât cum să nu îi călcăm pe coadă pe ceilalți.

Dar condiția de bărbat străbate mai mult decât o agresivitate pe care oricum o avem în gene.

AVEM NEVOIE DE RELAXARE ÎN TOT CE FACEM.

Așa că pun o întrebare pe care ar trebui să o puneți de fiecare dată când vreți ceva/vă lipsește ceva.

Ce ai face ACUM dacă nu ți-ar fi frică?

Când ai jucat ultima oară fotbal? Dar Counter Strike?

Trezește-te! Calculatorul nu e decât lanțul care atârână la gâtul tău.

Când ai traversat ultima oară un râu fără colac și padele?
Asta trebuie să faci acum. Nu ai cum să știi ce îți place și ce te definește decât dacă lași întreaga aură de parvenit bucureștean și ÎNCERCI. ÎNCEPI SĂ TRĂIEȘTI. ÎNCEPI SĂ ÎNCERCI. Odată ce ai încercat poți păstra și poți da la o parte.

Când ai sărutat o tipă ultima oară de la prima întâlnire? (nu te întreb când ai dus-o acasă la prima întâlnire pentru că nu cred că se pune problema)

Când te-ai bătut ultima oară cu un prieten parte în parte, până zice unul 'stop'?

Când ai mâncat ultima oară la un restaurant chinezesc?

Când ai fost ultima oară în Cluj? Dar în Timișoara? Dar în Dorna? Dar în Satu-Mare? Dar în Budapesta?

(ca o paranteză, pentru amatori - ultimele 4 Miss România vin din Satu-Mare, cel puțin așa mi-a spus un localnic ocupat să îmi toarne palincă în pahar.)

Când te-ai îmbrăcat ultima oară la costum?

Când ai făcut rafting ultima oară?

Când ai făcut paintball?

Când ai dat ultima oară gol din foarfecă pe un teren de fotbal?

Când ai dus ultima oară un trandafir prietenei tale?

SUNTEM FĂTĂLĂI! Uităm să trăim pentru noi înainte de toate și trăim prin visele noastre. Așa că în loc să FACEM, visăm. Ne e atât de jenă de propria ființă încât ne imaginăm în alte trupuri, cu alte minți - și așa visăm, cu ochii deschiși, în formula atotcunoscută "cum ar fi să ..".

EXISTĂ DOAR ACUM PENTRU TINE.

Când ai spus ultima oară "te iubesc"?

Când ai injectat ultima oară un pepene cu votcă?

Când ai făcut sex ultima oară într-o toaletă publică?

Și când lângă o sticlă de vin roșu, demisec?

Vremea trece, prietene. Iar un bărbat adevărat are ceva ce tu nu vei avea decât dacă vei investi ceva timp în asta. Bine, îți voi spune, dar va trebui să îmi promiți că vei face tot ce îți stă în putință pentru a deveni un asemenea bărbat.

Un bărbat adevărat are experiență.

Tu ai experiență?

Apr 24 2007, 13:36
(să știi sau să nu știi?)

Să știi?

A fost odată o broască mică ce trăia într-o fântână adâncă. Fântâna și bucățica de cer pe care putea să o vadă erau tot universul ei. Într-o zi broșcuța noastră a întâlnit o altă broască ce trăia în afara fântânii.

"De ce nu cobori să te joci cu mine?" a întrebat broasca din fântână.

"Ce e acolo?" a întrebat broasca de sus.

"Avem totul aici. Tot ce îți poți dori. Curente mari și mai mici, stele, o lună câteodată, și câteodată ajung aici până și obiecte care zboară în jos din cer", a răspuns broască din fântână.

Broasca de sus a oftat și i-a spus: "Dragă prietene, trăiești într-o lume închisă. Nu ai văzut ce e pe aici în lumea mai mare."

Broască din fântână s-a supărat. "Nu-mi povesti că aveți acolo o lume mai mare ca a noastră! Lumea mea e mare. Noi vedem și trăim orice experiență pe care ne-o oferă viața" ...așa grăi broască din fântână.

"Nu, prietene. Tu poți vedea numai lumea de deasupra ta printr-o gaură de diametrul fântânii. Lumea aici sus e enormă. Aș vrea să pot să-ți arăt cât de mare e", spune broasca de sus.

Broscuța fântânii era supărată rău acum. "Nu te cred! Ce-mi spui sunt minciuni! Mă duc să-l întreb pe tata."

Îi povestește tatălui despre discuția avută cu broasca de sus. "Fiule", îi spune tatăl cu inima grea, "prietenuțu tău are dreptate. Am auzit că sus e o lume mult mai mare, cu mult mai multe stele decât putem noi să vedem de aici."

"Atunci de ce nu mi-ai spus până acum?" îl întreabă broscuța.

"La ce bun să o fac? Destinul tău e să fii aici în fântână. Nu poți ieși", a răspuns tatăl broscui.

Micuța broască iar se supăra: "Ba da pot să ies, o să-ți arăt!" și s-a cățarat... dar fântâna era prea adâncă, pământul prea departe, și a căzut la loc.

"Nu, fiule. Eu am încercat toată viața și la fel au încercat strămoșii tăi. Fii mulțumit cu ce ai, altfel vei suferi în viață."

"Vreau să ies și să văd lumea de sus!" a strigat broscuiul cel mic cu multă determinare.

"Nu fiule. Acceptă-ți destinul. Învață să trăiești cu ce ți s-a dat", i-a spus tatăl.

Și așa broscuiul fiu și-a consumat viața încercând să scape de fântâna întunecoasă și rece. Dar nu a reușit. Lumea de sus a rămas un vis.

Basm de Li Cunxin preluat de la vnigama.blogspot.com

...sau să nu știi?

O veche legendă amerindiană povestește despre un viteaz care a găsit într-o zi un ou de vultur și l-a pus într-un cuib de pui de preerie. Puiul de vultur a văzut lumina zilei odată cu puii de preerie și a crescut alături de ei.

Toată viața lui tânărul vultur a făcut exact ceea ce făceau puii de preerie. Ciugulea insecte și scurma după răme în pământ. Cloncănea și cârâia exact ca un veritabil pui de preerie. Iar când zbura stârnea un nor de pene pe o distanță de câțiva metri.

Până la urmă, acesta era stilul de zbor al puilor de preerie.

Anii au trecut și vulturul a crescut.

Într-o zi a văzut o pasăre minunată care plana în înaltul cerului albastru fără nori. Elegant, pasărea uriașă se rotea

mișcându-și încet aripile aurii.

"Ce pasăre minunată!" a exclamat vulturul nostru către prietenii lui puii. "Ce este? "

"Ăsta-i un vultur, regele păsărilor", a cloncănit unul dintre pui. "Dar ar fi bine să o lași baltă. Tu n-ai să fii niciodată un vultur."

Și uite așa vulturul a uitat de pasărea magnifică și a murit, convins fiind că este un pui de preerie.

Sursa: <http://special4u.ro/?p=119>

Apr 24 2007, 13:38 (povestea lupilor)

O bătrână Cherokee îi spune nepotului său despre o luptă care se dă în ea. Este o bătălie între 2 lupi.

Unul este rău: se înfurie, invidiază, regretă, lăcomește, e arogant, gelos, orgolios, minte, își plânge de milă, se simte inferior, vinovat, e plin de mânie...

Celălalt e bun: e vesel, calm, iubitor, umil, binevoitor, generos, încrezător, optimist, plin de compasiune și credință, recunoscător...

Nepotul se gândi pentru o clipă apoi întrebă:
"Și cine va câștiga această bătălie?"

Bătrâna Cherokee i-a răspuns simplu:
"Cel pe care îl hrănesc."

Sursa: www.special4u.ro

Jun 27 2007, 21:45

(regăsirea de sine - forța mentală, analiză de text Sun Tzu)

În căutarea depășirii limitelor și a condiției, ne e ușor să exagerăm. Ne e foarte ușor să greșim. Dar, fără greșală, nu poți ști cu adevărat ce e corect și ce cale trebuie urmată.. până când vei greși data viitoare.

Rick_h mi-a spus la o bere o chestie fenomenală, pe care nu poți să o înțelegi decât dacă o adaugi în context. Mi-a explicat care e diferența dintre stilurile de luptă ale chinezilor și japonezilor. Și a exemplificat cum primesc loviturile 2 luptători din naționalitățile de mai sus. Chinezii parează tot, lovesc cât pot și care e mai tare rămâne pe picioare. Japonezii .. fac o eschivă și luptă mai departe.

În capitolul IV (Dispuneri) din Arta Războiului, o interpretare a versetului 9 spune: *"Să câștigi o bătălie datorită unei lupte grele sau datorită norocului nu este un semn de iscusință".*

Cum vrei să percepi viața?

Sun Tzu - Arta Războiului, capitolul V (Energie), versetul 5 și 6:

5. Ca regulă generală, în bătălie folosește forța normală, pentru a angaja lupta; folosește forța extraordinară pentru a cuceri victoria.

6. Resursele celor ce sunt experți în utilizarea forțelor extraordinare sunt la fel de nemărginite ca cerul și pământul, la fel de inepuizabile ca apa marilor fluvii.

Am văzut un patron de firmă ce lupta în stil chinez cu afacerea lui și cu viața, în general. Ca un uragan, rupea tot în calea lui. Fără planuri de dinainte făcute, ducea totul

către limită pe fiecare zi care trecea. Și firma nu reușea să găsească un ritm normal de viață, ci doar unul dezlănțuit, în care nimic nu era sigur.

Tensiune ridicată, salvare.. a doua zi pe picioare, datorii la bănci, gardă. Lovitură parată, contraofensivă. Și mereu aceeași remarcă: "Sunt semne pozitive, încep să fiu optimist." Iar datoriile rămâneau și creșteau. Urât vârtej al vieții.

Și o întrebare pe care oricine ar trebui să și-o pună:
"Lucrează timpul în favoarea ta, sau în defavoare?
Acumulezi, sau pierzi cu fiecare clipă care trece? Devii mai puternic sau mai disperat?"

În implementarea proiectelor există o vorbă: "orice pas făcut fără un plan de dinainte stabilit este un pas greșit".

O să mă auziți deseori citând din Sun Tzu, pentru că tocmai a devenit un punct de echilibru, vitalitate și viziune, o biblie. Deseori egoul nostru se ridică extrem de sus față de condiția actuală și ne face să fim extrem de slabi în relațiile cu ceilalți. Bășinoși. Încrezuți. Dacă la început rezultatele te fac să ai încredere în tine, la un moment dat te fac să depășești pragul critic și să ai o viziune denaturată asupra lucrurilor.

Capitolul I din Arta Războiului (Evaluări), versetul 22

22. Li Chu'an: "Dacă generalul este coleric, autoritatea lui poate fi ușor zdruncinată. Caracterul său devine instabil."
Chang Yu: "Dacă generalul armatei inamice este încăpățânat și se înfurie ușor, insultă-l și enervează-l, așa încât să devină furios, să nu mai vadă clar și să atace necugetat, fără nici un plan".

Cât de mult contează stăpânirea de sine? Cât de mult contează scopul tău în viață? Cât de mult contează aceste

mici piedici care apar în viață și pe care ții să le înfrângi, uitând de chemarea ta? Cine e prea ocupat să distrugă piedicile care îi apăr, uită unde trebuie să ajungă.

Este bine să fii ferm când situația o cere, să fii modest când ești pe alt câmp de luptă decât cel care contează, să fii cinic când adversarul o cere. Este bine să poți ataca fără menajamente când trebuie.. și să te retragi înainte de a fi prea târziu. Este bine să fii ca apa, capabilă de calmitatea unui lac de câmpie.. și vijelioasă ca un râu de munte.

Este bine să fii tu.

Jul 22 2007, 02:00
(scopul final, principii)

Nu sunt perfect, prefer să îmi dau astfel o șansă, ca să pot greși.

Nu sunt cel mai bun, prefer astfel să am un țel în ce fac.

Drumul nu se oprește niciodată, ar trebui să știi asta. Așa că fă-ți-l plăcut, înainte de finalitatea lui.

Unul dintre citatele care mi-au plăcut cel mai mult cu privire la evoluția unui om:

"Cel mai important lucru în viață este să nu încetezi să îți pui întrebări." Albert Einstein.

Un om sărac și nefericit va fi nefericit și când va fi bogat. Așa că fericirea nu poate fi căutată printr-o finalitate, ci prin drumul pe care îl urmezi (viziunea), prin pasiunea cu care faci ceea ce faci (pasiune & persistență) și prin ideea de prezent (*trăiește-ți viața!*).

Nu te lăsa dărâmat de insuccese. Cu fiecare insucces pe care îl ai ești mai aproape de succesul pe care îl visezi. Așa

că râzi când îl întâmpini, ridică-te, scutură-ți hainele și ia-o de la capăt cu zâmbetul pe buze.

Și nu uita. Un om e pe atât de fericit pe cât vrea el să fie. Nici mai mult, nici mai puțin.

Așa că nu mai da vina pe alții pentru golurile și eșecurile pe care le ai tu în viața ta. Pentru că e cel mai simplu lucru să dai vina pe tatăl tău că nu are mai mulți bani ca să te ajute în viață (gândește-te ce va zice fiul tău despre tine), e ușor să dai vina pe prieteni, pe viață, pe profesori & mentori etc. Mai greu e să dai vina pe tine. Dacă simți că îți lipsește ceva, atunci muncește pentru acel lucru și îl vei avea.

Și unde e împlinire mai mare când ești stăpânul propriului destin? Învăță să iei ce îți place, să fii sincer cu ce vrei și să pui pasiune în ce faci.

Aug 20 2007, 00:31 (viziune asupra vieții)

Au trecut ceva ani de când mi-am luat soarta în propriile mâini, și tot nu sunt mulțumit în totalitate de mine, de reacțiile mele, mentalitatea, atitudinea și perspectivele mele.

Ca oameni, cel mai ușor lucru pe care putem să îl facem este să devenim dependenți. De la alcool, tutun, .. până la droguri. Dar astea sunt cele mai evidente. Pentru că suntem înconjurați de dependențe de toate felurile. Iar un lucru la fel de ușor de care să poți depinde în viață .. este altă persoană, în speță - o femeie.

Înfrișător lucru. Din păcate, limitele nu le pun persoanele de lângă noi, cât ni le punem noi înșine. Dar mi s-a dovedit de prea multe ori în viață că dependența de o femeie, oricât de mult ai iubi-o, este un lucru negativ. Mănâncă prea multe

resurse.

TREBUIE SĂ FIM EGOCENTRIȘTI, într-o manieră cu mult mai pozitivă decât sună la prima audiere. Ce înseamnă asta? Înseamnă ca tu să depinzi în primul rând de tine, și abia apoi de senzațiile pe care ți le poate oferi o femeie. Sau niște prieteni foarte buni.

Nu e o acuză, este o realitate. Atâta timp cât depinzi de tine, ești o persoană într-atât de puternic încât să ai pe cineva lângă tine pe care să îl iubești cu adevărat. Pe de altă parte, asemuiesc femeia cu un resort ciudat. Depinzi de ea, se îndepărtează. Nu depinzi de ea, îți stă aproape și te iubește.

Pentru că are nevoie de cineva puternic, pe de o parte, dar și pentru că ea dă dependență. Și cum ar arăta un cuplu cu doi oameni dependenți unul de altul? Ca niște drogați legați la aparate, în sevraj continuu. Așa că femeia preferă un om independent de care să fie dependentă. Căruia să îi ia echilibrul și puterea.

Asta înseamnă egocentrist în viziunea mea. Deseori e o senzație de singurătate acută, dar mai mult de atât, e de putere absolută asupra destinului. Înseamnă o viziune puternică, afaceri, pasiuni, viață.

Jan 13 2008, 04:21 (state)

Nu, nu este vorba de statele unite ale americii. 😊

State-ul (dispoziția) și controlul lui este răspunzător pentru cât de confortabil te vei simți tu în situații neprevăzute (sau chiar și normale).. Fiecare situație cere un comportament anume. Ideea e că atunci când ești liniar, apar probleme. Îți iei problemele de la muncă unde trebuie să te distrezi, sau invers - atunci apar probleme.

Controlul state-ului te ajută ca relaxarea să fie relaxare și munca muncă. În momentul în care nu mai faci distincția situaționalului în viața ta, ATUNCI apar probleme.

Nu sunt vorbe mărețe, nu sunt vorbe inventate (cel puțin nu de mine), dar sunt motivele pentru care mulți nu se bucură de viață așa cum trebuie.

May 27 2008, 19:57
(o datorie morală)

Când eram mic m-a sprijinit. Era singura persoană care îmi dădea încredere și spunea că o să fac lucruri la care alții doar visează. Nici chiar eu nu îl credeam. Eram mic, eram luat la mișto de toți, îmi plăcea să mă scald și să joc fotbal. Atât. Dar eram feblețea lui.

Este vorba de bunicul meu din partea tatălui.

Sunt un om plin de slăbiciuni, iar de fiecare dată când mă gândesc la el, chiar și acum, după atât timp, instantaneu, mi se umezesc ochii. Plâng rareori, dar o vorbă spune că oamenii puternici rareori sunt văzuți plângând. Se ascund, plâng și ies din colțul lor întunecat mai reci ca niciodată.

Până la 20-21 de ani eram un pierde vară. Băătură, distracție, fotbal, puține nopți pe acasă. *Flower power*. La vârsta aceea a murit.

A fost un șoc pentru mine.
NU am fost la înmormântarea lui.
NU PUTEAM SĂ ACCEPT.
Aveam ochii reci, goi, sufletul închis.

Mă părăsise.

Brusc eram singur.

Nu am fost la înmormântarea lui. Am rămas în București și am fugit să beau cu niște prieteni. Nu am vorbit cu nimeni despre asta. La 2 săptămâni țin minte că am izbucnit într-un hohot de plâns în propria mea casă, cu o mână trânteam ușile, ca să nu mă vadă nimeni, îmi mușcam buzele, ca să nu scot zgomot. Am ajuns în bucătărie, unde am blocat ușa cu mobilă .. și m-am băgat într-un colț. Și m-am făcut mic, plângând în HOHOTE, URLTRAIAN-MI DUREREA dincolo de radioul pe care îl dădusem la maximum.

Au trecut 6 ani de atunci...

Încă mă cutremură plânsul în momentul în care îmi aduc de el. Nu arăt, dar simt că nu mă pot stăpâni.

Weekendul ăsta am venit de la mare cu mașina, și am trecut și pe acolo, deși aveam inima îndoită. Am fost la casa alor mei. Și simțeam cum tremur, cum îmi vine să urlu. DUPĂ ATÂTA TIMP EU NU AM RENUNȚAT LA EL. De ce a plecat ? De ce m-a lăsat singur ?

Simt că avea atâtea așteptări de la mine.. și simt că îi sunt atât de dator, că nu am făcut nici măcar o zecime din ce îmi zicea el. Simt că nu pot să îmi iau acum rămas bun de la el, când am nevoie de el mai multă decât oricând. Am revăzut casa, acum părăsită, am revăzut nucul sub care stăteam și beam bere, acum tăiat din rădăcină, am văzut ușile închise.

Și am fugit, spre surprinderea celor care erau cu mine cu mașina. M-am suit la volan și am plecat de acolo cu peste 100 la oră, pe drum de țară, lăsând în urmă o imagine a unui om la care am ținut imens. Abia m-am stăpânit să nu plâng. Dar de 6 ani de zile port durerea asta în suflet.. și simt că nu sunt pregătit, de fiecare dată când mă gândesc că o să stau în sfârșit în fața mormântului lui... simt că o să se prăbușească lumea peste mine. Că o să fiu cu adevărat

singur. Și nu o să mă pot stăpâni, și o să plâng în hohote, și o să îi cer iertare că nu am stat lângă el pe ultimul drum.

Dar nu am putut să îi dau drumul,
încă nu pot...

Vreau să îi spun... că încerc să fac tot ce ar fi vrut el să fac... și să fiu măcar o treime din bărbatul care a fost el. Și că îmi pare rău, că îl iubesc, că l-am dezamăgit, că de ce a plecat, că nu am vrut să plece, că aș fi vrut să rămână lângă mine, să îmi zică, să mă ajute, să nu mă lase. Să rămână.

Am 26 de ani și am plâns rareori în viața mea. De obicei dau cu pumnul sau cu vorba.. și sunt prea mândru ca să accept slăbiciunile astea..

Dar acum scriu aceste rânduri cu lacrimi și roindu-mi pe obraji, gândindu-mă doar la faptul că va trebui să mă întorc.. singur.. să îl caut, deși nu știu unde este îngropat, să citesc pe fiecare piatră funerară, fără să am pe nimeni lângă mine, până îl voi găsi... Și să pot să îi spun la revedere, după atâția ani, pentru că sunt sigur că așteaptă de la mine asta.

Aș fi vrut să îi dau mai multe,
dar pur și simplu.. nu am putut.

Îmi pare rău, tataie, doar asta sunt în fața ta. Mai puțin de o treime din bărbatul care ai fost tu. Și am greșit față de tine mai mult decât oricine din familie, chiar și pentru simplul fapt că am refuzat că a trebuit să pleci.. Dar erai partea bună din mine, cum puteam să renunț la ea?

Oct 16 2008, 11:45

bărbatului îi stă bine cu defecte
femeilor le stă bine mame..

Dec 3 2008, 13:52
(riscul asumat)

Trebuie să accepți riscurile și să ți le asumi în tot ceea ce faci, altfel nu ai nici o șansă să reușești.

Sunt cuvinte simple pe care le scriu aici, dar luate ca atare au valoare destul de mare.

Nu poți boxa fără să sângerezi.
Nu poți avea o afacere fără să treci prin probleme financiare.
Așa cum nu poți să te culci cu x femei fără să te îndrăgostești.

E parte din ceea ce facem. Iar în momentul în care ți-ai ales drumul, știi că există o probabilitate mare să ți se întâmple tocmai ție.

Iar în momentul în care ți se întâmplă, trebuie doar să dai din umeri și să te adaptezi la situație. Să accepți situația pentru că știai că la un moment dat o să ți se întâmple și ție.

Joci fotbal, există probabilitatea să îți rupi piciorul.

Dacă vinzi cocaină, există probabilitatea să faci ani grei de pușcărie.
Conduci ca un maniac, există probabilitatea să te izbești de un copac.
Te duci la vânatoare, există probabilitatea să te trezești cu un glonte în ficați.

Dacă accepți asta, da, poți merge mai departe. Și poți da ce

ai mai bun din tine, indiferent că se poate întâmpla sau nu. E un risc asumat. Și doar așa vei fi împăcat cu tine. E alegerea ta, în definitiv.

Oct 21 2008, 17:43

26

Dec 7 2008, 23:57
(esența fiecăruia)

Scriu rândurile astea din aduceri aminte și dintr-o ușoară undă de melancolie prin care trec. M-am întâlnit azi cu Traian. Mă ajută la partea de strategii mk online pe firmă. Și din una în alta am început să ne aducem aminte.

Avem oarecare ani în spate de când ne cunoaștem. Ce e distractiv - ne cunoaștem din niște puncte ale vieții, hai să le spunem delicate.

Dacă vă imaginați că viața unui om e un drum drept, vă înșelați. Dacă vă imaginați că e un drum continuu înainte, vă înșelați.

Acum 4-5 ani, când m-a adus la el la firmă să muncesc, doamne cum eram. Nu vorbeam mult, eram închis în mine. Introvertit dus aproape la extrem. Dacă eu eram în poziția să fac ce a făcut el atunci pentru mine, eu nu m-aș fi ajutat pe mine. Atât de închis în mine eram.

Un singur lucru îl aveam de pe atunci, iar Traian nu a făcut decât să scoată asta la iveală. Visam încă de pe atunci. Singurele momente în care mă puteai prinde cu o discuție erau momentele în care vorbeam despre ce o să fiu eu, ce o să fac eu, unde vreau să ajung eu. Niște vise ale unui om care nu are nimic și care vrea tot. Niște vise.

Financiar - praf. Social - praf. Aspect - praf. *Business awareness* - praf. Emoțional - praf.

Sunt mulți dintre voi - mă uit și îmi dau seama că sunteți undeva în apă, înotați către mal. Și mă pufnește râsul când mă gândesc că eu, nu numai că am plecat de sub nivelul mării, dar am plecat de undeva din Groapa Marianelor, căutând o cale să ies la suprafață să pot și eu inota într-o direcție anume.

Tăceam mult. Visam mult.

Financiar nu are rost să discut prea multe. Am 4 firme pe care le-am început, una merge destul de ok acum, după 2 ani de luptă continuă cu timpul, a 2-a începe să se pună pe picioare după alți ani de speranțe. Am plecat de la angajat, la freelancer, la antreprenor. Cale lungă, plină de aventuri și de învățăminte, unele usturătoare. Și mai am cale lungă de străbătut.

Dar adevăratul șoc este cel emoțional/social.

Se spune că o persoană nu se poate schimba în esență. Că rămâne aceeași, oricât de mult s-ar schimba în exterior, oricâtă experiență ar acumula. Esența rămâne întotdeauna aceeași. Am rămas același visător, poate un pic mai pragmatic, mai consecvent, mai eficient.

Emoțional - de la tipul care scotea 2-3 vorbe, sunt tipul care nu își ascunde trăirile, care face (aproape) întotdeauna ce simte. Și care se ghidează după ideea de a nu regreta absolut nimic din ceea ce face. Social sunt tipul care acceptă. Social sunt tipul care iubește și urăște, care se bate, care aleargă, care trăiește cu pasiune. Care se îmbată, căruia nu îi e frică nici să viseze, nici să pună cărămidă cu cărămidă temelia visurilor lui.

Emoțional, după 5 ani, sunt în sfârșit liber.

Liber să alerg, să iubesc, să urăsc.

Cu femeile, e o lecție de învățat. Am avut 4 ani în care am încercat să urmez reguli. Mai întâi ale altora, pe urmă ale mele. Ce fac acum în afaceri, făceam înainte în seducție. Pași de urmat, ritualuri. 4 ani de futere de creieri, 4 ani de ieșit în cluburi, de nopți în care mă simțeam groaznic, dar în care trebuia să ies ca să îmi fac norma. Nopți în care treceam prin purgatoriu doar pentru că știam că trebuie. Nu știam care e finalitatea, dacă există una, de ce fac ce fac.

Și după 4 ani de muncă asiduă, de nervi, de alergătură, a venit anul în care am renunțat la tot. În care am renunțat la ieșiri programate, în care am renunțat la replici și la vorbe inventate și repetate de 1000 de ori. Am renunțat până și la 'virilitatea socială' pe care mi-o impuneam.

Și am avut o revelație. Am avut 4 ani de luptă și un an de plăceri. Un an în care am avut femei cât în ceilalți 4, un an în care am iubit cât în ceilalți 4. Și ce e mai important decât atât. Un an în care nu am ridicat un deget ca să fac tot ce am făcut. Pur și simplu un an în care am iubit când am simțit nevoia, m-am îndrăgostit când am simțit nevoia, am fugit când am simțit nevoia.

Și după atâția ani acum primesc recompensa. Ce îmi place mai mult la asta, mai mult chiar și decât paharul de vin pe care îl am lângă tastatură când scriu articolul ăsta, este că am rămas același visător ca și acum 5 ani.

Diferența e făcută de câțiva bani în plus în buzunar, câteva zeci de femei pe care le-am avut între timp, o mână de femei pe care le-am iubit. Și esența .. care a rămas aceeași.



5.12.2008

Patetism sau nu, vreau ca la moartea mea toți care au contat pentru mine și pentru care am contat să se îmbete cu whiskey și red bull, respectiv un vin bun, cine e mai conservator. Să danseze hore sau orice altceva le trece prin cap exact ca la o nuntă sau la un botez. Sau ca la o mare beție. Și să se bucure cu toții pentru mine, pentru că mi-am trăit viața exact cum am vrut, până unde am vrut, cu cine am vrut.

Vreau să fiu ars și aruncat de pe cel mai înalt vârf din țară. Sa zbor pe adieri de vânt încotro nu am putut cât am fost în putere.

**Jan 13 2009, 20:24
(teoria ușilor închise)**

Sunt situații în care eșecurile cântăresc mai mult decât victoriile, pentru simplul fapt că fără primele nu le-am fi avut pe celelalte. Sunt situații în care o ușă închisă în nas, așa cum îmi spunea un bun amic, valorează cât alte 2 larg deschise.

V-ați analizat vreodată trăirile și ce vă face să înaintați ?

S-a tot vorbit de aroganță, de orgoliu, de ego. Dar fiecare suntem construiți după un anumit tipar. Este loc pentru toată lumea, pentru placizi, războinici, egoiști, altruiști.

Lipsurile te fac să avansezi. Dorința este mereu încălzită de o frustrare, de un neajuns. Mulți percep la modul negativ ceea ce spun. Dar ce te întreb eu acum, ai avut vreodată în față o persoană care să îți spună cu sufletul, cu inima, cu capul un "da" cât orgoliul tău de mare .. și tu să dai din cap și aproape să implori să ți se închidă ușa în nas?

De câte ori am un client care mă refuză, pun în balanță ce am făcut bine și ce rău. Și capăt un client mai bun decât cel pierdut. Pentru că înțeleg mecanismul un pic mai bine.

Avansezi teoria ușilor închise și mai departe de atât. Ai avut senzația vreodată că ușile care ți se deschid nu sunt pentru tine? Să simți nevoia să o închizi imediat cum ți se deschide și să cauți următoarea ușă care să ți se deschidă?

Sau și mai mult de atât, să vrei atât de mult să intri pe o ușă încât să ți se pară aberant să ți se deschidă? Și într-un fel să îi mulțumești celui care ți-o trânteste în nas, deși ai vrut atât de mult să îi pășești pragul? Și să întorci spatele, ușor alienat, dar mulțumit că mergi mai departe?

Am nevoie de eșecuri mărunte pentru realizări mari. Și de eșecuri mari pentru renașteri de phoenix. Fiecare laudă te moleștește, fiecare critică te conștientizează. Și ajungi acolo unde iubești eșecul pentru ceea ce îți va aduce el. Și suferința pentru deliciul trăirilor de apoi.

Drumul contează mai mult decât rezultatul în sine. Obținerea lui sau nu ajunge chiar să fie doar un moft la un moment dat.

**Jan 29 2009, 19:44
(Seducția puterii)**

Evoluția este

puterea de a învinge mentalități
puterea de a te ridica de jos
puterea de a îți recunoaște defectele
puterea de a îți accepta nevoile
puterea de a nu-ți accepta condiția
puterea de a visa

puterea de a vrea
puterea de a lua decizii
puterea de a obține
puterea de a pierde
puterea de a o lua de la capăt

puterea de a avea încredere în tine
puterea de a experimenta
puterea de a rezista
puterea de a învăța
puterea de a reuși
și puterea de a nu reuși

scopul în viață nu este bogăția sau femeia,
ci puterea de a te descoperi pe tine.

legat de femei,
măiestria,
arta
este
puterea de a avea femeia pe care o vrei
și..
puterea de a o lăsa să plece după ce te înfrupti din ea.

și puterea ca după asta să respiri aerul fără regrete,
fericit.

Legat de victorii,
puterea este nu să le obții
ci să accepți înfrângerea
și să te pregătești pentru următoarea victorie.

Legat de bani,
puterea nu este de a îi obține,
ci de a știi ce să faci cu ei,
de a nu-i risipi aiurea.

Legat de viziune

puterea este să rămâi cu ochii pe țintă
în timp ce spargi zidurile din calea ta.

Legat de momente,
puterea este să nu crezi că momentul este pentru totdeauna
puterea este să te bucuri
și să fii conștient că urmează altul,
mai bun sau mai rău.

Legat de ambiție,
puterea este să îi ții flacăra aprinsă zi și noapte,
indiferent de obstacole.

Legat de zile negre,
puterea este să strângi din dinți
și să pășești continuu înainte.

Legat de pasiune,
puterea este de a te arunca în valurile ei
și de a îți lăsa inima să bată
cu forța unui taur în zi de coridă.

Legat de viață,
puterea este să o trăiești.

Legat de moarte,
puterea este să poți muri.. sau să refuzi.

05.08.2009 (Renașterea)

Dacă te ajut să ajungi să te cunoști mai bine, sunt un om
fericit. Nu ar fi frumos ca deciziile pe care le iei inconștient
să le poți explica la un moment dat cu scopul de a te
înțelege mai bine, a te cunoaște în amănunt? Nu în felul
acesta poți obține împlinirea și fericirea atât de mult
căutată, conștient sau nu, de oameni?

Cu cel puțin 1000 de ani î.e.n. canaanitii erau poporul care ocupă teritoriul de azi al Israelului și al Palestinei, cunoscut și ca "Tara promisă evreilor". Istoria evreilor se confundă de multe ori cu Biblia, însă pasaje întregi de istorie trebuie transpuse într-un limbaj contemporan, pentru a înțelege ce s-a întâmplat în trecut, mai ales că mare parte din Biblie este transmisă, până într-un anumit punct, din gură în gură. Dovezile arheologice însă nu reușeau să dea dreptate scrierilor conform cărora israeliții au invadat Canaan, țara promisă de Dumnezeu, pentru simplul motiv că nu existau dovezi ale unei invazii pe cale armată. Mai mult, foarte multe dovezi arătau că cele două popoare, poporul israelit și canaan, erau foarte asemănătoare - ca și așezări, îmbrăcăminte, vase etc. Așa că rămânea o mare întrebare, pe lângă cea a provenienței istorice a evreilor, cea privitoare la adevărul citit "printre rândurile Bibliei". Acolo scria clar că "un nou popor s-a ridicat cu armată și a cucerit Canaanul, distrugând orașele canaanite".

După zeci de ani de săpături arheologice, istoricii rămăneau la fel de confuzi, pentru că din ce în ce mai multe dovezi apăreau cum că poporul israelit ar fi același cu poporul canaanit și că nu există dovezi cum că ar fi existat o ocupație armată a orașelor canaanite. S-a pus apoi întrebarea dacă nu cumva era vorba de păături sociale diferite ale poporului canaanit și că ar fi fost vorba de o revoltă civilă, în care pătura de jos, simplă, ar fi dat jos pătura bogată a poporului, într-o încercare de a obține un trai mai bun, taxe mai puține și drepturi mai multe. Și apoi a venit întrebarea "Dacă este vorba de același popor.. DE CE APARE ÎN SCRIERI CĂ A VENIT UN NOU POPOR, CEL ISRAELIAN, CARE, PE CALE MILITARĂ, A OCUPAT TERITORIILE CANAANITE, A DISTRUS ORAȘELE CANAANITE ȘI S-AU AȘEZAT AICI?"

Și acum o să înțelegeți acest articol, ca un bonus pentru cei care au avut răbdare să îl citească.

Răspunsul a venit de la un psiholog, ca răspuns pentru arheologi. "Care este prima reacție umană, în momentul în

care vrei o identitate nouă?" "Te disociezi de cea veche, o respingi!" Și așa s-a găsit o explicație în titulatura de "nou popor" care i-a cucerit pe canaanii. Tocmai din nevoia de o nouă identitate, de un nou început. Canaanii săraci nu mai vroiau să fie canaanii. Ei erau poporul israelian. Și așa a început o poveste nouă, cu un popor nou, o identitate nouă, o mândrie nouă. Povestea poporului ales de Dumnezeu.

Disocierea de propria identitate apare în momentul în care persoana respectivă nu vede altceva decât o fundătură și nici o cale de avansare pe orice plan aproape. Moment în care schimbarea e unica soluție. Doar că această schimbare vine ca un răspuns uneori violent la adresa vechii identități.

Nu ați observat că de multe ori oamenii vorbesc foarte mult despre ceea ce le lipsesc? Că spun că sunt exact cum nu îi vedeți?

Chiar nu are rost să îi judecați, pentru că psihicul lor lucrează în acest fel pentru evoluție. Este mai frumos să te minți, de multe ori înconștient, până ajungi să fii cel care vrei să fii, decât să mergi în aceeași direcție.

Am prieteni care sunt incapabili să se despartă de partenera lor, deși au încercat și realizează că e fundătură și că nu mai durează mult. Cu toate astea ajung să spună mândri că "eu pot să plec oricând", "sunt independent", "o înșel". Asta e dovadă că psihicul lor a început să lucreze pentru ei și refuză identitatea lor. Creează una nouă.

Am prieteni nervoși, mereu agitați, foarte activi, prieteni pe care, când îi întreb de niște direcții.. mă îndeamnă pe mine la calm și echilibru.. Și adevărul e că se îndeamnă pe ei înșiși.

Am prieteni care nu au nici o femeie în viața lor (sexual).. și cu toate îmi povestesc nonstop de femei, de întâlniri, de metode de agățat.. Și în felul ăsta psihicul lor îi ajută să devină ceea ce vor.

Am prieteni care nu au un ban în buzunar.. și cu toate astea îmi vorbesc de afaceri, de start-upuri, de milioane de euro. Și în felul ăsta psihicul lor îi pune în mișcare. Aceiași

prieteni care refuză să plătesc eu la masă, deși ei aproape că nu au un ban în buzunar.

Și am prieteni care au fost tocilari și "băieții mamei" și când ies cu ei ACUM în oraș, apar îmbrăcați în blugi tăiați și se comportă complet antisociali, ridică vocea, sunt nepoliticoși, chiar bătărași. Asta pentru că nevoia lor de acum este să iasă din sfera "tocilarilor". Cunosco oameni care au luat premiul I din clasa I până la liceu.. și la facultate s-au băgat la o facultate privată cu învățământ la distanță și s-au angajat pe un salariu mizer, doar ca să recupereze ce au pierdut până atunci și din dorința de a nu mai fi ce au fost, pentru că nu le plăcea.

Am prieteni care erau mari gagicari, umblau prin cluburi după femei .. și când au dat de o femeie care să rămână lângă ei, s-au însurat și au închis telefoanele mobile foștilor prieteni dedicându-se unei vieți opuse vieții pe care o urau de fapt.

Disocierea de propria identitate este, întradevar, o unealtă extrem de puternică pentru evoluție. Problema este că de cele mai multe ori ea vine pe cale inconștientă și de multe ori face adevărate ravagii, nefiind controlată. Pentru că dacă vrei intradevar să evoluezi, poți să îți folosești un pic și creierul și să nu te scoată mama pe cauțiune pentru posesie de droguri după ce o viață întreagă tu, de fapt, citisei 2-3 biblioteci și scrisesei, pe ascuns, o carte de poezii.

Baftă multă în acțiunile tale prin care vrei să te cunoști mai bine,
Pentru asta eu te admir,

Capitolul al II-lea

Tum agati o

femeie

(capitolul pe care nu trebuie sa il citeasca nici o femeie)

Deseori vin de la muncă foarte obosit. Abia îmi țin ochii deschiși, abia îmi țin picioarele. Sunt situații în care v-ați aflat cu toții. Și parcă nu am chef de nimic. Simt o încercare de contact vizual din partea unei tipe și o las baltă, că nu am chef de nimic. În somnăreala care mă caracterizează mă sprijin de vreo bară din metrou. Dar îmi aduc aminte să zâmbesc. Și zâmbesc. Un pic forțat. Și apoi mă gândesc la fericire. La senzația pe care o am când sunt tipe lângă mine. Și simt caldura în piept. Și mă înviorez. Și zâmbesc mai tare. Și încep să văd un IOI (*Indicator of interest – indicator al interesului*)

Cam asta e definiția mea la inner-game. Atunci când ești împăcat cu tine și când te simți bine. Când radiezi de o fericire caldă. Când zâmbești și ești jucăuș.

Mi s-a întâmplat să îmi dau seama de valoarea situaționalului în pick-up când nu aveam curaj să mă dau singur la tipe (nici acum nu prea am). Stăteam în metrou, veneam din oraș de unde agătasem cu Dani la greu. Și mă simțeam fericit. Și se vedea. Radiam de fericire, lumea se ultă la mine. Și zâmbeam. Era o tipă în față de care îmi plăcea. Și am zis că mă dau la ea cum coboară din metrou. Dar apăreau îndoielile. "Ești singur! E lume împrejur." Aproape că renunțasem, când a ridicat privirea la mine. Și am scos aproape instinctiv limba. Și a râs instantaneu. Am provocat un IOI. Și atunci nu am mai avut nici o îndoială că o să îi iau numărul de telefon. Am luat-o pe după umeri și i-am spus "Bună! Ce faci?". Fără alte openere stupide, pentru că acum aveam un punct de pornire.

Și am devenit oarecum conștient de aceste puncte de pornire.

Eram cu Traian la metrou și îmi arătase o tipă. M-am uitat lung la ea, dar nu știam cum să o abordez și am stat un pic

mai mult. Și am văzut că se învârtea în cerc. Și m-am gândit că ăsta e un opener. Și m-am dus spre ea cu gândul ăsta, moment în care s-a lovit cu capul de scară. Și, inevitabil, a venit întrebarea pe un ton jucăuș "Te doare rău?". Și de aici până la numar a fost ușor. Natural, fără rutine.

Azi am avut altă experiență. Tot în metrou. Lângă mine o tipă frumoasă, în jur o mulțime de oameni. M-am uitat la ea, dar nu i-am zis nimic. I-am zâmbit și mi-a zâmbit și ea. La următoarea stație m-am destabilizat la frână și era să cad peste ea. Am călcat strâmb și m-a străfulegerat glezna. Am început să râd. "Cum poți să îți scrântești piciorul în metrou?" Ea - "Mai mult ca sigur că așa cum ai pățit tu acum!" Și am continuat să vorbim până a coborât.

ȘI mi-am dat seama de gleznă mea, care mă durea. Și până acasă, mi-am mai "luxat-o" o dată că să intru în vorbă cu o tipă.

Oricum, sunt abordări pe care le vreau mai curate. Și atunci studiez bine "victima". Și încerc să observ ceva neobișnuit la ea. Orice cu care să intru în discuție. Situaționalul e mai puternic decât orice *opener*.

May 9 2005, 18:21

Sâmbătă seară m-am dus cu un prieten să bem o bere. Când am ajuns prin Silence am dat de Lucian cu prietena, care m-au invitat în Club Bavaria. 300.000 consumația minimă!

Oricum, mi-am cumpărat o sticlă de vin demidulce, moartea mea, un gin tonic și 2 cola și am pornit în căutare de potențiale victime. Eram la agățat ! Cum nu prea sunt obișnuit cu atmosfera dintr-un club de genul ăsta, foarte mult timp am stat să observ comportamentele celor din

jur. Adevărul e că al meu Lucian mă luase și pe nepregătite, astfel încât nici nu eram îmbrăcat pentru club. Ce am observat, din punct de vedere al costumației, lumea se cam împărțea în 3. *Peacocking* (de la blugi tăiați în ultimul hal posibil sau cu fulgi inserați printre tăieturi, până la tricouri din plasă și cămăși extravagante, fără nasturi), mafioții (stil de îmbrăcăminte super, care exclamă putere, stabilitate și hotărâre; monocolor, elegant) și restul lumii, cu blugi și tricou/bluză. Cei care se încadrau în primele două categorii aveau parte de femei. Eu eram parte activă din ultima categorie....

Cum ringul de dans mă inhiba puternic, am ieșit până afară, unde am văzut o tipă mișto, exact genul meu. Vorbea la mobil. Aștept să termine, mă postez în fața ei, zâmbesc. Începem conversația. *Lejer*. De obicei simt conversațiile și când sunt în formă reușesc să escalez. Să o fac să vorbească cu adevărat. Și asta am și reușit. Nimic aiurea până acum. Ceva tachinări și tipa miroase atracție. Am valoare, simte, *kino*, ea sprijinită de zid, eu peste ea. Vorbim despre cele mai diverse lucruri iar ea e prinsă. Îi strălucesc ochii. Bag ceva rutine, schimbăm numerele de telefon. Văd semnale peste tot. La un moment dat o îmbrățișez, obrajii se ating, încerc să o sărut și se retrage. Râd. Îi citesc în palmă, o mângâi pe umeri, pe spate. ȘI VĂD SEMNALE PUTERNICE DIN PARTEA EI. Cunosc privirea aia. Și încerc din nou să o sărut. Se retrage și îmi dă o palmă!!! *Ce mama dracu'?* Am avut reacția de a para lovitura, dar m-a luat total prin surprindere și m-a pocnit destul de zdravăn. Nu îmi vine să cred. Tipa rade. Instantaneu o apuc de umeri și strâng din dinți. Și ea încă râde în timp ce o împing ca să nu o pleznesc. Și pleacă zâmbind.

Nu mi-a venit să cred. E prima oară când mi se întâmplă așa ceva. Bine că am numărul ei de mobil. Mă întreb dacă să o sun... Mă intrigă...

M-am întors la masă și am băut nervos, dar puternic contrariat, ginul și un pahar de vin. Deja mă încălzisem. Am primit un telefon de la Ștefan, alt prieten, care era în Club A, și am tulit-o intracolo. 300.000 intrarea și eu nu am stat decât până la ora 1. Îmi place neprevăzutul. Îmi place să fiu într-o continuă mișcare.


În Club A m-a surprins oarecum atmosfera. Muzică oldies (anii 80) iar lumea se călca practic în picioare. M-am întâlnit cu Ștefan și cu Dan. Îmi place puștiul (16 ani). Are potențial. Era în centrul ringului de dans și se combinase cu o tipă de 23 de ani. Am vorbit mai mult cu Ștefan și cu bodyguardul de acolo, care îl cunoștea. Cu ocazia asta mi-am lăsat cale liberă și pentru alte dați când o să mai vin pe acolo. Foarte important este să lași legături peste tot pe unde te duci.

Spre 2 am plecat în WEB, unde, mișcare proastă, fusese "scos" un perete. Cum ploua și era frig, în tot clubul erau maxim 15 persoane. Dezamăgiți, ne-am pus la masă cu o bere în față. O singură tipă mi s-a părut ok, stătea și vorbea cu 2-3 tipi. Era teritoriul ei. Ștefan și Dan stăteau la masa iar intenția mea a fost să o aduc acolo. M-am postat lângă ea, am cântărit situația bine. Și în singură clipă când a rămas singură, am abordat-o. A fost destul de șocată atunci când, din mai puțin de 1 minut de conversație mi-am dat seama că e din Timișoara, că are 21 de ani, că e balanță și alte prostii mărunte. A mers frumos, poate chiar prea bine, astfel încât se speriască puțin. Oricum tipa intrigată și atrasă iar modul în care am abordat-o, un pic prea perfecționist, a surprins-o. A refuzat să vină la o masă unde erau numai băieți. Poate că am forțat eu nota, poate că nu lucrasem la raport prea mult și a mirosit că aducerea ei la masă e, de fapt, o provocare. Am mai vorbit și am lăsat-o pe moment, cu gândul să o îi iau numărul de telefon mai târziu.

În WEB înghețam. Am luat-o înapoi spre Club A. Imaginați-

vă peștii într-un acvariu despărțit în două și un piranha care dă târcoale limitat de un geam. Geam imaginar sau real? Limitare total obtuză dată de ringul de dans.

Am ochit o tipă care se odihnea. Părea prea extenuată ca să mai poată dansa. M-am pus lângă ea și am început să vorbim. Suprinsă de naturalețea mea, a răspuns extrem de bine. I-am dat 21 de ani și am rămas surprins să aflu că are 31. Ceva tachinări pe seama asta și deja mă entuziasmasem ca un copil mic. Îmi plăcea tipa. 31 de ani. Ceva pentru care să lupt! Mă folosesc la maximum de gălăgia de acolo și pun o mână pe după mijloc și una pe abdomen, ca să o pot auzi mai bine. Și răspunde bine. Ochii îi strălucesc, eu devin pe moment ce trece mai atractiv. Mi se pare o pradă bună. Schimbăm impresii cu vagi nuanțe de aroganță din partea mea. Tipa e numai un zâmbet.

Și apare soțul.  Măinile mele pe tipă, mâinile ei oarecum pe mine. Râde tipul. Ridică degetul gros în sus, în sensul de "OK" și se pune lângă noi. Tipa se precipită un pic, pierde tot terenul. Îmi spune la ureche de soț și îmi spune că i-a făcut plăcere. Mie îmi vine să îmi dau palme, dar o tulesc ușurel.

Deja se ducea noaptea. Mă distrasem, dar vroiam mai mult. La mesele din exterior era un set de 4 tipe. Ștefan a preferat să mă lase singur, ca să nu îmi strice jocul. Și am ales calea cea mai simplă de a aborda un set în club. Am ignorat total tipele de care nu eram interesat și m-am postat lângă target. Era prea multă gălăgie ca să mă lupt cu toate. Zâmbet, răspuns la zâmbet. Bună, răspuns la bună. MĂ COMPORTAM CA ȘI CUM LOCALUL E AL MEU. CA ȘI CUM ĂSTA E CEL MAI NORMAL LUCRU PE CARE ÎL POT FACE. Canapeaua aia mă cunoaște, masa aia mă cunoaște. Ea e intrusa. Hahaha! Am pus imediat mâna pe după umerii ei, ca să o pot auzi mai bine, o mână pe piciorul ei și am început să discutăm.

Tipa era bună - bună. Doar că era un pic cam mică de înălțime (1.55). Motiv de tachinare. Doamne, ce decolteu avea și câtă sexualitate emana. Gândiți-vă la imaginea asta. Eu, foarte încrezător, cu mânecile suflecate, cu atitudine de posesor de Ferrari, cu o mână în jurul ei, cu o mână pe piciorul ei, aplecat înspre ea, ca să aud mai bine ce zice. Iar ea, numai un zâmbet, total prinsă în discuție, simțindu-se dorită, cu ochii strălucindu-i.

Din Targu-Jiu. 22 de ani. Vine des prin București. Atracția dintre noi e evidentă. Mândră că e olteancă, mândră că e mică de înălțime, mândră că e frumoasă. Nu am băgat *neguri* deloc. Am simțit că sunt peste ea din prima așa că am lăsat-o să se valideze ca să mă poate cuceri ea pe mine.

Într-un final au observat prietenele că sunt pe acolo și au început să mă bage în seamă. Eram în formă. Mă simțeam ca un surfer printre stânci. Prima oară m-au ignorat cu un zâmbet pe față și au vorbit cu ea. Iar eu am tras-o lângă mine, am îmbrățișat-o și le-am obligat pe ele să vorbească cu NOI. Zâmbet larg din partea lor. Mă prezint rapid. Și o îmbrățișez din nou targetul și le bag rutina mea cu *best friends/kindergarden*. Total *bullshit*, atât timp cât tipa e din Targu-Jiu, dar am spus-o atât de nonșalant încât le-a dezarmat. Le ignor din nou, până mă calcă una din prietene. Mă uit urât la ea. Ea își cere scuze și scoate limba la mine. Îi spun că o să o bat la fund.

Sunt rege. Țasta e *prizing*. Controlul total. Orice lucru pe care îl faci, este al tău, întipărit în gena ta de secole.

Una din tipe îi atrage atenția că mai sunt doar 15 minute până pleacă. Ea se uită cu părere de rău la mine. Îi spun "lucrurile bune se dau în porții mici". "Știu, de'aia și sunt atât de mică de înălțime." Mândră până la capăt. Îmi place la nebunie.

"Știi ceva, m-am răzgândit. Dă și mie gumă!" Hahaha. Cât de evidentă poți fi? Vrei să mă săruți ! Îi dau gumă, ochii lor îi strălucesc. Facem schimb de numere. Când află că sunt pe Connex îmi spune că o să mă sune weekendurile de pe centul ei. Pleacă a doua zi din Bucale, dar îmi promite că o să ieșim la o cafea atunci când o să mai calce p'aici. Și că speră că asta va fi cât mai curând posibil.

Nu am integrată dorința de a merge până la capăt. Când sunt prins în joc, totul vine oarecum natural. Adică nu stau să mă gândesc. Puteam mult mai multe. Fusesse o abordare pe care eu o numesc "cu iz de dragoste". Abordări din urma cărora se nasc idile. Idile pe care le transformi în amintiri. Amintiri pe care nu le poți uita niciodată.

Vine timpul să îmi iau la revedere. O îmbrățișez, mă uit în ochii ei și ne sărutăm îndelung. Mai vorbesc cu ea puțin, o mai pup o dată pe obraji și plec. La fel cum am venit, stăpân pe situație.

Acum, la final, îmi pare rău că nu am făcut mai multe. Că nu am făcut din întâlnirea asta o întâlnire de care să își aducă aminte chiar toată viața. Dar sunt sigur că se gândește la mine, că mă va căuta când va veni în București. Cu ce am rămas eu? Cu siguranța că data viitoare voi duce acest gen de abordare în alt punct.

(wordul ăsta împutit nu mă lasă să scot linia asta.)

May 10 2005, 16:16

Am văzut zilele trecute un documentar despre cum să faci față atacurilor unor animale sălbatice. Mi-a plăcut la nebunie. La un moment dat se vorbea despre cum să eviți

atacul felinelor și cum să supraviețuiești unui asemenea atac. Cea mai mare greșeală când te afli față în față cu o felină este să întorci spatele sau să încerci să fugi. Pentru că ele nu vor ezita să atace și nimeni nu întrece o felină în fugă. Și că ce trebuie să faci ca să nu te atace este să o privești drept în ochi, să nu lași niciodată privirea jos și să faci cât mai multă gălăgie. Partea asta mi-a plăcut. Să faci cât mai multă gălăgie pentru ca felinele să nu se mai poată concentra. În momentul în care o distragi de la ceea ce vrea să facă, uită pur și simplu și nu se mai poate concentra. Și pleacă.

Dar ce relevanță are acest lucru cu ce fac eu? De multe ori m-am întrebat care e diferența dintre mine și ceilalți. Ce mă mână pe mine de la spate. Ce se află în spatele succeselor și a eșecurilor. Și mi s-a întâmplat, nu o dată, să îmi dau seama că punctul meu forte este concentrarea. Și, iar, nu o dată mi s-a întâmplat să am lângă mine un *wing* care să nu se afle pe același nivel cu mine și să nu fie atent la ceea ce ar fi trebuit. **CONCENTRAREA !** Când intru într-un local, primul lucru pe care îl observ este prezența feminină. Și atunci când beau o bere și vorbesc vrute și nevrute, psihicul meu rămâne conectat, oarecum, la mișcările din jur. Încet-încet, seducția devine parte activă din viața mea.

Revenim la concentrare. Spuneam că am observat o detașare mentală **NEGATIVĂ** a altora. Care consideră că simplul fapt că au ieșit să agațe pe stradă și că se plimbă 4 ore încercând să își facă un pic de curaj este de ajuns. Care se îndepărtează de scopul în sine prin a-și înșela propria minte. Nimic nu mă aruncă mai mult de pe carosabil decât discuțiile fără nici un suport valid. Am ajuns să urăsc *fluff-talkul* specific bărbătesc. Pentru că nu mă mai regăsesc în ceea ce spun alții. Mulți se sabotează singuri și refuză să accepte acest lucru.

Vorbeam cu Traian despre elementul esențial care face diferența dintre reușită și eșec (în viață). Și amândoi am

ajuns la concluzia că acest element este concentrarea. Când ești cu ochii pe ceea ce trebuie să faci, atunci ai o șansă ridicată să îl reușești. Și cum se știe deja că secretul succesului este acțiunea repetată, deja se formează o imagine per ansamblu destul de bună.

Unul dintre cele mai mari defecte ale marii majorități este lipsa de concentrare. Lipsa de implicare. Când ești într-o activitate și acea activitate nu îți arată roadele la adevăratul potențial, atunci trebuie să umbli la sursă. Nu ești concentrat, mintea ta nu este focalizată cu adevărat pe activitatea în sine și pe reușită. Este că diferența dintre un fotbalist care aleargă pe teren apatic, fără să știe practic de ce aleargă, și cel care mănâncă pământul determinat să câștige. Primul a uitat de ce face acest lucru. A uitat că, în esență, este un învingător. Al doilea știe.

Mi-a plăcut cum a explicat Traian noțiunea de concentrare. „Din ce vine concentrarea? Din relaxare. Când ești cu adevărat relaxat? Când ești pe teritoriul tău, când faci ceea ce îți place, când faci ceea ce știi.”

... și piesa de rezistență...

„Concentrarea vine din relaxare. Trebuie să fii relaxat.. și știi care e diferența? (cu ochii în orbite și disperat, ca și cum asta era ultimul lucru de care depinde viața lui) **NU TREBUIE SĂ FII RELAXAT !** (apoi cu voce calmă, liniștitoare) Ci să fii relaxat... „

Rămâi detașat, relaxat, dar concentrat pe ceea ce faci. Fără interferențe ! Nu îți lua ochii de la scop, pentru că atunci pierzi.

Jul 23 2005, 21:28

Circulă printre forumistii de pe artaseductiei.ro un banc nou..

Cică umblau Dan cu Andrei, umăr la umăr, pe trotuar.. La un moment dat trece o gagică pe lângă ei și Dan primește un IOI .. Imediat se aude o înjurătură, a lui Andrei:

- La dracu', blugii lui sunt mai tăiați...

De ce direct? - pentru că toți avem tendința de a naturaliza procesul de a cunoaște o tipă.. o vezi, o vrei, încerci să o ai.. abia atunci poți spune că ți-ai îndeplinit cu adevărat datoria ta de bărbat..

Street Pick-up, ea în mișcare - treci prin fața ei, o vezi, îți place.. - o lași să treacă, te întorci după ea și o apuci de mână. Zâmbești, o muți din locul ăla. NU îi dai drumul. Opener direct, puțin high energy, hotărât pe tine, știi ce faci. Ea râde, tinde să plece, să te refuze. Nu trebuie să lași pauze. Vrei să o cunoști, deci îi pui întrebări despre ea. Nu există refuz decât dacă te împinge și pleacă. Orice spune negativ, nu bagi în seamă.. Și insiști.. ăsta e directul!

Ex: mergeam cu Lucian, am văzut un set de 2, una din ele chiar îmi plăcea.. I-am spus să mă acopere, în caz de nevoie. M-am dus după tipă, am tras-o de mână, i-am spus pe ton cald, dar energic, că vreau să vorbesc cu ea. Am mutat-o imediat de lângă prietena ei, la vreo 5 metri. "Okey, și?" întreabă ea. Îi spun numele meu, mi-l spune pe al ei. O întreb vârsta, facultatea.. Aflu că lucrează la o cafenea. Îi pun mai multe întrebări.. Începe și ea să îmi pună întrebări. Îmi spune că nu mai dă numărul de telefon, pentru că a avut o experiențe urâtă acum două săptămâni.. Nu bag în seamă, continui să vbesc cu ea, să aflu lucruri despre ea, trebuie să plece.. îi spun că numărul nu îl vreau neapărat, dar că e singura modalitate de a ține legătura cu ea.. în timpul ăsta mâinile ei sunt în mâinile mele și ea e hipnotizată.. îmi spune să vin la locul ei de muncă și poate

așa ne întâlnim.. îi spun că așa ceva nu se poate și o întreb cum poate să îmi ceară așa ceva.. pentru că ea tocmai de obsedați se ferește.. îmi spune să îi dau numărul meu, o refuz, îi spun că nu o să mă sune, dacă i-l dau.. îmi dă dreptate... bla bla... Și îmi dă numărul...

Ea statică.. - *opener direct*, foarte puțin *high energy*, vocea caldă.. e timp mai mult de raport.. poți coborî spre *low energy*.. de fiecare dată când are tendința de a te respinge, ridici un pic nivelul de energie, faci *KINO* ușor, ca o mângâiere, ea e sora ta mai mică, vrei să o cunoști.. și vrei să o strângi în brațe, vrei să o protejezi.. Afli despre experiențele ei din trecut, despre visele ei.. tot timpul concentrat să afli despre ea.. Ești chiar interesat.. Iar curiozitatea ta se transformă în curiozitatea ei.. Numărul e o prostie.. Nu contează.. Dacă nu ți-l dă, e oke.. Zâmbești, o mângâi, continui să vorbești cu ea.. Numărul îl vrei doar pentru că o vrei pe ea...

=====

Concluzie finală -

Contează foarte mult începutul, primele 5 secunde.. Când trebuie să fii hotărât și să ai o voce caldă și un pic *high energy*. Și apoi nu trebuie decât să afli cât mai multe despre ea și să insiști mereu. ĂSTA E DIRECTUL !

Nu îl stăpânesc la perfecție, dar pot spune că e bestial, cel puțin din câteva motive.. În primul rând refuzurile nu mai sunt dureroase, ca la indirect. Aici îți arăți intenția din prima, nu tremuri până la final după un #, ceva.. Te simți bărbat, stabilești *frameul* relației, dacă o vei întâlni, de pe acum..

=====

Concluzie personală -

Mi-a plăcut. A fost mai greu la început, până m-am

reacomodat.. Uitasem cum e să tragi de o tipă.. Ce e ciudat, la abordări niciodată nu m-am considerat as. Dar când mă simt bine, pot face orice din tipa pe care o vreau..

NOTĂ PENTRU MINE !!! E APĂ DE PLOAIE DACĂ REUȘEȘTI SĂ ABORDEZI ȘI SĂ IEI ZECI DE # DE TELEFON, DACĂ NU ȘTII CE SĂ FACI CU ELE. SEDUCȚIA NU ÎNSEAMNĂ NUMERE DE TELEFON. ABORDAREA E DOAR 5% DIN SEDUCȚIE. TU TREBUIE SĂ ȘTII SĂ TE SIMȚI BINE ALĂTURI DE O FATĂ, SĂ O FACI SĂ SE SIMTĂ BINE ALĂTURI DE TINE.. SĂ O LAȘI SĂ TE DESCOPERE ȘI SĂ O DESCOPERI ȘI TU PE EA.

Și încă ceva..

Analiză nu e decât o mască a nesiguranței de sine.. Când ai încredere în tine, nu îți mai bați capul cu toate prostiile.. Poate e nevoie de ea la început, dar pe parcurs e bine să nu se insiste pe ea.. Pentru că analiza aduce instabilitate emoțională.

Oct 3 2005, 11:13

Ce e ciudat în seducție, că mereu ai ceva să înveți, să îți reamintești, să duci la capăt..

Am avut recent două întâlniri total ratate. Când mi-am pus întrebarea de ce, mi-am răspuns sincer și cu o răceală radicală.. Pur și simplu evoluezi mental foarte mult și sunt momente în care ai impresia că lucrurile ți se cuvin fără a mai depune prea mult efort. Că e de ajuns să întinzi mâna. Iar în momentele în care dai de tipe pe care le consideri mult sub tine, simți o nevoie excesivă să sari foarte mulți pași. Nu ai răbdare, nu mai rezisti jocului de-a șoarecele și pisica.. Și intri în joc.

Nu există perfecțiune, nu mai încercați lucrurile perfecte.. Aici nu există! Mystery se plângea că nu poate duce o tipă

în pat decât într-o perioadă de 4-7 ore, cu tot cu abordare.. A avut tentative de suicid doar din motivul ăsta.. Atunci cu ce drept cred eu că mi se cuvin mai multe în mult mai puțin timp?

RĂBDARE...

Sunt momente în care uiți să oferi și aștepti doar să ți se ofere.. Și când vezi că nu ți se oferă, intri un pic în panică.. ȘI UIȚI SĂ AȘTEPȚI.. Știi că nu ai timpul necesar pe care să îl oferi ei, pentru că atenția ta este concentrată asupra altor persoane și activități.. UIȚI SĂ AȘTEPȚI..

ȚI-E LENE SĂ FACI RAPORT .. NU MAI ÎNCERCA LUCRURILE PERFECTE, SĂRUTURI ÎN 10 MINUTE, MÂNA PE SÂNI ÎN 15, SEX LA A 2-A, A 3-A ÎNTÂLNIRE.. Pur și simplu nu este o goană după recorduri..

Renunță să mai forțezi de atâtea ori.. renunță să mai crezi că ți se cuvin multe de la o persoană pe care o cunoști de foarte puțin timp..

Renunță să mai crezi în perfecțiune .. renunță să mai crezi că ești dator să fii perfect..

**notă pentru mine*

**Oct 7 2005, 10:41
(Pattern interrupt)**

Celor care au reușit să ajungă acolo și nu își dau seama..

Tot mecanismul social din jurul tău se bazează pe nevoile individului și pe modalitatea prin care acesta își satisface aceste nevoi. Asta ca să am un punct de plecare.

Dependența de cafea, dependența de țigări, somn prelungit,

jocuri pe calculator - sunt doar câteva din cercurile vicioase în care deseori ne trezim și nu putem ieși. Dar discuția este mult mai complexă decât o enumerare a unor.. vicii..

Apare nevoia - ți-o satisfaci => aici ar fi prima etapă, care este și cea mai simplă. Poate că pare absurd, dar mă refer la tot ce îți mănâncă timpul și te transformă într-un zombi.

Ce se întâmplă însă este cu totul altceva. Ce creează dezechilibrul? Pur și simplu nevoia odată satisfăcută, începi să te raportezi la ceilalți. Și s-a produs un click și de aici încolo va fi greu să dai înapoi.

Angajament și consecvență - joci disperat un joc pe calculator, zile întregi. Îți cumperi ultimele patchuri, armuri, arme, hărți sau ce se poate cumpăra. Ești atât de prins în tot ce faci, încât nu neapărat ți-e greu să renunți, dar pur și simplu nu vezi această posibilitate. Pentru că jocul este viața ta. Și te joci, te joci, te joci, până totul în jurul tău se deformează și nu rămâi decât tu cu obsesia ta. De care nu te poți dezlipi.

Dimineața când te trezești, primul gând este la jocul respectiv. Și ai o slăbiciune psihică - primele reacții inconștiente sunt de a te îndrepta spre calculator și spre a deschide jocul.

Agățatul este o utopie. Nimeni nu dorește să fie *PUA* la început. Apoi toți se dau în stambă încercând să bată recorduri peste recorduri.

În fine, ce vreau să subliniez este faptul că sunt momente în care pur și simplu poți pune stop. Cât de simplu sună! Să tragi cablul de la calculator din priză și să îți vezi de viața ta în continuare.

Sau, mai clar de atât ! --- artaseductiei.ro nu este o cale

prin care ajungi *PUA*. Ci prin care să te regăsești pe tine.. Ai obținut ce ai vrut, ai o tipă lângă tine, știi că poți avea pe alta, pentru că acum știi cum stau lucrurile. Te rog, evoluează din momentul ăsta. Nu rămâne blocat pe butonul 'NEXT'. Oprește-te un pic și spune-ți decât "Așa, am terminat și asta, ce mai am de făcut?"

Sunt prea multe de făcut în viață ca să te cramponezi să faci numai un lucru!

În marketing se spune că cea mai grea vânzare este *cold phone*. Ai auzit bine! Cineva îmi spunea că a învățat mai multe despre femei din cărțile de marketing decât din cărțile de seducție. Așa că dacă vrei să știi cum se obțin 'vanzarile', pune mâna pe cărți de marketing și apucă-te pe citit.

De ce scriu rândurile astea care pot avea dublu tăiș? Pentru că și eu am intrat în același cerc vicios ca mulți dintre voi.

Oct 25 2005, 21:12
(despre energie)

Tot ce scriu mai jos face parte din credințele mele...

Să luăm energia cu cele două componente ale ei. Low - energy și high energy (energie joasă/energie ridicată). Practic mergem pe credințele generale, care spun că low energy = somnoros și high = plin de viață, extravagant.

Dar trebuie să te forțezi puțin și să vezi în altă paradigmă. Totul în seducție este despre sinceritate. Nu despre ce obții de la ceilalți, ci de la cum te simți tu și cum se simt ceilalți în preajma ta.

Așa că low energy este raportul iar high - atracția. Low energy sinceritate, iar high energy manipulare, forțare...

Mereu am promovat ideea de low energy. Dar, inevitabil, te întrebi - dacă un tip este preponderent high energy de la natură, nu se forțează în încercarea de a fi low? Nu miroase a incongruență? Falsitate?

EI BINE NU !! Pentru că tipul care are energie, în noua paradigmă, aceea a sincerității și empatiei, deja lucrează pe low energy. Cu toată energia de care dispune el. Pentru că energia lui este pozitivă. Are pasiune în ce spune și este relaxat.

Pe high energy se transmite dorința de a obține ceva..
Depinde cum vrei să iei lucrurile...

Dec 14 2005, 12:38

O să postez câteva din experiențele mele din ultima vreme...
Mi se pare că sunt mai puternic, mai echilibrat - dar în același timp mai impulsiv, mai hotărât, mai decisiv, dominant.

Mai am momente de slăbiciune, în care mă surprind că mă simt .. singur, dar trec destul de repede, pentru că nu mai am atâta timp să mă gândesc. Viața e mult mai încărcată. Prietenii sunt din ce în ce mai mulți și mai influenți.

Iar obiectivele sunt din ce în ce mai aproape de mine. Le simt gustul și încep să tremur de o febrilitate ciudată și mă stăpânesc cu greu, ca să îmi păstrez direcția și să nu o iau pe arătură. SIMT că anul viitor va fi hotărâtor pentru mine. Pentru că ȘTIU că anul viitor vor începe să vină bani.

Am prietenă la care țin, dar pot spune că nesiguranța în relații încă e parte din mine. Ultimele 2 luni nu am făcut o singură abordare, dar am luat 5 numere de telefon. E frumos, pentru că personalitatea mea se definește frumos. Când mă întâlnesc cu prietenii care aduc amice în grupul

respectiv, știu că tipele de acolo vor avea ochi și pentru mine și știu că e o șansă să le strălucească ochii la un moment dat.

Am fost zilele trecute în Silence Cafe, m-am întâlnit cu câțiva prietenii la o băută, pe final, să apară și prietena. În fine, toată seara am tot vorbit cu Traian prin telefon, pentru niște afaceri pe care le am cu el. Și, pentru asta, eram nevoit să tot ies ca să pot vorbi. La un moment dat, când mă întorceam, m-am ciocnit de o tipă care avea meniurile în mână. Am încercat să o protejiez un pic, după care i-am zămbit și am trecut mai departe.

M-am pus la masă și am luat o gură din berea mea când a apărut tipa.

"Vrei să vii puțin?"

"Desigur"

Și m-am dus cu ea deoparte. Un pic țigăncușă, ceea ce nu prea e pe placul meu, dar drăguță la fizic.

"Uite, nu vreau să te superi.. îmi dai numărul tău de telefon?"

Destul de directă. Situație nouă și destul de ciudată.

"Da, notează-l.. 0722..."

"Dar sigur e al tău?"

"Da, mai, e al meu.. Dă-mi bip dacă nu mă crezi"

Era frumos de urmărit, pentru că tipa zâmbea, dar se vedea că era puțin emoționată, mai ales că și vocea îi tremura un pic.

"Apropo, eu sunt Daniel.."

"Diana, îmi pare bine"

"Bine, mai Diana, atunci mai vorbim.. Cine știe.. poate o să

ieșim și la vreo cafea cândva.. Ciao"

Foarte rapid. Dar nu am stat mai mult și din cauza ei, pt că era destulde emoționată și kestia asta chiar se transmite. M-am întors la masă și am reluat discuția.

AM obiceiul să savurez din ce în ce mai mult scurtele perioade de timp liber pe care le am. Câteodată, când ajung târziu acasă, simt nevoie de aer curat. Și ies singur. În tot cartierul meu poți număra localurile unde te poți retrage seara târziu pe degete.

Ieri am simțit nevoia de un ceai. Tipa care mi l-a servit mi-a zâmbit destul de plăcut. Dar și ciudat. M-a întrebat ce fel de ceai să îmi aducă, verde sau negru... Doar atât am vbit cu ea.. Pentru că atunci când mi-a adus ceaiul, să se pună pe scaun și să mă întrebe, zâmbind din nou..

"Nu știu, am impresia că te cunosc.. Unde ai făcut liceul?"

I-am spus.. S-a dovedit că am făcut amândoi același liceu.. Și am vbit vreo 5 minute, mai ales că nu mai era lume prea multă în local. La un moment dat s-a uitat spre bar, mi-a spus că mai are puțină treabă, dar că, dacă are timp, o să revină să mai vbim. I-am zâmbit și i-am urat succes.

După ce am terminat ce aveam de făcut, când să plec m-am trezit cu ea în spatele meu și cu telefonul în mână.

I-am băgat replica veșnică "poate ieșim la vreun ceai (cafea)", am mai avut 2 schimburi de replici și am plecat.

Mar 26 2006, 14:13

(Cum să te îndrăgostești?)

Hoho, cred că e cel mai complicat lucru posibil de învățat. Dar pot să dau câteva sfaturi la cum să folosești anumite lucruri programate social, lucruri cu care, teoretic, ar trebui să poți pune mâna pe niscai tipe.

Nu vă așteptați la pastile magice, sunt doar lucruri de bun simț.

Este extrem de simplu ! 😊

Se pleacă de la teoria proiectării stării la persoana de alături.

Dacă ești agitat, asta va simți și ea.
Dacă ești speriat, se va speria și ea.
Dacă ești ciudat, ciudate vor fi și reacțiile ei.
Dacă ești curios, curioasă va fi și ea.
Dacă ești super ok, așa va fi și ea.

și continuăm..

Dacă îți place de ea..
Dacă ești îndrăgostit de ea..
Dacă ești excitat..
Dacă vrei sex..

ȘI EA !!!

Este simplu! Merge mai ales în cercuri sociale. Totul este să îți alegi o 'afinitate' și să lași natura să își facă jocul. 🧐

Tipele se simt atrase de tipii care se îndrăgostesc de ele..
Mai ales de cei care se îndrăgostesc TREPTAT de ele.. Și pe baza personalității ei. Chit că se întâmplă în 3 luni, chit că

se întâmplă în 1 oră sau 10 minute. Atâta timp cât nu ascunzi chestiile astea inutil, dar nici nu vorbești de ele.. doar le simți, ele funcționează.

Iar 'indragosteala' e de fapt atracție, doamnelor și domnilor! Pentru că ele nu fac diferența, cel puțin la început.

Sunt câteva indicii de efect. Sper să vă folosească.

Jul 11 2006, 12:14 (truc)

Sfatul meu nu este destinat avansaților, cât este destinat celor care suferă de inhibiție în abordare. Metoda de a fi mai stăpân pe situație și de controla discuția către un #close și de a avea parte de o discuție cât de cât naturală ... este *propria deconcentrare*.

Explicația? Marele defect în abordare al multora este că, prin ieșirea din zona de confort, sunt sensibili la factorii externi. Astfel pot fi ușor destabilizați și abordarea devine una nereușită.

Soluția? O sticlă de suc, un fruct, o shaorma. Orice care să îți țină o mână ocupată.

Veți observa că sunteți mult mai siguri pe voi.

Oct 10 2006, 09:51 (Cel mai scurt articol despre cum să o aduci în pat)

Bărbatul este reprezentat de puterea brută. De voință. De agresivitate. Dacă femeia este la cauza multor mișcări de-a lungul istoriei, bărbatul este cel care le-a produs.

Ajunzi cu ea în pat. Te refuză. Întrebarea femeii este atât

de simplă încât te pleznește în față: "Ai de gând să rămâi cu mine după sex?"

Cu cât încerci mai devreme sau mai forțat, reacția ei este evidentă: "Dar nu te cunosc!". Reacție care este în strânsă legătură cu întrebarea de mai sus.

De aceea ai nevoie să acumulezi experiențe cu ea. Dacă pleci, are dreptate să te refuze. Întâlnirea nr. 3, întâlnirea nr. 4, întâlnirea nr. 5.. Încă ești acolo. Foarte bine. Continuă ce faci !

Oct 16 2006, 15:11 (Mi-e dor de tine, adevărul din spatele cuvintelor)

Unora le e frică până și să zică asta.

Un tip, când zice "mi-e dor de tine".. se referă predominant la partea fizică. Un fel de 60-70% fizic, restul mental.

La tipă este invers.

Dacă s-ar traduce "mi-e dor de tine", al tipilor, ar fi :

"nu te-am mai f***t de ceva vreme"

În rest, zi-i unei tipe ce vrea să audă.. și totul e ok.

Dec 6 2006, 22:37 (Nevoia celui de lângă tine)

La o petrecere - o tipă superbuna la care se dau toți băbații. Unul câte unul se duc pe lângă ea, încearcă să îi cumpere băutură, îi fac propuneri indecente. Iar tipa îi refuză pe toți. Dar tu știi ce nevoie are, știi după ce îi frige buza.. Așa că te duci liniștit lângă ea și îi spui:

"Salve, am niște iarbă. Te bagi?"

Poate că e un pic forțată povestioara, este preluată de la un marketer celebru, dar arată puterea celui care știe cum se mișcă lucrurile în societate. Puterea de a ști, ghici sau simți nevoile celorlalte persoane.

**Jan 31 2007, 11:03
(direct sau indirect?)**

Vin cu textul ăsta ca revenire la tot ce am scris până acum și toată îndârjirea de care am dat dovadă în ceva mai înainte cu privire la cele două stiluri.

Mărturisire: mi-a fost mai greu decât am crezut să trec peste despărțirea de tipa care s-a lipit de mine în ultimii 2 ani și de papucii pe care mi i-a livrat la pachet pe 24 decembrie, ca și cadou de sărbători

Fiind și foarte ocupat, structura puținului timp liber a trebuit să se schimbe dramatic. A trebuit să încep să respir din nou aerul burlăciei. Repet, nu credeam că o să mă afecteze despărțirea chiar atât de mult. Mi se întâmplă să mă întâlnesc cu 3 tipe pe săptămână și numai să o văd pe fosta pe messenger și să mă simt singur. Am fost și foarte critic cu mine și de obicei nu recunosc decât în ceasul al 12-lea că eu aș avea probleme. Sunt foarte plin de mine, nu accept critici ușor, sunt foarte combativ.

Și revin la învățăturile strămoșești. Secretul în tot ce faci, pe lângă pasiune, este echilibrul. Iar echilibrul se rezolvă cu puțină răbdare.


Am fost anul ăsta în Bulgaria și am acolo o tipă care îmi tot dă mesaje să mă duc la ea un weekend. A fost ca o gură de

aer curat.

În Ungaria am fost apoi doar pentru o zi și o noapte (avusesem treabă până în Oradea) și acolo am fost la 1 pas să mă culc cu o unguroaică, Eszter.. timp în care noul meu companion și-o trăgea de zor cu alta pe acolo.

Dar să revin la subiect. Direct sau indirect?

Răspunsul - ABSOLUT TOTUL MERGE!

Depinde de situație, de tine, de tipă. În Bulgaria cautam cluburi, în Ungaria eram "portughez" . Aseară am oprit o tipă ca să îi spun că îmi place energia ei și după 2-3 minute în care se lăsase acaparată, și-a dat seama că o privește prietenul și a fugit speriată.

Acum două săptămâni, în club cu Călin. Mi-a arătat o tipă de lângă mine și mi-a zis că l-a ars cu țigara. I-am spus și ei asta la ureche și a fost primul pas către o interacțiune de o oră și ceva.

Ieri *wingul* meu i-a spus unei tipe că semăn cu un personaj dintr-un film doar ca să intre într-un grup. Mai înainte intrase pe un grup de străine cu replica "*You're from Belgium!*" ("*Tu ești din Belgia!*").

La direct e un "bună, vroiam să îți spun că arăți super". E flatată, automat îți dă și ție o valoare imensă. Atitudinea ta e de proprietar din Ibiza care a văzut ceva care îi place.

"Nu cred că te-am mai văzut pe aici. Nu ești din București, nu?"

"Îmi place cerceul tău"

"Ce bei acolo?"

Directul e supralicitat.

Indirectul e supralicitat.

Feb 3 2007, 15:32

(direct sau indirect – continuare)

NU vorbim aici de partea urâtă a indirectului, cum nu vorbim nici de partea urâtă a directului (cea neînțeleasă).

Indirect înseamnă situațional, situațional înseamnă măscărici?

Indirect înseamnă "bună" "bună" "sunt x" - înseamnă asta măscărici?

Indirect înseamnă "vii des pe aici? că nu țin minte să te fi mai văzut"

De unde generalizările astea?

"direct = sincer, onest, frumos, tu însuși" - vezi să nu cazi în extrema ailaltă. Eu știu atâta - cât timp unul e "îmbâcsit" de o procedură, ajungând să respingă utilitatea sau moralitatea celorlalte - este limitat de propria gândire.

Iar la direct, onest, frumos și bla bla. *Directul are avantajul de a fi persuasiv, nu neaparat manipulativ.*

Că cea mai mare greșeală și motivul pentru depresii uriașe este tocmai modalitatea de a aborda directul. Dacă te duci și îi spui openerile de direct și aștepti să vezi ce se întâmplă, ai încurcat-o în cel mai rău mod cu putință. Pentru că ești un "seaking aproval guy" (tip care caută aprobarea). Dar dacă te duci, îți arăți intenția și **CONTROLEZI** discuția și interacțiunea cu tipa până obții ceea ce vrei - **ATUNCI EȘTI PE DIRECT.**

Iar asta înseamnă - putere de convingere și persuasiune.

Persuasiunea este capacitatea **CONVERSAȚIONALĂ** de a-ți transpune ideile celuiilalt și de a-l capacita pe acesta în această privință.

Câteodată este extrem de nenatural să spui că îți place de tipă, pentru că situația nu o cere.

Toate puse pe o structură a conversației (totuși) și pe o identitate bine definită... Ieri în Club A am îmbrățișat **SINGURA** tipă bună de acolo (numai urâte, frate).. și i-am spus la ureche ("îmi place la nebunie cum dansezi"). Mi-a zămbit, mi-a mulțumit.. și am plecat, pentru că situația nu cerea o continuare (era muzica extrem de tare). Am plecat pe urmă în alt club, dar pe tipa aia, dacă o prindeam apoi la bar, era altceva.

Și cu toate astea în Tonka am întrebat tipa "Cum îți place Tonka?" de parcă localul ar fi fost al meu. Adu-ți aminte că Shark: "says to pretend that you have a Ferrari outside the club". *That's a lie, I presume!* ("spune că trebuie să te prefaci ca și cum ai avea un Ferrari parcat în fața clubului. Presupun că e o minciună.)

Nu mă restrânge la 4 replici inventate de un om, ca să mă limitezi la un stil 😊

May 15 2007, 00:38

(pledoarie pentru pickup, gânduri)

Muncă/zi: minim 10 ore, cei care mă cunosc îmi spun că 12. Azi Q mi-a adus aminte o chestie care m-a pus pe gânduri: "Cine muncește prea mult, nu are timp să facă bani!" Deocamdată sunt plătit bine să construiesc imperiile altora. O să vină și vremea alor mele.

Atribute: după spusele prietenilor - stresat de multe ori, agresiv de multe ori, *freak control* de multe ori. Cel puțin o

dată la 2-3 săptămâni fac o boacăna, ca să mă calmez. Asta înseamnă ori o băută zdravă, ori ajung cu vreo urâtă în pat..

1) Prima regulă din capitolul "distracția cu femeile" - intră în categoria: FĂRĂ DEMONSTRATII. Unii iau prea în serios agățatul ca să mai poată agăța în voie. Mi-e mult mai greu să agăț cu unul obsedat de asta decât cu gașca de prieteni care nu au nici o treabă. Sunt mulți care văd o concurență în ceea ce poți face. Eu nu pot să îi suport. De obicei asta se observă la cei noi, de asta mulți dintre prietenii cu care mă distrez fac parte din garda veche.

Ca și concluzie - și părere proprie, NU MERGEȚI LA AGĂȚAT, MERGEȚI LA DISTRACȚIE. Există o vorbă pe care am spus-o mai demult. Unde e distracție, e și agățat. Unde e agățat, s-ar putea să nu fie și distracție. Tu decizi!

2) Locații

Primul răspuns pe care l-aș putea spune și care ar fi perfect adevărat ar fi: oriunde. Însă nu e adevărat. NU înțelegeam de ce 'strainii' respingeau ideea de agățat pe stradă.

Merge oriunde, știu că merge oriunde, dar știu că NU ARE ROST ORIUNDE. Sunt în perioada în care nu mai am vreo frică de abordat femei. Am prea multă experiență ca să mai existe. În schimb pe stradă e efortul prea mare, nu ești natural și nu ai siguranța că nu o să te privească precum pe un ciudat. NU SE ÎNTÂMPLĂ AȘA CEVA PE STRADĂ. Poți să o faci, dar nu se merită.

În schimb - cercurile sociale, petrecerile, cluburile și concertele. Oriunde e distracție, muzică și alcool, în principal.



3) Stilul?

Am trecut prin toate stilurile. Nu există unul anume. Replici folosite:

"Nu, deci trebuie să vbesc cu tine. Ne holbăm unul la altul și nu zicem nimic"

"Dacă se mai dau mulți la tine, o să facem un stand aici și vindem bilete"

"Ai o țigară?"

"Plictisită?"

"Vii des pe aici?"

"Dansezi?"



Acum trei săptămâni am fost foarte energic și mi-a ieșit tot. Vineri seara nu aveam chef de nimic, eram după niște termene limită care mă stresaseră. Și parcă eram din altă lume. Cu toate astea am agățat o tipă la fel de obosită ca mine, cu replica "plictisită?". Mi-a răspuns: "Foarte". "Atunci hai la o țigară afară."

4) Și mai departe?

Există un termen pe care eu îl folosesc în afaceri. Se cheamă "*hands on approach*". Nu are legătură cu *pick-up-ul*. Se referă la capacitatea cuiva de a se adapta în funcție de realitatea de pe teren. Sunt oameni care studiază foarte mult și care iau în considerare toate detaliile posibile până să se pună pe treabă. Și există cei care sunt incapabili de asta și care trebuie să înceapă treaba și să se adapteze în funcție de datele de apoi.

Ei bine, așa văd și în relația pe urmă cu tipa. Fac ce simt. Dacă mi-a plăcut tipa și probabil că și ea m-a plăcut pe mine, o să o sun destul de repede și încerc să fac lucrurile să se miște rapid. Dacă a fost o discuție ca oricare alta,

atunci o sun mai târziu și o invit undeva, moment din care o să încerc să fac ca lucrurile să se miște rapid. Depinde de la caz la caz.

Contează să mă dau la ea și să ajung în pat cu ea.

5) Ce fel de tipe?

Nu virgine!

Nu țigănci!

Fără puștoaice sub 18 ani (decât în cazuri extreme)

Fără fițe!

6) Placa femeiască 2039 , versiunea gama

Sunt acele replici care vin indiferent de tipă, de fiecare dată, majoritatea în momentul în care o ai în pat și ești pe care să o dezbraci:

"Dar e prea devreme"

"Nu o să facem nimic, cred că știi asta"

"Nu vreau"

"A trecut prea puțin timp de când ne cunoaștem"

"Dar de ce continui dacă eu nu vreau?"

"Nu vreau să fac nimic în seara asta"

"Nu sunt pregătită"

nununu

Nu trebuie să te impacientezi, toate zic la fel. Trebuie doar să îi dai dreptate și să continui să o dezbraci. Cea mai concludentă întâmplare, proprie, era acum 2 ani când invitase o tipă în cameră lui Q cu scuza că nu facem nimic.. După ce am dezbrăcat-o, intrasem în ea și îi tot repetăm la ureche "ai încredere în mine.. nu facem nimic." Și mi-am dat seama că începuse să gâfâie.

Răspunsul la întrebările de mai sus? Ca aspirina: FĂ PE PROSTUL! și mergi mai departe.

7) Relații?

"Am trecut printr-o relație, mi-e greu să mă atașez de cineva acum. Dar de ce vrei să strici ce avem ? Să lăsăm să curgă totul de la sine.." - TU SPUI ASTA. Las-o pe ea să vrea relație.

Dacă e *suflet pereche*, te poți opri. Relația îți poate da o putere de evoluție extraordinară pe planuri pe care nu ai cum să le vezi, burlac fiind. Numai că trebuie să ai grijă cu cine. Femeile din ziua de azi sunt foarte independente, așa că dorința de relație nu trebuie să vină din partea ta.

===

Ca și concluzie, suntem ceea ce facem. Dar puterea ne-o dă capacitatea de adaptare, chit că suntem burlaci, avem relație, suntem îndrăgostiți sau avem nevastă și copil . E vorba de mentalitate. Toate sunt etape din viață pe care trebuie să le trăiești. Dacă fugi de vreuna din ele, ești prost.

Jun 21 2007, 16:49

(Abordarea, Sun Tzu aplicat în seducție)

Redescopăr 'Arta Razboiului' după câțiva ani de la prima lectură și văd o sursă importantă de inspirație în toate domeniile cu care avem de-a face.

Iar în seducție, în special mi-a atras atenția articolul 9, cu cele câteva versete despre tipurile de teren existente în bătălie, cât și despre supraviețuirea în focul luptei.

Versetul 22:

În teren "încercuit", aș bloca punctele de acces și ieșirile.

*Tu Mu: "Doctrina militară cere ca o forță care încercuiește pe alta să lase o breșă pentru a arăta trupelor încercuite că există o scăpare, astfel încât ele să nu fie decise să se lupte până la moarte. Apoi, profitând de această situație, loviți. **Să presupunem acum că eu sunt cel care se găsește în teren încercuit. Dacă inamicul deschide o cale ca să însele trupele mele să pornească pe ea, eu închid această ieșire, astfel încât ofițerii și oamenii mei să se lupte până la moarte.**"*

Recunoaștem senzația de dinainte de abordare și știm că deseori renunțăm. iată ce spune versetul 23:

"În terenul morții, aș putea să arăt că nu există nici o șansă de supraviețuire. Căci este în firea soldaților să reziste când sunt înconjurați, să lupte până la moarte când nu există altă soluție și când sunt hăituiți, să se supună orbește."

Creierul este cel care caută o asemenea ieșire. Când vezi o tipă și știi că trebuie să te duci la ea, creierul va lucra împotriva ta. Și tu vei găsi motive 1000 să nu te duci la tipă să vorbești cu ea, creierul dictându-ți ba că nu îți place, ba că e prea multă lume, ba că nu îți stă bine freza.. toate motivele din lume să întârzie abordarea. Dacă creierul găsește plauzibil un asemenea motiv, nu te vei duce la ea. Și îți va părea rău.

Versetul 33:

Aruncați trupele într-o situație fără ieșire, astfel ca, chiar în fața morții, ele să nu fugă. Căci, dacă ele sunt gata să moară, câte fapte eroice nu ar fi capabile să înfăptuiască? Atunci, într-adevăr, ofițeri și soldați, împreună, dau maximum din ceea ce pot. Într-o situație disperată, ei nu se tem de nimic; când nu este posibilă o retragere, ei sunt de

neclintit. Când au pătruns adânc în teritoriul inamic, ei sunt legați unii de alții și, acolo unde nu există altă soluție, ei vor angaja cu inamicul lupta corp la corp.

Tăiați-vă orice cale de întoarcere, de retragere.

"el taie trupelor retragerea, ca și cum le-ar trage o scară de sub picioare." (versetul 50)

Nov 27 2008, 19:21 **(direct/indirect)**

Eu nu cred în direct / indirect. Cred în personalitatea fiecăruia. E în personalitatea mea ca atunci când toți pupă în fund o tipă, să fac mișto de ea. Nu le văd ca neguri. E în personalitatea mea să fiu direct, mai ales când ajungem la contact fizic. E în personalitatea mea să le zic mereu ce vreau. Pe ele. 😊

Diferența însă este că eu îmi permit să iau pauze și cu toate astea să am femei. Asta pentru că nu respect nici o regulă când vine vorba de asta. Am avut femei cărora le-am spus umil "m-am îndrăgostit de tine". Și le-am f***t pe plajă, la practic a 2-a noastră întâlnire. Și am avut femei cărora le tot repetăm "nu te vreau", până ne trezeam goi în pat. "Femeie, dar ți-am zis că nu te vreau, de ce tot insiști?"

De ce atâtea teorii ?

Eram la o întâlnire de familie. Obosit, nebărbierit, în starea mea naturală. Nu aveam nici un chef. Și a apărut o tipă la masă care chiar mi-a plăcut. Singură replică pe care am scos-o a fost "cine e tipa?", de a auzit jumate din masă. Am ținut să schimb locurile, am intrat în vorbă cu ea. Coincidență sau nu, m-am culcat cu ea după o săptămână.

Adevărul e în spatele tehnicilor pe care le toți discutați și le

loviti cap în cap. Adevărul e că nu există limite. Și adevărul e că femeile nu au contor la pășărică. Problema e în altă parte.

La tipa de la masă pur și simplu mi-am activat interesul. Și a funcționat.

Nu e vorba de indirect sau direct. E vorba de mentalitate. Eu fac mereu ce simt. Nu îmi refuz aproape nimic. Mottoul meu în viață, de la *"let it go"* - este *"fă ce simți!"*

Și dacă voi credeți că prin interesul pe care îl arăți nu poți avea tipe frumoase, ați fi surprinși. Am avut tipe urâte de mi-ar fi fost rușine să spun că mi sunt amice, darămite că m-am culcat cu ele. Și am avut tipe după care ați fi salivat cu toții.. Și tot ce aveam când eram lângă ultimele era un zâmbet sincer și *"i wanna know everything about you, cuz I wanna fuck you in a church kind of way"*.

Nu degeaba mă trezeam în timp ce le f***m, spuneam "te vreau!"

"dar mă ai"

"nu, proasto. Nu fizic."

Femeia de care mă simt eu atras e femeia care îmi provoacă fantezii. Femeia care se simte atrasă de mine, e femeia care îmi e fantezie.

"Spune-mi totul despre tine. Spune-mi ce simți când te ating pe gât. Spune-mi ce băutură îți place. Spune-mi ce simți când te gâdil în tălpi. Spune-mi visul tău. Trebuie să ai un vis. Femeile de care mă simt eu atras au vise. Spune-mi ce o să faci când o să te mușc. Nu mă crezi că o să te mușc? O să te mușc de buza inferioară până or să îți dea lacrimile. De ce? Pentru că te vreau. Vreau să mă trezesc dimineața lângă tine, în parfum de cafea. Vreau să adorm

cu tine târziu, amețiți de băutură și obosiți de sex. Nu râde! Dacă știu o iotă din ce înseamnă femeia, o să îmi cânti pe bancă în parc la 5 dimineața libertatea pe care eu ți-am dat-o, o să mă troznești cu o pernă că te-am trezit prea devreme și o să vrei să mă săruți, mereu, oriunde, indiferent de oamenii din jur. Pentru că o să mă iubești, pentru câteva zile, așa cum nu ai mai iubit pe nimeni. "

... și legat de ultimul citat. Am avut femeie care se excită când o atingeam pe gât. Nu am avut femeie care să nu îi placă băutura. Am avut femei care visau cu ochii deschiși, am avut femeie care a început să plângă atunci când am mușcat-o de buze. Am avut femeie alături de care m-am trezit în parfum de cafea, nu o singură dată, nu mai zic alături de care am adormit beat și obosit de sex. Am avut femeie care stătea pe bancă în parc, în picioare, și cântă din toți plămânii dimineața la prima oră "*I want to get away, I want to flyyyy awaaaay...*", și am avut femeie care m-a urât pentru că am trezit-o după o oră de somn, buzată. Totul e trăit.

Feb. 13 2009

Exemplul propriu este cel mai puternic. Dacă aștepti pe celălalt să te schimbe, ești într-o mare încurcătură.

Schimbarea vine prin experiență. Nimeni nu schimbă pe nimeni. Noi ne schimbăm pe noi. faptul că există influențe, asta e cu totul altceva. Dar nu se face nimic fără voia omului.

Eu am renunțat de mult să schimb oameni. Și de atunci sunt împăcat cu mine și văd din ce în ce mai mulți oameni de valoare în jurul meu. Și din ce în ce mai mulți oameni care vor să se schimbe. Oameni pe care îi ajut din pur altruism.

Nu există pilule, există doar unelte pentru ceilalți ca să evolueze SINGURI. Fiecare își alege un model și îl urmează până găsește altul sau până își găsește propriul drum în viață. Nu faptul că arunci banii în stânga și în dreapta te face să evoluezi, căutând să îți cumperi libertatea, ci faptul că începi să trăiești și nu mai spui nu în stânga și în dreapta. Că ești o persoană independentă.

Iar cel mai greu de înțeles pentru toți este că treaba asta cu seducția este la nivel intuitiv. Nu o replică, fie ea și "ești drăguță, vreau să te cunosc", te face să ai succes cu femeile. Ne calculăm prea mult mișcările, ne bazăm prea mult pe exterior, pe tehnici, pe vorbe, pe reguli.

Iar intuitivul nu îl poți dezvolta prin formule, ci trăind ! Asta înseamnă să accepți experiențele ca pe ceva pozitiv, să mergi mai departe de fiecare dată, să te distrezi cât poți și să încerci tot ce se poate, aproape.

Eu dacă dau de o femeie care îmi place, într-un cerc social, nu am nici cel mai mic habar ce o să îi zic sau ce o să fac în următoarele minute/ore. Dar dacă îmi place și știu că o să fie a mea, chiar nu mai contează. Nici cum o să fie a mea, nici când o să fie a mea. Știu doar că o să se întâmple. Acum, peste o lună sau peste un an, tot ăia e.

Mi-aduc aminte de o tipă cunoscută printr-un prieten. Prima mea replică a fost, cu un zâmbet tâmp, după ce 20-30 de minute vorbisem doar lucruri neutre : "Nici nu știi cât te-am așteptat". Asta după ce 20-30 de minute nu știam ce să îi spun. A zâmbit surprinsă, mie îmi bătea inima, pentru că îmi plăcea tipa. Și a fost ca și cum aș fi gândit cu voce tare. Dar a fost sincer, nu am plănuit asta. Și tipă a început să trăiască momentele cu mine. Am ajuns să ne spunem povești, să ne facem planuri.. și nici nu știi cum, am ajuns amândoi undeva la mare, pe o plajă nu prea populată, îmbrăcați și uzi în același timp, cu 2 cafele în mâini.

Prietenul meu nici acum nu știe că am fost cu ea, dar nu pentru că m-aș ascunde, dar nu are rost. E secretul meu și al ei. Știu doar că cei doi s-au combinat după, la aproape jumătate de an de întâmplarea respectivă. Când mai vorbesc cu ea, avem amândoi în noi un melancolism aproape patetic.

Asta nu se învață, se trăiește. Iar atunci când tu trăiești, ai fi surprins să vezi câți vor să trăiască alături de tine experiențele tale. Pentru că sunt puțini ca tine.

Nov 25 2008, 00:06 (de ce e seducția o aroganță?)

Îi sunt dator lui Pera pentru lecția despre aroganță. El poate să explice cu mult mai bine termenul, și din punct de vedere psihologic, și ca povestiri relevante.

Pe scurt - aroganța este ceea ce ți se întâmplă atunci când ai mult prea mare încredere în propriile forțe și nu mai ești realist (nu mai ții cont de legile fizicii etc).

De ce e seducția o aroganță?

Pentru că termenul de seducție, nu știi cum, a încorporat și o parte malefică, a competiției. Și deja nu mai ești realist atunci când vine vorba de cât de bun ești cu femeile, ca și demonstrații, ca și aplicabilitate. Primești aroganțe după aroganțe.

Atâta timp cât totul este mecanic, atât timp cât vrei să fii CEL MAI BUN, atâta timp cât vei crede că poți cuceri orice femeie sau că poți demonstra asta...

... vei avea parte de o aroganță sau două...

Dacă te limitezi la tine, ca persoană și la femeia pe care o

dorești... atunci ai toate șansele să fie a ta...

Su cele mai frumoase femei, cele mai frumoase experiențe, cele mai tari senzații... le-am avut atunci când am fost pe cât de umil, pe atât de hotărât. Când am început să mă cred bun, am început să primesc aroganțe. Și dor al naibii de mult.

11 mai 2009

Sunt un om norocos.

Și nu pentru că mi s-a dat totul pe tavă, ci pentru că am ales calea să lupt pentru ce vreau. Văd că vin din urmă foarte mulți tineri, îi văd entuziaști, îi văd plini de energie. Însă văd greșeli pe care eu le-am făcut la rândul meu. Omul e predispus greșelii iar tinerețea e sinonimă cu greșeala, în mare parte.

DACĂ AR FI SĂ O IAU DE LA CAPĂT, AȘ FACE ACELEAȘI GREȘELI PE CARE LE-AM FĂCUT, DACĂ NU MAI MULTE, PENTRU CĂ ELE MĂ DEFINESC PE MINE CA OM ÎN MOMENTUL ACTUAL. Un citat pe care l-am citit printr-o carte și pe care nu pot decât să îl aproximez spunea că viața este un lung șir de greșeli și că numărul acestora nu determină decât valoarea ta ca om.

Mi-aduc aminte că veneam cu trenul acum câțiva ani, fusesem cu o fată la Azuga, o escapadă de un weekend. Era perioada de mare mai mult, eram bronzat, obosit după un weekend în care cutreierasem râurile de pe acolo și băusem bere Azuga cot la cot cu localnicii. O femeie la vreo 60-70 de ani stătea în fața noastră și se uita cu evidentă melancolie la noi. Am intrat în vorbă și, la un moment dat, m-a întrebat ce vârstă am.

"24" - am răspuns eu..

"oho.. atât de tânăr.. ai o viață înainte să faci greșeli."

Am trecut prin multe extreme cu femeile. Pot spune că am fost cu toate tipurile de femei, de la puștoaice încrezute, la femei cu bani, de la țigăncușe, la femei de carieră, de la artiste, la bețive notorii sau sportive. Și fiecare mi-a lăsat o amintire a ei. O replică, o experiență, un zâmbet.

Pe multe nu mai știu cum le cheamă, ba chiar nu mi-aduc aminte nici cum arată. Important este că au fost cândva acolo.

Și mi-aduc aminte. La început vroiam toate fetele pentru relații, apoi nu mai vroiam relație. Vroiam sex. Când aveam parte de prea mult sex, vroiam să am parte de "experiențe care să conteze". Când aveam experiențe, aveam nevoie de liniște. Și când venea liniștea, aveam nevoie de zbucium.

Pickup versus Cercul social

La început nu aveam cerc social și eram nevoit să ies la vânătoare, ca un animal de pradă. Ieșeam în cluburi, mă distrăm, agățam de acolo, senzația este cam ca la pește, cel puțin în perioada aia. Ce pică.

Am trecut prin *pickup* cu toți pașii posibili, am făcut indirect și aveam *canned routines* astfel încât aveam numărul de telefon sau chiar sexul asigurat doar printr-o înșiruire de replici (o să detaliez mai jos), am făcut *direct style* și, când vedeam o fată care îmi plăcea, mă duceam, o apucam de mână și îi spuneam de 1000 de ori că îmi place de ea. Am cunoscut femei pe stradă, la concerte, în cluburi, la coadă la pâine, în parc.

Însă a venit perioada când am fost din ce în ce mai ocupat, mai ales că îmi deschiseseam o firmă. Și nu mai am avut timp să ies ca pe vremuri. Însă femeile veneau din ce în ce mai multe, ieșeam în fiecare weekend la mare cu o tipă diferită. Ajunsesem să folosesc același hotel în sezonul estival și, timp de 2 luni să vin cu 8 tipe diferite, 8 weekenduri diferite.

Veneam cu vreo fată, primul lucru pe care îl făceam era ori să beau o cafea cu ea pe malul mării ori să facem baie

instant, îmbrăcați. Și mi se întâmpla să intru în hotel cu hainele șiroind, să vreau să fac o rezervare la cameră și să văd angajații hotelului cum rânjeau și cum recepționera mă întâmpina cu un zâmbet larg:

"Bine v-am regăsit, Dle Zarnescu, rezervarea rămâne tot pe firmă sau de data asta o facem pe persoană fizică?"

A fost un momentum al meu, cu femei trecând prin viața mea mai repede ca o stație de metrou.

Diferența era că aveam un statut, firma creștea alături de mine și mă simțeam mai puternic ca oricând. Aveam contacte cu clienți, de obicei tipe de la marketing cu care azi semnam contract și în weekend fugeam cu ele la mare. Perioadă nebună. Am avut chiar și situații în care trebuia să încasez bani de la o firmă și tipa care era legătura și cu care fusesem nu îmi mai răspundea la telefon. Și eu concluzionez că femeile nu știu ce sunt alea afaceri.

Și încet, dar sigur, am dat și de cercurile sociale. Am început să îmi fac prieteni, femei frumoase peste tot. Ajungeam să pun întrebări despre ele și mi se răspundea, intram în vorbă cu ele și nici măcar nu mai trebuia să le cer lor acordul. Le anunțam direct că o să fac rost de numărul lor de telefon și că nu o să cedez până nu ieșim la o cafea. Urmarea? Weekendul următor fugeam cu ea la mare sau la munte.

Diferența dintre pickup și cercul social. Eu am ajuns la câteva concluzii în anii ăștia: nu contează cum atragi o femeie, dacă o faci. Dar, în același timp, cine agăță femei nu mai are timp să aibă femei. Fiecare înțelege ce vrea.

Rutina la conservă

Mereu am fost înclinat către sistematizare, dovadă și că am o firmă pe care o ridic acum și care merge ok. Mereu am căutat soluții care să poată fi aplicate în n situații și cu aceleași rezultate.



În materialele din afară tot vezi conceptul de rutină la conservă, dar în România nu am întâlnit pe cineva care să dezvolte o asemenea rutină și care să aibă succes cum am avut eu cu rutina mea "Timișoara". Dacă îmi plăcea o fată, mă duceam la ea și îi spuneam că sunt în căutare de o cafea, că m-am rătăcit și că sunt din Timișoara. Că nu îmi plac bucureștenii, că sunt închiși în ei și că ea e singura tipă care mi-a zâmbit în ziua aia.

După ce primeam indicații de la ea, o invitam la o cafea și să îmi fie ghid prin București. Și ghici ce? În 90% din cazuri tipele îmi dădeau numărul de telefon, dornice să îmi arate că Bucureștiul nu e chiar atât de rău pe cât ziceam eu. Iar eu aveam 2-3 zile la dispoziție (cât stăteam în București) ca să mă culc cu ele.

Erau pur și simplu replici testate și la care, în proporții imense, le știam urmarea. Nimic lăsat la voia întâmplării,

totul testat, retestat.. până aveam o cheie de conversație care mă ducea la numărul de telefon al tipei.

M-am plictisit. Extrema a fost când trecuseră 6 luni de relație cu o tipă și ea nu știa că sunt din București.

Scenariul "punct ochit/punct lovit"

Cum rutina Timișoara nu îmi mai făcea cu ochiul, în scurt timp mi-am dat seama că pot sistematiza și situații, nu doar discuții. Și am mai inventat o bijuterie.

Pe vremuri stăteam cu ai mei și nu aveam unde să duc tipele. Așa că apelam la prieteni. Doar că eram limitat de timp, spațiu, situație etc. Așa că trebuia să sistematizez și să trag folos la maxim de tot ce îmi pică în mână.

Aveam un prieten care avea o vilă foarte faină. Atât de faină cum numai în filme vezi. De la el a început. De obicei, la al doilea date (sau al treilea) apăream cu o șampanie în mână, în centru. Tipa rămânea cu ochii mari, mă întreba ce se întâmplă.

"E ziua unui prieten, i-am promis că trec pe la el, dă o petrecere mică. Stăm 2 minute acolo, lăsăm șampania și, dacă nu ne place, plecăm."

Ce poate fi mai inocent de atât? 😊

Ajungeam la prietenul ăsta al meu, vila goală, el singur acasă.

"La mulți ani, dar unde e petrecerea?"

"Păi am zis să o amân până în weekend, că în timpul săptămânii nu prea se adună lumea. Nu te-am anunțat?"

Intram în casă, beam un pahar de șampanie, îi uram la mulți ani. Și tipul primea un sms și trebuia să plece urgent și în apropiere pentru numai 15 minute.

Și eu rămâneam cu tipa, singuri singurei, într-o vilă de milion de euro.. iar cele 15 minute se transformau în 2 ore. Timp în care eu trebuia să mă culc cu ea. Dacă nu reușeam atunci, pierdeam momentul.

Dar cum era vorba și de "ceva nou", tipele picau ca muștele.

Freestyle

Timpul a trecut, sunt ceva mai matur. Ce făceam eu acum câțiva ani de zile nu mai mi se potrivește acum. Pentru că timpul nu îmi mai permite să mă joc atât de mult. Așa că sunt direct atunci când îmi place o femeie. Am grijă să înțeleagă asta. Și dacă ne potrivim amândoi, se va întâmpla ceva.

A trecut perioada când testam totul cu o femeie ca să învăț.

Acum am învățat. Nu mai există replici sau scenarii. Las totul la voia întâmplării. Și, mai important de atât, trăiesc ce simt. Și sunt surprins să observ că mă îndrăgostesc ca la 18 ani atunci când întâlnesc persoana potrivită. Și, ce e mai important de atât, nu mi-e frică să trăiesc alături de ea, nu mi-e frică să opresc totul când se sfârșește și nu mi-e frică să o iau de la capăt, singur.

Capitolul al III-lea

Ritualul imperecherii.

Îți o tipă de mână. Trebuie să ajungi undeva. sincer, nici nu îți pasă unde. Lumea trece în jurul tău. Mulțime de oameni. Fiecare cu probleme, fiecare cu gânduri. Fericțiți, triști, nervoși, grăbiți.

Și te oprești. O tragi lângă tine și o îmbrățișezi. O să fie surprinsă. De fapt, e un joculeț mișto. Stați îmbrățișați și vă lăsați pradă torentului de oameni. O strângi puternic, și îi vorbești pe o tonalitate joasă, masculină, cu buzele tale lipite de gâtul ei. În timpul ăsta oamenii trec pe lângă voi. Cu aceleași gânduri. Ale lor.

"Stai o clipă... Încearcă să te calmezi. Liniștită. Nimic nu te poate atinge. atâta înstrăinare, răutatea ALTORA, gândurile LOR. Nu îți pasă. Imaginează-ți oamenii care trec pe lângă NOI, zgomotele pe care le produc... toate astea imaginează-ți-le ca pe o muzică... simți? Acel zumzet? E muzică... (în timpul ăsta începeți să vă mișcați lent, ca și cum ați dansa blues). Pașii pe caldarâm. EI trec. Străini. NOI suntem aici. Ca o stâncă ce rezistă în valurile mării. Și nu NE pasă. EI sunt EI, NOI suntem NOI. Imaginează-ți o bulă, a Noastră, în care stăm. Aici nu ne poate atinge nimeni. E bula noastră de fericire. "

Vorbele pot fi îmbunătățite. Tehnica poate fi îmbunătățită. Ați rămâne surprinși să vedeți cum funcționează. Dacă ai intonația bună, te miști bine cu trupul ei, atunci ți se strânge la piept și ți se lasă pradă. Senzația e plăcută și ea te va asocia cu starea pe care a simțit-o în momentul ăla. Iar patternurile de genul ăsta (pentru că variații poți face cu sutele), îi pot induce o dependență psihică față de tine.

Locurile în care poți face asta sunt variate. În centru, pe trotuar, unde densitatea oamenilor este foarte mare.

Am întârziat la întâlnire 9 minute. Imediat cum am apărut eu, a apărut și ea dintr-o parte. Ne trimisesem sms-uri de avertizare. "Vezi că ajung cu 5 minute mai târziu!" (eu). "Sunt șanse să întârzii 10 minute. Îmi cer scuze." (ea)

A apărut zâmbitoare, eu am pupat-o pe obraji. Nu știu ce se întâmplă de la o vreme, dar acum nu am mai luat-o de mână. Faza tare e că am pornit atât de natural, obișnuit cu drumul spre cafenea, încât ea s-a oprit la un moment dat și m-a întrebat: "Stai un pic, unde mergem?" Normal că a fost motiv de tachinare și am făcut-o să mă privească iar cu ochii ăia mici pe care îi știu atât de bine la tipele din jurul meu..

În cafenea am ales singurul loc care mai era gol.

În fine, cam la vreo 50 de minute m-am aplecat și am sărutat-o. Și atunci a început nebunia, ca de fiecare dată. Ne-am sărutat timp de o oră jumătate încontinuu. Mă tot jucam cu buzele ei. La un moment dat m-am oprit ușor, depărtându-mă și lăsând-o pe ea să vină spre mine, tot mai spre mine. "Se pare că îți place să tachinezi și să te joci!" îi spun eu. "Ceeeeee?" era în mintea ei.. "Euuu???"

Mă ținea de față când mă săruta și își trecea mâna prin părul meu. Și, din când în când, își mai trecea mâna pe spinarea mea. Iar eu ... Hmm... eu... Tremuram..

Nu mai puteam vorbi. A încercat apoi să mai purtăm o conversație, dar am simțit-o și i-am zis amuzat.. "Ți s-a schimbat vocea".. Și ea a tușit ca să își revină, rușinată.

La un moment dat râde. "Mă gândeam la copilul din tine!"

A fost o replică pe care nu o să o uit. Pt. că se adaugă la

cele alte câteva ale altor tipe: "Ești mai mult de poftă!" "Tu ești ca un moft de-al meu!"

Jun 10 2005, 19:15
(ÎN CLUB)

În club, după vreo 3 abordări foarte slabe, cu Călin. Bem o bere, inspectăm zona. Și văd un set de 2, dintre care una mi se părea genul meu. Frumoasă la față, acceptabilă la corp. Mergem amândoi până acolo și, când să intru în set, tipa mea sare în brațele unui rocker de 2 metri. Rămân la jumătatea drumului, mă uit la Călin, el se uită la mine. "Asta e norocul meu!" - îmi zic. Îmi arată un alt set de 2 tipe, dar îi spun că mai stau puțin să văd ce se întâmplă..

Și mă lipesc de zid și îmi beau berea liniștit, analizând mișcările victimelor. Tipele rockerite - clar outgoing, tipii mai mult ca sigur că sunt doar niște rockeri tipici, molateci. La un moment dat văd targetul meu că se pune jos și că "amogul", dacă se poate numi așa, pleacă pentru o secundă. Și pornesc hotărât. Pe drum spre target, dau de prietena ei. Observă încotro mă duc și se pune în fața mea. "Ce?" Îi spun la ureche, încrezător "Mă duc la prietena ta!" Duuhh.. Și mă strecor printre alți prieteni de-ai ei și mă pun lângă ea.

"Bună!"

Surprinsă, zâbește. Îi întind mâna, mă prezint, și ea.. Observ că are niște ochi mișto. Știe de "puterea" ochilor ei. O ating. Zâbește mai tare. E surprinsă de tupeul și naturalețea mea. Afară plouă. Era udă. Conversație ușoară și aproape instantaneu o etichetez drept "party girl". Îmi place, dar nu e genul de tipă cu care m-aș întâlni. Și instantaneu îmi zic că trebuie să obțin cât mai mult de la abordarea aia.

Mă uit la Călin, vorbea în setul lui. Se descurca bine. M-am întors la a mea, care mă aștepta cu ochii sclipind deja. Și am început. Arsenalul meu, cu tot ce aveam mai bun. Pun toate cărțile pe escalare. Mâna mea ajunge între picioarele ei în timp ce îi fac un joculeț, dar doar pentru a o băga în transă cu vocea mea. Tremură.

"Ce muzică asculți?"

Mă uit ciudat la ea.

"Nu ascult rock, dacă la asta te referi!"

Și imediat o întreb de experiențe extreme din viața ei. De tâmpenii făcute. De percepția ei cu privire la ce cred ceilalți. Și, pe nesimțite, la experiențe sexuale. Și o sărut. Trecuseră maxim 15 minute!!!

Are un inel în buză. Conversație pe asta, KINO deja devine artă. O ating pe sâni și între picioare. Mă mușcă. Doare al dracului. Faptul că e udă mă incită la maxim, o strâng la piept. O văd că tremură. Apare prietena ei care ne tot deranjează. Targetul o înjură și se lasă doar pe mâinile mele. Știu că dacă am sărutat-o, acum e de 10 ori mai simplu. Tachinări, atracție, șoptit la ureche, minciuni cât cuprinde, povești inventate pe loc. Cu alte cuvinte, escalare fizică și psihică.

Tremură de frig, se pare, pentru că își pune o bluză pe ea. Practic apa curge de pe ea, pentru că s-a făcut băltoacă sub noi.

"Hey, e ceva ciudat cu tine! În loc să dai jos din ele, tu te îmbraci?"

Începe să râdă. Ne sărutăm. Mă mușcă încontinuu, la un moment dat foarte tare. O prind cu mâinile de pielea de sub coaste și strâng puternic până îmi dă drumul. În nici 2

minute îmi face o ditamai vânătaie pe gât. A doua zi mă întâlnesc cu prietena.

"Ești liniștit, trece cam în 4-5 zile!"

Și asta? ȘI îi arăt buza de unde curgea sânge.. 😊)

"În 2 zile, maxim!"

Și când vrea să mă sărute, o mușc. Tare. Și nu se zbate. Are ochii întredeschiși și aproape că pot să jur că îi face plăcere. Mă opresc și îi spun că nu o mai mușc, că savurează prea mult. CIUDATO !!!

Deja încetinesc totul. Ne sărutăm în continuare, ne pipăim la greu. O mână i-o țin între picioare. Îi bag cealaltă mână pe sub sutien. Suntem amândoi foarte prinși de ceea ce facem, dar eu fac *leading* continuu. Mereu mai mult, mai mult. Escalare. Știu că e total prinsă în ceea ce face și că dacă o las o secundă, nu o mai văd.

Și exact asta se întâmplă. Îi sună telefonul și pleacă de lângă mine ca să poată vorbi. Am pierdut-o? Mă duc la Călin care tocmai luase număr de telefon de la setul lui. Simt o cludă că mi-a scăpat, dar nu îmi pierd speranța. Mă întrebă dacă mai stăm, îi spun hotărât că da, pentru că o să o f*t. Mai stau cu el de vorbă și, într-un final, o văd cu prietena ei bând bere, într-un colț. Prietena se cară, eu mă duc spre ea. Acum e momentul. Totul sau nimic.

Îi pun mâna pe după gât și o sărut apăsător.

"O să plec!" îi spun, și merg în continuare pe sărut și KINO.

"Acum?"

"Da!"

Și ne sărutăm.. Și ne sărutăm.. Cum escalez de aici? Se

oprește și ia o gură de bere. Îmi întinde sticla.

"Bei?"

"Nu, eu nu beau, nu fumez, nu fac sex!"

Și în timpul ăsta am dat berea pe gât în înghițituri uriașe.

"Sunt sigură!"

Pun berea jos, o prind, o ridic și o pun lipită de perete. Ne sărutăm și încetinesc voită respirația până simt că și ea respiră foarte, foarte greu. O iau de pe perete și o împing un pas spre baie. Tensiunea sexuală este la cote maxime.

"Mi se pare mie sau faci totul cu un scop?"

Deja știu că am câștigat. Vede ca o aventură toată situația iar hotărârea mea o atrage ca un magnet.

"Normal că este un scop!"

Și o mai împing doi pași, mergem în zig zag, în timp ce ea îmi mușcă iar buzele, ca o formă de împotrăvire. Dar deja aproape că geme. Se oprește:

"Știi că acum mai e o singură întrebare, nu?"

"Și anume?"

"Ai prezervative?"

Și urmează cel mai stupid răspuns din istoria seducției..
HAHAHAHA

"NU!!!!"

O văd că dă să plece. Incredibil, dar chiar se îndepărtează de mine. O trag foarte hotărât, o strâng la piept.

"Stai mah, că am ! AM PATRU !!!"

Hahahaha. Și mă ia de mână și mă conduce spre baie. Lumea se uită la noi. Eu deja par că mă împotrăvesc Nici așa nu e bine, nici invers. Intrăm la femeii. Mă uit aiurea la ușa aia pe trei sferturi. Aici? Huh? Nu mai contează acum.. Îi spun:

"Aici chiar nu am mai făcut așa ceva.. "

"E un început în toate, nu?"

Ne băgăm în toaletă și continuăm acolo. Când încă aveam hainele pe noi, apare un cap deasupra noastră. Prietena ei, de la veceul de lângă. Îmi vine să o înjur. Îi cere o țigară, îmi spune să îmi iau limba din gura ei. Spun o replică tembelă, asta mă strânge la piept și o înjură p'aia. Care pleacă.. Și continuăm.. Îi dau pantalonii jos, mi-i dau și mie.

Nu mi se scoală. Prezervativul îl pun așa.. Merg axat pe ea și încep să mă ajut de mână, să mi se scoale. În baie se aud gușoteli. Lumea intră, ne vede, râde, iese. Tot clubul știe ce facem noi acolo..

"Mai în spate! Sunt strâmtă... Mai în spate."

O țintesc bine pe perete și reușesc să i-o bag. Asta a fost lupta. Acum deja am intrat în linie dreaptă. La un moment dat, când ea se ridică după mișcările mele, îi spun la ureche:

"Știi.. eu sunt virgin.. "

"Da... și eu.. "

Cred că a fost cea mai aiurea partidă de sex din viața mea. Dar o experiență crucială într-o viață de om. Atâtea oprești, mereu cu ochii pe țintă.. O femeie e moartă după un tip care dă impresia că știe ce vrea. Țasta e secretul. Mereu la control. Când am terminat, a ieșit ea prima, până

să îmi ridic pantalonii.

Și am găsit-o afară. Toți prietenii ei se pusese la intrarea în baie, ca să o acopere. D'aia nu mai intrase nimeni.

Oricum, de tot rahatul, ușile alea parcă erau invizibile. Am ieșit printre ei ca printr-un lan de porumb. M-am uitat la ea, am zâmbit, am sărutat-o pentru ultima oară, tachinând-o.. Trecuse o oră de când intrasem în vorbă cu ea.

Și p'aci ți-e calea. Când am ieșit de acolo, absolut toți ochii erau pe mine. Călin mă aștepta relaxat, pe 2 scaune deodată. I-am făcut semn că plecăm.

Și, în seara aia, acasă, m-am surprins cu o deprimare post ONS, ca să îi spun așa. În căutarea "echilibrului" stăteam și mă întrebam dacă o tipă f****a în club, la baie, e o cale de a-l căpăta. Deprimat după sex? Și realizez că simt nevoia de o prezență feminină lângă mine. De o tipă pe care să o strâng în brațe și alături de care să dorm. O tipă care să mă mângâie și pe care să o mângâi. Să o sărut. Aveam nevoie de un confesor.

Se bătea, pentru prima oară cu o intensitate extremă, imaginea celui construit în 20 de ani de viață din programări sociale, cu Abel, cel care f**e la baie în cluburi. O luptă ciudată și străină în același timp. Pentru că trăiam totul cu ochii larg deschiși. Iar noaptea, târziu, m-am dus la baie să mă spal pe față și m-am uitat insistent în ochii tipului din oglindă. Și am văzut niște ochi speriați. Și am văzut cum ochii se transformă în ură. Cele două extreme.

"TACI ÎN P**A MEA DE MUIERE !!!"

Și m-am dus să mă culc.

Jun 15 2005, 08:01

La final eram learcă amândoi și tipa m-a întrebat răgușită "Cum a fost?". I-am răspuns la caterincă:

"Oke..."

"La mine a fost cu mult mai mult decât okeiul tău.."

Și apoi, parcă te simți bărbat când auzi replici gen "vai, îmi tremură picioarele.. uite cum merg, parcă sunt beată.. "

Jun 24 2005, 22:07

Și când a trecut ceva vreme.. mi-am zis că e vremea să o sărut.. Mă aplec încrezător, zâmbitor.... și tipa se ferește.

Rămân blocat.. mă retrag, beau din suc.. ȘI EA, CU UN ZÂMBET IRONIC, MĂ ÎNTREABĂ:

"Dezamăgit?"

"Surprins?"

Am început să vorbesc despre ea despre sentimente.. Apoi despre puncte erogene.. unul sub genunchi.. Unul e lobul urechii, unul e sânu .. și unul e la ceafă.. "Unde?" "La ceafă, e un punct pe care dacă apăs.. simți un fior în coloana vertebrală.. un mic orgasm.." să îi arăt? hmm.. hai să îi arăt, treacă de la mine.. degetele mijlocii ajung pe ceafă în timp ce podul palmelor îi fixează maxilarul..

Atât mi-a trebuit. Am forțat un sărut... A pus mâna în masă.. s-a răsturnat un pahar, s-a împins cu piciorul în scaunul de lângă.. cei de la masa vecină se uitau la noi îngroziți.. reușesc să o sărut, după o scurtă luptă destul de aprigă.. se lasă în voia sărutului.. apoi se retrage brusc

(?!?!)

"De ce m-ai sărutat dacă eu nu am vrut? "

Doamnee.. peste cine am dat !

Când să ne despărțim, dau să o sărut, se ferește din nou.. O prind de mijloc și îi șoptesc, făcându-i să îi sclipească ochii..

"Îmi place de tine.. Ești.. diferită.. Poate mai mergem vreodată la vreo cafea... "

"Poate.. poate nu.. "

Mi-am călcat pe inimă și am mai sunat-o. Nu mi-a răspuns. A început din ambiție și orgoliul a fost prea mare pentru amândoi. Apoi nu am mai avut timp să insist, tot apăreau altele.

Jul 15 2005, 13:45

O clipă de relaxare și câteva gânduri răzlețe.. Ce mi-au venit în minte au fost câteva momente în care am avut de-a face cu tipe care chiar își știau valoarea. Sau care își puneau valoarea ele peste mine.. sau care încercau asta..

Acum câteva luni bune eram printr-un club cu Dani, Sorin, Andrei, Lucian (parcă ei) când am avut de-a face cu o mică (la propriu) pseudovedetă. Sorin promise „poruncă” să o aducă la masă la noi și abia apoi ne-am dat seama că este răzgâiată aia mică, brunetă și cu voce pițigăiată din defuncta formație XXXX. A fost mișto, pentru că am avut câteva clipe de conversație cu ea. Pe atunci eram mai rutinat și chiar am vrut să văd cum reacționează la o conversație spumoasă. Vroiam să știu că reacționează la fel, deși are un statut oarecum aparte. Pentru că de multe ori ni se întâmplă să dăm de persoane pe care să le punem automat peste noi ca valoare. Nu cred că a fost cazul. Nici măcar nu mai știu cum o cheamă pe pitica energică, tot ce

țin minte e că a reacționat ca orice altă persoană. Unde mai pui că era urâtă, avea bășini și în același timp complexe (o combinație ciudată) și nu o scoateai din bâțâială. Am prins-o pe urmă pe afară și am încercat ceva cu ea și șoldul ei îmi furnica podul palmei în tremurul de nicotină nebună. Oriunde era, se bâțâia ca o drogată. Nu mi-a plăcut de ea.

Mult mai târziu, avusesem o săptămână infectă, ajunseseam acasă pe la ora 10.30 de la birou și pur și simplu nu mai aveam chef de absolut nimic. Tot promisem toată ziua bipuri de la un număr necunoscut și abia de i-am dat înapoi, ca să știe că trăiesc. La un moment dat se întetiseră bipurile, dar eu vroiam să mă culc și nu aveam nici un chef. Dacă vroia să vorbească cu mine, atunci probabil că putea da și un telefon amărât. Și mi-a dat. O voce de tipă, mi-a dat un număr de fix să notez și a închis. L-am notat și am vrut să mă culc. Dar au început iar bipurile și până la urmă i-am dat telefon.

Nu o cunoșteam. Că i-a dat o prietenă bună numărul de telefon și că a auzit că sunt un tip plin de viață și interesant. Numai plin de viață și interesant nu mă simțeam eu atunci. Cine i-a dat numărul? Nu poate să spună, că i-a promis tipei că nu o dă de gol.

„Hai la mine!”

Era 11.30. O trag un pic de limbă. De obicei nu mă întâlnesc cu tipe pe care nu le cunosc, din principiu, dar acum provocarea era destul de mare, în ciuda oboselii. Accept.

„Dar nu îți lua prezervative, că nu ne f***m. Doar vorbim!”, îmi zice.

Normal, doar nu ești curvă, ce mama dracu’..

„Măcar mâncare ai pe acolo?”

„Cumpărăm!”

Și iau un taxi și ajung la locul de întâlnire. Eram pe pilot automat. Mai funcționez doar din inerție, de oboseală. Primesc un telefon de la ea, îi spun că sunt îmbrăcat într-o cămașă neagră..

„Și eu sunt...”

„Cum?” - o întreb eu.

„BUNĂ!”.

„Bună poantă”, mi-am zis.

Apare tipa cu o prietenă de braț. M-am frecat un pic la ochi, pentru că tipa chiar era BUNĂ.

„Ah, e proastă, și i-am zis să îmi spună de cineva care să fie mai înalt!”

Perfect, îmi zic în mintea mea, am început bine. Era cu jumate de cap mai înaltă. Asta e, problema ei. Mă apuc să vbesc cu ea, tipa cealaltă așteaptă un gagiu. Ajungem toți patru la a mea acasă. Pe drum până acolo am aflat povestea ei. Cum că a iubit un tip și a stat cu el vreo 3-4 ani și că se despărțise de el și că de atunci se distrează. Că a fost în Oradea trei săptămâni și că în timpul ăla s-a întâlnit cu 8-9 tipi. Din care au sărutat-o doar 2. Cum că bărbaiilor le e frică de ea, pentru că pare genul “hard 2 get”. Cum că atunci când e în club și începe să danseze rareori găsește un tip care să danseze la fel de bine și că ajunge să se frece cu tipe pe ringul de dans. Cum că rareori un tip are tupeu lângă ea. Cum că are 21-22 de ani și că s-a f***t doar cu un tip până atunci, cel de care s-a despărțit. Cum în ultima vreme ajungea numai în Porsche, Tuareg și Audi în fața blocului.

„Hai mă, Porsche, Tuareg, Audi.. și ai avut doar un bărbat.. și eu am văzut azi un cal verde, trecea prin intersecție pe la Romană.. ”

„Jur. Bărbații se înspăimântă de mine!”

Și din când în când mai îmi spunea că îi plac tipii înalți și bine făcuți, ca nu cumva să uit.

Mă întreb care a fost mecanismul psihologiei mele din seara ala.. Foarte simplu. La cât s-a validat și plus că ea mai vedea și o incompatibilitate între noi, am perceput că nu am ce pierde și că o să fac tot ce pot să mă distrez în seara ala.. Sus, în apartament, eu am început distracția. Am pus-o în „lotus” în fața mea, i-am spus să închidă ochii că o să o fac să se relaxeze, am început să îi vorbesc pe voce de transă niște porcării și am început să îmi plimb degetele pe mâinile ei. Asta în timp ce cuplul celălalt se uitau la noi și tipa îi șoptea lucruri auzite despre mine (naiba știe ce).

Apoi am pornit cu „adevăr și provocare”. Le-am sărutat pe amândouă. Le-am lins pe amândouă. Și totul s-a oprit la tip, care a refuzat să le sărute.. Șoc! Aveam nevoie de escalare și pentru asta aveam nevoie și de ajutorul lui. Iar el nu vroia să se sărute cu tipele!!! Cât l-am înjurat în mintea mea..

„Fac pariu că ești un tip care are percepțe morale puternice, care are visuri și care crede în dreptate și în puritatea unui om.” Am fost nesimțit pentru că altfel nu puteam să fiu în momentul ăla. Fusesem foarte aproape.

La un moment dat cei doi s-au cărat pentru o clipă și am rămas cu tipa mea cu corp de statuie. Stăteam în pat, obraz în obraz și îmi spunea:

„Mai fă-mi ce îmi făceai jos, pe covor!”


„Acum vrei?”

„Păi atunci nu puteam să mă dau în spectacol în fața prietenilor mei..”

Curva care nu vrea să pară curvă. Au apărut ceilalți și iar s-a stricat momentul și și-a reluat bășinile.. Cum nu puteam să îi angrenez pe toți și îmi picau ochii în gură, am hotărât să plec. La ora 3 noaptea i-am dat un telefon lui Andrei și m-am întâlnit de am băut o bere. Totul se petrecuse pe la el prin cartier.

La un moment dat eram cu Q prin parc și ne-am dus la două tipe care stăteau pe o bancă. M-am înțeles cu el din priviri, eu am izolat, el m-a acoperit. Și a început nebunia. Tipa era fata lui David Neacșu, primul român care a urcat pe Everest. O chema Crăița, pentru că atunci când se născuse ea, taică-su era în Crăița (unde o fi aia, naiba știe). Eu, fiind prima abordare pe ziua aia și după o pauză măricică, am mers pe indirect. Întrebări de raport, ceva tachinări și lucrurile mergeau.. Tocmai avusesem un accident de mașină și m-am apucat să îi povestesc cu lux de amănunte prin ce trecusem. Iar ea, foarte sinceră:

„Ah, și eu am trecut prin ceva asemănător. Ne-am răsturnat cu mașina de pe un podeț și am căzut în prăpastie. Mi-au căzut schiurile în cap.”

Când am întrebat-o ce hobbyuri are, s-a rupt totul. Campioană națională la schi, face escaladări, parapantă, bungee, caiac canoe, p**a mea.. de toate... Și se valida, și se validă.. Și încercam să țin pasul cu ea. Și la un moment dat, când îmi povestea cum că e operată la ambii genunchi și că nu poate să facă schi fără genunchiere speciale, i-am băgat întrebarea de baraj 

„Da' mâncare știi să faci?”

Nu am sunat-o niciodată. În fața ei mă simțeam mic.

Tot cu Q eram la un double, când reușisem, pe un indirect foarte frumos, să îi trezesc interesul uneia dintre tipe. Destul de frumușică, tipa lucra la un cazino. Am zis că se merită să mă întâlnesc cu ea și am lucrat totul ca la carte. Până la prima țeapă pe care mi-a dat-o. Calm, m-am dus, am băut o bere (nu mai luasem țeapă la o întâlnire de 1-2 luni) și i-am mai dat un telefon peste 3 zile. Nu am adus nici măcar o clipă vorba despre asta. Chiar vroiam să mă întâlnesc cu tipa. Și ne-am dat întâlnire și, normal, am mai primit o țeapă.

„Eu n-am ajuns ink aksă.. nu pot aj la romană, sunt superterminată de oboseală & ink n-am finalizat treaba...”

I-am trimis sms înapoi: „Vezi, ai grijă de tine și trage un pui sănătos de somn. /Daniel”

Am mai vorbit cu ea de vreo 2 ori la telefon. Deja vroiam să mă întâlnesc cu ea neapărat și tot ce trebuia să fac era să flu calm și să las lucrurile să se așeze. Când i-am dat întâlnire pentru a treia oară, i-am atras atenția, pe un ton cald și foarte prietenesc:

„Sper ca măcar de data asta să apucăm să ne întâlnim și noi...”

„Da, sunt o terminată, știu...”

„Hai.. nu spune asta.. ”

Oricum, știam că dacă îmi dă țeapă și de data asta, următoarea dată chiar ar fi venit. Era interesant..

Și a venit. O tipă frumușică. O tipă interesantă. Programată de absolut toți cei din jur să fie timidă, nu era în stare să se uite în ochii tăi mai mult de 1 secundă cu mine. În același timp, însă, lucra într-un mediu select, umbla prin Bamboo, Cuba etc., avea cunoștințe foarte bine văzute în societate. Își cunoștea valoarea. La mijlocul întâlnirii a primit un mesaj de la Pepe: „Am concert în seara asta în Plaza.. Vino și

poate vorbim după.." Și a început nebunia. A început să îmi povestească de Pepe, că îi dă telefon aproape zilnic, că îi trimite mesaje la greu, că s-a și întâlnit cu el. Cum că Pepe o vorbește foarte urât pe Oana Zavoranu. Cum că are o pată pe Jojo. Și, pentru prima oară, am reacționat așa cum trebuie să se reacționeze. Mă uitam la ea ca la copilul meu și mă bucuram, eram mândru, de tot ce îmi povestea ea. Și a devenit și ea sinceră .. și normală..

A fost o întâlnire foarte bună. Am făcut raport cu ea pe nivel de energie, fiindcă ea lucrase cu o noapte înainte și nici eu nu dormisem de ceva vreme.. Am făcut ceea ce știu eu mai bine, "lumea noastră" pe energie joasă. Dar cum săruți o tipă „timidă”? Și mă distrăm în sinea mea, pentru că știam că dacă aș fi încercat atunci să o sărut, m-ar fi refuzat și ar fi trebuit să recurg la alte metode, mai „nenaturale”. Și am rămas relaxat și am continuat să mă simt bine alături de ea. Au fost apoi momente clare, apoi, când puteam să o sărut, și nu am profitat special de ele.

Și am luat-o pe jos, vorbind în continuare. Ne-am așezat la gura de metrou Universității, la umbră, iar ea, tot stătea lângă mine și nu mai pleca.. Și am decis, în sfârșit ☺ să o sărut.

„Ciudat cum pot vorbi două persoane timide... Cum își feresc privirile și cum evită să se atingă...”

Și în timpul ăsta îi țintuisem, în sfârșit, privirea, și o atingeam pe mâini, ușor. Și m-am aplecat eu, ușor... și s-a aplecat și ea ușor. Și ne-am sărutat.. Un sărut al timizilor, o senzație unică... Și a doua oară când am mai încercat să o sărut, m-a refuzat.. Și a treia oară.. Și am prins-o cu mâinile la spate și spuneam cu voce tare, mai mult pentru mine, decât pentru ea, în timp ce o sărutam oarecum cu forță:

„Mă faci să te sărut din orgoliu!”

Concluzia? Și eu mai simt teama aia ușoară că poate pierd ceva. Întotdeauna când aveam în față tipe care își dădeau o valoare mai mare sau care erau mai frumoase decât majoritatea, îmi spuneam că oricum ele nu se gândesc la relație și că nu se văd ele alături de mine, așa că mă simțeam bine și mă gândeam la mine. Nu aveam nimic de pierdut. Și, de obicei, când făceam asta.. chiar mă simțeam bine..

Oct 4 2005, 15:52
(numere vechi de telefon)

Am fost la un moment dat o adevărată mașină de luat numere de telefon.. Partea 'negativă' este că am trecut peste multe din ele, pur și simplu eram prea ocupat să fac rost de alte.. numere.. ca să concretizez ceva.. Vechea meteahnă..

În timp mi-am pierdut o grămadă de numere. Unele le-am ȝters, altele s-au dus când am scăpat mobilul în cadă.. Apoi a mai dispărut din motivație, din 'antrenament', am găsit alte ocupații.. ȘI totuși mi-au mai rămas câteva zeci, în plus față de alea câteva pe care le-am mai luat în ultimele săptămâni..

Azi stăteam prin centru la o bere și nu aveam ce face. Cum mă uitam prin telefon, am început să mă joc.. Și am dat câte un bip tuturor tipelor din telefon. Foste relații, tipe cu care am avut doar un date, tipe pe care nu le-am întâlnit niciodată sau tipe cu care m-am întâlnit și cu care am dat-o în bară RĂU DE TOT..

Rezultatul?

În proporție de 90% MI-AU RĂSPUNS LA BIP.. Am primit și

msje chiar.. Am trimis vreo 2-3 mesaje și mi s-a răspuns imediat. Apoi am primit și un telefon de la o tipă care mă acuză că am uitat-o..

Îmi uitasem trecutul..

Ce bou am fost că am aruncat restul numerelor.. Ce e ciudat că după atâta vreme lumea încă își mai aduce aminte de mine. Altceva mai ciudat este că sunt tipe care mi-ar fi dat țeapă acum câteva luni și care acum trag ele de mine pentru o întâlnire..

Nota bene: ar fi bine să nu arunci # de telefon luate.. Nu se știe când îți vor fi de folos..

Oct 18 2005, 16:00 (ritual de împerechere)

Cu prietena am deja ritual: sticla de vin, 2 piersici și o partidă de sex. Piersicile sunt o ancoră, a fost o dată când sărbătoream ceva și vroiam să cumpăr niște fructe. Am luat și o sticlă de vin și singurele care păreau apetisante erau piersicile .. și am luat 2, una pentru mine, una pentru ea. Când ajungem în cameră, băgăm vinul și piersicile în frigider. După o primă partidă de sex ne ducem la frigider, îl deschidem, ne punem în lotus în fața lui, luăm o gură de vin și ne mâncăm piersicile.. asta cu ușa de la frigider deschisă. Apoi ne trezim în pat sau pe jos că ne-o tragem .. la lumina frigiderului deschis și cu sticla de vin lângă noi.

Aug 12 2005, 21:36 (target locked – anda) Intro

Ăsta e un proiect personal pe care îl încep în speranța că îmi va păstra motivația la un nivel ridicat. Este foarte simplu. Voi scrie aici tot ce fac cu o tipă anume, pe care am pus

ochii sau chiar la nimereală din agenda de telefon. Odată început, jocul nu mai poate da înapoi.

Se prea poate să fie o cacialma, în sensul să nu obțin nimic cu tipa respectivă.. dar faptul că scriu aici pașii făcuți, mă va obliga să îmi dau minima silință..

De ce "target locked"? Pentru că tindem să nu ne concentrăm pe o tipă și nu facem ceea ce trebuie pentru a duce totul la capăt. Forțăm la început, ne luăm un refuz și imediat sărim la alta. Asta nu e seducție !

Close - 9.08.2005

Si-a întâmplat să dau peste doi nebuni prin centru, în persoana lui Dan și a lui Ștefan. În fine, ne-am dus în Clismigiu, Ștefan a abordat câte ceva, ne-am distrat destul de mult, m-am bătut cu Dan.. în fine, fiindcă tot trăgeau de mine să fac o abordare, am văzut-o pe tipa asta și m-am dus..

Arăta binișor, trecuse de mine, astfel că am făcut un efort să o ajung din urmă. la un moment dat a întors privirea și a văzut că o urmărește cineva. Mai aveam vreo 10 metri. Și, ca să nu se sperie, am strigat după ea pe cel mai comun ton posibil:

"Stai mă, un pic!"

O fi crezut că o cunosc de undeva.. În fine.. în stilul meu caracteristic, o trag de mână și o oblig să se întoarcă cu fața spre mine.

"Bună, stai un pic"

"Ce e ?"

"Nimic, te-am văzut când ai trecut pe lângă mine și mi-a plăcut ce am văzut! (îi iau mâna în mâinile mele) Eu sunt Daniel!"

"Anda"

În fine, am vbbit despre ea, venea de la o întâlnire cu niște amici cu care băuse o bere.. am tachinat-o un pic. Era de la Litere.. 20 de ani.. m-a tachinat un pic pe ideea dacă trag mereu de persoane așa pe stradă..

Abordare acceptabilă, per total..

Am făcut schimb de numere de telefon și a rămas că poate ieșim la vreo cafea, la final m-a pupat pe obraji și m-a rugat să nu o uit.. I-am spus că o să încerc..

Primul telefon - 10.08.2005

A fost destul de scurt. I-am dat telefon cu gândul să o invit undeva a doua zi. Era în McDonalds, se ducea spre meci, se auzeau țipete primprejur.

I-am spus că atunci cel mai bine vbim altă dată. Mi-a spus că nu se aștepta să îi dau telefon (pe un ton sincer).. iar eu i-am spus că nu îi luăm numărul dacă nu vroiam nimic.

"Pa pa - te pupic"

"Ciao"

Al doilea telefon - 12.08.2005

Am încercat să o sun dimineața, dar avea mobilul închis

Venisem de la antrenamente, eram rupt de oboseală, cu febră și stări de amețelă. Când m-am pus în pat, nu știam

dacă o să mă mai ridic până a doua zi, dar chiar mă gândeam că ar trebui să o sun, totuși, dacă mai vreau să mă întâlnesc cu ea..

Și când mă uitam pe tavan cu o somnolență caracteristică... primesc un sms..

"Bună.. seara! Hm..sorry... că n-am putut vorbi ca lumea când m-ai sunat .. aveai să-mi comunici ceva în mod special? "

Da, că vreau să te f** !

Deci se gândise la mine. Îi dau telefon imediat.

"Ce faci?"

"Stau.."

Îi spun că am mai încercat să îi dau telefon și că îl avea închis.. și mi-a spus că se juca Heroes și că i-a fost lene să își pună telefonul la încărcat.. I-am spus să se ia de mână cu frate-miu - că și el se joacă Heroes.. normal că m-a întrebat câți ani are frate-miu.. bla bla

Am mai bălărit noi discuția.. o invit a doua zi la o cafea.. și începe să se gândească.. era evident că se joacă.. așa că i-am zis că nu e nici o problemă.. că ne întâlnim altă dată..

Și tot ea s-a întors.. a rămas că îmi dă ea un mesaj mâine și că mâine sigur ne întâlnim.. iar eu i-am spus că mai vedem..

Discuția a continuat.. a adus vorba de abordarea mea.. am făcut caterincă de ea că probabil se uita la mine să nu îi fur geanta sau mobilul și mi-a spus că era prea atentă la ochii mei albaștri..

"În fine, sunt verzi."

"Era întuneeric.. "

Ne luăm rămas bun fără să știm dacă ne întâlnim mâine sau nu.. nimeni nu îmi datorează nimic și nici eu nu datorez nimănui nimic..

Va continuaa, totuși..

Aug 13 2005, 09:57
(target locked – anda)

A apărut ceva neprevăzut. Aseară mi-a căzut telefonul în baie.. S-a dus, finished, caput.. Siemensul meu A50 cu care am luat sute de numere..

În fine, habar nu am ce fac acum fără mobil..

Aug 13 2005, 23:30
(target locked – Anda)

Azi a fost o zi plină... M-am întâlnit cu Andrei pe la 4 iar mai apoi au venit și Sorin cu frac-su. Ca să fiu pe subiect, Andrei mi-a dat mobilul lui, mi-am băgat cartela.. și aveam 4 mesaje.. Unul din ele era de la Anda, în care mă întreba dacă la 19.30 e bine 😊

I-am dat telefon, i-am spus că mi-a căzut mobilul în apă și că sun de pe alt mobil. Mi-am dat seama că, în ciuda faptului că se simțea atrasă, avea tendința să mă atace destul de mult. Sincer, am pus asta pe seama experiențelor ei de până atunci.. Eu am fost același.. relaxat și sincer interesat să o cunosc.. A rămas să ne vedem la 19.30. La final i-am spus ceva de genul "Ok, ne vedem la 19.30. Abia aștept! "

Am băut o bere cu băieții, m-am împrumutat de la ei cu 20

de mii de lei (ca să am minimum de 60.000 pt 2 sucuri). Am mai băgat o dată cartela în mobilul lui Andrei și am văzut că mai primisem un mesaj. Era tot ea, îmi spunea că întârzie 15 minute.. Negociez cu Andrei, îmi lasă mobilul pentru întâlnire..

Pe drum spre KFC Romană mi-a dat telefon să mă întrebe dacă am primit mesajul. I-am spus că da. Și-a cerut scuze că întârzie iar eu, pe cel mai sincer ton posibil, i-am răspuns să stea liniștită, că nu e nici o problemă, că ajung și eu cam în 5 minute.

Mă întâlnesc cu ea. Mă pup pe obraji. O luăm ușurel spre Silence. Mă întreabă unde mergem, îi spun că la mine acasă .. Vorbim pe tema asta vreo 3-4 minute..

Cafeneaua goală, eu îmi aleg colțul preferat. Ea mă întreabă unde să se așeze, o iau de mână și o trag înspre mine, pe canapea.. Vorbim, la început destul de superficial, cu întrebări hazardate. Încet încet se leagă ceva. De obicei discuțiile la mine merg puțin personalizate. În sensul că aștept să mi se deschidă și să pot face raport pe ceea ce îmi spune ea. Și de obicei miros o tipă cam cum e. Iar tipa asta mi se pare *party girl*.

Probabil faptul că a preferat să comande bere a dat-o de gol.. Dacă nu o alegeam pentru proiectul meu, nu cred că aș fi continuat cu ea nimic.

Discuția alunecă spre sex (de obicei nu fac asta la prima întâlnire). Tot felul de întrebări care de care mai ciudate. Aflu că a fumat și fumează marijuana, pentru că are un prieten care fumează nonstop. Mi-a descris senzația.. Aflu că a pus-o cu o tipă (supertaree) și că a avut vreo trei parteneri până acum. Eu îi povestesc povestea mea cu tipa de a 12-a care m-a scos la film când eu eram în a 9-a și nu știam ce vroia de la mine, că mă mângâia și mă săruta..

Îmi dă de înțeles, prin câteva replici, că are prieten. Ajung să vorbesc despre senzații..În timpul ăsta o ating pe corp ușor.. îi trec mâna prin păr.. și, în timp ce vorbește, mă apropiu ușor.. și o sărut.. ne sărutăm puțin.. ne retragem, cotinuăm discuția..

Ne mai sărutăm puțin.. apoi ea are un proces de conștiință.. și începe să îmi povestească de prietenul ei. Nu știu cum ar fi reacționat alții, dar eu m-am simțit ușurat. Mi-a spus că are o lună și trei săptămâni cu el și că deja s-a plictisit. Și eu am continuat povestea și i-am spus că probabil s-a săturat ca el să nu vadă ziua de mâine decât prin ea.. și că probabil nu e în stare să ia decizii de unul singur, că nu oferă stabilitate.. și că ea nu poate să aibă încredere în el.. că nu îl vede ca pe un bărbat.. Iar ea stătea cu ochii larg deschiși lângă mine și îmi dădea dreptate..

Am simțit că e o ocazie bună.. I-am spus că și eu am prietenă... În fine, am spus acolo câteva bălării pe jumătate adevărate.. pe jumătate simțite.. Am încheiat puțin raportul... eram doi trișori..


Tot sărutându-ne.. am ajuns la o discuție destul de periculoasă.. Ceva gen "Hai să vorbim despre Abel".. Mie nu îmi place să vorbesc despre mine foarte deschis.. Iar la un moment dat mi-a spus că sunt genul de tip care nu spune prea multe despre el, chiar dacă spun anumite chestii nu foarte relevante.. Și că îmi place colțul meu de intimitate..

Ne sărutăm mult, încă e foarte intrigată de mine.. observ că e foarte atrasă.. îmi arată poze de pe mobilul ei.. mai flecărim un pic.. îi spun că trebuie să plecăm .. Plătesc eu, vrea să îmi dea banii.. I-am spus să și-i țină, și că altă dată poate să îmi cumpere ea ceva de băut..

Pe drum înapoi am aflat că gașca mă aștepta la pasaj la Universității. Pe drum Anda nu reușea să dea de prietenul ei

și se vedea cât orgoliu are în ea.. Îl suna și el nu răspundea.. Am îmbrățișat-o eu în mijlocul trotuarului și i-am spus că e un lucru greșit să se agite atât, să se implice atât.. Ne-am mai sărutat puțin.. Tot spunea că dacă nu dă de prietenul ei, nu are unde să se ducă, pt că ăsta o chemase în Piranha și acum nu mai dădea semne de viață ..

Aici am fost un pic nehotărât.. Stau foarte prost cu logistica, în sensul că eu trebuie să îmi calculez un pic pașii până să mă culc cu ea.. Asta pentru că nu am unde și că trebuie să apelez la "prieteni" din Regie.. Și din cauza asta m-am dezvoltat pe începuturi de relații.. Simțeam că o am..

Mi-am zis că mai aștept un date, două.. până o duc undeva.. Atât cât să fiu sigur că merge totul oke și că am unde să o duc.. Sper că am luat decizia corectă.. Ne-am despărțit la Universității, eu m-am dus la gașcă și ea s-a dus, la plezneală, spre Piranha.. Așa e când logistica îți joacă feste.. La final i-am spus, în timp ce o îmbrățișam, ceva de genul: "Mi-a făcut plăcere să te cunosc, ești o persoană foarte interesantă dincolo de evidentul tău dezechilibru..." 

Mai târziu mi-a trimis sms că a ajuns până la urmă în piranha și că o să își mai comande o bere

Aug 16 2005, 22:34
(target locked – Anda)

O sun azi, după mai multe zile de pauză cauzate în special de lipsa unui mobil. Era la mătuși-sa și se refugiase pe balcon pentru că se ascultă manele. Conversația a durat maxim 3 minute. A folosit cuvântul "mirobolant" în discuție, am tachinat-o puțin pe faza asta. Am invitat-o undeva mâine, mi-a spus că are tren spre Vamă.. I-am spus că atunci când vine poate ne mai întâlnim .. Și mi-a spus "Nu, poate, SIGUR ne întâlnim.. "

Și mi-a murit bateria.. Mobil prost, de rezervă până îmi iau altul..

Am reușit cu greu să îl deschid.. și imediat am primit un sms:

"Păcat că a decedat bateria:). Vb când mă-ntorc. Somn ușor!"

Aug 26 2005, 11:02
(target locked – Anda)

Duminică i-am dat un telefon, era în Vama Veche.. se auzeau niște comentarii pe fundal și la un moment dat s-a auzit replica ei: "Bă, nu mă desface la sutien!" În fine, m-a amuzat conversația.. Mi-a spus că atunci când se întoarce de la mare îmi dă un telefon ca să ieșim pe undeva..

Între timp am cam uitat de ea, mi-am făcut de cap cu prietena..

Și uite că e vineri și nu mi-a dat nici un semn de viață.. Diseară o sun să văd ce face, vreau ca în weekend să ies cu ea...

Aug 27 2005, 19:06
(target locked – Anda)

Dacă n-o f** p'asta, atunci sunt chiar prost.. I-am dat telefon azi, cât îl așteptam pe Q. și pe prietena lui (că au întârziat 30 de minute). Era la Snagov cu familia, la pește. Mi-a spus că în seara asta e acasă.. Și am întrebat-o ce face mâine.. Mi-a spus că are în plan să iasă cu prietenul.. Alt prieten! De ăla vechi s-a săturat și încearcă să îi dea papucii..

Încet încet parcă o atrăgea ideea să ne întâlnim, "ca să mai vorbim și noi, să mai povestim". Am întrebat-o la ce oră și a avut o replică tâmpită "Dar tu vrei toată noaptea?"

Acum încerc să fac rost de o cameră pentru mâine noapte. E ca și cum stau pe loc, deși ea e crăcănată și mă așteaptă.

Aug 29 2005, 16:17
(target locked – anda)

Am vbit ieri cu ea și mi-am dat întâlnire azi la ora 18. Trebuia să fac rost de cameră ca să o duc în Regie, dar Q nu a putut să mă ajute azi.

În plus am avut și o zi de tot rahatul și mă simt aiurea.. Am băut cafea multă și îmi tremură vocea și mâinile.. Trebuie să îmi revin până plec spre date. O să mă spăl pe față și o să fac niște flotări 🏊

E ciudat pentru că îmi făcusem un plan, azi trebuia să o duc în regie și totul mergea ok. Era timpul să o duc acolo. Să o fut. Asta era natural să urmeze, în cazul ăsta. ȘI, ca de obicei, lipsa locului mă dă puțin înapoi. Mie îmi place să planific, lucrasem un pic la vizualizare, totul părea atât de simplu.. Pentru că era natural, pentru ea, ca al 2-lea date să îl facem undeva la mine..

Acum am schimbat planul, până ajung la date trebuie să știu ce o să fac. Nu am nici un ban în buzunar. Sper să aibă ea. Și trebuie să lucrez totul ca să - o f** undeva la baie printr-un local (chiar dacă nu am bani acum) sau să o f** la următoarea întâlnire tot pe la Q.

Sep 21 2005, 12:47
(target locked – Anda)

În seara aia m-am întâlnit cu ea și i-am spus tot. Ce anume? Că aveam un plan, să o duc undeva în regie ca să bem un vin și să ne simțim bine. Nu știam ce altceva să îi spun. În fine, a reacționat destul de bine. În sensul că m-a înțeles și m-a compătimit. "Lasă, că o să mai avem noi timp .. " Întâlnirea nu a durat mult, am stat în parc și ne-am sărutat.

Apoi s-a rupt totul, pentru că eu am plecat la mare cu prietena mea și nu am mai dat nici un semn de viață.. nici ea..

Ieri i-am trimis un sms, după aproape o lună. "Ce faci, pitic? Se pare că am venit eu în București și au început ploile... Poate ne mai întâlnim și noi pt. vinul ăla"

Mi-a răspuns. Am sunat-o apoi azi, ne întâlnim la 18.30..

Am stabilit și pentru cameră..

Sep 22 2005, 09:26
(target locked – Anda)

Am luat cheia de la Q și aveam practic de la 6.30, din momentul în care mă întâlneam cu tipa, până în jurul orei de 8.30... dacă pui la socoteală faptul că o jumătate de oră era drumul, aveam o oră timp efectiv de acțiune..

Am forțat prea mult. M-am întâlnit cu ea la Univiersitate, i-am spus că mergem la ceainărie, prima oară.. Am nimerit în mașina de 601 'întâmplător'.. Am întrebat pe cineva pe acolo și mi-a spus că duce în regie.. Eu am făcut o față mirată și am spus

"Ooo, ai fost în Endzone vreodată? Mișto, acolo te duc"

Și hai în Endzone!! Care eu știu de la mama natură că e închis.. Cel puțin a fost de fiecare dată când am fost pe acolo. Am mers prin ploaie cu ea de ne-am udat flească, am pus mâna pe clanță la Endzone și.. surpriză!! Era închis..

"Eh, știi ceva.. Știu ce facem.. Luăm o sticlă de vin și mergem la mine.. "

"Ooo, nu.. "

Probabil nu se aștepta ca 'la mine' să fie chiar la câțiva zeci de metri de Endzone.. Și tot zbătându-se și aruncându-mi că la 8 tre să se întâlnească cu prietenul ei. Am dres vocea și i-am spus ceva în genul "Anda, nu o să se întâmple nimic, ai încredere în mine ? E ploaie, e aiurea, o să stăm de vorbă.. "

Îmi place să știu pentru ce joc și să știe și ea.. Nu știu cum am ajuns în situația aia, poate că se dădea mai târă decât era.. Oricum, destul de ciudată fată.. Iar eu , la fel de ciudat, pentru că lucram contra cronometru.

În fine, hopaaaa.. am ajuns și acasă.. "Aici?" "Păi nu ți-am spus, dar eu sunt certat cu ai mei.. și stau aici de vreo 2-3 luni" Inventat pe loc.. JUR.

Intrat înăuntru, descălțat.. S-a pus destul de reticentă pe pat. Am pus-o în lotus și am început să vorbim în șoaptă. I-am făcut niște cold reading destul de serios și brusc mi-a spus că a picat într-o depresie... Nimic nu mergea. "Păi cum vrei să mă simt când cel de lângă tine îți spune adevăruri pe care nu vrei să le știi.. Și care știi că te reprezintă.. "

Am mai înveselit-o un pic și am sărutat-o.. Abia atunci, după o oră aproape de la întâlnire.. Și a început să facă

crize.. Că trebuie să plece. Am prins-o de mâini și am trântit-o pe pat. Mi-a spus că vrea să fie al unuia singur, că vrea să fie fericită al unuia singur, că nu mai vrea să fie curvă.. Și am sărutat-o.. Și a răspuns.. Apoi a început din nou să se împotrivească. Acum era pe mine, acum vroia să fugă. Ciudată fată.

Am dezbrăcat-o aproape cu forța, de nervi.. La un moment dat când încercam să trag de hainele ei, a reacționat pozitiv și a început să mă dezbrace și ea.. Am pus mâna pe prezervativ și am simțit-o nervoasă, am încercat să mi-l pun, am zis că îl dau dracu' și AM FĂCUT-O FĂRĂ. Nu a zis nimic. ÎN fine, sex de tot rahatul.. Un număr.. După ce am terminat, destul de repede, a început din nou să bocească.. A spus că mă urăște, că ea credea la început că sunt un supertip...

Apoi se calmează brusc și îmi zice că și luni și-a tras-o cu unul.. Șoc ! .. Și primesc și sms de la Q că tre să apară.. Cum ea mi-a spus că vrea să plece, am plecat la metrou și ne-am pupat pe obraji după ce am băgat-o eu pe cartela mea..

Am mers cu Q la o bere. M-am simțit destul de deprimat. Sexul fusese aiurea.

Aug 29 2006, 10:05

(Cum să îți strici numerele de telefon)

Aseară am băut cam mult.

Am luat toate tipele din agendă agățate în ultima lună.. și le-am dat telefon. Le-am zis să vină la mine să ne f***m. Au refuzat toate. La ultima am schimbat "la mine" cu "pe undeva prin oraș" și "să ne f***m" cu "să bem o cafea, ceva". Și a acceptat.

Ce atâta muncă? De ce nu te poți duce la una să îi zici: "Vreau să ne f***m. Știu că tu vrei să te scot în oraș. Să mă țin după curul tău. Și eu știu că trebuie să mă dedic ție vreo 2 săptămâni. Poate o lună, depinde de cum ai fost crescută. Dar vreau să trec peste procesul ăsta!"

Jan 28 2007, 23:24

(your weak and your dark side)

Am o tipă cu care mă întâlnesc din an în paște și cu care doar mi-o trag. E depresivă. Uită de mine cu săptămânile.. și mă sună pe neașteptate și îmi zice "nu prea mi-e ok". Ne întâlnim, mă duce la ea, și acolo ne facem treaba.. după care iar lipsă de 1000 de ani.

Nu îmi place de ea. Nici fizic, nici psihic. Ba chiar mai mult, nici măcar sexul nu mă satisface. E cea mai scândură femeie pe care am văzut-o în viața mea. Când mă plictisesc să îi văd fața, o întorc pe burtă, că mi se pare mai ok și mă pot concentra să îmi termin treaba.

Am mai spus că e depresivă?

Lucrul ăsta mă obligă să nu îmi pese de ea. Nu m-am atașat de ea nici măcar 1%, deși o cunosc de mai mult de 1 an. Dar știu că e acolo, în cazul în care mă scurtcircuitez (duc lipsă de sex). Îi dau telefon, o întreb ce face.. îmi zice că nu prea bine.. Și ne întâlnim.

Cu ea îmi permit să îmi arăt fața mea negativă. Mă duc la întâlnirile cu ea nebarbierit, cu cearcăne, mahmur, în blugii rupți și tricou jegos. Că ultimul borfaș.

La polul opus am pe altă fată. Deșteaptă, ironică, FRUMOASĂ. Îi fac "curte" de foarte mult timp, am fost și la o întâlnire cu ea, ne-am combinat.. Neavând timp, am

lăsat-o moartă. Am fost ieri la o cafea cu ea.. Și mi-am dat seama de diferența dintre cele două. M-am îmbrăcat cu cămașa mea cea mai bună, pantofii lustruiți, freza făcută, cel mai fresh aftershave posibil, parfum scump.

Încă o licărire în ochi și asta este.

Pentru că e genul de femeie mândră, care te-ar călca în picioare la primul punct slab pe care l-ar descoperi la tine. Și , în același timp știu că și ea face același lucru. Pentru că nu își permite ca în fața mea să arate în altfel decât impecabil.

Aug 28 2006, 21:43
(jurnalul lui abel)

Mi-a (re)deschis ochii. Am agățat-o în Grozăvești, normal. Era îmbrăcată în rochița roșie, cu cerclu în nas.

I-am dat telefon și am vorbit cu ea de 2 ori, dar pt că nu aveam timp, nu am invitat-o niciodată. Făceam totul sistematic.

Azi am sunat-o și mi-a închis. Știam că e la muncă, așa că i-am trimis mesaj prin care o invitam la o cafea. Mi-a dat înapoi că vorbim seara, pt că e f ocupată.

Seara am primit:

"Nu are rost să ne vedem. Nu sunt ceea ce te aștepti tu să fii. Sunt asocială, tendințe de autoizolare, cu permanent iz de mizantropie dulce-amăruie. Ascult rock și pușinii mei prieteni sunt pletosii ăia "sliñoși" ce dezgustă lumea superficială, hrănită cu aparențe în care trăim. Regret dacă te-am dezamăgit. Numai bine!"

Eu am trimis înapoi:

"Dumnezeule, parcă m-ai descris pe mine. și totuși vreau să

te scot la o cafea, să fim superficiali pt 20 de minute serios de plicticoase."

Și mi-am adus aminte cum piedicile mă entuziasmau.

Seara i-am dat telefon. Surprinzător, mi-a răspuns. Mi-a spus că nu e tipa în rochiță pe care am văzut-o eu. Și i-am spus că mi-a plăcut la ea cum zâmbea.

Măine mă întâlnesc cu ea după ce m-a refuzat de x ori. Prea multă gândire strică.

Total e ceva de genul "Știu că mă plăci. Eu te plac, recunosc."

May 4 2007, 15:18
(raportul mahmurului)

Aș vrea să pot scrie ce am făcut acolo, dacă îmi mai aduc aminte. Tot ce știu este că s-a dat băutura pe gratis și că Ștefan și Cosmin nu prea au gustat din ea. Așa că am dus eu greul.

În rest, am luat trei numere de telefon și m-am combinat cu una pe scenă. Întrebarea mea este, că eram prea beat să îmi aduc aminte, Stefaneeee, TU AI VĂZUT-O P'AIA DE M-AM COMBINAT? Că mă întâlnesc azi cu ea, mi-a zis că stă singură cu chirie.. și nu mai știu cum arată. Parcă joc ruleta rusească.

May 25 2007, 09:33
(te caut, suflete, să te posed)

Te caut în ochii tipei care împarte fluturașii, te caut în zâmbetul unui consultant care îmi explică ce știam deja de

mult. Te caut în gesturile curvei agățate în club .. te caut în ciupiturile vecinei care îmi sugerează o dată la trei ani.

Te caut și încerc să îmi dau seama unde te ascunzi.

Probabil că mă cauți și tu. În ochii tipului care îți face un chestionar sau în zâmbetul consultantului care îți explică ce să faci cu banii tăi. În gesturile afemeiatului din club, care încearcă să te agațe.. sau în p*** vecinului, pe care o sugi o dată la 3 ani.

Te caut și vreau să te posed.

Sep 14 2005, 20:07
(rămășițe)

- Am 18 ani jumate
- Înseamnă că ai terminat liceul anul ăsta?
- Am intrat la Conservator..
- Oho, o tipă talentată. Știi, mereu când trec prin Cismigiu văd pe unii cu violoncelul în spate ...
- Eu cânt la pian..
- Și e greu să îl cari prin tot parcul?

Sep 15 2005, 21:51
(rămășițe)

- Bună
- Bună.. Ce faci ?

bla bla

- Te-am văzut cu o fată !
- Pe bune? Du-te, mă, d'aici..
- Ba daaa.. Veneai de'acasă, o țineai de mână..
- Nu măh, nu eram eu.. ți se pare.. eu nu umblu cu fete, sunt timid, urât...

- Daaaa.. ce să zici..
- Nu eram cu nici o fată..
- Da ce te uiți la mine în decolteu ?

(trag de decolteu și mă uit mai atent la sâni)

- De curiozitate !
- Terminăăăăă...
- Am uitat să îți spun ceva..
- Ce?
- TE IUBESC!
- Ceeeeee ?
- Pe bune, am ascuns asta toată viața! T e i u b e s c !
- Du-te d'aici, ai înnebunit !
- Pe bune, nu pot trăi fără tine !
- Te bat !
- Vreau să te măriți cu mine !
- Ești nebun, lasă-mă !
- Unde te duci?
- Mă întâlnesc cu un tip..
- Cum? 🙄 Și cu mine cum rămâne?

(Mă apropii de ea. E țâțoasă și mai mică de înălțime.. O apuc de șolduri și pur și simplu o întorc cu capul în jos și cu picioarele în sus. Și o scutur ca și cum aș vrea să îi cadă tot mărunțișul din buzunare. Începe să urle, deși e clar că îi place)

- Terminăăăăă, îmi ies saniiiiiiiii !!!

(O întorc și ea se întoarce cu spatele să se aranjeze răbufnind)

- Ești obsedat !

bla bla

- Hai că trebuie să plec..

(Mă aplec, ea vine să mă pupe pe obraji, și mă depărtiez ușor.. și ea vine.. și vine.. până eu stau aproape pe spate și ea e aplecată evident peste mine..)

- Heeeei, ce încerci să faci aici? Lasă-mă ! Pleacă și întâlnește-te cu tipul tău, ești de groază..

- Te urăsc !

Sep 16 2005, 22:18
(rămășițe)

- Nu știu ce să zic.. mama mi-a zis mereu să mă feresc de tipii ca tine, cu 'papagal' și tupești.. și eu am încredere în mama..

- Andreea, și eu am încredere în mama ta.. ar fi aberant să nu o ascuți, mai ales că are foarte mare dreptate..

Hahaha.

Jan 5 2007, 09:36
(rămășițe)

La un pahar de vorbă cu Stela, bulgăroaica din Ruse:

Îi arăt zahărul de la ceai și ea îmi zice:
"Zahar"

Și eu îi zic fericit: "Zahăr se spune și la noi"

Nu știa engleză, așa că ne înțelegeam prin semne.

Îi arăt ceaiul și îmi zice: "Ceai"



Îi arăt ceașca și îmi zice: "Ceașă"
Îi arăt masa și îmi zice: "Masa"

Îi arăt piciorul și îmi zice grav: "crac"

Mă apropii de urechea ei și îi șoptesc la ureche în timp ce îi mângâiam obraji: "Știi, îmi plac cracii tăi.."

May 22 2007, 10:03
(rămășițe)

Discuție într-o cafenea, la prima întâlnire:

Ea: "Eu am făcut-o într-un loc public"

Eu: "haha, și eu!"

Ea: "mmm.. eu am făcut-o cu 2 tipi!"

Blocaj..

Ea: "îți spun asta pentru că ești zodie de aer și știu că nu ai ochelari de cal - adică nu îmi pui etichetă de târfă după ce ți-am spus asta"

Logic

Asta intră în categoria tipelor libertine. De la tipa care mi-a spus arțăgoasă înainte să i-o trag în baie într-un local "Eu nu sug p**a", până la tipa căreia i-am ridicat bluză în cafenea tot la prima întâlnire.

Jul 10 2007, 19:02
(rămășițe)

"Când ne-am culcat prima oară, nu aveam nici cel mai mic gând să fac asta. Dar ai ceva al tău, diferit."

"Îți ziceam că nu o să facem nimic și nu ai zis nimic despre asta. Că dacă îmi spuneai ceva, mă enervam și opream totul. Dar tu nu m-ai contrazis, nu ai zis nimic.. m-ai aprobat.."

"Ești foarte sigur pe tine, cred că asta e. E ca și cum ai ști ce o să se întâmple și cum să reacționezi ca să fie în favoarea ta."

"Dacă te refuz, e ok pt tine.. și atunci de ce să o fac?"

Jan 11, 2008

Poate face ce a făcut o prietenă de-a mea, de l-a lăsat cu ***** umflăte, fără să facă nimic.. și i-a zis că nu vrea, deși îl întărâta..

și la final i-a ordonat..

"SPUNE CĂ MĂ IUBEȘTI !"

Și după ce a stat el și s-a gândit, i-a spus că o iubește, până la urmă.. iar ea, fericită, l-a admonestat:

"Era greu?"

și i-a supt ****..

Feb 14 2008, 20:40

(Se întâmplă cu femeile, dacă își pun în minte)

Bărbat. Porc ocazional. Caut scroafa cu colți tăiați, care să nu zgârme adânc. Orgasm de 30 de minute indiferent de scroafă, ceea ce e un mare avantaj. Aș vrea să știu când a fost ultimul orgasm al scroafei.

Se întâmplă acum câteva luni bune. Aveam o nevoie acută de femeie, porcii înțeleg care e treaba.

Ideea e că pentru asta am fost nevoit să o chem în oraș, la o cafea. Planul îl făcusem, urma să trag de ea până la mine acasă și să profit de pe urma naivității ei. În deplină cunoștință de cauză (din partea ei, firește). Cine a amețit, e invitat să dea mai departe.

O cunoșteam, trăisem lângă ea cele 30 de minute malefice care transformă bărbatul în porc. Motiv pentru care am uitat să o mai caut câteva luni bune, până când nevoia acută de femeie s-a resimțit la nivel molecular.

După cafea i-am propus să trecem pe la mine și a refuzat categoric. Am insistat și nu am lăsat-o să plece. Într-un final a zis da. "Nu"-ul femeii este sublim în cele mai multe din cazuri.

"Vin, dar să știi că nu facem nimic!"

"Haide, mă, ce naibii să facem?"

"Bine.. vezi că eu nu glumesc. Când spun nu, nu este!"

Dă telefon colegei de apartament, aud un "stai liniștită, o să am grijă". Acasă, laptop, vin, film prost, plictiseală. Atac. Scroafa refuză.

1 oră...

2 ore...

3 ore...

Deja era o chestie ce ținea de principiul animalelor aflate pe cale de dispariție. Bluza îi era pe jos, pantalonii îi erau în vine. Sutienul desfăcut. Ochii întredeschiși. "Nu facem nimic azi!"

"Dar a zis cineva că facem ceva?"

Pantalonii jos. Porcul calculează. 3 ore pentru 30 de minute. Las-o moartă! Și atunci mă dezbrac în curul gol și mă frec de buclele ei, de țâțele ei, de spatele arcuit. O fac să geamă, îi pun p**a în cap, să îi simtă greutatea. O mângâi, mă joc. Îmi fac treaba. Mi-o pupă.

În final îmi dau drumul

pe abdomen..

pe sânii ei..

pe gât

ureche

în păr.

t r e i z e c i d e m i n u t e

Porcul e satisfăcut. Pictează cu propriile fluide scroafă. Care respiră încă. Se duce la baie să se spele.

Bărbatul e satisfăcut. Privește câmpul de bătlăie și respiră mândru. Apare femeia care încă se mai șterge în păr. Se uită de sus:

"Ți-am zis că nu facem nimic azi? Dar nu m-ai ascultat!"

May 2008
(25)

Cunoscută prin furnizorii pe care îi am pe firmă, ne-am dat prima întâlnire la mare. Ne-am întâlnit pe peron, am luat trenul.

Nu mi-a plăcut extraordinar, dar la corp era ok și aveam chef să văd și marea. Am ajuns acolo, am băut o cafea pe malul mării, am discutat ceva ore despre vrute și nevrute. Și am hotărât să mai rămânem. Am căutat o cameră de hotel, am găsit-o după ce am scotocit toată Mamaia.

Am făcut baie pe ploaie, am făcut plajă, am respirat aer curat, am băut noul Redd's de la Ursus, bere cu lămâie.

Tipa părea ok în discuții, deși puțin cam rudimentară pentru gusturile mele. Abia seara aveam să îmi dau seama cu cine am de-a face. Cum la discuții sunt foarte ok și ieșisem din Bucureștiul sufocant, am reușit să am un oarece raport de

calitate.

Când a început ploaia și după rapidul meu "swimming" în Marea Neagră, primul pe anul ăsta, am fugit în cameră, cu gândul să ieșim mai pe seară. Atunci am atacat.

Abia după 4 ore mi-am dat seama că ceva nu e în regulă, după ce eu ajunsesem în boxeri lângă ea și încă nu reușisem să dau nimic de pe ea jos. ??? . A trebuit să conștientizez momentul, să îmi dau seama că ce se vroia o scăpare la mare se va transforma în lupta pentru sex. *Urăsc genul ăsta de femei.* Ai o imagine de tipă tocmai libertină, corpul super fain, îmbrăcăminte lejeră etc., accepti să rămâi peste noapte la mare în aceeași cameră cu un tip... și nu faci nimic.

Așa ceva nu merge cu mine.

Am întrebat-o dacă a mai avut pe cineva până atunci. Și a început să se isterizeze, că nu e treaba mea. Și dacă până atunci se comportase ca un copil, acum deja depășise orice limită.

Și totuși o vroiam, aveam nevoie de validarea sexului, mai ales că sentimental nu stăteam prea bine în ultima vreme. După încă 2 ore de luptat cu ea (timp în care nu am reușit nici să îi bag mâna în chiloți, atât de sălbatică era), am făcut un freez out extrem de brutal. "Nu te-ai săturat să vrei pe cineva și să nu îl poți avea?" Trebuia să duc totul la extrem. I-am întors spatele și m-am culcat. A încercat să mă mângâie, i-am luat mâna de pe mine, a încercat să îmi facă un handjob, am refuzat-o poate și mai brutal.

Și m-am culcat. Am simțit cum se îmbracă, cum pleacă din cameră. Dacă aș fi cedat atunci, aș fi pierdut totul. Dar a venit singură, după 10 minute. S-a dezbrăcat până la chiloți, s-a băgat lângă mine și mi-a luat mâna și a pus-o pe abdomenul ei.

Freezoutul durase extrem de mult, 1 oră și ceva. Am mai stat juma de oră așa, lăsând-o să se chinuie în gânduri și am atacat din nou. Sălbatică. 25 de ani. Și virgină.

Ultima replică pe care i-am spus-o, când îmi pierdeam iarăși răbdarea că își ridică chiloții și își trăgea sutienul mereu: "Îmi bag prezervativul. dacă simți că te doare, îmi zici și mă retrag." A făcut ochii mari și m-a privit hipnotizată cum îmi îmbrac p**a în cauciuce. M-am apropiat gentil, i-am proptit creștetul capului cu podul palmelor și total pe nepregătite, brusc, am intrat. Atât de hotărât încât a țipat. Suprindere și durere. Am împins-o până în perete, unde nu mai avea să se retragă și acolo mi-am făcut treaba de asasin plătit.

Pe urmă a trecut un weekend normal. I-am văzut și restul defectelor după condiția de "virgină". Nu am nimic cu virginitatea târzie, doar că lasă urme extrem de adânci în psihicul persoanelor respective. Nu s-a îndrăgostit de mine, pentru că m-a simțit că nu sunt atras de personalitatea ei.

A doua zi am mai încercat să mă culc cu ea după cafeaua de pe malul mării. Am avut o caricatură de sex, cu ea strângând picioarele sub mine, drepte, și respingându-mă în tot actul sexual. Și când mă retrăgeam eu să mă tragă spre ea cu o dorință bolnavă. A fost cea mai dezagreabilă bătrână neexperimentată cu care am avut relații sexuale. Măcar m-am ales cu marea.. Dacă ar fi fost să mă culc cu cineva, la banii ăștia îmi găseam o profesionistă și îmi făcea și toate poftele.

Și ce mă întristează cel mai rău este că ele percep realitatea în felul lor. 25 de ani de masturbare mentală. Și în același timp sunt convins, la cât m-am luptat eu cu ea, că a mai avut lupte de genul ăsta.

Cât mă chinui să scap de virgine și dau numai de ele. Urăsc închistarea într-o anumită condiție, deși sunt capabil să o

Înțeleg până într-un anumit punct.

Apă rece, dar revigorantă.

Vremea capricioasă. Și ploaie, și soare

Serviciile pe litoral - sub orice critică.

Cea mai bună servire am avut-o la un restaurant cu ...
autoservire.

Melancolic și ușor deprimat,
Abel.

May 26 2008

(o femeie, o sticlă de whisky și doi bărbați)

M-a păcălit mica mea țigăncușă că vine la mare cu mine, să
ne bălăcim în apa sărată și rece. Și nu mai mi-a răspuns la
telefon.. Femeile, când crezi că știi ce vor, îți dovedesc
contrariul. Îmi spunea că vrea relație cu mine, dar în același
timp mă sună "soțul" ei disperat să o las în pace.

Cum aveam gaură în weekend, l-am sunat pe Q să mergem
la mare. A răspuns somnoros și mi-a zis că vine, dar că are
"bagaje". Bagajul lui avea 33 de ani, îmbrăcată în negru,
ochelari de soare, un pic ridată, dar la prima vedere
atractivă.

Pe autostradă tot mă uitam în oglinda retrovizoare și o
vedeam pe "vedetă". Lucra în show bizz de la 15 ani. Știam
că erau combinați, dar tot observam priviri pe care mi le
aruncă în timp ce eu aveam discuții cu Q verzi și uscate.

Când am avut un răgaz, mi-a făcut rapid caracterizarea ei:
"Suge p*** super mișto și i-am spus că o să i-o tragem
amândoi weekendul ăsta".

Femeile sunt ciudate prin particularitate, ca și prin
generalitate. Roșcata era atrasă de 2 ori mai mult de mine
de când Q îi aruncase provocarea. Era atrasă de mine
pentru o relație, de noi pentru o aventură.. Și în același
timp tremura de frică. Iar eu trebuia să o liniștesc, pentru
că eram intrusul.

În camera de hotel, pe balcon, când Q era la baie, am reușit
să îi smulg o sărutare. M-am aplecat asupra ei în timp ce
îmi făcea masaj.. și ne-am sărutat prelung. Știam că avea
nevoie de o scuză ca să se culce cu amândoi, cu mine era
evident că vroia, chit că se culcase cu Q doar cu o seară
înainte. Era o libertină trecută de prima tinerețe.

Scuza ei era alcoolul.

Am luat o hidrobicicletă, ne-am suit toți trei în ea. Aveam o
sticlă de whisky cu mine, deja pe jumătate goală. Am
dezbrăcat-o și am făcut toți trei poze. Era naturală.
Când am coborât din hidro, aveam lângă mine doi supărați.
Q simțise că e ceva între noi și avea o vagă bănuială că i-o
fur deși el vroia să o împărțim. O chestie bărbătească.

"Stai liniștit, o să ne culcăm amândoi cu ea. Știu ce fac."

Rămăsese în spate. M-am oprit. Era deja beată. Era scuza
ei. Știa că dacă ne întoarcem la hotel ne-o tragem toți 3. Și
mi-a zis, plângând:

"Vreau să o facem. Dar știu că dacă o să o facem, te pierd
pe tine! Bărbații nu pot trece peste anumite concepții"

"Ce-ai, mă, ești nebună?"



În cameră s-a dezlănțuit, ne-a luat pe amândoi în baie, ne-a făcut sex oral în același timp. În cameră am avut-o amândoi. Eu eram beat, ea era beată. Q perfect treaz.

Peste 10 minute eram pe malul mării, doar eu cu ea.. Plângea..

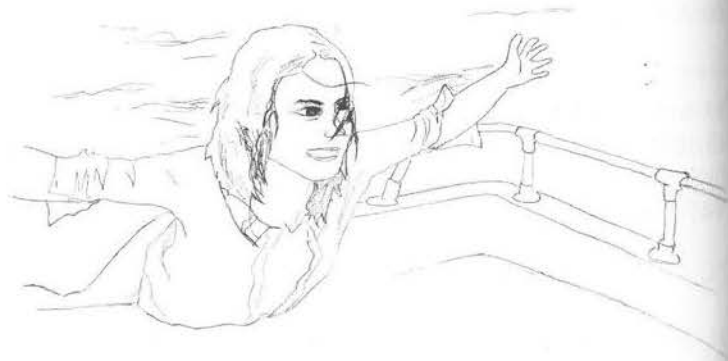
"Vreau să știu că îmi mai dai o șansă în București! Să bem o cafea, să îți arăt că pot fi o persoană normală, nu cum am fost în cameră."

M-am trezit la prima oră dimineața cum gemeam. Q sforăia lângă mine, roșcata era sub pătură, îmi făcea sex oral. Am terminat și i-a apărut capul de sub pătură, extrem de satisfăcută..

"E cadoul meu pentru tine..."

M-am culcat la loc.

În București ne-am dat seama, și eu și Q, că e nebună de legat. Încerca să aibă o relație cu amândoi, în paralel, deși nu îi reușea cu nici unul. Era deprimată de vârstă. Ceasul ei ticăia mult prea rapid. S-a terminat totul în momentul în care am adus-o în București. Eu nu am mai vrut să am de-a face cu ea. Nici Q, de altfel.



May 31 2008, 12:49
(Clubber)

Pe lângă faptul că ieri am dansat ca niciodată în viața mea, am făcut cinste la bodyguardii pe care acum ceva vreme îi injuram de mama focului.. și că am făcut iarăși întrecere la băut..

m-am distrat destul de mult.

Pe tipa asta o văzusem că dansează cu prietena ei și că are un tip foarte molatec pe lângă ea.. La bar am trecut pe lângă ea, sincer, nu mai știu ce i-am zis, am auzit doar că o cheamă Elena..

Mai apoi, la o melodie lentă, m-am strecurat în spatele ei și am îmbrățișat-o. A părut surprinsă, a continuat să danseze zâmbind. Și am dansat încet, amândoi, timp în care i-am șoptit la ureche .. "Știi, îmi place de tine.. "

S-a întors, a făcut ochii mari, a râs.. "Din atâtea tipe mă placi pe mine?"

"Sunt momente în care simt nevoia să fiu sincer. M-ai prins într-unul din momentele alea.."

Și am dansat, cred, o juma de oră, timp în care am vbit de câte în lună și în stele. A pus accentul mult pe partea profesională și m-a făcut să îi dau cartea de vizită, mi-a dat-o și ea pe a ei. Pe urmă am pierdut-o în mulțime, fiind prea preocupat să mă iau la întrecere în *shoturi* cu Ștefan.

Atmosfera a fost frumoasă. Mie mi-au plăcut niște suedeze. Am vorbit cu ele aproape juma de oră, cred.. Am plecat să dansăm.. și erau cu alții. Am scos-o de acolo, am mai vbit puțin.. Am mai plecat să dansez.. Și când m-am întors se lîngea beată cu un .. BLOND..

"Voi, românii, sunteți foarte calzi" și vii în România și agăți tot un blond. În unele cazuri trebuie să simți femeia, pentru că dacă e party girl și pusă pe băutura, numai de discuții nu are rost să stai.

În rest, frumoase, toate. Ciudat cum după atâta pauză a fost atât de natural totul. Se strică mecanismul doar în momentul în care exagerezi cu asta. Doar că ultimele 2 luni am sărit dintr-un așternut în altul.. și nu am avut nevoie de agățatul în sine..

Am ajuns la concluzia că cine pune accent pe abordări.. nu prea are femei sau timp să le aibă propriu zis.

1 Iunie 2008

Adineauri am ajuns la firmă, am niște facturi de verificat și o întâlnire după amiază. Nebărbierit dar fresh, după un duș rece! (simțeam nevoia). Clădirea goală duminică, în afară de administrator, care mai trăgea niște fire pe ici colo.

Am glumit puțin cu paznicul, o femeie la vreo 35 de ani.

"Și duminică?"

"Puțini înțeleg."

"Păi dacă voi le dați doar partea frumoasă tuturor. Mașina, bani cheltuiți, casă."

"Da, bani sunt, dar liniște aproape deloc."

S-a uitat la mine, a zâmbit.

"Câți ani ai?"

"26"

"Ți-a mai zis cineva că ești frumos foc? Nu o lua ca pe un avans. Ai o figură interesantă."

Am râs și i-am spus că bănuiesc. Femeia e urâtică. În

schimb, bărbatul e ca vinul. Iar eu sunt un vin alb demisec în momentul de față. Sunt pus în situația să aleg aproape în fiecare săptămână. Dacă vreau sau nu, dacă fac vreun pas sau nu.

Jun 09 2008, 14:42 (Jucării)

Sunt ca un copil mic.

Am parte de jucării.. îmi place să mă joc cu ele, dar de fiecare dată când am o jucărie, cealaltă jucărie, din raft, îmi face cu ochiul. Și nu mă pot abține. Sunt genul de copil care s-ar duce la părinți și ar plânge:

"Dacă îmi iei jucăria aia, promit că nu îți mai cer bani pentru altă jucărie de acum încolo !"

Și asta până m-aș vedea cu jucăria.. și mi-aș da seama că sigur sunt alte jucării mult mai 'palpitante' decât cea pe care o am. Jucăriile se învechesc. Ajungi să ții la ele, să vrei să le păstrezi, dar să încerci mereu celelalte jucării de pe rafturi.

Poate e doar o perioadă în viața mea, dar durează de ceva vreme. Și încerc să țin cât mai mult de o jucărie. Dar în ultima vreme nu m-am chinuit deloc.. și jucăriile au venit pe bandă rulantă.. Și le vreau pe toate. Și nu mă pot abține.

Dacă aș face eforturi să le obțin, aș zice. Dar le găsesc pe jos, sau în rafturi.. și nu e nici un vânzător sau paznic pe acolo. Și e păcat să nu le iau să mă joc puțin cu ele.

Jun 12 2008, 21:53 (Numai pentru comenzi?)

Dacă vrei să fug de cineva... spune-mi că acea persoană caută relație.. și voi fi atât de împietrit de idei, că nu voi fi

eu însumi. Pune-mă însă în situația de zi cu zi, față în față cu cineva.. și voi scoate cel puțin un zâmbet cu subînțeles și o invitație pe undeva prin centru.

La niște furnizori, în timp ce așteptam o factură. O secretară foarte faină, care îmi zâmbea cu gura până la urechi de fiecare dată când apăream pe acolo. Îi zâmbesc și eu

"Ai pistrui! Mulți!"

"Da, și vine vara.. or să fie și mai mulți"

"Sunt frumoși.."

"Știu. Dar și tu ai"

"Știu"

Conversație gen "noi și ei". Și niciodată să nu închizi ușile.. întotdeauna se vor ivi ocazii peste ocazii când nici nu te aștepți. Iar eu m-aș f*** cu o tipă chiar și doar pentru niște pistrui și un zâmbet ieșit din comun.

Ceva mai demult m-a sunat o potențială clientă.. la 12 noaptea.. culmea că o chema ca pe o fostă de-a mea. A fost o confuzie din partea ei.. iar eu am apucat, printre altele, să îi spun și

"Bine, te-ai găsit să suni după jumătate de an?"

Râsete...

Azi ne-am întâlnit în interes de muncă. Am întârziat 30 de minute, pentru că a trebuit să scap de un client.. așa că am gonit ca nebunul prin trafic, ca să ajung la timp. Am găsit-o îmbrăcată în verde sus, la unirii.. Eram după o zi de alergătură.

I-am zâmbit, i-am pus oferta și contractul pe masă, să îl citească.. i-am zis ce să îmi comande .. și m-am dus la toaletă.. A făcut mișto de mine că am comandat frappe cu pui cu smântână (băutură dulce), am ajuns să discutăm

despre comandă, parțial, apoi despre viață, în genere. La final ne măsuram în înălțime în față la Bistro Baraka, să vedem care e mai înalt.

Am bătut un apropo de un contract cu firma ei pe tot ce înseamnă tipar și mi-a aprobat fără rezerve. A rămas să îmi stabilească o întâlnire. Mi-a zis că pentru oferta asta îi mai trebuie și prețuri de la concurență.. i-am zis că i le dau eu direct.. și a aprobat iar fără rezerve.

Ciudat cum se deschid anumite femei în fața mea.. și ajung să îmi spună toate tâmpeniile cu zâmbetul pe față. Pe drum înapoi am primit un tel de la ea:

"Ai grijă când îmi trimiți celelalte oferte.. dă-mi-le pe mailul personal, să nu afle ceilalți. Îți dau un sms cu el."

Mesaj ceva mai încolo

"În primul rând să apreciez că e o oră rezonabilă. În al doilea rând adresa de mail este xxxxxxxx@yahoo.com și în al treilea rând mi"

pauză..

revine mesaj

"da, deci înainte să apăs un buton greșit vroiam să spun că mi-a făcut plăcere să te cunosc. dacă am uitat ceva voi completa ulterior"

eu: "Este reciproc. Aștept comenzile."

"Numai la comenzi te gândești! Ji le aduc!"

Brusc mi s-a făcut poftă de mare. Idila pe luna iunie stă pe țeavă, trebuie doar să aleg care să fie 😊

12 iunie 2008

(update idila de luna iunie)

Am vorbit adineauri cu ea, în weekend mergem să bem cafea pe malul mării, luăm sticla de vin din bucale, mergem să ne dăm cu hidrobicicleta la Vama Veche.. și dăm cu banul dacă să rămânem peste noapte sau nu..

Măine am o zi plină, trebuie să ajung în Ploiești pentru un contract.. plus alte 'jde mii de chestii de făcut, dar sâmbătă la prima oră sunt pe autostradă.

13 Iunie 2008

Mda..

Mutu, una caldă, una rece..

Am fugit de lângă taică-miu, cu care am văzut meciul direct la birou, unde uitasem laptopul și niște contracte.

Măine la 8 o iau pe mândră și tuelea în Vamă Veche. Am poftă de o cafea pe malul mării..

16 iunie 2008

Tipa - 25 de ani, ieșită din relație de 4 ani, axată pe partea profesională. Primul lucru pe care l-am făcut la mare a fost să intrăm în ea îmbrăcați. Prima oară până la genunchi, apoi am trântit-o eu în apă și am stat turcește. Se uitau toți la noi.

Apoi, cu hainele șiroind, am intrat în hotel (același în care m-am cazat cu tipa cu care am fost cu Q acum 2 săptămâni) și am cerut o cameră. Lumea deja mă cunoștea.. și în timp ce eu le dădeam buletinul mă întrebau

dacă tot pe firmă o să plătesc totul.

M-a omorât .. foarte "fizică" tipa, a îmbinat plăcerea cu durerea extrem de 'profesionist'. Este singura tipă care m-a mușcat de p**a până acum. Cu ea în gură îmi spunea că nu se poate abține. Exact când era plăcerea mai mare, atunci îmi strângea p**a cu dinții.. cât să exclam de durere și uimire (de fiecare dată) și să o strâng de coaste cât să o doară și să dea drumu'.

Am făcut baie pe niște valuri mari, am fost la '*all you can eat buffet*' ca să văd cât pot duce (s-a deschis nou în Mamaia/Constanța), am băut granit (parcă așa se numește) și am mâncat gogoși rotunde. Am dormit ca porcul.

Mi-a trecut și de ea.. În primele 15 minute mă mușcase pe tot corpul, îmi făcuse vreo 5 'ceasuri' pe mână și m-am simțit ca în filmele alea de comedie unde tipa e sado/maso iar tipul.. *nice guy*. Nu mă puteam abține să nu mă întreb dacă nu își dă seama că MĂ DOARE! Pe urmă când făcea pogo cu mine prin cameră, îi mai prindeam câte una la ficat 'din greșeală', ca să îi mai domolesc entuziasmul.

În rest experiența cu ea a fost foarte plăcută și a fost ceea ce aveam nevoie de la weekendul care tocmai a trecut. O tipă destul de destupată la minte, care semăna cu mine la agresivitate și la felul de a fi.

Dar.. sunt în București.. la birou, am treabă acum,

Până pe data viitoare,
eu,
cel mușcat, bătut, maltratată sexual..

vă spun ..
pe curând.

Jul 1 2008, 00:19
(cum să ai un suflet)

"Măine vezi că te iau pe sus, te duc eu undeva. Văd eu unde"

"Așa....și? Ce o să faci?"

"O să mă hotărâsc pe drum"

"Simți nevoia să mă anunți dinainte ca să mă obișnuiesc cu ideea sau ca să mă faci curioasă?"

"Nici una nici alta. Sau poate ambele. Vreau să mă satur de tine.. și mi-e poftă."

"Dar poate eu nu vreau să te sature de mine, poate vreau să îți dau cu lingurița....te-ai gândit la asta?"

"Cam greu.. Te rog.. Nu calcula nimic , că strici farmecul. Deocamdată știu că vreau."

"Ai mare grijă să nu te îndrăgostești de mine"

"no no no, nu trebuia să zici asta. Urâsc chestia asta. O uraaaaaasc. Mi se pare cea mai josnică expresie. De ce ai spune chestia asta unei fete?"

"Asta mi-a venit."

"Asta simți că simt eu?"

"Nu fac nimic intenționat de dinainte."

"Știi ce e trist? Dacă aș fi în locul tău și aș da replica asta de căcat și celălalt s-ar oftica, aș crede că am avut dreptate....Însă am auzit-o de prea multe ori, și e doar psihologie inversă... și mi se pare o lovitură sub centură josnică."

"Nu este, eu simt că mă îndrăgostesc de tine și în 80-90 % din cazuri se fuge încă de la început."

"Cine fuge? Cel care se îndrăgostește sau celălalt?"

"Unul dintre ei"

"Sunt atât de nervoasă încât ți-aș da o palmă."

"Aș vrea să mi-o dai."

"Tu crezi ce spui? De ce simți că te îndrăgostești de mine? Că încă mai ai fantezii cu mine și nu te-ai săturat după prima partidă de sex?"

"Măine știu că te vreau, poimăine .. nu știu. Dar poți fugi oricând. Este decizia ta!"

"Ar fi prea ușor pt tine să fug eu."

"Daaa"

"Lașule!"

"Exact"

17.12.2008

Sunt o curvă emoțională. Mă uit la tine și îți spun că te vreau. Mă uit la tine și în sinea mea îmi spun că trebuie să mă îndrăgostesc de tine. Mă uit la tine și îți spun că vreau să te ating. Mă uit la tine și îți spun că vreau să respir. Să TE respir. Mă uit la tine și îți spun să TE simt. De parcă trăirile mele trebuie să le includă și pe ale tale.

Nov 23 2008, 13:49
(care e treaba cu tine)

Nu mai fusesem în club de o groază de timp. Am fugit cu prietena, în mare dorință de a mă îmbăta ca un porc. Am încercat să fac ceva spontan, dar nu a ieșit prea bine. Toți prietenii sunați de mine ar fi vrut să îi anunț mai din timp.

Sunt atipic. Cel puțin prietena mereu mă acuză că sunt ciudat. Nu sunt gelos. Eu sunt gelos poate pe ceea ce au alții, dar nu pe ceea ce aș putea eu să pierd. Dacă mă duc cu o tipă în club, sunt extrem de afectat dacă nu se dă nimeni la ea sau dacă ea nu e în centrul atenției. Pentru că

ea e purtătorul meu de cuvânt.

Am schimbat cluburile de vreo 2 ori. Am dansat și am băut ca pe vremuri. Iar într-unul din ele am surprins priviri. În timp ce bărbaii se dădeau la tipa cu care eram, încercam să îmi fac loc la toaletă, ridic mâinile în sus ca să nu mă lovesc de o tipă.. Ridică și ea mâinile în sus și începe să râdă. O cunoșteam. O f*****m. Ne învățăm un pic în cerc, 2 întrebări. Fusesse de mult. O tulesc. Vin de la toaletă. Pe lângă mine trece altă tipă. Și îmi arată obrazul "Nu m-ai mai sunat". Am f***ț-o? Îmi strălucesc ochii, o iau în brațe.

"De când nu te-am mai văzut.. De ani de zile."

"Jos nebunule. Sunt cu prietenul. Poate bem o cafea

cândva. SUNĂ-MĂ"

"Normal"

Ceva mai târziu, într-un colț, o tipă, amică. Veche. Tipăm și ne îmbrățișăm. Întrebări rapide, ca de foc automat. Îi strălucesc și ei ochii. Îmi fusesse dor de ea.

Mă întorc la prietenă. O dansează unul. Ea se uită la mine de sus. Încep să râd. Îl bat pe umăr pe tip. Îi mulțumesc că mi-a ținut prietena ocupată și o iau eu pe sus. Și ea mă lovește.

"NU EȘTI GELOOOOS".

Oct 27 2008, 14:35

Pera, era bun dejtu', mă?

Nov 2 2008, 22:24

Promit că următoarei tipe cu care o să vreau ceva, o să îi cumpăr flori la prima întâlnire, un trandafir mareeee, rosuuu...

și o să fac toate greșelile pe care le vreți voi.

O să îi duc trandafirul și o să îi spun că o să îl ținem sub pat când bem sticla de vin roșu, la munte, înainte să ne-o tragem. Și asta pentru că am fantezii cu corpul ei. Și nu cu corpul ei la modul general, ci cu o parte specifică din corpul ei. Să vedem dacă se mai poate concentra la floarea aia nenorocită.

Capitolul al IV-lea

*Jurnal de îndrăgostit. Mitul
sufletului pereche.*

Fiecare femeie are joculețele ei, mai mult sau mai puțin perverse. Prin firea ei, femeia le aplică, mai mult sau mai puțin conștient, bărbatului în care prevede "material" de relație. De ce face acest lucru? Pentru că ea tinde să fie dominată, dorește acest lucru înăuntrul ei. Toate joculețele pe care ea le născoceste și le pune, câteodată instinctiv, în aplicare are drept scop testarea bărbatului. Nevoia de a-l vedea puternic și de a vedea cât de mult se poate "îndoi". E luptă nedreaptă, dureroasă, care se dă între iubiți și pe care, de obicei, bărbatul o pierde fără drept de apel. Pentru că în momentul în care bărbatul se îndoiaie până la un anumit nivel, atunci aceste "joculețe" vor veni în continuare pentru a încerca să îl doboare și mai mult. Ca și colții înfipți în pulpa care se retrage și care, prin aceasta, ajunge sfâșiată precum o pânză îngălbenită de un timp nemilos.

Nu încerc să generalizez. Există undeva, acolo, și o femeie care nu se joacă. O femeie care vrea doar să fie lângă cineva pe care să îl iubească. O femeie atât de pură încât jocul ei în relație este doar unul de împărtășire a unor sentimente pe care le consideră primordiale. Când voi întâlni asemenea sentimente la o femeie, atunci voi ține cu dinții de ea și nu îi voi mai da drumul. Pentru că o asemenea femeie e rară.

Iar până atunci mă voi juca în continuare. Cu sentimentele tale. Cu sufletele noastre. Cu dorința ta de a mă doborî, nefirească unei persoane care mă vrea lângă ea. Jocul acesta pe care nu îl doream și pe care îl pun atât de bine în aplicare din momentul în care observ că altă cale nu mai e. De a te păstra lângă mine. Și te vei consuma alături de mine, iar eu mă voi consuma la fel, poate chiar mai mult. Pentru că relația noastră nu e una care să își ia forma pe care o are în mod echitabil, din ambele părți implicate. Din noi doi... Iar eu nu pot fi eu lângă tine, ci trebuie să fiu

altcineva, mai puternic, mai agresiv, mai realist. Și foarte conștient că fiecare acțiune de a ta poate fi un nou test pentru mine. De a mă îngenunchia, de a mă doboră. Iar faptul că reușesc să le depistez și să le amorsez prin contraatacuri tăioase, acest fapt este singurul pentru care mă mai ții lângă tine.

Tu mă vrei puternic. Eu nu sunt. Și știi asta. Și de fiecare dată când voi întâlni o altă femeie de care să mă simt atras, mă voi duce la ea, voi intra în vorbă cu ea Și voi încerca să mi-o atrag de partea mea. Și nu pentru că aș vrea neapărat, dar pentru că e o modalitate de a te păstra pe tine, deocamdată. Pentru că tu crezi că dacă sunt dependent de tine, atunci sunt slab. Iar răzbunarea pe care o simt când mă întâlnesc cu altele, pe lângă tine, pare dureros de dulce. Lângă tine mă simt ca lângă un dușman din calea căruia trebuie să îi ard pășunile și să îi otrăvesc fântânile. Pășunile mele și fântânile mele.

E o contorsionare a sentimentelor anormal de perversă. Și realizez că fiecare zi petrecută alături de tine este o zi în care îmi pierd bucăți întregi din suflet. Și mă voi lupta cu tine până când voi simți că nu se mai merită sau până când tu mă vei fi învins.

Jul 6 2005, 11:07
(Jurnalul lui Abel)

Nu știu de când nu am mai scris câteva rânduri care să aibă cât de cât o logică și care să aducă aducă ceva învățăminte.

Concluziile pe care le pot trage după luni întregi de analiză, căutare asiduă și, în același timp, distracție sunt din ce în ce mai puține. Mi se pare un cerc vicios. Iar dacă aș vrea să rezum absolut totul într-un singur cuvânt, aș ști care e acela. RELAXARE.

Au fost multe procese de analiză, multe revelații, multe acumulări și multe filosofii aruncate la coș, filosofii pt care m-aș fi bătut literalmente dacă cineva ar fi încercat să le conteste. Toate au fost necesare la momentul respectiv.

Am plecat de la o obsesie, cu gândul să învăț să nu mai simt. Iar în timp am realizat că de fapt trebuia să învăț cum să simt... Cu greu am acceptat că toate eșecurile sunt doar din vina mea și că eu sunt cel care trebuia să se schimbe. Apoi am surprins alte adevăruri, care la început dureau enorm, dar care, în timp, mă ajutau să mă relaxez. Am realizat că nu există doar femeia din fața mea și că mai există mii în jurul meu. Am învățat că există și ziua de mâine, dar că nu trebuie să trăiesc cu gândul la ea. Am învățat că 95% din relații nu rezistă și am învățat că 80-90% din tipe dau papucii tipilor, nu invers. Apoi am înțeles de ce se întâmplă aceste lucruri.

Apoi, ca o consecință, am învățat să stau lângă o tipă și să mă simt bine, fără să mă gândesc dacă peste o săptămână sau peste o lună voi fi tot cu ea. Și, în timp, mentalitatea mea s-a pietrificat și am căpătat o oarecare stabilitate emoțională, caracteristică a bărbaților puternici.

Am învățat să mă distrez și să las pe cea de lângă mine să se distreze alături de mine. Am învățat să o las pe ea în lumea mea. Am învățat să o fac să se simtă extraordinar. Am învățat să nu mai vreau o tipă oarecare.

În 6 luni am aproape 200 de numere de telefon luate de la femei pe care le-am agățat. Mi-am golit telefonul de vreo 3-4 ori. Am ieșit cu vreo 30-40 de tipe. Și nu m-am oprit deloc. M-am distrat.

Rânduri patetice.. ☹️ Acestea sunt fostele rămășițe a unui om disperat. Care a obținut tot ce și-a propus.

Și acum prezentul. Nu înțelegeam de ce nu mai am poftă

aia sexuală care făcea ochii tipelor abordate să sclipească. Și dorința de a o atinge, de a o îmbrățișa, de a mă distra cu ea. Am fost în club și, deși simțeam un confort incredibil, nu mai simțeam nevoia să abordez.

Momentan sunt cu o tipă. O puștoaică de liceu. Nu e nici cea mai frumoasă și nici cea mai deșteaptă tipă cu care am ieșit. Dar mă iubește. A început în joacă. Am mințit-o absolut totul despre mine. Era odată metodă mea de a mă distra. Formam identități pe măsura dorințelor tipei.

Nu am crezut niciodată că o să țină atât de mult. Dar, până la urmă, cel cu care era ea era doar o identitate din multe altele.. Și m-am gândit să îi spun adevărul, pentru că se acumulase puțină tensiune și chiar obosisem să mă ascund. Poate chiar vroiam să o văd că pleacă. Și să îmi reiau jocul.

Și i-am spus totul iar ea mă ascultă cu ochii măriți și foarte atentă. I-am spus că bănuielele ei cu privire la alte tipe sunt îndreptățite. Apoi i-am spus că nu am vârsta pe care o crede ea. Facultatea, orașul și multe alte amănunte, toate erau false... Apoi i-am spus cine sunt. Cu lux de amănunte. Și că am obosit să o duc la mine acasă și să nu știe că e la mine acasă.. Și că am obosit să mă ascund.

A ascultat. Iar la final mi-a făcut cea mai frumoasă declarație de dragoste pe care am primit-o din partea unei tipe.

"Știi, după prima noastră întâlnire, a doua zi, stăteam în bancă, la școală, cu ochii în gol, și îmi repetam încontinuu: <<Nu e posibil.. Nu se poate..>>"

"Ești primul tip care m-a făcut să spun <<Nu>> altui tip. Înainte de tine umblasem cu mai mulți deodată și prietenele își dădeau coate când le spuneam.."

"Adineauri, când îmi spuneai toate lucrurile astea.. îmi

spuneam că până acum am visat și că de acum încolo o să trăiesc. Te iubesc, iar dacă tu credeai că scapi de mine atât de ușor, te înșelai.."

"Dacă vroiai să îmi dai papucii, măcar o spuneai de-a dreptul! "

"Pentru toate clipele avute cu tine și pentru cum m-ai făcut să mă simt, mi-am promis la un moment dat că nu o să te fac să suferi niciodată. Că meriți măcar atât din partea mea."

"Îmi place cum mă simt lângă tine. Îmi place cum mă găruți. Îmi place cum mă privești. Îmi place cum mă atingi. Îmi place cum îmi vorbești. Îmi place totul."

"Din tot ce mi-ai spus, nu s-a schimbat nimic din tipul de care sunt îndrăgostită. Nu îmi plăcea de tine că ești la facultatea X sau că ai vârsta y sau că ești din orașul Z. Rămâne doar să te redescopăr puțin. Nu s-a schimbat nimic"

"De ce să stric ce mi se întâmplă cu asemenea probleme? Tu m-ai învățat să trăiesc în prezent, mai ții minte? Haide să ne bucurăm acum unul de altul și să nu ne gândim la ce e mai încolo.."

Și în mintea mea mă gândeam că am creat un mic monstru.



Nu trebuie să uit de ce am plecat, în primul rând, pe calea asta.. Am vrut o tipă care să mă iubească cu adevărat. Ar fi cu adevărat aberant și un atac la propria mea integritate dacă, acum când am obținut acest lucru, nu m-aș opri pentru o clipă să trag puțin aer în piept și să mă bucur de această persoană. Acum, pentru că mâine s-ar putea să alerg iar cu 4-5 deodată lângă mine.. Trebuie doar savurez ce am în momentul de față!

Cele mai proaste rânduri ale mele..

Jul 12 2005, 13:53
(paranoia)

Mi se întâmplă ceva ciudat de la o vreme.. Am fost zilele trecute cu Traian în club și am făcut o singură abordare, după 2 săptămâni de pauză.. A fost teribil, pentru că a avut toate ingredientele. Am tras-o de mână, am mutat-o din locul ăla, prietena ei a încercat să mi-o fure de 2-3 ori și nu am lăsat-o, apoi a venit un prieten și a tras-o hotărât de mână și m-am pus între ei doi și am ținut-o pe loc. Iar tipa era topită după mine, pentru că tot timpul lucrasem la confort, eram un zâmbet tot, făceam NUMAI raport. Iar prietenul ei, un *molatec*, era la 10-15 metri de noi..

Am o prietenă la care cred că țin.. Dar când e departe și mă mai gândesc la ea, încep să îmi vină întrebări.. Pe unde o fi? Dacă e într-un local pe undeva și dă de un tip ca mine? Un tip care să "o vrea" ?

Știu prea multe ca să mai pot avea încredere într-o femeie.. Iar tot ce știu mă face slab în relația în sine..

Oct 15 2005, 18:48
(Soulmates)

In Night World Legend everyone has a soulmate . . .

But so many were skeptical.

The humans were wrong when they were skeptical about nightpeople. The nightpeople are wrong in being skeptical about soulmates.

Everyone has a soulmate. But you can't choose your

soulmate- they could be the person next door, your best friend's boyfriend, your worst enemy . . .

You know when you touch, skin to skin. Your minds feel like they become one, your life flashes through their mind, their's through your's . . . You can send memories to their mind, but if you search for something they don't want to reveal you will stop short at the image of a locked door.

The intensity of the love between two soulmates is more powerful than even the highest level magic. No spell could break the silver chain between two soulmates- not even death.

Aug 24 2005, 11:38
(jurnalul lui abel)

Sunt în plină reconstrucție. Trebuie să îmi refac identitatea, să îmi scot fricile în față, să le accept .. După mult timp mă simt împăcat cu mine. Am o puștoaică lângă mine. Nu v-aș arăta-o vouă, hiene obsedate după critici. O păstrez undeva, ascunsă în dorința mea de a trăi alături de cineva care mă iubește..

Vreau să plec undeva, departe, unde să o las să mă iubească.. Îmi iau concediu. probabil o să mă duc la Sulina. Vreau să văd unde se varsă Dunărea în mare, vreau să simt nisip fin sub tălpi, vreau să văd mare cât cuprinde, vreau să simt pustietate.. plaje pustii.. și un pitic care să mă țină de mână și care să mă trântască pe nisip și să îmi spună că se simte fericită alături de mine..

Sunt în plină reconstrucție... îmi reconstruiesc identitatea. și vreau să respir.. puțin mai departe de seducția orașului, de alte femei, de voi, puțin mai departe de ochii lumii..

Aug 24 2005, 11:46
(jurnalul lui Abel)

Acum vreo 5 zile am agăţat o tipă frumoasă. Dansatoare, câştigă bani mai mulţi decât toată familia mea la un loc (probabil), studentă la drept.. Cea mai frumoasă tipă pe care am agăţat-o până acum.

Ciudat a fost că ea a fost cea care a făcut primul pas. "Tipele nu sună", regulă valabilă, dar e atât de plăcut când apare excepţia. Un sms şi două telefoane venite de la ea.

I-am dat adineauri telefon să vorbesc cu ea şi mi-a zis că mă sună pe la 14, poate ieşim.. mi-a plăcut o fază, totuşi...

"Păi mă dau jos din pat, mă bag sub duş, beau o cafea, apoi mă bag iar în pat..."

...viaţa de tipă..

"Dar ce ai făcut toată noaptea de te trezeşti la 13?"

"M-am jucat NFS..." 

Aug 24 2005, 21:41
(Jurnalul lui Abel)

Mi-a venit puştoaică de la mare.. bronzată toată.. mi se pare că arată bestial.. are ochii migdalaţi şi un zâmbet năucitor.. micuţa mea creolă.. ce senzaţie să mă sărut cu tine şi să îmi spui că ţi-a fost dor de mine şi că mă iubeşti..

Nu îmi pot lua ochii de la bronzul ei.. şi aproape că îi smulgeam haina de pe ea.. doar ca să îi mai văd câţiva centimetri de piele..

Încerc să fac rost de camera lui Q.. şi mâine să fiu doar eu cu ea şi câteva piersici proaspete..

Aug 26 2005, 11:12
(jurnalul lui abel)

Eram cu puştoaica prin centru pe undeva.. i-am surprins un zâmbet..

"Mai ţii minte că făcea mama mişto de mine că am greţuri şi alte alea? Ei bine, nu mi-a venit ciclul de 7 zile.."

"Ce?"

"Stai liniştit, că nu e nimic, dar ziceam că ar trebui să vină mai repede ca să nu ne prindă la Sulina așa.. "

Minte de copil.. am trimis-o să îşi facă un test de sarcină..

Aseară, după sex, am surprins-o că se uită la mine iar cu ochii ăia..

"Aş vrea să te am mereu lângă mine.. (...) cât mai mult timp.. "

"De ce ai schimbat?"

"Ca să nu te sperii..."

După mai mult timp şi-a luat inima în dinţi...

"Aş vrea să te am mereu lângă mine... să mă ţii în braţe cum mă ţii acum... să mă mângâi cum o faci acum.. să fiu a ta, noi 2, împreună... să nu avem nevoie de nimic altceva.. să îmi spui 'pici' cum mi-o spui tu.. "

Măcar îşi trăieşte clipele de fericire..

Deseori mă întreb dacă nu stau lângă ea doar pentru că mereu am visat la o tipă care să țină la mine așa..



Aug 26 2005, 13:06
(jurnalul lui abel)

În fine, mă plictisesc.. Scriu aici cât mai lucrez și eu, că tre să vină concediul și pe urmă o să dispar vreo 2 săptămâni.

Am vorbit cu puștoaica și nu e însărcinată..

Imediat după mi-a dat telefon o anume 'Oana'.. Îmi spune ceva numele și îmi spunea ceva și vocea.. Sigur m-am mai întâlnit cu ea cândva.. Cine dracu' o fi?

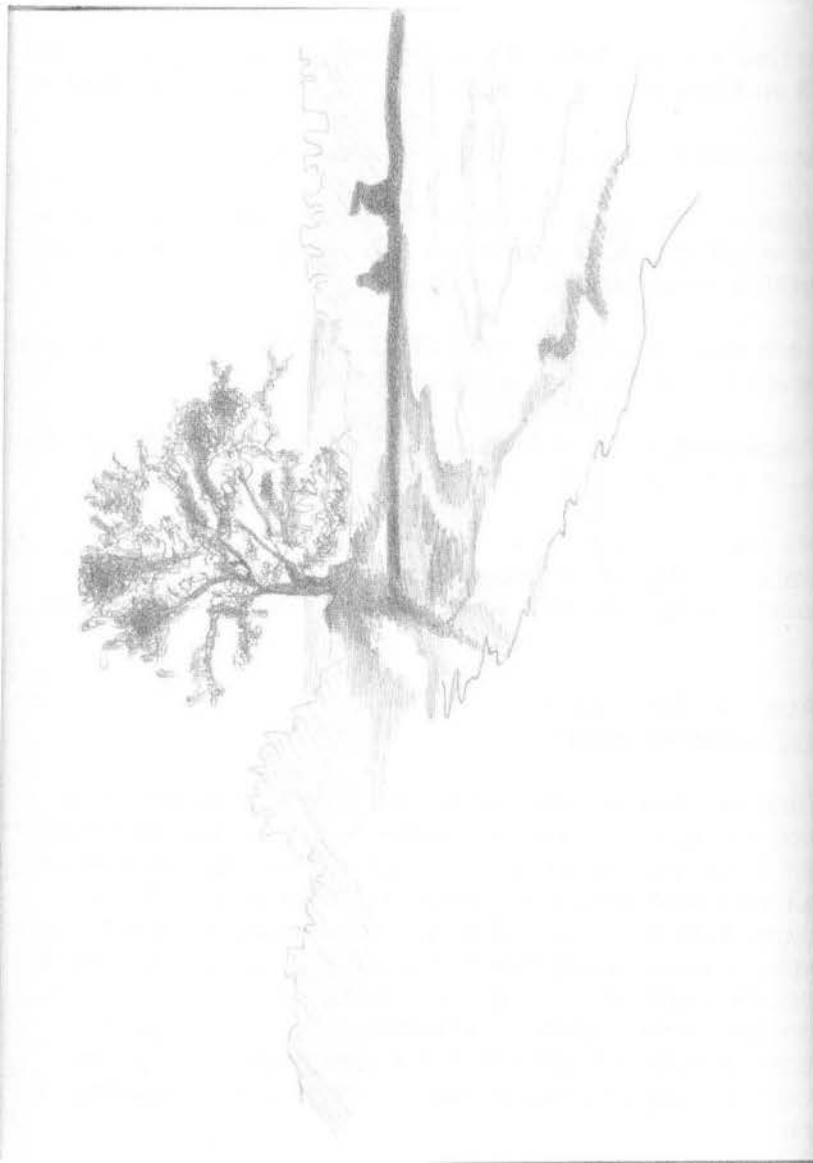
I-am spus să ne întâlnim la KFC Romană și ea mi-a zis "mai bine tot la McDonalds la Universității.. "

Pușca mea, a rămas că ne întâlnim mâine.. sunt curios cine e.. și sunt curios să îmi aduc aminte cum am agățat-o..

Mă plictisesc pe la birou.. aștept un fax de la niște nemți.. și azi am ordine să nu plec decât pe la 6.. dar îmi vine puștoaica și probabil o să ne-o tragem pe birourile șefilor..

Aug 26 2005, 21:25
(jurnalul lui abel)

Înainte, când am încercat la birou, am avut probleme cu erecția, acum am avut probleme cu ejacularea.. M-a ținut de la ora 5 până la 6.30 un singur număr. Nu mai puteam să îmi dau drumul și am cărat-o prin tot biroul.. A fost o partidă de sex cum nu am mai avut în viața mea. Mă sprijineam cu piciorul de bibliotecă și îi ridicam curul ca să pot da mai bine. Bronzul de pe ea m-a făcut să fiu ca un animal. Și nici măcar nu am început eu.. Se pusese în brațele mele și a început să mă sărute sălbatic și să își treacă mâna pe piele, pe spate.. Am tras doar jaluzelele un pic..



Ador contrastul dintre albul curat al sânelui și bronzul puternic al corpului..

De acum o să mă simt mai bine la birou..

La ora 6 aveam programare la ceainăria din Cotroceni. Am ajuns, din cauza 'inoportunei' partide de sex, la 7.30.. Tipa de la tejghea a strâmbat un pic din nas că am întârziat, dar am știut să o lucrez.

Atmosfera a fost bestială. Muzica Budha Bar și Claude Challe pe fundal, un separeu, o lumânare, un ceai chinezesc... Într-un final, când mă lungisem pe saltea cu capul în poala ei, i-am văzut ochii umezi..

"E mișto, aș vrea să mă trezesc în fiecare dimineața lângă tine.. mă crezi dacă îți spun că mă simt fericită? Acum?"

=====

Mă vindec. Am nevoie doar de toată iubirea care mi-a lipsit până acum. Iar ea mi-o oferă. Nu îmi pasă de ce spun alții, nu îmi pasă deocamdată de nimic. Scopul este să fii fericit. Iar eu învăț asta. Nu am mai simțit atâta echilibru și împlinire de foarte mult timp. Îmi place viața mea. Îmi place puștoaica mea.

Și atâta timp cât se va uita la mine cu aceleași ochi ca în seara asta, o voi ține aproape, strâns, de mine..

În rest, îmi trăiesc viața...

Aug 26 2005, 21:34
(jurnalul lui abel)

Ah, și Oana aia era prietena lui Q .. ☹ Nu am recunoscut-o..

Așa că mâine nu am nici o întâlnire, trebuie să îmi scotocesc telefonul ca să mă întâlnesc cu vreuna.. Am hotărât cu puștoaica să ne vedem pe luni.. Până atunci vreau să mă distrez..

Aug 27 2005, 10:07
(jurnalul lui abel)

Nu contează cine dă banii.. per total cred că mai mult a dat ea. Eu sunt cam pârlit.

cadouri eu:

- una bucată suzetă - 35.000
- una bucată inel sticlă verde - 50.000
- una bucată brățară mai veche de a mea: 0

cadouri ea:

- 2 brățări (una s-a rupt între timp)
- 2 tricouri (unul l-a cumpărat și unul îl avea deja)
- o piatră din Peștera Urșilor
- o scoică de la Vama Veche

Aveam nevoie de libertate. Și nu din partea unei tipe, ci din partea celor cu care ieșeam prin cluburi de nebun. A trebuit să fac asta pentru a căpăta luciditate în gândire.

Despre puștoaica asta, nu sunt legat la ochi. Pur și simplu îmi place cum mă iubește. Ies cu altele când am ocazia.

A trebuit să mă depărtez de toate 'parerile' celor avizați. Nimeni nu mă cunoaște. Deja cred că m-am dezvoltat printr-o oarecare regresie. În sensul că am revenit la esența.. Mă simt mai bine decât oricând.

Cunosc o oarecare 'naturalizare'. Seducția ca industrie e o porcărie. Seducția ca dezvoltare personală e neprețuită. Nu mai suport frustrările abordărilor de duzină. Acum simt nevoia să ies să mă distrez. Simt nevoia unor prieteni

normali. Și simt nevoia, e adevărat, să mă duc la o tipă, dar doar dacă îmi place..

Simt nevoia să nu mă mai cunoască nimeni. Și simt nevoia să ridic brațele și să zic 'sunt un ratat', dar cu o plăcere demnă de un masochist. Pentru că atât timp cât vroiam să demonstrez ceva, eram nefericit.

Sunt un ratat.

Sunt liber.

Nov 14 2005, 22:46
(jurnalul lui abel)

Nesiguranța...

Țin la puștoaica mea, dar mă simt limitat de timpul pe care îl acord acum atingerii altor țeluri, cu totul diferite de ce am avut până acum. Iar tipa din seara asta mi-a mai dat o gură de oxigen. Mi-a plăcut ce m-a întrebat tipa. La început reticența, apoi din ce în ce mai moale, în timp ce o mângâiam. În timp ce o sarutam pe tâmplă și mă jucam în părul ei. M-a întrebat instinctual: "Ce faci de revelion?".

Și mi-am dat seama... nimeni nu merită să fie singur de sărbători.

22 de ani, studentă în an terminal la stat, limbi străine. nu e extraordinară, dar o vreau. E genul de relație cu sex în primele 2 săptămâni.

Ce nu vreau, să afle una de alta. Și o să dau telefon uneia când mă întâlnesc cu cealaltă.. și o să le duc în alte localuri, în alte cercuri.

Jan 9 2006, 10:43
(jurnalul lui abel)

Cam greu să obții pace sufletească eternă când ești într-o continuă căutare.

Cele mai mari succese le ai pe fondul nemulțumirii. Cele mai mari frustrări, neîncrederea în semenii, însingurarea - toate te pot face de invidiat.

Și, totuși, slăbiciunea atrage, pe moment.

Văd oameni care te vor jos doar ca să fie miloși și să îți dea o mână de ajutor.

Oare cât mai poți sta cu o tipă fără sex?

Cristina. Altă Cristina. Întâlnire la Gloria Jeans Cofee în Mallul din Berceni. Vorbim de vise, de nesiguranțe, de relații. Am un obicei ca în fiecare an, cât mai devreme posibil, să ajung în Brașov să beau un pahar de vin în centru, într-un local de lângă Piața Sfatului.

Îmi spune că adoră Brasovul, că are chef de ducă. Și nevoile mele se mulează pe ale ei. Sau ale ei pe ale mele.

Vbesc de cafeneaua pe care trebuie să mi-o fac. Într-un an, doi, trei. Și visează cu ochii deschiși nuanțele vagi ale cafenelei. Măine are ședință la muncă și nu știe dacă va fi concediată sau i se va mări salariu. E tristă.

Și o împing în canapele și arunc mâinile lacome pe trupul ei. Și ea acceptă, docilă, cu ochii sclipind. Și, jucăuș, mă opresc brusc și o întreb "Cât la sută vrei?"

Pe drum înapoi îmi zice de diferite cafenele. Și îmi promite

să mă ducă ea, data viitoare, într-un loc care, cu siguranță, mă va prinde.

Și eu mă gândesc că în 2-3 dateuri o f*t. În drum înapoi dau sms Itrului, îi spun că o iubesc. Pace eternă sau singurătate eternă?

Ajung acasă seară, intru pe mess. Totul sec și trist. Doar oameni. Timpul se scurge greu.

A doua zi, la fel de monoton. A fost un weekend plin, la birou ajung cu o oră întârziere. Beau cafea caldă și vbesc cu prietena. Începe școala azi. Îi e dor de mine. Și mie de ea.

Și primesc un sms și de la Cristina. Nu a fost concediată, dar nici bine nu îi e. Vrea să scape de oraș. Vrea la Brașov. Cu mine.

Feb 13 2006, 20:01
(Duelul zilelor moderne)

O să încerc în articolul ăsta o abordare nouă. Sunt curios doar dacă se poate să mă exprim mai bine decât o fac de obicei.

Spre toamnă deja eram pe final. Nu mai puteam să duc la bun sfârșit ceea ce făceam. Din cel care putea să facă orice pe teren, în cluburi, care deja caută distracția și vroia să se dea la tipe de cum le vedea, devenisem cel care făcea asta ca o obligație. Nu mai provoca plăcere, era ca o slujbă în care nu mai găsești nici o motivație.

Și mereu îmi sună în cap: "Ai investit atât în tot ce ai făcut.. Nu poți abandona acum. Nu te poți opri !" Dar adevărul este cu totul altul, tocmai pentru că ai investit atât în ceva, ai cu atât mai mare drept să treci mai departe. Tot ce ți se întâmplă sunt doar perioade din viața ta. De care ai nevoie

pentru a evolua.

Mă uitam la Valentin Ceaușescu asaltat de jurnaliștii care îi puneau aceeași întrebare obsesivă: "Și cum, nu mai ții cu Steaua?" Și răspundea implacabil: "Poate 1%, pentru că e Lăcătuș acolo. Steaua e un capitol încheiat din viața mea. Ce a fost a fost, situația din prezent se prezintă în cu totul alt fel."

Capitole încheiate din viață. Este atât de important să știi să le închei și să știi să mergi mai departe. Pentru că altfel riști să bați pasul pe loc, să te încăpățânezi să faci un singur lucru la infinit.

De fiecare dată când trec pe la Universității îmi aduc aminte inevitabil de o scenă. Mi se pare că era primăvară. Eu eram îmbrăcat în cămașa de club, a lui Traian. Eram cu Andrei. La gura de metrou stătea o tipă îmbrăcată în plasă. M-a șocat. L-am întrebat pe Andrei dacă vrea el.. m-am dus eu. Și m-am așezat lângă ea și i-am spus bună. Și ea a pufnit în plâns. Venise de la Constanța cu trenul și se rătăcise în București. Toți care treceau credeau că e curvă. Și absolut toată lumea se uita la noi. Eu îmbrăcat de club, ea o curvă. Și la un moment dat s-a oprit cineva în spatele nostru și ne-a făcut o poză cu celularul, în timp ce toată lumea întorcea capul, pe măsură ce trecea pe lângă noi.

Ah, zilele bune.. Totul era bucurie și distracție.

Și mergem mai departe. Se termină un capitol, începe altul. Ai o față lângă tine pe care o iubești. Ți se face lehamite să ieși să te distrezi de nebun, să agăți femei aiurea prin cluburi. Și se aude o voce "nu mai faci asta! Încetează!" Nu mai vrei să te întâlnești cu toți, nu mai vrei să discuți despre femei tot timpul.

Ai oamenii tăi, care te înțeleg. Și cu totul alte interese. Dar brusc nu mai vrei să răspunzi la întrebări. NU mai vrei să știi

atât de multe. Nu vrei vezi că fata de lângă tine este mai analizată decât mișcările tale. Vrei să te bucuri de ea, departe de toți.

Este o lume normală în care vrem să fim speciali. Sau poate vrem să fim doar normali, ca toți ceilalți. Suntem atât de închistați în ideea că trebuie să ne schimbăm încât uităm să mai fim noi înșine. Ne credem defecti în loc să punem pasiune în ce facem. Suntem o generație de legume.

Am fost într-unul din weekendurile trecute la Sighișoara cu prietena. A fost fantastic. Ne păcălise un prieten că găsim cazare cu 500 de mii pe noapte și a trebuit ne târguim, la o pensiune de 3 stele, să ne lase la preț de la 800 la 650. Ardelenii sunt perfecți pentru relaxare. Îi vezi tot timpul la 1/4 din viteză și nervii bucureștenilor. Ba chiar am auzit și o ceartă. Dacă ar fi să mă iau după cuvinte, pentru că le spunea extreeem de rar.. "Maaai.. și săă îi spuui luuu' Piști .. că .. îmi bag.. p**a .. în el.. ". Totul spus, deși la nervii...

l n c e t .

Fain Ardealul. Sighișoara și mai și. M-am f***t în alea trei zile cât nu m-am f***t într-o viață. Am cumpărat lama de ras ca să mă bărbieresc și am ajuns să ne radem amândoi.. jos.. I-am făcut o formă de săgeată, foarte timidă.. Am făcut duș după care am avut parte de cel mai tare "69" din viața mea.

Sighișoara e oraș monument. Nimeni nu poate face modificări la propriile case fără acordul unui arhitect. Nu există termopane, sau alte prostii.

La Sighișoara totul e ieftin, în afară de cazare. Cea mai scumpă cafea pe care am băut-o, cu rom și toate cele (care în București o găsesc la 100 de mii) era 50. În rest cafelele erau la 20-25. AM luat o cană de vin fiert și o ciocolată caldă, că ne era frig, și am dat extraordinara sumă de 22.000 de lei.

Și m-am îndrăgostit pentru a mia oară de ea.

Spre București deja plângea că vrea să se întoarcă.

Rândurile astea mai degrabă le scriu cu scopul de a mă revitaliza un pic. Chiar sunt fericit. Și mai matur decât niciodată. Îmi trăiesc doar visul, pe zi ce trece.

Legat de atitudinea noastră. Aș vrea să concep o metaforă, însă nu știu dacă o să îmi reușească în totalitate. Dar chiar aș ține să fie încheierea gândurilor de mai sus. Se spune că prin 1700 și ceva erau foarte multe dueluri în Europa. Absolut toată lumea, cum se simțea puțin ofensată, cum aruncă mănua și se stabilea locul de duelare.

Dacă la început toată lumea folosea săbii și întotdeauna se soldă cu victime, încetul cu încetul armele de duel s-au schimbat în pistoale. Numai că, ironic, armele pe atunci erau niște pocnitori foarte amuzante. De la 2 metri poate că omorai pe cineva, dar în general, mai mult provocau răni. Și duelurile s-au întesit. Doar că, de data asta, cei doi combatanți se alegeau mai degrabă cu un picior schilodit sau cu plumbi prea anemici ca să provoace pagube însemnate. S-a trecut la reguli precise de duel, cu pistoale de mărimi stricte și distanțe agreeate dintre combatanți.

Ce legătură are cu noi? Are absolut totul legat de ce se întâmplă "pe teren". Totul vine cu experiență. Majoritatea dintre noi suntem niște spadasi extraordinari. Intrăm în dueluri, se lasă cu cadavre. Culmea, mereu rămâne murdărie în urmă.

Vreau doar să îți imaginezi că treci mai departe. Evoluezi. Și treci la duelurile cu pistoalele. Nu mai există cadavre, rănilor nu sunt decât unele superficiale. Și dacă ești dedicat cauzei tale, atunci vei observa că și ele sunt de părere cu tine. Și ridică și ele pistolul. Și îți pui în joc onoarea.

Cam așa e secretul. Din duelul cu pistoalele, poți îndepărta armele, ușor. Și te poți apropia, dacă ea vrea să lase pistolul jos. Și îl lași și tu, încetul cu încetul. Și rămâi neînarmat. Cu pieptul oricând dispus să încaseze un pumnal. Doar că acum aveți încredere unul în altul și parcă nu prea mai ai chef de dueluri.

Dacă se întâmplă, totuși, să găsești sânge în jur.. poți să zâmbești. Pentru că poți în momentul acela să îți iei pistoalele și să pleci în căutarea altui duelist.

Succes în dueluri,

Aug 15 2006, 20:33
(jurnalul lui abel)

Și uite s-a terminat. A fost frumos, mult prea frumos.

Merg mai departe.

Ieri am semnat actele pentru firmă. A 3-a de până acum. Sper să fie cu noroc. În schimb, financiar stau sub orice critică. Am datorii de câteva milioane bune pe la companii de telefoane și am băgat destui bani în sediul în care mă voi muta de la 1 septembrie.

Concluzia?

Speranțe mari pt viitor...

Prezentul scârțâie...

Buzunarele goale...

Și nu am nici măcar prietenă 🙄😏

O să încep să cunosc fete noi. Hmm, sună bine. Săptămâna trecută am luat 5 numere de telefon, sapt asta am 2 întâlniri. Proncentaj bun.

Cred că cel mai de preț lucru pe care l-am învățat a fost că azi poți avea tot ce vrei, mâine nimic, și poimâine chiar mai puțin de atât. 😊

până data viitoare,
Daniel..
din nou burlac
și sărac lipit.

Aug 16 2006, 20:43
(jurnalul lui abel)

Și mai jos decât ieri.
Mai e loc de coborât?

Săptămâna viitoare o să fiu plecat la Tulcea cu afaceri.
Am o săptămână să mă pun la punct.

Aug 19 2006, 14:58
(jurnalul lui abel)

Mi-am plâns destul de milă.

Am reușit să pun un județ întreg pe fugă pentru mine. Toate primăriile din Tulcea au primit convocator pentru întâlnirea de joi, cu mine și cu asociații mei. O să caut un client printre ei pentru programul de acum, cu serviciile sociale, dar o să văd cum reacționează la ofertele mele de consultanță, pe care o să le bag sub nas.

Până pe 1 septembrie sper să fie gata și sediul.

Poimâine îmi dau demisia de la firma la care sunt angajat. Am hotărât asta de comun acord cu asociații mei, pentru ca să nu apară conflicte de interes și să joc dublu rol la Tulcea, mai ales că știu câțiva de pe acolo și s-ar afla imediat.

Am căutat un băiat, fost coleg de facultate cu mine, pe care să îl duc la firma unde lucrez, în locul meu. Sper să se descurce. La 24 de ani a lucrat doar în promoții, nu are nici măcar carte de muncă. Dar e la a 2-a facultate. Cam vistor, spun eu, acum.

M-am întâlnit cu puștoaica să îi dau lucrurile rămase la mine. Îmi dăduse ea mesaj. Când ne-am întâlnit, a încercat să fie ironică, dar nu am rezistat niciunul și am ajuns să ne îmbrățișăm.

Ne-am întâlnit și a doua zi ca să mergem la ziua sor-mii, ne-am jucat din nou de-a despărțiții. Până la urmă am descoperit că magnetismul e prea puternic și ne sărutăm la mine pe pat. Când m-am dezbrăcat ca să mă schimb, a întors privirea în altă parte, ca să nu mă vadă.. Teatru leftin.

În fine, suntem despărțiți, dar rămâne un punct important din mine fata asta. Lucrurile niciodată nu sunt pe atât de tragice pe cât ne face mintea să credem. Am pornit din nou la drum, perspectivele sunt mari pe plan profesional. Fata mea rămâne în viața mea, și asta nu poate decât să mă bucure. Chiar dacă suntem "despărțiți". Asta poate fi un avantaj, că parcă îmi face plăcere să o cuceresc din nou. Și în timpul ăsta am timp să mă întâlnesc și cu altele.

Ce aș vrea mai mult? (zâmbet trist..)

Aug 23 2006, 07:51
(jurnalul lui abel)

Aseară mi-a zis că vrea să aibă copiii mei, cu ochii în lacrimi. Ne-am mai întâlnit sub titulatura de "divorțați". Făceam mișto unul de altul, că ne văd prietenii, că nu avem voie să ne sărutăm. Și nu am rezistat mult.



Puștoaica mea! A fost un moment sincer. Pe lângă mărturisirea ei șocantă, mi-a spus că vrea să apuce să trăiască lângă mine, să bem cafeaua în fiecare dimineață, să mă aștepte acasă, să apucăm să ne cumpărăm mobilă etc. etc.

Și teama ei că poate pierde toate astea.

Are 17 ani. Și mi-a spus că vrea în același timp să simtă că are 17 ani. Să nu îmbătrânească prea repede.

Îe ciudat câtă afectivitate mi-am dezvoltat pentru ea. Am liniștit-o cât am putut, i-am spus că o să fie bine. Că doar suntem despărțiți și nimic .. nu ne mai poate despărți acum.

Tot ieri, de dimineață o urnisem la o cafea, să o bem dimineața de tot. Mi-a trimis mesaj că întârzie 5 minute și eu, pentru prima oară de când o cunosc, i-am cumpărat un trandafir (ca răsplată). E prima tipa căreia îi duc flori. Am rugat-o pe țigancă să taie coada scurt de tot. Și când a venit, i l-am dat. A rămas șocată. Și i-am spus că acum, dacă suntem despărțiți, îmi pot permite unele artificii. Și așa am băut o cafea, dimineața, ca doi divorțați, cu un trandafir pe masă, cu mâinile împreunate și cu ochii pierduți în ai celuilalt.

Pe drum înapoi, aseară, la metrou, o tipă a rămas blocată în aparate. Ne-am privit fugar, eu râzând și ea furioasă. Jos, în așteptare, am mai văzut-o o dată. I-am făcut semn, m-am dus la ea. O chema Ramona. Am râs mult pe seama Metrorexului. Luam metrouri în sens opus și am pierdut amândoi câte un metrou, doar ca să mai stăm de vorbă. Îmi plăcea zâmbetul ei.

"Măi, de obicei nu mi se întâmplă asta. Dar chiar îmi face plăcere că te-am cunoscut."

"Ne mai întâlnim?"

"Sigur. Poate la un ceai sau o cafea. Mi-ar face plăcere să te

cunosc mai bine."

Traducere liberă: "Nu cred că o să am timp să te scot în oraș, la cât de ocupat sunt. Dar nu se știe niciodată."

Schimb de numere de telefon. Iar pe drum înapoi nu puteam decât să mă gândesc la puștoaica mea. Cât de mult mi s-a băgat pe sub piele.

Aug 31 2007, 19:54
(Înapoi la bază)

Aveam acum ceva vreme un echilibru de percepție, mai degrabă. Spuneam "Femeile sunt ultimul lucru care mă enervează în momentul actual. Le las în lumea lor de certuri și eu doar mă bucur de ele. Sunt alte lucruri pentru care merită să te cerți." Așa am iubit, așa am fost iubit.

Lor trebuie doar să le zâmbești, să le iei în brațe, să le săruți, să le f**i și să le lași să se bată cu cine o vrea ele, dar nu cu tine.

Când vine vorba de dragoste, seducția e egal cu zero. Acum ceva zile era să îl copiez pe Ganea, numai că la capătul mâinilor mele se afla prietena mea. În prealabil aruncasem cu rucsacul după ea, după care am aruncat-o afară din casă. Nu am dat în ea. M-am oprit la timp.

Când? Când m-am transformat? De când nu mai mă pot controla? Și de cât piedicile mici sunt mai mari decât drumul și viziunea mea?

Mă vedeți pe mine cerșind dragoste? Nici eu nu mă vedeam strângând o femeie de gât ca să mi se supună.

Se spune că seducția, când vine vorba de "corazon", este egală cu zero. Stai și te lupți ca un tembel cu fiecare nebun care vrea să se pună cu tine, în loc să îți vezi de viața ta.

Cunosc o groază de oameni. Și mi-am dat seama că jumătate dintre ei nu mă suportă. Îmi zic că sunt superior sau nu mă înțeleg. Cei pe care îi văd eu mai mari ca mine, îmi admiră nebunia. Cei care îmi sunt egali, mă stimează. Cei care îmi sunt inferiori, nu mă suportă sau se tem de mine. Și în loc să mă iau cu fiecare în parte la bătaie, mai repede zâmbesc și merg mai departe.

Sunt cuvintele unui rațional.

Sep 3 2006, 21:49
(jurnalul lui abel)

În ultima vreme îmi caut latura autodistructivă.. am regăsit-o.. e încă acolo.

Mi-am adus aminte și de banchetul de la finalul clasei a 12-a când am vomitat în poala celei mai bune prietene.. și cum am găsit-o eu a doua zi curățându-și bluza preferată cu periuța de dinți. Mă mir cum de am rămas buni prieteni.

E mult mai greu de păstrat echilibrul decât credeam.. sau totul e în mintea mea?
Credeam că au trecut timpurile alea...

Noroc cu prietenii. Dar prieteni din aceia care te ridică. Dezinteresați. Și în fața cărora te simți vinovat să fii deprimat.

Și te întrebi unde se ajunge.. Și apoi mai iei o gură de bere. Mai borăști puțin. Nopti în culori ciudate. Cu femei la care te dai și nu poți deschide gura pentru că e prea încleștată din cauza alcoolului.

Și vine taxiul. Te ia pe sus. Alte culori, alte imagini care fug.

4 ore de somn. Dimineața, cafea, sunt în picioare, fresh.

Telefoanele încep să zbârnâie. Până seara sunt vertical.

Două vieți paralele. Zi de zi.

Frumos! Sunt de fapt un singuratic. Un depresiv. Și tocmai de asta nu am nevoie de alți depresivi pe lângă mine. Un etern nemulțumit, vorba unui cunoscut de-al meu. Numai de-aș putea să îmi canalizez nemulțumirea către ceva pozitiv.

Sep 4 2006, 08:18
(jurnalul lui abel)

Eu sunt nemuritor, bă!

Sep 22 2007, 22:23
(Câtă diferență)

Primul personaj – *"fuckbuddy"*, tipă cu experiență sexuală, relație bazată strict pe sex - avem înțelegere să nu ne refuzam unul pe altul atunci când ne invităm ori la unul ori la altul. Nu am ieșit cu ea în oraș decât de 2 ori, înainte să mă culc cu ea. Mă calmează prin actul sexual. Nu îmi place cum arată, dar nu îmi mănâncă timpul, nu mă freacă la telefon, nu are pretenții. Facem sex o dată la 2-4 săptămâni, interval în care nu ne căutăm.

Al doilea – cucerire recentă, noul meu suflet pereche. Despre ea nu am multe să spun, decât că suntem pe aceeași linie momentan. Discutăm deschis despre cam orice, ne alintăm, ne mângâiem, am pornit cu ea de pe frameul de relație și am găsit în ea liniștea și echilibrul de care aveam eu nevoie, momentan. Întâlnirile cu ea sunt lungi, calme, diferite. Bem cafea, fumăm narghilea, jucăm biliard - ascunși momentan de ochii celorlalți.

Ce vreau să remarc:

- Într-o seară primesc mesaj de la *fuckbuddy*, așa că mă duc la ea, ca să nu stric pactul încheiat. Acolo găsesc și colega de cameră, mâncăm, bem un pahar de vin. Momentul în care colega de cameră se duce să facă un duș, smulg efectiv hainele de pe tipă în bucătărie și o f*t pe la spate. Până iese de la duș tipa. Nu am terminat, pentru că ne-a întrerupt. Sexul îl continuăm în cameră. Anost, are orgasm în timp ce se freacă de genunchiul meu (!). La al doilea număr mă plictisește, pentru că simt că mi-am terminat treaba. Am senzația că se concentrează DOAR PE EA. Probabil asta fac și eu. Se oprește înainte să termin - să facă o pauză și se duce să fumeze o țigară în bucătărie. Adorm sictirit. Mă trezesc la 5 dimineața, i-o înfig adânc, să simtă. Încep iar, după 20-30 de minute - i se face frig, vrea să schimbe poziția. Până atunci, ca să termin, îmi tot imaginam că fac sex cu colega de apartament, care dormea dincolo. Se pune ea pe mine, cu spatele. Se agită atât că îmi pierd tot cheful și erecția odată cu el. Se scuza, dar eu adorm din nou. Ea pleacă la muncă, mă trezesc, beau o cafea cu colega, fac trântă cu ea prin apartament, la mișto. Mă gândesc că data viitoare le schimb între ele, și nu văd cum să fac asta.

- a doua seară ajung cu actuala prietenă la un amic, rămânem singuri după o seară de pizza, cola și discuții despre muncă, viață, dragoste. *Nu mă culcasem până atunci cu ea*, prietenul dispare, rămânem singuri. Încerc să o dezbrac, nu opune nici o rezistență. Se lăsă, totul vine de la sine. Nici urmă de stres, numai mângâieri și șoapte de calmare. Săruturi prelungi, piele descoperită, centimetru cu centimetru. Și urmează sexul, foarte, foarte, foarte bun. O țin aproape, mă uit în ochii ei, încerc să simt ce simte ea, să o văd, să o am.

Și îmi aduc aminte de sexul cu cealaltă, o luptă aiurea cu înțepături și sex animalic, pt propriul interes. Și îmi aduc

aminte și de celelalte de anul ăsta. Și de aceeași senzație. Și de enorma frustrare sexuală acumulată, pentru că dincolo de partidele de sex, senzația de stres acumulată odată cu ele creează o aură negativă asupra calității actului în sine.

Și vine fata la care începi ușor să ții. Câtă diferență!

Am dus-o acasă cu taxiul, înainte să mă urc înapoi în el îmi zice la ureche în șoaptă "nu vreau decât să meargă". Și pleacă fără să aștepte un răspuns. În sinea mea am rămas doar un copil. Stană de piatră cu stanele de piatră, din ce în ce mai multe. Și copil, când copilul din fața ta este speriat de stanele de piatră de care se tot lovește.

Câtă diferență..

Seducția pleacă de la un punct greșit atunci când apelează la cantitate. Se uită de cel mai important aspect în această interacțiune, și anume – compatibilitatea...

Dec 18 2007, 02:43
(continuare)

Nu am mai scris de multcel...

Am schimbat macazul, m-am liniștit mult, am redus viteză ca să pot deține controlul și în alte aspecte ale vieții mele pe care le neglijasem. Anul ăsta am fost la un pas să îmi bat fosta prietenă, după care m-am întâlnit cu ea și i-am pus în brațe toate lucrurile și i-am zis la revedere.

Sunt genul de om destul de sincer în reacții. Și câteodată dau dovadă de cinism. Problema în relația cu ea a fost că semănam unul cu celălalt și că aveam amândoi prea multe reproșuri ca să avea o interacțiune normală. Și așa s-a terminat o relație de 2 ani, singura femeie pe care am iubit-o și cu care am amintiri pe care nu știu dacă le voi mai avea

cu altcineva. Singura femeie pe care o vedeam mama copiilor mei.

A urmat o perioadă cu probleme pe firmă, pe partea profesională. Am făcut niscai tumbe și am rezolvat ce puteam rezolva. În perioada în care toți mă lăsau, unul câte unul, fără relație și cu probleme cu banii, am început să înșir niscai *partygirls*. Am căutat aventuri de o noapte, am avut câteva.. și cu toate astea îmi căutam un echilibru pe care nu îl găseam.

Umblând cu tipe de o noapte, am proiectat carențele găsite la ele asupra tuturor femeilor. Simțeam că nu pot avea încredere în una măcar, că toate sunt curve etc etc etc. Până am schimbat macazul brusc. Am întâlnit-o pe actuala printre actuale.. și i-am spus la prima întâlnire tot ce vreau de la o femeie. Adică ce nu reușeam să găsesc în cele cu care umblam.

Am vorbit la întâlnirea aia mult. Am plecat fără să o pup. La a 2-a întâlnire am sărutat-o la un ceai în Silence. La a 3-a am mâncat o prăjitură cumpărată de ea de la MCD pe malul lacului din Cișmigiu. La a 4-a mă culcam cu ea. Și sexul a schimbat totul. Pentru că a curs de la sine.

Relațiile încep atunci când le lași, nu când le vrei neapărat. Am 4 luni cu ea și e ok, îmi dă o nouă dimensiune asupra relației. Îmi face masaj ore întregi, știe să gătească extraordinar, cheltuie bani cu mine, lucrează la o fabrică de bere - așa că îmi aduce baxuri lunar în casă și, ce e mai important, mă vrea..

Între timp m-am mai văzut și cu fosta, se pare că acum avem un respect deosebit unul față de celălalt. Ne întâlnim ca doi divorțați, să își vorbească și să se asigure că celălalt e ok. Mai ținem unul la celălalt, dar nu vrem să mai fim cu celălalt. Am greșit prea mult.

Viziunea nu s-a schimbat extraordinar. Relațiile sunt făcute ca să împingă, nu ca să te țină pe loc. Iar când te țin pe loc, e bine și pt tine și pentru celălalt ca să o iei la pas.

Între timp, îmi văd de afaceri și încerc să nu îi dau de înțeles de nici o culoare că vreau mai mult, pentru că nu vreau. Dar sunt conștient că omul trăiește perioade și că dacă le refuză, e limitat.

Deocamdată îmi priește, ce va fi, vom vedea.

PS - Știți prima lege a iubirii? Iubește pe cine te iubește. A doua: Iubește-te pe tine! Sau invers..

Dec 31 2007, 12:58 (Jurnal de bord)

În clasa a 11-a, la liceu, îmi plăcea de o tipă extrem de mult. De Sfântul Valentin am făcut "pasul". Am scris pe un bilețel "te iubesc", i-am scris numele, clasă și l-am băgat în "cutia de mesaje" care era postată în holul clădirii, cum era la modă pe atunci.

Numai că făcusem cel puțin o greșală majoră. NU MĂ SEMNASEM! Așteptăm să se întâmple ceva și doar atât.

A trecut vremea, am adăugat ceva ani și experiență.

E finalul lui 2007 și tocmai m-am despărțit de prietenă mea pentru simplul fapt că mă sufocă. Avusesem o discuție cum că ne-am muta împreună și a făcut greșeala să fie prea exuberantă. A anunțat părinții, prietenii.. Începuse să mă pună pe speaker când vorbeam cu ea la telefon, în fața prietenelor. Brrr...

M-am panicat. Nu mai puteam să respir. Am dat mesaj fostei, care a simțit că sunt la ananghie. Și am plecat la

munte cu 2-3 zile înainte de revelion. Sexul a fost fantastic.

În București m-am simțit incredibil. Eram iar singur. Am chemat o amică la un ceai, am stat la palavre până la 2 noaptea. La plecare, după ce flirtasem toată seara cu barmanița, i-am luat numărul de telefon. Mă simt revitalizat.

Mi-au picat planurile de revelion, îl fac singur. Dar sunt atât de aproape de fericire încât aproape o pot atinge. Nu era ea și am evitat o coliziune care era cât p'aci să se producă.

May 2 2008, 23:06 (un adevăr din multe altele)

Am ajuns la concluzia că nu o să mai vorbesc despre relații ceva vreme.

Nu de alta, dar nu știu despre femei aproape nimic din punctul ăsta de vedere.

Viața e continuă, experiențele vin și pleacă. Femeile vin și pleacă. Tu rămâi. Cât ții mai strâns de una, atât fuge mai tare. Cât fugi mai tare, atât te sufocă mai mult.

Așa că dacă vrei să ții la cineva, va trebui să înveți să îi dai drumul.

Și dacă cineva renunță la tine, s-ar putea să o facă pentru că te iubește.

Doar tu rămâi.

Mai 6, 2008, 11:32 (nu știu ce să cred)

Am trecut prin atâtea încât rămân perplex la ce concluzii ajung câteodată. Deseori mi se pare că îmi e pusă în pericol însăși sănătatea mentală. Nu știu ce să mai cred.

Săptămâna asta am fost o epavă, abia azi am putut să mă ridic și să o iau de la capăt. Am probleme. Experiența pe care o am nu mă ajută deloc, nu face decât să mă tragă înapoi. E prima oară când recunosc asta față de mine și față de voi. Nu mai cred!

Mă uit la o femeie, sunt eu așa cum mă știu și îmi place să fiu, se îndrăgostește de mine.. și o văd că așteaptă veșnicele căcaturi psihologice. E ca și cum văd în coduri peste tot. O văd că așteaptă să nu îi răspund la telefoane sau că are nevoie de un "freezout" câteodată. Și nu e vorba de ea. E vorba de formulele matematice care au răspunsuri în tabelele de excell ale minții.

E vorba că atunci când am o femeie lângă mine, aproape mă rog să meargă totul de la sine. Și văd dorința mea de a mă bucura de ea.. și văd calea cealaltă cale, verificată și rasverificată, care mă seacă de energie.. dar care funcționează.

Nu mai cred în femeie. Nu mai cred în iubire. Nu mai cred în încredere. În afecțiunea sinceră. În zâmbetul de copil. Și am nevoie de cineva care să mă facă să cred din nou în ele. Să mă facă să cred în bine și rău. Să mă facă să cred în .. povești.

Mă simt gol pe dinăuntru. Cu fiecare tipă care trece pe lângă mine.

De 4 ani cea mai mare perioadă petrecută fără o femeie lângă dacă a depășit 2-3 săptămâni. Și o consider slăbiciune, lipsa de verticalitate emoțională. Mă despărțeam de o tipă și în maxim 2 săptămâni ajungeam în pat cu alta.

Aș vrea să zic stop și să nu mai mă văd cu niciuna o perioadă de câteva luni. Să mă duc în creierul munților fără minimul de confort și să las liniștea să mă pună față în față cu propria-mi persoană. Să caut dincolo de mine.

Degeaba încerc să mă mint, eu sunt construit să cred în oameni și în vise frumoase. Mă entuziasmez când găsesc un suflet curat, cad în dezamgire când îl regăsesc murdar...

Și eternul blestem al comparației, al experienței. Fiecare ochi e comparat cu ceilalți ochi care m-au privit. Fiecare gest este aruncat în sutele de foste gesturi.. și nimic nu iese la suprafață. Într-un amalgam al neîncrederii, al căcaturilor, al mediocrității.

Vreau ceva mai mult de un corp, vreau o minte, un suflet.

May 31 2008, 12:24 **(Problema e a celui care crede)**

Era o vorbă că nu există reguli.

Te lași dus de val exact atât cât simți. Și cu cât simți mai mult, cu atât e mai ok. Când se pune scutul antirachetă, te retragi în propria vizuină, îți revizuiești poziția. M-am îndrăgostit? Nu trebuie. E frumos, dar se pierde totul.

Cazuri în care ții tu frâna de mână trasă, pentru că știi că persoana de lângă tine merge cu 180 la oră.. Și simți că nu ai vrea 180 la oră cu ea. Și cazuri în care mergi tu ca nebunul, și ea frânează ca să nu vă răsturnați.

Nu există reguli!

Minciuni, mângâieri, adevăruri.. Problema e strict a celui care crede. Cât crede, cât își permite să creadă și cât duce..

După 4-5 ani, când ajungi să crezi ceva mai mult.. mai simți doar o urmă de dezamăgire, ușoară că un nor de fum..

Problema e a celui care crede. Celălalt are propria viață.



Jun 22 2008, 12:53
(Bela)

Eu așa îi zic, deși numele ei e altul.

O știu de vreo 7-8 ani, are 33 de ani acum, un copil de vreo 3-4 ani. Despărțită. Are o față faină de tot, sănii la fel. Era tipa care mereu îmi ieșea în cale atunci când nu mă așteptam. Ieri am fost până la taică-miu să îl ajut să pună tavan la bucătărie.. M-am ciondănit cu el și am plecat de acolo destul de nervos..

Am găsit-o în supermarket, îmi cumpăram ceva de mâncare, că eram lihnit..

- Obosit?
- Destul de .. tu?
- Eu am dormit toată ziua, aproape.. Dar tu pari că ai avea nevoie..
- Știu.. și probabil că nici nu o să pot să adorm.. Așa mi se întâmplă când sunt prea obosit.

bla bla

Ne-am luat noi ce aveam de luat.. Am urcat-o în mașină să o duc acasă (stă relativ aproape de mine). Când să coboare, am aruncat întrebarea..

- Hai la un ceai.. mai vorbim..
- Dar să fie aici aproape.. mă aștepti să duc și eu astea și să anunț că o să vin mai târziu..
- Hai, fugi..

A revenit îmbrăcată lejer, pantaloni de in și papuci.. înainte avea părul desfăcut, acum și-l prinsese în coadă. Se aranjase.

- Ță mic dormea dus.

În local lumea mă cunoaște. Tipa deja îmi spune că speră să nu iasă vorbe.. Bem ceaiul, vorbim, îmi povestește printre altele și de fostul ei.. O ascult impasibil.. *Sunt foarte obosit..* și ea coboară energia odată cu mine.. Ceai cald, seara. La plecare, am aruncat întrebarea..

- Nu mi-e somn.. Și n-am chef să mă duc acasă.. (cred că era comic, pentru că picoteam efectiv)
- Hai altundeva..
- Ok, vedem noi unde..

Am ales Parcul Tineretului.. Pe drum spre.. am oprit la un nonstop.. am cumpărat un vin. L-am băut amândoi pe o bancă, vorbind vorbe fără noimă.. M-am pus cu capul în

poala ei.. Din când în când mi se închideau ochii.. A fost fain.. Ni s-a făcut răcoare, am stat îmbrățișați, moment în care m-a sărutat.. brusc, fără nici un avertisment.. prelung, apăsător..

- Nici nu știi de când vroiam să fac asta..

Am râs..

- Eu doar de când te știu...

- Și eu 😊

[...]

- Pedofilo, mă știi de când eram copil 😊

Mi-au plăcut sânii ei la nebunie.. I-am cântărit, i-am măsurat.. puțin mai mari decât palma mea, dar exact cât să îi pot cuprinde cum trebuie.. I-am descoperit elasticul de păr.. era verde..

- Îmi place verdele..

Mi-a arătat chiloții.. verzi..

Într-un final am adormit în brațele ei.. iar ea a rămas trează mângâindu-mă.. Printre altele, am auzit-o.. ea crezând pbbil că nu o aud..

- Nu avem nici o șansă, dar tocmai de'asta s-ar putea să fie frumos..

Am dus-o acasă pe la 5 dimineața.. a 2-a noapte la rând pierdută după cea cu Q și cu prietenele lui.. Dar eram destul de revigorat.. în fața blocului ne-am sărutat încontinuu aproape.. Mi-a desfăcut pantalonii, m-a sărutat jos..

- Abia mă pot abține
- Cine te oprește.. (gâfâiam)
- E lumină deja, vreau să ajung înainte de a se trezi ai mei

Dar eram neterminat.. și a simțit asta.. A continuat .M-a făcut să îmi dau drumul în mașină, după care, pe urmă.. a început să ștergă cu șervețelele urmele lăsate. Am râs în hohote amândoi.

Am ajuns acasă.. taaaarziu.. Am găsit patul gol, ca de obicei.. Și am dormit buștean..

Acum mă gândesc la ea.. pentru că am obiceiul de a mă îndrăgosti de cine nu trebuie. Sper să îmi treacă repede.. Dar simt că vreau un weekend întreg cu ea.. La mare sau la munte.. Să apuc să mă satur de corpul ei.

Jun 22 2008, 18:08

Poate mergem la mare weekendul viitor. Dar numai dacă dorm și eu câteva nopți, că simt că nu mai sunt eu în ritmul ăsta..

Jun 23 2008, 10:00

She's like "wow".

Mi-a trimis mesaj acum 30 de minute și de atunci nu am putut decât să mă uit pe pereți.. și am treabă o groază..

Am poftă de ea..

Jul 4 2008, 11:55

Verificat buletinul.

Am 26. Ea 34 într-o lună și puțin. Nu vreau să fiu tată încă.

M-am mai întâlnit cu ea 10 minute, în fața scării. Am vorbit să ne mai întâlnim.. și de atunci nimic. Mi-a cam trecut, am întâlnit pe altcineva și nu m-a mai tras așa într-acolo.

Dar a fost o experiență faină.

===

Alexandra

Încă nu m-am hotărât în privința ei, probabil că se va întâmpla ceva.. O să văd în zilele care urmează.. E oarecum cinică.. dar vreau să văd prin ea, .. să îi ating sufletul.

Noiembrie 2008 (idilă de noiembrie..)

"În 2 ore plec de la birou, o să ajung noaptea târziu."

"Noaptea târziu... cum vine el..."

...idilă de noiembrie...

Noiembrie 2008 (idilă de noiembrie..)

Știam că arată bine. Știam că are un corp superb. Botox și silicoane, yoga, tae bo zilnic aproape. Ce e amuzant - nu mi-am dat seama de asta cu adevărat decât duminică, atunci când am văzut-o ieșind din duș goală, îndreptându-se spre mine. Doamne, ce bună ești! Era ultima zi de idilă și eu abia atunci realizam asta. Și pentru o clipă mi-a străfulgerat prin minte "Ce p**a mea o vedea la mine?"



Psihic mă simțeam foarte atras de ea. Știam că e foarte ok fizic, dar nu conștientizam cu adevărat asta. Am avut un moment de "wow".

Simt nevoie sexuală din ce în ce mai puțină. Decât animalică, poate. O femeie pe care o văd, o vreau, o am și plec. Trag pantalonii atât de repede încât nici nu ejaculez bine și eu sunt deja cu gândul că trebuie să evit coliziuni.

Dar o femeie care să mă atragă psihic e din ce în ce mai rară.

M-a întrebat..

"Care e genul de frumusețe pe care îl preferă bărbații?"

I-am răspuns sincer:

"Următorul gen de frumusețe"

Eu știu asta, ea știe asta. :)

Încep să cred că posesivitatea și gelozia sunt boli incurabile. Cel mai mult mă urăsc atunci când simt aceste trăiri. Aș fi cel mai fericit bărbat din lume să am o relație fără nici o restricție sexuală asupra partenerului. Du-te și satisface-ți nevoile pe care și eu le simt. Dar psihic, rămâi fidelă mie. Viața este o afacere, o trăire, o luptă continuă, iubire, sex, pasiune. De ce să includă gelozie, posesivitate?

15 Noiembrie 2008

Cu gândul la Adela, mi-am adus aminte de Ioana.. De asta vară. Abia se despărțise de unul dintre cei mai buni prieteni ai mei pe atunci. Am fost la Operă cu ea, am pipăit-o și îi sticleau ochii. Mă ciupise de fund chiar înainte să ne ocupăm locurile. După care am propus să mergem în club. Ne-am combinat de față cu un amic speriat. Am ridicat-o pe pereți, am făcut sex cu ea prin haine, în văzul întregului

local. Au venit bodyguarzii la noi și ne-au spus să fim mai decenti, că sunt camere care ne filmează, dar nouă nu ne pasă. Parcă ne regăsisem. Am fost dimineață, beți mângă, împreună cu amicul nostru, să mâncăm ceva de la Gregory's. I-am spus că o să o duc la mare, să bem o cafea pe malul ei. Că o să facem baie îmbrăcați. Și că o să ne iubim.

La ora 6 dimineața, încă beată, stătea în picioare pe bancă și îmi cânta din toți plămânii cât putea ea de tare, cântecul îndrăgostitului. Mi-a spus că o fac fericită, că o fac să se simtă liberă.

La o săptămână, într-o miercuri, ajungea la mine acasă, am dormit amândoi pe canapea, ne-am f***t cu taică-miu în cealaltă cameră. Am râs.

La încă o săptămână mă sună soțul ei și îmi spunea să o las în pace.

Pasiune, totul rapid, ca o trecere de lamă de cuțit fin.

Mai târziu aveam să înțeleg. Era terifiata de ideea că poate să se îndrăgostească. Nu vroia să se lege la cap cu cineva, vroia să se lege celălalt la cap cu ea. Și a fugit lângă unul care îi putea oferi asta. Departe de mine.

Totul a durat mai puțin de o lună. Câteva săptămâni.. Idila perfectă.. Oare în ce lună să fi fost ? Aprilie?

Mă enervează, notez foarte puțin din tot ceea ce mi se întâmplă și când le notez, le notez din amintiri placide

17 Noiembrie 2008

Nu sunt în poziția să îmi permit să fiu gelos și posesiv. Oi avea tot ce îmi doresc de la viață, ca să mă pot concentra în

vicii de relații de lungă durată? Oi avea mai mulți bani decât am nevoie, nu am nici măcar casa la care visez, malamutul pe care vreau să îl numesc Whiskey.

Ce am acum nu e viață. ☺

Mă atașez mult prea mult de o viziune, de lucruri și de imagini, scenarii, ca să îmi permit să mă atașez de o femeie.

O întreb..

"cum te-ai simțit în weekend?"

"nașpa"

"încă mai am fantezii cu tine"

"e grav"

"te pup!"

I-o retez ...

"prefer să nu"

"ba...te pup! cât vreau!!!!"

"baaaa"

"și tu vrei!"

"nu vrei. Sărut nașpa. Amândoi sărutăm nașpa"

"nu vrei să recunoști!"

"ba"

"zi-mi!"

"îți zic.. zi-mi și tu"

"îți zic..."

"ne zicem?"

"ne zicem?"

"ascult.."

Mă întreabă.. vrea răspunsuri..

"unde ești?"

"aici aici aici"

"nu te văd!"

"nu te aud..."

"te ascunzi?...vrei să fugi? nu ți-a plăcut?"

"nu recunosc.. nu recunoști"

"mie mi-a plăcut. Ce nu recunosc? Nu mă ascund! Te-am pupat, te pup și am să te pup"

"Ba da, te ascunzi.. că nu te văd"

"...când vreau, când simt. tu..taci!"

Am fantezii cu ea..

"vreau să te mănânc. Să dorm cu tine nas în nas.. e 11, e 11. Trezirea!"

"te sparg! Ți-o iei pt gluma asta..."

În prima noaptea adormisem foarte greu, pe la 6 amândoi. La 8 am trezit-o și am mințit-o că e 11.30. După 2 ore de somn era ruptă. S-a ridicat mormăind, s-a dus la baie, s-a aranjat, a făcut duș. Când să ieșim din casă a văzut ceasul. A trântit tot și a fugit în cameră, unde s-a culcat.

"tu ce faci acum?"

"mai am juma' de pahar de vin"

"și? Nani?"

"nani"

"te pup pe buzele alea naturale..." "eu nu te pup pe buzele alea naturale"

Copii nebuni, îndrăgostiți.

"am crezut că m-ai părăsit..."

"deja..."

"te vreau"

"mă ai!"

"am atâtea să îți spun.. vreau să bem sticla de vin de pe acoperișul unirii, remember?"

"o bem unde vrem"

"în dom o bem. Numai dacă intrăm înainte de 20. Și ne ascundem..."

"n-ai tupeu"

"nu pe dracu"

"și când ieșim?"
"dimineața, la 7"

Noiembrie 2008

Din când în când mai apare o nebunie care nu face decât să îți pompeze egoul până dincolo de Canalul Panama. Iar tu ai, evident, orgasm după orgasm, deși nu vrei să recunoști.

Prietenul meu sârb: "Băi, tre să îți zic la telefon când ne auzim, din tot grupul nostru...eu sunt singurul care ia în serios arta seducției, și eu le tot explic .. și ei nu cred că realizează despre ce vorbesc eu. acum că ai venit tu și se uitau ăștia cum te lingi cu Adela în club, am văzut o schimbare la toți. Parcă s-au speriat, și-au dat seama că e ceva mai serios aici decât își imaginează ei."

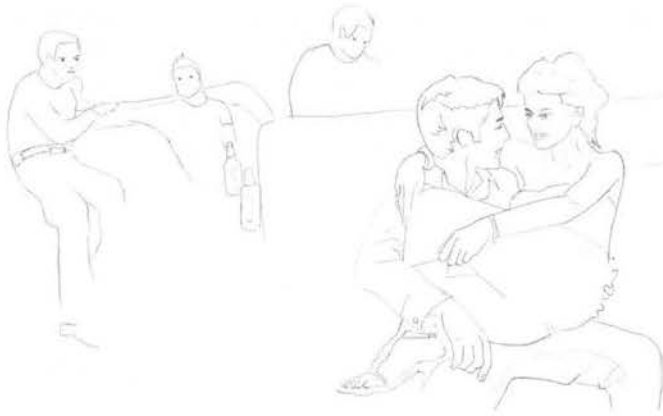
Și în timp ce îmi povestea prietenul meu sârb, eu mă întrebam dacă eu am sedus-o pe Adela, sau ea pe mine.. Îmi tot vin în minte buzele ei umflate cum îmi ating fața.. "Stai să vezi, eu am plecat de la a mea ieri și a venit prietenul ăsta al ei. Au povestit. Mi-a zis cum că în jurul nostru vorbeau ăștia. Era plin de bogățani care o știau pe Adela. La noi cam se știu cine cu cine e și se cunoaște lumea și pe tine nu te a văzut nimeni.. și ea se saruta cu tine. Tot așa...vorbeau ăștia <<nu cred că are bani tipul ăsta>>"

Viața amară, viața dulce. Cât contează banii? Am ceva cu mult mai mult decât banii lor.. Eu trăiesc !!

17 Noiembrie 2008

Număr pe degete. În ultimii 5 ani o relație de 2 ani și două de 3-4 luni. Și zeci de femei. Unde mi-o fi capul?

Noiembrie 2008



Continuarea discuțiilor.

Adela:

"ce-mi faci?"

"ce-ți fac?"

"zi-mi"

"răspund la cereri de ofertă, ție.. nimic"

"răspuns greșit!" "răspunde-mi tu corect"

"oare de ce mă așteptam la replica asta? vrei să scoți de la mine ce vreau să aud de la tine!"

"mi-e dor de tine.. proiectezi.. tu încerci să scoți de la mine, eu de la tine.. unde ajungem?"

"acasă..."

"răspuns greșit"

"îmi lipsești... m-ai lăsat să mă descurc singură cu aceste emoții..nu e frumos din partea ta!"

"îmi vine să te întreb ce faci weekendul viitor .. dar ești departe"

"tu ce faci week-end-ul viitor?"

"nu știu"

01.12.2008

(omul care ura Crăciunul)

E sunt acela. Decembrie e singură lună care îmi displace cu adevărat din an. Este luna când îmi recuperez răniții, luna când meditez la eșecurile din viața mea. Este luna în care mă simt mic, inutil, retardat social, inactiv. Acum îmi dau seama cât de puține am făcut.

Urăsc Crăciunul,
urăsc și revelionul..

Și în fiecare an se repetă..

4.12.2008

(idila de noiembrie)

Îi repetam ca prostul. "Te vreau." "Nu îmi pasă." Astea 2 vorbe. Am f***ț-o pe ciclu, când toată lumea era pe jos, la petrecere. "Sunt îndrăgostit de tine, Adela. Până peste cap." "Sunt pe ciclu" "Nu îmi pasă!" "Te vreau." "Nu îmi pasă." Am râs și a râs și ea cu mine. M-a ținut la piept. S-a dus să se spele. Mai târziu am intrat peste ea în baie. Am sărutat-o în timp ce făcea duș.

De ce anume te îndrăgostești la o femeie?

De cum arată?

De distanță?

De banii ei și de statutul social?

De faptul că o vor prea mulți în jur?

De faptul că se f**e cu tine ca un copil deși are experiență cât pentru 3 adulți?

De sărutul ei? De buzele botox, de sânii din silicon?

De replicile acide?

De pasiunea cu care face tot ce face?

De golul pe care îl are pentru nerealizările ei, ca și tine?

De ambiția de a face ceva?

Pe drumul dinspre Office o țineam pe după umeri, că i se făcuse rău, și o duceam cu Vali spre vilă. Și tot încerca să mă sărute. "Vezi să nu-l vadă prietenă" "Ooo, d'aia nu mai pot eu. Să îl vadă. Să îl vadă"

Cu cât e mai trecător un lucru, cu atât e mai prețuit. Eternul obosește, plictisește. Trecătorul îți pulsează sângele în vine. O am acum, mâine s-ar putea să nu. E o plăcere demonică. Dar asta mă face zeu.

Da, Adela. Sunt îndrăgostit de tine până peste cap. Îți simt mirosul în haine, în aer, în mașină. Peste tot. Iar faptul că ești departe de mine, mă face să tremur. E o logică pe care

nu o pot percepe. Vreau ceva și nu îl pot avea. Nu îl pot avea acum, pe loc. Trebuie să îmi dresiez dorința.

Da, nu pot avea orice femeie care trece pe lângă mine. Dar pot avea orice femeie pe care o vreau. Și pe tine te vreau.

Mă întreabă cum măsoară distanța. I-am spus că o măsoară în ore de condus. Dacă mi se pune pata să o văd, cât îmi ia ca să ajung la ea?

Și e departe :)

La masă de despărțire toți știau de mine și de Adela, toți ne acopereau. Mai târziu, când eram deja în București, primesc o serie de mesaje, care se încheie cu: "Aș fi vrut să te sărut la plecare. Am crezut că te întorci..."

Erau prea mulți de față. Și eu aș fi vrut. Dar am făcut-o pentru tine.

Mă întreabă un prieten care e disperat că se desparte de iubirea vieții lui (prima lui iubire), dacă o să mai iubească vreodată. Dacă o să mai fie sexul atât de bun cu alta. Dacă o să mai fie atât de fericit.

Nu am știut ce să îi răspund. El ar vrea să audă "măine". Fiecare ușă închisă e oportunitate pentru alte 2-3 uși de a se deschide. Fiecare femeie care pleacă din viața ta e oportunitatea altei femei cu mult mai faine să apară. Fiecare iubire care a trecut oferă oportunitatea de a iubi chiar și mai mult, mai matur și mai împlinit.

Și fiecare femeie care trece prin patul tău îți dă răspunsul la această întrebare. Femeia nu este unică. Femeia e doar un desert al naibii de bun, dar doar un desert. Și am crezut asta cu inima oarecum îndoită acum câțiva ani când m-am despărțit de piticul meu de atunci, cred și acum când Adela

m-a făcut să am cam aceleași simțiri ca atunci. Femeia e trecătoare și tocmai asta îi conferă farmecul pe care îl are.

Dorința mea cu privire la o femeie este dorința de a mă sătura de corpul și de mintea ei și de a pleca mai departe. Într-un fel sau altul, de fiecare dată m-am săturat. Dar de fiecare dată când întâlnești un corp și o minte de care să vrei să te sature, lasă-te dus de val. Pentru că ești îndrăgostit, iar temerile sunt doar limite pe care ți le pui.

De la Adela momentan nu am decât o brățară roșie care îmi stă la încheietură. Singurul lucru care mă leagă momentan de ea. Dar e femeia care mă poate face să evoluez și mai mult decât am făcut-o până acum. Iar o asemenea femeie trebuie prețuită până în momentul în care începe să te îngroape.

Decembrie 2008

Ah, brățara..

Am ieșit cu Alexandra în cafenea. Ne-am ciondănit, tot aștept să îmi dea papucii și nu vrea. Ține de mine cu dinții. Mă iubește.

La un moment dat a văzut brățara și a zâmbit jucăușă. A desfacut-o de la mâna mea, și-a pus-o pe a ei.

"De unde o ai?"

Nu am știut ce să îi răspund, însă a răspuns ea pentru mine. "Știi că și Adela avea o brățară ca asta?"

A fost ultima oară când am văzut brățara de la Adela. Ce a făcut Alexandra cu ea, naiba știe.. Deșteaptă femeie!

10.12.2008

...și apoi fug..

15. 12. 2008

Atunci când bănuie că vede mai mult în relația cu o tipă decât este cu adevărat, atunci când devine suspicios, atunci instinctiv va face toate greșelile pe care le poate face. Femeia, dacă va vrea să îl păstreze, instinctiv îl va lăsa să facă greșelile și îl va proteja. Dacă nu va vrea să îl păstreze, instinctiv îi repugnă totul și se va depărta și ea.

Se numește teatru în relație. Ce e frumos este că nimic nu e conștient. Bărbatul face greșelile ca să fugă. Femeia nu acceptă greșelile ca să fugă. Se numește și indecizie.

17.12.2009
(idila de noiembrie)

Mă atrag femeile care se îndrăgostesc de mine și găsesc puterea să fugă. Poveștile neîmplinite de dragoste lasă căi deschise, sentimente curate și urme nobile în suflet.

25.12.2008
(idila de noiembrie)

S-a terminat. Semănăm mult, probabil că singura diferență e că ea când se retrage, se retrage în ceilalți. Iar eu când mă retrag, mă retrag în mine.

2 persoane stau împreună pentru cum se simt ei unul în preajma celuilalt. Câteodată intervin și trăiri ciudate, suferința acceptată nu ca suferința, ci ca fericire 'ingradita'. Unii oameni sunt fericiți când suferă.

Am o iubită care tânjește de dorul meu acasă la ea și o străină egoistă în același pat cu mine. Și e Crăciunul. Ea, străină, fuge de Crăciun. Eu, străinul, fug de Crăciun. Fugim de cine, dacă nu de noi înșine.

E mai simplu să fugi din timp decât să fugi în lipsă de timp. O viață de celibat am ales. Să ne iubim pe noi înșine și să mergem cât mai departe în viața asta. O relație ar strica totul.

Adio, papuc. Mi-ar fi plăcut să avem o podgorie și 10 copii, gălăgie și soare în viața noastră.

Dar cum le putem avea pe toate?
Și singurătate, independență emoțională. Și o familie de mafioți.
Și autodepășire, și familie.

Trăim cu adevărat prin propria imagine pe care o construim în ochii celorlalți. Prin stabilitatea pe care ne-o impunem. NU STABILITATE EMOȚIONALĂ. Asta momentan înseamnă moarte clinică. Nu stabilitate emoțională, ci stabilitate "vizionară". Drumul ni-l știm fiecare, o mână de oameni care nu trăiesc pentru un salariu mai bun și pentru refugiu într-o relație.

În rest trăim, iubim, ne luptăm.
Facem ce simțim.
Bem whisky cu gheață sau un vin bun.
Fumăm un trabuc cubanez.
Scriem o carte.

Facem planuri de bătălie. Construim imperii.

Iubim cu pasiune. Rănim cu pasiune. Lovim cu pasiunea demnă de ura celui care înfige cuțitul în cel care vrea să înfigă la rândul-i cuțitul în el. Solitari, pe o stâncă, din când în când, ne bem cafeaua și ne scriem gândurile, trăirile, ne credem zei în această lume mică. Și avem orgasm după orgasm.

Suntem generali în propria lume.

Acesta e drumul ales de noi. Încă tineri, încă în forță și cu o dorință imensă de a cuceri lumea.

Decembrie 2008 (omul care ura crăciunul - 2)

Puțini sunt cei care înțeleg. Eu, personal, de Crăciun sunt speriat. Dar asta nu înseamnă că nu accept faptul că mă deprim de sărbători. Meditații, temeri, planuri. E o perioadă bună, în sinea ei. Totul e mort și ești obligat să vorbești cu tine. Majoritatea încearcă să se mintă, ca să nu se confrunte cu ei. Mănâncă, beau, se bagă în grupuri sociale să audă voci, tocmai ca să nu audă vocea interioară. Astea sunt de fapt sărbătorile.

Iar la mine e o perioadă în care dau raportul celui mai drastic arbitru: eu mie.

Așa că prefer să fug de oameni de sărbători, de voci. Și oricât de mult aş fugi și de mine, nu a existat an în care să nu îmi dau raportul.

E singură perioadă din an în care sunt speriat.

Decembrie 2008 (timpul)

Timpul este singură monedă care nu are un curs valutar, pentru că este de neprețuit. Oricât ai da pe el, merită. Trece viața pe lângă noi, și noi dormim pe noi. La propriu.

Fiecare secundă, minut, oră, zi, săptămână, lună, an. Ani!
Cine suntem?
Ce căutăm?
Care sunt valorile noastre?

Suntem într-o continuă cursă contra cronometru. resursele de care dispunem sunt din ce în ce mai puține. terenul este din ce în ce mai arid. Și noi ce facem? Cum ne folosim de puținul pe care îl avem?

Avem doar o singură viață la dispoziție ca să ajungem cine vrem să ajungem. Doar o viață ca să reușim ce ne-am propus. O viață ca să fim cineva. O viață.. ca să contăm. Cine suntem?

Nici o șansă a 2-a. Nu avem o viață după în care să trăim exact cum vrem, după ce am ratat-o pe asta.

Suntem nevoiți să greșim și să învățăm din mers. Să fim din ce în ce mai buni, din ce în ce mai aproape de acea persoană care să conteze.

Doar o viață !

Iar timpul este o limitare, dar și o provocare a naibii de mare.

26,12,2008

Beat pe undeva prin timișoara, îmi dau seama că am o prietenă extraordinară, căreia îi pasă de mine. Lumea de aici îmi seamănă prea mult. Prea multă falsitate.

O să plec la drum lung. O să iau un buchet de flori pentru mama ei, o sticlă de whisky pentru tată. Și o să mă comport ca un adevărat pretendent la mâna fiicei lor. O să fiu stăpân pe mine, matur, cu simțul umorului. O să fiu îndrăgostit. Certăreț, glumeț, ușor arogant, dar politicos și cu valori puternice.

La naiba, o să fiu eu.

23.01.2009

Cei mai puternici oameni au slăbiciuni. Cele mai puternice impresii lasă cu dezamăgiri. Cel puțin în final.

Oameni cu care crezi că poți interacționa cum trebuie, cu care crezi că te poți înțelege la nivel emoțional și logic în parametri normali pentru lumea în care trăim. Oameni cu care crezi că poți face delimitare între profesional / prietenie / iubire destul de clar, că nu sunt interdependente și că nu sunt afectate una de alta.

Și vin decizii emoționale care te șochează. Fugi inexplicabile, bâlbe, voci tremurânde, dispariții în eter. Și ai vrea să o apuci de guler și să o trezești la realitate. "Nu îmi datorezi nimic, nu îți datorez nimic. Nu mai promovez drama asta, copile."

Ce nu poți controla niciodată?
Persoana de lângă tine și ceea ce o ghidează.

Ce poți controla, în schimb?
Pe tine.

Fuge de mine. Încerc să îi explic că putem fi prieteni și că profesional avem multe de învățat unul de la altul. Și surprind femeia fatală cu reacții șocante de copil speriat. Gesturi pe care nu le poate controla, emoții care dau pe afară. Stânca se lauda că nu își permite să lase iubirea să o invadeze, dar în același timp dă pe afară de emoție și gândurile îi fug aiurea. Departe. Și o sperie.

Nu sunt eu de vină pentru trecutul tău. Când te poți opri și uita în ochii mei? Și când poți vorbi cu mine ca și cu un prieten, trecând peste minciunile pe care ni le-am îndrugat? Când nu o să mai dai atâta valoare la ce s-

a întâmplat, de altfel doar o noapte.. și cam atât. Gata cu drama !

Nu ai cum să controlezi persoana de lângă tine, dar cel puțin poți avea grijă să cădeți amândoi în picioare.

Iunie 2009

Tot cu Alexandra. Refuză să îmi dea drumul. O senzație aparte. După câte am greșit, ea ține de mine. Un punct de stabilitate.

Sunt moment în care se întrece pe ea, se îmbracă perfect, se comportă perfect. Și oamenii din jur se uită la noi și nu înțeleg. Cum mă poate suporta pe mine, un nesimțit ..

Și ușor, ajung să o iubesc cu adevărat. Matur, nu adolescentin. Și mă gandesesc că a fost cândva și ea, demult, o idilă de o lună.. ☺ Ce lună să fi fost? Mai?



Capitolul al V-lea

G.Traianri despre femei

**Feb 12 2005, 12:52
(Jocul)**

Când vorbesc cu o femeie frumoasă, de obicei încerc să observ cât mai multe la ele, la comportamentul lor și la modul lor de a gândi. Iar, din acest punct de vedere, am observat că aproape toate gândesc cam la fel.

Toate tipele bune sunt *playeri* prin excelență. De ce? Pentru că ele își primesc porția de validare zilnic, încă de la 14-15 ani, de când le dau sânii. Asemenea succes în rândul sexului opus nu are cum să nu îți sucească mintea. Conștientizează puterea lor, au încredere în ele, se joacă, le place să câștige, să facă tipii să se perpelească. Și le intră în sânge. De la primă privire cu subînțeles pe care o primește până la fluierăturile tuturor fraierilor.

Și jocul devine interesant pentru ele abia când e ceva de muncă. Atunci când primesc rezistență pe măsură.

Și azi se joacă puțin. Mâine puțin. Amicii sunt morți după ele. Se blesteamă într-un fel că nu pot avea amici din rândul bărbaților, dar nu le împiedică să îi testeze tot timpul, să îi ingenunchieze. Au pretendenți la tot pasul. Și percep jocul ca pe o plăcere zilnică, chiar ca pe o durere incredibil de dulce, dar și că pe o uzură care duce la o oboseală psihică, într-un final.

Când obolesc, se transformă în altceva. Aici fac cele mai mari victime. Pentru că ele acum sunt dezamăgite, rănite... Rănite de lumea pe care ele au contruit-o și au ales să trăiască în ea. Și acum sunt sincere. Se uită împrejur și aleg să se odihnească. Și aleg un "amic". Și i i se destăinuie lui, arată durerea pe care o simt ele, oboseală de a trăi în lumea "jocului", cum că ar vrea să se retragă undeva unde să își găsească o liniște inumană, aproape.

Și tipul cade în plasă, le înțelege și dă vina pe răutatea lumii. Și, inevitabil, tipul se îndrăgostește de ea. Iar ea nu simte nimic. Doar o nevoie de odihnă și de afecțiune. Și așa ajung unii bărbați slab calitativi să aibă relații cu tipe superbe. Relații care durează doar până ce ea își reface forțele. Din momentul ăsta, el este pierdut. Îl joacă pe degete, îl înfrânge cu o răutate exemplară. Iar culmea e că el crede că e vina lui...

Iar ea, cu forțe proaspete, pleacă din nou la vânătoare. În căutarea vânatului perfect.

Orice vânător are nevoie de o pauză.

Relația unui tipe superbe cu un *player* nu e "pauză", ci o luptă.

Ce sunt *playerii*? *Playerii* sunt cei care au înțeles cum stau lucrurile din prisma femeii. Și care le joacă jocul. Joc care le intră în sistem. Și ei pleacă la vânătoare, și ei se luptă până la absurd. Iar când au nevoie de o pauză, se opresc lângă o tipă care le este inferioară. Cât să se odihnească... Iar când forțele sunt recăpătate, își reiau cruciada lor, cruciadă care îi va ține pe drumuri mult timp de atunci încolo.

Ăsta e jocul pe care l-am ales să îl jucăm...

Jun 12 2005, 12:22

"Ah, Andreea? E cu unul, dar se gândește să îi dea papucii.. e cu el mai mult că am insistat eu.. Dar nu îi place de el, pentru că în prima jumătate de oră de la prima întâlnire i-a spus că o iubește! Iar ea îi tot spunea << Nu ai mă cum să mă iubești, nu înțelegi?>> <<Ba da, te iubesc!!>>"

13 2005, 11:08

Citat de pe artaseductiei.ro, a lui becoming_a_pua, care mi se pare edificator:

"Din experiența mea, pentru foarte multe fete se aplică următoarea schemă:

- Fetele ajung pe la 15-16 ani să-și dorească o relație. Se combină cu unul, și în câteva luni ajung să se "iubească". Depinzând de el, fac sex în 4 luni - 2 ani și relația mai continuă un timp și după-aia, dar nu foarte mult. Asta pentru că au așteptat prea mult. Nu știu de ce se strică dar SE STRICĂ. Dacă ar fi unul dintre noi am putea-o dezvirgina în 2 săptămâni și relația ar continua mult mai mult după-aia.

- Acum, s-au despărțit, fata are în jur de 18, maxim 20 de ani. Deci până la 20 de ani cam toate fetele frumoase au această "decepție" în dragoste.

- Urmează o perioadă în care ea devine "*player*", iese cu mai mulți băieți fără să se simtă vinovată, are și relații dar nu se implică mult, se f**e relativ repede cu cineva atrăgător ... să faci sex cu ea devine un lucru foarte ușor dacă intri în cercul ei social. Pe aceste targeturi poți ușor să le bagi în pat și capătă multă experiență. Aceste fete sunt targetul meu de acum.

Cam asta știu SIGUR.

Am o intuiție că pe la 25 de ani, după câțiva ani de distracție și f***t și trăit la maxim, încep să simtă nevoia pe care o aveau și în adolescență, și își doresc iarăși să se implice, să iubească, să nu înșele etc.

Dacă vrei să ai o prietenă cu o probabilitate mică de a te înșela, alege-ți ori un mai puștoaică și fără experiență ori una din ultima categorie. Dar niciodată nu poți fi sigur.

Pentru că și eu am văzut cât de repede se lasă în general și cât de ușor înșeală femeile, sunt aproape împăcat cu gândul că și nevasta mă va înșela. Până la urmă, e doar sex, nu dragoste.

Poate e un nivel superior. Să îți privești prietena cum se sărută cu altul și să zâmbești, sigur pe tine, neafectat. Nu este visul meu din copilărie.. dar sunt din ce în ce mai convins că fidelitatea este doar un mit. "

Aug 23 2005, 23:49 (tipele LSE)

Să nu ai niciodată încredere în tipele *LSE*, care îți spun că tu ești totul pentru ele, care îți spun că nu vor să te piardă, care îți spun că ești perfect, care îți spun că ești de vis. Și care se tem.. Care se tem de tine, de reacțiile tale, se tem că se va termina totul, se tem că vei pleca de lângă ele.

Să nu le crezi doar pentru că trag ca disperatele de tine. Nu e o relație sănătoasă. Pentru că în nesiguranță ei, tipa va cauta tot timpul altceva, chiar dacă îți plânge în cearceaf dimineața, după o replică de-a ta al cărei înțeles nu îl răzbate... Întotdeauna există cineva mai bun ca tine. Asta e un adevăr. Iar atâta timp cât există unul mai bun ca tine, tipa *LSE* te va înșela din propria slăbiciune.

Pentru că ea nu are încredere în ea. Pentru că se uzează psihic singură, pentru că îi e frică de singurătate. Pentru că are nevoie de începuturi de relații, acolo unde e normală, unde e sănătoasă.. Până când își va da seama îl iubește și pe el. ȘI că nu vrea să îl piardă. Nici pe el.. Un cerc vicios.

Valabil și în cazul tipilor *LSE*.

Nov 1 2005, 11:28 (situație ideală)

Dex:

"Tocmai mi-a trecut prin cap o imagine interesantă... eu, de mână cu o fată de clasa a 3-a....ea mă întreabă, plângând...

- Tu ești pedofil? Eu râd de ea și îi spun...

- Nu iubire mică, stai liniștită... sunt *NECROfil*."

Râd cu lacrimi..

"Dar spune-mi mie cu mâna pe inimă că o mortăciune nu te gâdilă în imaginație."

"Moartă nu, leșinată da"

"Hahaha"

" Nu opune nici o rezistență"

" Asta presupune vreo 2 palme în plin. Hai 3. La 2 e doar amețită. Dar merge, amețită se mișcă și ea. Și e mai ok. "

"Morfină, mă."

Jun 4 2006, 20:16 (Relațiile de lungă durată)

Experiența contează enorm în relaționarea cu cei din jur. Asta dacă, intradevar, acumulezi ceva. Tot ce se întâmplă în jurul meu îl raportează la o noțiune de 'normalitate'. Poate că e puțin cam vagă exprimarea, poate că exprimarea – "să faci ce trebuie când trebuie" – este mai potrivită.

Normalitatea este o linie pe care prea puțini o iau în considerare și pe care, contrar a ceea ce credeți la început, mulți o evită. Bineînțeles că 'normalitatea' ca termen poate fi înțeleasă greșit. În cazul acesta eu mă refer strict la relația cauză-efect în relațiile cu cei din jur.

Mitul curvei și al Matrixului

Întotdeauna când o persoană este nemulțumită de statutul

actual, caută explicații care să o ajute să se miște, să își depășească o anume condiție. Astfel se nasc cele mai negre scenarii posibile, cele mai înfiorătoare mecanisme care îl absolvă de la orice vină pe cel aflat în cauză. Astfel se nasc mentalitățile de rebel, luptător incurabil al sistemului. Om care își sacrifică bună parte din resurse pentru o cauză nobilă. Ironia sortii este că un astfel de om, atât timp cât lui îi este bine, crede că sistemul este perfect normal. Mai târziu, când nu se mai regăsește în sistem, este în stare să lupte cu propria creație doar pentru a se afla în mișcare și a-i fi lui mai bine.. Se numește evoluție.

Este și cazul celui frustrat de lipsa unei relații cu o persoană de sex opus. Minte umană este perversă. Ca să admită că greșește, trebuie să găsească o scuză foarte plauzibilă, pentru a-l pune în mișcare. E vina lui, dar mai presus de asta.. e vina sistemului. Spirit critic, construiește rapid o mentalitate, filozofie proprie. Femeile sunt curve, lumea nu e chiar atât de normală pe cât credea, totul are un înțeles aparte, puterea femeii în societate este apreciabilă. I SE DESCHID OCHII..

Cred că fiecare dintre noi am gândit asta la un anumit moment. Ca să vorbesc în nume propriu, enumăr câteva din credințele de odioasă:

"femeile sunt curve"

"femeile dau papucii"

"femeile suferă mai puțin după o relație nereușită"

"femeile au parte de mult mai multe opțiuni"

"nu poți avea încredere într-o femeie"

Drama femeii

Nu cred că sunt singurul care a dat putere în mâinile femeilor mai multă decât era cazul. Inevitabilitatea dintre cele două sexe. Femeia crudă care pleca imediat către alții, bărbatul prost care este călcat în picioare. Femeia care f**e

tot cartierul, bărbatul care plânge în colțul camerei. Societatea condusă de reguli nescrise ale sexualității și care pun în prim plan femeia, la nivel inconștient.

De asta are nevoie, asta crede.

Acum o să vorbesc iar în nume propriu și îmi iau riscul de a fi criticat.

Pentru asta, o să împart relațiile în 2 mari și vitale perioade – perioada prerelatională și perioada relațională. Drama femeii constă în deciziile pe care trebuie să le ia.

Intradevar, femeile dau papucii. Dar dau papucii aproape exclusiv în perioada prerelatională. Durerea vine din momentul în care femeia primește între picioare penisul partenerului, pentru că asta presupune granița dintre perioada prerelatională și relația propriu zisă. Este o genă ciudată în femeie care îi spune că în momentul în care penisul partenerului a penetrat-o, ea să îl iubească aproape necondiționat.

Ce se întâmplă în continuare? De la "femeile dau papucii", ajungem la "bărbații dau papucii". Pentru că pe termen lung femeia trăiește drama de a se restricționa la condiția partenerului. Nu poate fi mai mult decât partenerul. De aici și greutatea deciziilor în ceea ce privește relațiile și acceptarea partenerilor. Femeile sunt niște victime ale socialului.

Dar să continui. Pe termen lung se schimbă treaba radical. Aici bărbatul strică relațiile aproape exclusiv.

Apropo de credința "femeile sunt curve" – am întrebat foarte multe persoane de sex feminin, și APROAPE ÎN TOTALITATE mi-au confirmat ceea ce bănuiam. Intradevar, experiența femeilor este covârșitor mai mare decât a bărbaților. Se spune că atunci când întrebi o femeie de

numărul foștilor iubiți, este bine să înmulțești cu 3.. iar când întrebi un bărbat, să împărți la 3. Dar puține sunt tipele care și-o trag concomitent cu mai mulți. Pentru că ele trebuie să îl iubească pe cel cu care face sex. Așadar, femeile sunt curve? Oricât de prost ar merge relația, oricât de mult v-ați fi certat, sunt șanse infime ca ea să se culce cu altul până când nu a încheiat socotelile cu tine.

Aici, bărbații sunt diferiți. Ei f*t orice, atâta timp cât acel orice deține o gaură.

Imaginați-vă că sunteți femei. Ce ați dori de la un partener? Din cele menționate mai sus ar rezulta decât că ați avea grijă la partenerul pe care l-ați alege. Pentru că nu vă veți putea ridica peste condiția lui, ați prefera să alegeți unul cât mai sus cotate. Pentru că acel bărbat ar fi visul vostru frumos sau coșmarul vostru.

Bărbații și relațiile

Bărbații sunt orgolioși, proști, geloși, ușor de căzut în extremele obsesiei ÎNTR-O RELAȚIE.

Ah, bărbații nu au probleme cu înșelatul. Ei pot f**e 15 deodată. Iar dacă pot f**e 15 deodată, atunci nu o iubesc pe niciuna. Dacă f**e una, fără altă opțiune evidentă, aceea una e obsesie. Dacă f**e una și o f**e și pe a doua, nu ai vrea să fii a doua. Dacă f**e una și nu reușește pe a doua, atunci o iubește pe a doua.

Bărbații sunt foarte imprevizibili. Acum, probabil că vă întrebați de ce nu își aleg femeile din tipii "cuminți" care le dau târcoale. PENTRU CĂ AR FI CEA MAI GRAVĂ GREȘEALĂ PE CARE AR FACE-O !!! Tipii cuminți sunt bombe naturale, pe cale să explodeze la orice atingere. Frustrarea este calculată de un barometru performant.. Imaginați-vă viața alături de o asemenea persoană, "cuminte". Imaginea, vă spun, nu e prea încântătoare. Un asemenea tip este

predispus să explodeze mult mai repede decât cel care, la începutul relației se lasă greu sau dă tot ce e mai rău.

Iar țin să menționez că aceste lucruri sunt inconștiente din partea femeii. Nu cred că ea să știe de ce nu vrea pe X. Dar face parte din sistemul lor defensiv.

Cel mai greu la o femeie este să ia o decizie.

Ce vrea o femeie?

Cred că o să râdeți. Femeia nu vrea să se certe. Dacă reușești să ai un început de 3 luni fără să te cerți cu partenera măcar o dată, atunci ești în cărți. Dacă nu te cerți cu ea 6 luni, 9 luni.. deja te îndrepti către o relație frumoasă.

Ea, femeia, este conștientă (oarecum) de drama ei. Știe că nu se poate ridica peste condiția partenerului și de aceea începutul oricărei relații este vital. Pentru că așa va decurge și restul relației – gândește ea.

Ce înseamnă să nu te cerți cu ea? Nu înseamnă să te lași călcat în picioare. Ci doar să nu iei chiar atât de în serios relația LA ÎNCEPUT. Înseamnă să dai tot ce ai mai bun la întâlniri, și în rest să îți vezi de viața ta. Chiar dacă asta înseamnă, la început, că trebuie să o înșeli. În definitiv, nu ați semnat contract nuptial. Pentru că unul din sfaturile pe care vi le pot da pentru a avea o relație reușită este să dați tot ce aveți mai rău la început (nu vorbesc de certuri, care trebuie să lipsească). Dar e mai bine să te lași tu greu cucerit la început, decât să ai probleme pe urmă.

Dacă nu te cerți cu ea, dacă dai totul la întâlniri, dacă ești echilibrat în relația cu ea (față în față), dacă știi să o faci să trăiască alături de tine, în 2 săptămâni e în patul tău. ÎN MOMENTUL ÎN CARE AI F***J-O, ESTE A TA. Pentru că din clipa aia tipa respectivă își trăiește drama.

Ideal ar fi să știi să gestionezi relația cât mai bine, pentru că o femeie alături îți dă puteri nebănuite.

Dependența emoțională

După o relație lungă intervine dependența emoțională. O sursă de echilibru reprezentată de fata care te iubește și te susține înseamnă, concomitent, și un punct slab. Orice punct forte presupune și o slăbiciune pe undeva. Așa că, mai ales în cazul celor obișnuiți să fie independenți, veți rămâne surprinși să observați că nimic nu funcționează dacă ai o perioadă mai neagră cu fata care îți este alături.

Sfatul meu este ca atunci când țineți la cineva, să faceți tot posibilul să o păstrați lângă voi. De asemenea, legat de această dependență emoțională, după relațiile lungi și încheiate urmează o perioadă ENORMĂ în care nu mai ești tu însuși. Este ca un mini-divort.. și toți știm ce efecte are un asemenea divort, când este nevoie de ani întregi de refacere la nivel mental.

Ultimele explicații

Spun toate lucrurile acestea în speranța că veți vedea ce vă lipsește în viață. Și pentru că vreau să vă atrag atenția asupra unui lucru. Toți căutăm relații de lungă durată.

Iar dacă citiți aceste rânduri înseamnă că:

- 1) ați suferit o decepție
- 2) vreți o relație
- 3) sunteți incapabili de o relație

Ah, mintea umană perversă.. S-ar putea să credeți că sunteți aici pentru că vreți să f***i 1000 de femei în 3 ani. Cea mai mare minciună cu care vă hrăniți creierul. Sunteți nesiguri pe calitatea voastră de a păstra pe cineva lângă voi, dar vreți o persoană pe care să o iubiți și care să vă

iubească. S-ar putea să va fi și pierdut speranța. Numai că aici vreau să vă dau eu o asigurare: persoana aceea există! Pentru că relația perfectă tu o faci. Iubita perfectă tu ți-o crezi.

Acel lucru de care vroiam să vă atrag atenția vine din datele certe pe care le am la îndemână. Vine din statistici și din realitatea pe care puteți ușor să o observați și voi. Majoritatea celor de pe artaseductiei.ro, de-a lungul evoluției acestuia, a căutat o relație. În momentul în care au găsit-o, în momentul în care au gustat din senzațiile unei relații de lungă durată – nu au mai vrut să audă de altele ! Culmea e că cei în cauză nici nu au mai revenit chiar după ce s-au certat cu acea iubită a lor, pentru că s-au "reparat". Așa că, dacă citești aceste rânduri, mai mult ca sigur că ești incapabil de o relație.

Trebuie doar să începi să nu îți mai hrănești creierul cu toate porcăriile, să începi să fii sincer cu tine însuși, să știi tu înainte de toți ce vrei, să începi să fii echilibrat și să începi să vezi partea frumoasă a vieții în 2.

Aug 31 2006, 00:11

(tiparul feminin de gândire explicat)

Înainte de a începe să scriu acest articol, aș încerca să validez puțin afirmațiile pe care le voi avea mai departe, mai ales că am senzația că vor fi cât de cât disputate. De-a lungul timpului, pot spune, că mai mult decât tehnicile în sine de agățat, de adus o femeie în pat, de păstrat o femeie.. pe care oricum le-am manevrat doar pe perioade scurte de timp... am fost cu mult mai interesat de psihologia feminină și cea masculină, în esență. Și apoi de tiparul de gândire. Al nostru și al lor.

Cu alte cuvinte, am căutat să descifrez cum gândesc ele, cum gândim noi.. dar într-o manieră cât mai simplistă, cât

să nu complic lucrurile mai mult decât sunt.

În primul rând să plecăm la explicarea unuia din cele mai controversate credințe:

Toate femeile vor relații.

În primul rând credința nu trebuie să fie neapărat realitate. Ci doar ceva care te poate ajuta.

Din comportamentul feminin, am observat că există un timp minim care trebuie să treacă petrecut de cei doi din momentul în care s-au cunoscut până la sex. Unii ar spune între 7 și 10 ore (petrecut în întâlniri pe care ți le dai cu ea), alții ar spune 3-4-5 întâlniri, alții 1-2-3 săptămâni de când s-au cunoscut.

Din păcate tot ce încalcă cele spuse mai sus nu sunt decât excepții.

Continuăm analiza, mai ales că e una din frustrările mele recente. Deci nu poți face sex cu o femeie, în general, imediat cum ai întâlnit-o. Dar ce trebuie să faci? Păi întreab-o pe ea. O să răspund eu: o să vă cunoașteți. Asta înseamnă că trebuie să ajungi cu ea prin parc, pe la vreo terasă, prin vreo cafenea. Timp în care trebuie să creezi "flacăra" aia..

Comportamentul masculin - cel al "gagărilor", încearcă prea repede și forțează. Alții pierd momentul și așteaptă prea mult, pierzându-se atracția și "momentumul". Și sexul ar veni mult mai târziu, depinzând de consistența tipului.

De aici vine credința "toate femeile vor relații". Pentru că tipele, înainte de a se culca cu tine, vor să te ții după ele o perioadă.

Continuăm. Urmează răspunsul la o întrebare veșnică:

Ce vor femeile ?

La începutul relației vor să nu se certe. Vor să curgă totul cât mai liniștit. Fără contradicții stupide, fără drame, fără gelozii sau reacții anormale unui început de "relație". Cu cât mai multe anormalități la început, cu atât mai repede se retrage în cochilie.

Continuăm.

Încerci să faci sex cu ea, forțezi, te refuză, eșuezi lamentabil.

Ce vor femeile acum?

Vor să continui să te porți cu ele ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Și să mai încerci, puțin mai încolo. Fără să faci caz pe tema asta. Fără să aduci măcar vorba. Doar cu un zâmbet și cu o invitație inocență la o cafea nebună, la ora 7 dimineața (exemplu).

Ce frică au majoritatea femeilor?

"O să mă f**i și o să mă lași!"

De aici vine și mentalitatea "ține-te după curul meu până mă f**i".

Ce e culmea, că și alea care știu că nu or să aibă relație cu tine și care vor să se distreze.. tot vor să te ții după curul

lor, până să le f**i.

Continuăm. Ai f***ț-o. Să zicem că vrei să ai relație cu ea. Ce trebuie să faci, mai ales la început?

Răspuns: - să nu te cerți cu ea.

Ce nu trebuie să ai într-o relație NICIODATĂ, decât dacă vrei să o termini cu ea?

RĂSPUNS: ULTIMATUMURI.

Niciodată nu ai ultimatumuri cu o tipă în relație. Le va percepe ca pe un dezechilibru al tău și nu va mai avea încredere în relație. Și se va depărta un pic. Sau va aștepta să greșești. Iar tu o vei face, dacă ea ți le vânează.

Dacă vrei să dai un ultimatum în orice tine de relație, fii convins că poți să accepți și imprevizibilul.

PARALELĂ

Realitatea spune următorul lucru, în relații:

Dacă tipa dă papucii, sunt mai multe situații: Una din ele - dacă ai greșit, așteaptă să te întorci la ea. Să o recucerești. Să îi spui că ai greșit și că relația va fi ca înainte. (luați aminte).

Din câte știu, într-o relație de foarte lungă durată, dacă o tipă dă papucii.. mai sunt șanse de împăcare și se poate merge înainte. Pentru că reacția tipului, de obicei, e să

încerce, prin posesivitatea care caracterizează sexul masculin, să aibă din nou ce îl caracterizează. Dacă un tip dă papucii, atunci dezechilibrul creat de gest o îndepărtează pe tipă.. și ea nu va mai veni înapoi prea curând (cel puțin nu atât de ușor). Și iar realitatea spune că tipul a făcut gestul din orgoliu și posesivitate .. și că vrea să o vadă cum se întoarce la el.

Sunt scenarii ipotetice și s-ar vorbi ani lumină. Sau poate că vor să încheie relația și gata.

Concluzia pe care vroiam să o spun, din punctul nostru. De obicei când luați o decizie extremă, fiți siguri că sunteți pregătiți de ce e mai rău. Nu faceți asta ca test, pentru că tipele într-o relație ele trăiesc prin prisma echilibrului dat de bărbat și prin stabilitatea oferită prin statutul lui, CHIAR DACĂ ACESTE SUNT DATE DE POSESIVITATE. Se poate că tipul să o controleze excesiv, chiar să o bătă - atâta timp cât el nu o părăsește pe ea, ca să îi producă șocul eliberator, ea rareori va pune capăt. Până atunci ea va vedea părțile lui bune. După, doar cele rele.

Femeile de obicei, în relație, NU ÎNȘEALĂ decât dacă le lipsește ceva.

De asta zic "jos curvelor!". Nu le mai pupați atâta, pentru că alea care se f*t cu tine și au pe altul.. nu merită decât f***e.

Ceea ce ciudat, este că pe tipe mai mult le-ar afecta dacă și-ar surprinde consortul la un suc cu alta, decât dacă ar afla că tipul a avut o aventură de o noapte. Au putere de iertare la o aventură de o noapte, dar nu la un alt suflet pereche.

=====

Dar concluzia din final e miere:

Lucrurile astea trebuie să le știți și să le aruncați la gunoi.

Pentru că ingoranta câteodată e mai bună decât orice.

Ignoranța e parte din masculinitate, doar.

Așa cum în seducție puțin tupeu și "vino-ncoa" s-ar putea să facă mai mult decât kilograme de teorie.

Aug 31 2006, 01:25

(Sfaturi în relații)

Fii autoritatea supremă! Dă-i sfaturi. Ajut-o ca pe un copil mic. Și în același timp vezi-ți de viața ta, de visurile tale. **NU TE OPRI NICIODATĂ DIN DRUMUL CĂTRE ÎNDEPLINIREA LOR.**

Fă-i cadouri des. Calcă pe orgoliul tău. Cadouri mărunte. Pietre ciudate, elastice de păr, căni, inele de sticlă (nu știu, de toate). Fiecare obiect pe care i-l dai o va proiecta și mai mult în lumea ta și va face ca fiecare lucru din jur să îl vadă din prisma relației cu tine.

Iubește-o cu toată inima. Dar iubește-o ca pe un copil pe care trebuie să îl ghidezi. Spune-i ce să facă pentru ea. Pentru tine. Pune-o pe picioare. Fă-o să își câștige independența socială și dependența ei față de tine, precum și iubirea, vor crește.

Dacă te supără, nu o certă decât dacă are nevoie ea de asta. Dar căuta să fii autoritar prin gesturi. Și greșelile ei să le plătești prin 2 moduri - iertarea (din punctul superior al celui care iartă) și depărtarea (lucru care o va face să își dea seama că a greșit și să muncească să te împace, ca să aibă înapoi iubirea ta). Fii stăpân pe tine, ca un adevărat lider. E de datoria ta ca cel supus ție să nu îți vadă slăbiciunile.. sau să nu ți le vadă timp îndelungat. Ea are

nevoie să te știe puternic.

Dacă se termină, termină cât mai curat posibil. Dă-i un cadou de despărțire, ceva reprezentativ, pup-o pe obraz și spune-i că va rămâne mereu în inima ta. Și nu te mai uita înapoi.

Și te va ține minte toată viața.

Nov 15 2006, 03:54

Invidiez ignoranții... pt fericirea în care se scaldă.

Invidiez pe cei care atunci când au ce au visat, nu se apucă să caute altceva.

Invidiez pe cei care nu au nevoie de 5 femei ca să fie fericiți.

Aug 29 2006, 18:00

(jurnalul lui abel)

Femeile sunt niște ființe total inferioare bărbaților. Se mint pe ele la greu. Nu fac ce vor și trăiesc într-o minciună continuă cu privire la ce vor.

Femeile pot fi și curve sau încă nu și-au dat seama de asta.

sau:

e totul despre *timing*.

poți avea parte de o iubire sau de un sex cu o "altă"..

cu aceasi persoană.

și tot ce face diferența..
momentul în care ai prins-o.

Nov 6 2006, 00:47 (Teoria energiilor)

Lasă-mă să te întreb ceva!

De când trebuie să alergăm după femei ca să le avem pe cele pe care le dorim?

Acest articol nu se adresează celor fără experiență, ci celor care deja au destule femei la activ. Vreau să îți mărturisesc ceva. Sunt de acord să alerg după femeile.. atunci când nu am. Pentru că nu alerg după femeile în sine, ci după sex. Dar pe măsură ce trece timpul, observi ceva ciudat.

Cineva blama ideea de simplitate. Așa că încerc să explic ce înțeleg eu prin simplitate. Cu toții știți de sufletele pereche.
Și dacă bucăți din poveste există, totuși?

Spun mai întâi greșelile celor care cred că e nevoie de complicat ca să iei ce îți aparține:

- când alergi după femei, nu poți fi alfa. Doar simplul fapt că alergi după ele și le pui pe o poziție superioară ție.
- când forțezi o tipă, nu ești tu. O poți avea, bineînțeles. Dar de când faci tu treabă grea? Vei avea senzația că tu muncești și ea nu.

Acum, ce înseamnă teoria energiilor și de ce fac referire la *sufletele pereche*?

Compatibilitatea se simte. E la nivel senzorial. E vorba de energie deja.

Când intru într-o sală plină cu oameni, deja se creează o hartă mentală care nu are nimic de a face cu văzul. În harta

aia mentală sunt toate persoanele din jur, ca într-un joc 3d. Și ce e mai ciudat, că fără să fac nimic deosebit, unele persoane de sex feminin strălucesc. E la nivelul energiilor deja. Nu ai vorbit cu ele, ba mai mult, se poate nici să nu le fi văzut, dar simți că ți se potrivesc și știi că interacțiunea cu ele e mai mult decât simplă.

Pentru că în cazul sufletelor pereche nu mai e nevoie abordare. Sau de tehnici. Sau de jocuri.

Simt aceste persoane care mi se potrivesc... se poate să intru în vorbă cu ele. Și totul merge șnur.

Vrei sex? Îl poți obține. Nu ai nevoie decât de un loc al tău și de câteva întâlniri cu orice tipă posibilă. O inviți la tine, beți o sticlă de vin și vă f****i ca animalele.

Vrei relație? Îți cauți o persoană care strălucește. Dar nu trebuie să disperi. Aceste persoane sunt peste tot în jur. Trebuie doar să deschizi ochii minții. Și să lași să vină totul de la sine. Până atunci, soluția este să îți vezi de viața ta și din când în când să mai bei o sticlă de vin cu o tipă oarecare.

Ăsta e jocul. Cine vrea mai mult, să caute materiale de specialitate. Cu condiția să încerce tot. Dar ca să fii tu însuși, nu ai nevoie de multă materie primă.

Feb 14 2007, 11:27 (alte sfaturi despre relații)

Femeia este limitată de propria condiție. Ea nu poate vedea mai departe de propria persoană, este incapabilă de acest lucru.

În momentul în care bărbatul de lângă ea nu se rezumă decât la ea și nu vede mai departe de ea, atunci femeia e limitată de condiția bărbatului. Și ea se simte nesigură din cauza asta.

În momentul în care bărbatul poate să vadă dincolo de ea, are propriile țeluri în viață, atunci și femeia vede dincolo de condiția ei și respiră aerul bărbatului de lângă ea.

Este, probabil, o alternativă la explicația frazei "nu o ridică pe soclu", care pune destule probleme de percepție.

Femeia nu e totul în viață. Este o părticică bună, dar doar o părticică. Important ești tu, ca și persoană. Dacă te concentrezi pe tine, înseamnă că ai grijă și de ea.

Ai grijă de tine ca să ai grijă de ea

Ai grijă de ea și ești limitat de condiția ei de femeie, care nu va putea să o depășească pe a ta.

Asta e viață în care trăim. Bărbații s-au născut pentru a fi bărbați și femeile pentru a fi femei.

Nu zic să nu Țineți la persoana de lângă voi. Dar nu doar atât.

Mar 28 2007, 08:41
(Proiectul "Suflete pereche")

Am observat că în ultima vreme mi-e din ce în ce mai greu să îmi pun pe hârtie gândurile și trăirile, mai ales că exclud foarte multe explicații pe care le consider deja știute. O să încerc să nu mai fac greșala în rândurile care urmează. Voi veți decide dacă am reușit sau nu.

Ce încerc să rezolv cu aceste rânduri?

Încerc să explic cam cum ar trebui să fie mentalitatea unui burlac căruia să îi placă viața lui. Căruia să îi placă să se întâlnească cu femei și căruia să nu îi fie frică să se oprească atunci când întâlnește un soulmate. Mai mult decât atât, încerc să explic mentalitatea unui om NORMAL într-o

lume din ce în ce mai lipsită de sens, din punctul de vedere al normalității.

Pentru început:

Capitolul 1 - Relațiile – sau "Proiectul Sufletelor Pereche"

Relațiile nu sunt un lucru rău atâta timp cât sunt cu persoana potrivită. Ba mai mult, se prea poate să fie experiențe unice pe care le trăiești alături de o persoană cu totul și cu totul potrivită. Dar asta se întâmplă doar dacă știi să trăiești și să privești în jur, la ceea ce ți se întâmplă.

Nu orice tipă este potrivită pentru a avea o relație cu tine. Asta e și puterea ta. Tu știi ce poate însemna o RELAȚIE. Acea relație. Orice tipă cu care te întâlnești nu înseamnă relație. Înseamnă întâlniri, înseamnă sex. Când apare conexiunea, când simți la nivel de energie că vă potriviți, când simți că nu vă mințiți în ciuda tuturor minciunilor pe care le spuneți, când râdeți cu tot corpul. Când...

E greu de explicat. Ce e concret și trebuie știut - NU ORICE FEMEIE CARE INTRĂ ÎN VIAȚA TA E SUFLET PERECHE. Iar o relație o vrei doar cu un suflet pereche.

Cum faci diferența dintre un suflet pereche și o femeie cu care faci sex (dacă faci) sau cu care bei o cafea?

Este simplu. Cu un suflet pereche nu depui efort aproape niciodată la începutul relației. Totul merge strună fără să te chinui tu să faci să meargă. Cuvintele se potrivesc fără să le potrivești. Totul e liniar. Sexul vine foarte natural, fără poticneli.

Cu un suflet pereche nu plănuiești următorea întâlnire sau cum să o bagi în pat. Pentru că vine de la sine.

Iar asta e doar primul 'simptom'. De obicei cu un suflet

pereche nu te certă la nivel de energie. Te calmează, te energizează. Nu îți provoacă gânduri negative. E ca o ploaie ușoară de vară.

Astfel, conform teoriei, în cazul ăsta, femeile cu care interacționezi se împart în două categorii:

1) Cele pentru sex - și aici nu contează decât fizicul (și de multe ori și acela în măsură 'hai că merge'). Nu uitați că suntem bărbați.

2) Sufletele pereche - unde contează fizic și gândire, dar și dincolo, la un nivel mult mai adânc.

Secretul este .. să nu cauți un suflet pereche în mod activ. Atunci când îl cauți, nu îți iese în cale. În rest poți să cauți femeii cu care să te distrezi, pe care să le f**i. Sau femeii pe care să le ții lângă tine perioade de timp (relații din punctul lor de vedere). Cum ar veni - să duci o viață normală, de burlac.

Dar ce trebuie tu să realizezi este că atunci când suflet pereche va apărea pe ușă, vei ști și nu vei avea nici o greutate să trăiești bucuriile de fericire. Trebuie doar să le accepți, să nu fugi de ele ca nebunul, speriat de bombe.

Capitolul 2 - Despărțirile

La un moment dat relațiile nu mai merg. Vorbesc de relațiile cu sufletele pereche. Sunt cazuri în care despărțirile sunt pe perioade lungi, de 1-3 ani. După o asemenea despărțire, vei simți că te poți întoarce la ea când vrei tu doar ca să o ai și apoi să îți vezi de viață.

Este dureros pe de altă parte, dar este realitatea. Însă cu cât pui mai brutal (brusc) capăt relației o dată ce ea nu mai este cum a fost, cu atât e mai bine pentru tine. Pentru că atunci când știi că ești burlac, atunci poți să fii echilibrat și să fii liber cu adevărat pentru sex și pentru *un al doilea*

suflet pereche.

Alt aspect de care trebuie să ții cont:

RELAȚIA E RELATIE - BURLĂCIA E BURLĂCIE.

Nici pe departe aceeași mentalitate. Un bărbat puternic se vede la recuperare. Poți să respecti ce ai avut, poți să o respecti pe ea, dar să îți vezi de viața ta. Sau nu. Depinde de tine. Dar ca să scapi de mentalitatea de relație, după o despărțire, ai nevoie de dușuri reci și beții crunte. Și o viziune. Cu ce vrei de la tine, de la viață.

Abia când, ușor ușor, reintri la statutul de burlac, poți emite pretenții serioase în această privință.

Câteva lucruri care trebuie spuse, pentru a fi știute:

- femeile sunt ca puricii. dacă îi ții, nu îi ai. Dacă le dai drumul, îi ai.

- decizia, deși e de gen feminin, este o caracteristică bărbătească. În capul tău trebuie întotdeauna să ai răspunsul CLAR asupra a ceea ce vrei. (Ex.: pe fosta nu o vreau decât pentru sex, nu mai vreau relație cu ea. sau - nu mai vreau să aud de fosta). E MAI BINE SĂ AI O DECIZIE, FIE EA ȘI PROASTĂ, DECÂT 10 SAU 100 DE INDECIZII. Te scutește de vreme pierdută.

Capitolul 3 – REȚEAUA sau Codul Burlacului

Unii sunt construiți pentru a distruge. Unii pentru a acumula continuu. Mie îmi place să construiesc. În afaceri fiecare relație duce către alta, fiecare acțiune duce către alta, fiecare euro câștigat duce către alți 2 euro care așteaptă să fie câștigați. Fiecare proiect care, odată finalizat, așteaptă un proiect mai mare.

Un alt lucru pe care l-am învățat și a fost al naibii de greu de acceptat: totul se construiește în pași mărunți,

consistenți. Dacă acumulezi prea mult în timp prea scurt, ești ca și clădirea din fața Camerei de Comerț care a ținut pe post de bibliotecă. Mare, imensă, cu camere enorme - dar goală de ani de zile și fără nici un scop.

Trecând peste acest amănunt - putem aplica aici și ce aplic eu pe parte profesională. O întâlnire cu o femeie duce către altă întâlnire, o femeie către altă femeie. O discuție cu o femeie îți dă o naturalețe deosebită pentru următoarea. Niciodată nu te rezumi la o singură femeie, decât dacă e suflet pereche. Nu îți închizi opțiunile, poți să ai o pseudo relație cu o tipă - pentru sex, despre care vorbești în fața celorlalte tipe drept - o tipă cu care ies.

Nu dai ultimatumuri (nu ai de ce), nu accepți ultimatumuri. Ești un bărbat liber.

Dacă nu poți să agăți, pentru un bărbat adevărat nici nu e nevoie. Dacă ai viața ta, femei vor apărea în ea mereu. Trebuie doar să nu le dai cu piciorul. Și să îți lași porțile deschise. Ieși cu prietenii, cunoaște-le amicele, ieși la evenimente, călătorește. Și fiecare tipă cu care vorbești, încearcă să afli cât mai multe despre ea, ca să vezi dacă îți place cu adevărat sau nu. Indiferent de concluzia la care ajungi, numărul ei va rămâne în telefonul tău și o vei suna pentru o cafea, în timpul tău liber.

Un bărbat, de asemenea, nu are timp pentru prostii. Un burlac trebuie să fie incisiv ca un atacant de clasă. trei faze de poartă, un gol. Cât mai vertical. Asta presupune să faci lucrurile să se întâmple, să bei cafeaua aia cu ea, să îi oferi momente plăcute, să ajungi cu ea undeva unde poți să o f**i. Să o f**.. Să o f**i din nou...

Dacă nu se concretizează nimic, o treci pe linie moartă, devenind parte din logistica ta (din rețea).

- nu îți plac disperatele

- nu îți plac alea care "nu fac sex" (locul lor e la mănăstire)
- nu îți place să dai 1000 de mesaje și 1000 de telefoane
- îți place sexul
- îți plac femeile
- îți place ce faci (profesional) și cine ești
- ești relaxat

Just let it go...

Sep 17 2007, 23:38

Soulmate - se traduce prin "suflet pereche", dar este vorba mai degrabă de complementaritatea dintre tine, felul tău de a fi, energia ta - și anumite femei. Rețineți că nu am zis "femeie".

EXISTĂ MAI MULT DECÂT UN SINGUR SUFLET PERECHE?

Sigur că da.. un suflet pereche este o femeie care te împlinește, care îți oferă stabilitate emoțională și îți acoperă lipsurile pe care tu le ai. Dacă deschizi ochii, poți întâlni suflete pereche la tot pasul

Este adevărat că atunci când pleci la vânătoare, ești cu platoșa și un buzdugan în mână, gata să înfrânți platoșele lor și să le rupi buzduganele. Culmea e că și reușești. O credință pe care puțini îl înțeleg - este credința că toate femeile vor relație și că toate femeile își caută prințul (sufletul pereche). Dacă îi dai unei femei sansa să aibă relație cu tine, s-ar putea să descoperi în ea acel suflet pereche pe care îl cauți. Acea complementaritate. Dacă vrei doar să te culci cu ea, s-ar putea să nu, s-ar putea să da.. dar mai mult de atât, nu. DESCOPER-O ȘI VEZI DACĂ ÎȚI PLACE. Fă-ți tabieturi cu privire la femei, acceptă ce îți place la o femeie și ce nu.

Ai însă grijă - că s-ar putea să dai de petrecărețele dornice de o p**a care să le zgândăre plămânii printr-un bar și tu să nu vezi ce e ea de fapt. Doar o alta.

Important este să refuzi femeii.
Important este să accepți femeii.

Nu să le refuzi pe toate și să le accepți pe toate. Doar pe cele care te împlinesc la nivel fundamental.

Ai să vezi că la o femeie cu care te lupți pentru sex și cu care îți irosești săptămâni tot alergând-o.. există cel puțin o femeie pentru care o întâlnire de 4 ore înseamnă o veșnicie și impresia că vă cunoașteți de cel puțin 10 vieți. Și sex fără contuzii (decât la propriu 😊).

Dar pentru asta ai nevoie și să te bați cu o femeie pentru sex

și să meargă totul de la sine, ca și când ați fi una și aceeași persoană.

.... ca să realizezi care e diferența

13 nov 2007

Nu ai o relație fără act sexual!

16 nov 2007

Dar bărbatul e ca vinul. Câte palme îți dai ca adolescent pentru că pe tipa pe care tu o 'iubesti' o f**e unul care are 25, 28, 30, 40. NU TE HAZARDA. Totul se echilibrează. Vine și rândul tău.

18 nov 2007

De obicei mi se întâmplă. Dacă ajung într-un loc unde toți agață, de obicei eu nu fac absolut nimic și îmi văd de ale mele. Dacă toți se dau la o tipă, eu nu o bag în seamă, tocmai pt că nu are nici un farmec. Dacă într-un local nici un bărbat nu se dă la o femeie sau sunt puțini, sunt primul care fac pasul. Dacă tipa e obișnuită cu tipi care o pupă în fund, eu o mușc de fund. Dacă e obișnuită cu tipi cu bani mulți, mă duc fără bani la întâlnire.

Să vă spun însă ceva despre români:

- sunt ahtiați după sex
- sunt destul de direcți, deși nu toți au o tehnică prea bună
- sunt mulți care se dau la femei prin localuri, baruri chiar și prin parcuri - străzi
- sunt puțini care înțeleg mecanica unei relații cu o femeie, însă cei care o înțeleg au o experiență de viață puternică și au parte de cel puțin o femeie cel puțin tot timpul, se numesc oameni "normali" de la care ai o groază de învățat

și o părere personală - oamenii care au avut o mie de femei nu sunt cu nimic mai presus decât cei care nu au una singură ani întregi - *toți au probleme.*

Văd viața într-o manieră foarte simplistă:

1) viața ta, țelurile și pasiunile tale

- stabilirea lor, atingerea lor, stabilirea altora (proces natural)

2) Femeile

- Căutare, relație cu o tipă specială (sex mult), despărțire - puțină băutură la bord, mult sex aiurea pe parcurs, între timp din nou căutare și UPS !!! - relație cu o tipă specială (sex mult), despărțire bla bla bla

Partea 1 te definește ca om de succes și împlinit.

Partea a 2-a te definește ca om sănătos mental și social. E un *pattern* care, cu cât îl repeți mai ușor la nevoie, cu atât e mai ok.

Februarie 5 2008

Eu am învățat o treabă, o femeie trebuie să învețe să spună nu până să o cred. Așa că nu îi mai da tu ocazia să îți spună nu mereu, cerându-i voie să faceți ceva. Nu îi mai cere permisiunea să fiți împreună, nu îi mai cere permisiunea pentru ce ai de gând să faci. E ca și cum ați fi în clasa a 3-a și el se duce la ea și îi zice "vrei să fim prieteni?".

Oricum, la întrebări cu răspunsul 50-50%, niciodată nu ai probabilitatea să îți răspundă cum vrei tu în proporție de 50%. Și asta pentru că femeile, în perioada prerelatională, sunt obișnuite să refuze. Iar bărbatul care știe cum să treacă peste refuz, câștigă.

Transformă-ți terenul în aliat. Zici că la facultate vă vedeți, atunci fă-ți treaba la facultate. Nu mai o invita prin oraș, ca să te refuze. Cauți motiv ca să mergi mai departe? (să te dai la ea?) Dă-te la ea acum. Fă-o să râdă, ia-o pe sus, pup-o pe obraz și spune-i că ai ratat buza, dar că data viitoare sigur nimerești. Apoi nu o mai băga în seamă 1 zi întreagă.

Folosește-ți creierul !

În ultima fază, bag-o într-un colț când nu e nimeni pe acolo și folosește-te de avantajul suprem al bărbatului. **Forța Brută!**

May 27 2008, 01:10

Culmea e că sexul vine cu intimitatea, dar intimitatea nu mereu cu sexul.

O să încerc să nu transform topicul într-unul siropos.

Sexul vine de la sine, atâta timp cât nu îl puneți pe primul loc. Cel mai important este să poți discuta deschis cu persoana de lângă tine și să găsești o punte de legătură între tine și ea. E atât de important, pentru că dacă poți să treci dincolo de corpul ei, poți să o ai pe ea, ca persoană. Sufletul ei. Iar asta nu poate fi dat la schimb cu nimic.

Este despre puterea de a te deschide în fața unei tipe fără frică de a părea fătălău, să poți să te enervezi lângă o tipă dincolo de frică de a o pierde. Să vrei să o cunoști și să poți fi cunoscut de către ea. Să o faci să trăiască, să o faci să vibreze.

Să te poți îndrăgosti când e cazul și să recunoști asta cu zâmbetul pe buze. Și să fii în stare să pierzi dincolo de faptul că ești un învingător înăscut. Să poți accepta că fizic o persoană poate fi a armatei ruse (exemplu forțat), dar în același timp sufletul să îți aparțină.

Să poți să faci ce simți, când simți, cu riscul de a pierde totul și de a o lua de la capăt de 1001 ori.

Pentru că dacă vei câștiga făcând ce nu simți cu adevărat, e ca și cum te-ai pierdut pe tine.

Dincolo de trupul în care te afli, dincolo de reacțiile pe care le ai, disimulate sau nu, dincolo de zâmbetele false, dincolo de ce te-au învățat ai tăi și de rolul pe care îl joci constant. Vreau să te văd cum îți strălucesc ochii când îți strâng gâtulejul, încetul cu încetul, și vreau să te văd cum îți

strălucesc ochii când îți sărut buzele. Vreau să arunc în tine cu rucsaci plini cu dicționare în timp ce fugi din casa mea.. și vreau să înghiți cu zâmbetul Monalisei pe față când îmi s**i p**a.

Vreau să fii mândră pentru ce vine.. și verticală pentru ce a fost, indiferent de ce a fost. Vreau să fii tu lângă mine, nu imaginea pe care o afișezi zilnic. VREAU SĂ FII SINCERĂ.

Iar ce contează cel mai mult, să putem fi atât de intimi încât sexul să fie o continuare firească a noastră, a șoaptelor și a mângâierilor noastre. Și să mă lași să râd în hohote, și să te fac să râzi în hohote. Să mă faci să vibrez.. și să te fac să vibrezi. Să înot noaptea în mare alături de tine, GOALĂ lângă mine, SEARA, dincolo de privirile trecătorilor pe faleză. Să mănânc gogoși cu tine fără să îți fie frică de cât de grasă vei fi mâine.. și să vrei să dai o sticlă de whisky pe gât cu mine, doar pentru plăcerea de a pune un bilet în ea și a o arunca în mare. Vreau să fiu timid și tu să mă faci să urlu în mulțime, vreau să fiu nebun și tu să mă faci să mă liniștesc.

Îți vreau sufletul
și sunt dispus să dau la schimb pe-al meu.

Pentru că viața e scurtă..

Jun 12 2008, 22:08 (Ce trebuie să aibă?)

Mulți văd doar mecanică, brutalitatea din interacțiune.. Nu văd femeia, văd sexul cu ea. Nu vor să o cunoască, vor să o f**a..

Ce trebuie să aibă tipa ca să meargă totul *liniar, de la sine*.. V-ați gândit la asta?

Ce urăsc cel mai mult la o femeie.. să nu aibă nimic al ei.. Să comunice greu cu ea, să nu găsesc nimic interesant.

E copilăroasă, are ochii migdalați. Are părul foarte creț, zâmbeste incredibil de frumos. Are sâni marfa, șolduri puțin cam late, râde fain, fund bombat. Visează cu ochii deschiși, este amuzantă, este bună în ce face.. Este mândră, arțagoasă, bisexuală, timidă. Îi place ploaia, să dea la pește, îi plac mașinile mari, bărbații cu păr pe piept, îi e frică de bărbații în vârstă, are oroare de insecte..

Sexul e atât de banal încât nu are nici un farmec dacă tipa nu are ceva al ei..

16 iunie 2008

Sunt 2 mentalități/credințe care se bat cap în cap.

Una din ele ar fi că fiecare om merită o șansă la prima greșală.

A doua.. că nu vrei lângă tine o femeie care te-a înșelat "puțin", pentru că nu există așa ceva. Fostul meu șef, în momentul în care eram cu demisia pe masă constrâns de evenimente, acum ceva vreme, s-a uitat în ochii mei și mi-a spus:

"Încrederea e ca aurul.. Odată ce îl pierzi, poți să îl cauți cât vrei, greu îl mai găsești."

și tot el mi-a zis:

"În relația cu subordonații trebuie încredere totală. E ca un mariaj. Nimeni nu vrea o nevastă care să te fi înșelat <<puțin>>. Nu există așa ceva. Ori te-a înșelat, ori nu te-a înșelat."

Avea el alte defecte, dar vorbele lui mi-au rămas în minte.

În același timp mă gândesc la cât am greșit eu și de câte ori mi s-a dat a 2-a şansă.

17 iunie 2008

asta e masturbare mentală, ce fac eu.

Jun 18 2008, 09:52

(Sweet november, alt titlu prost despre relațiile cu femeile..)

Încă îmi vine greu să cred că acum ceva vreme aveam formule despre cum agăți / bagi o femeie în pat. Era palpitant, pentru că formula dădea roade. Aveam un dialog pe care îl urmam cu sfințenie și care dădea roade în 70-90% din cazuri, dacă vroiam să iau un număr de telefon.

Aveam reguli despre prima întâlnire..și funcționau! Aveam reguli despre întâlniri.. și funcționau ! Aveam reguli despre cum să faci sex cu o femeie prima oară .. **ȘI FUNCȚIONAU!**

Doar că.. erau reguli.

În ultimele 2 luni și 10 zile am avut 8 femei. Ce e amuzant.. am avut timp să mă și îndrăgostesc.. și tot nu a părut că forțez ceva.. Am făcut ce am simțit de fiecare dată..

Înainte calculam câte ore/zile trec până îi dau telefon. Acum mă las dus de val și fac exact ce simt, când simt. Stilul de viață s-ar putea să aibă un mare avantaj, pentru că nu îmi permite să calculez pașii..

Înainte puteam să explic cu vârf și îndesat tot ce se petrece cu mine.. cu persoana de lângă mine, tehnicile folosite.. Acum pot cel mult să spun că mi-a plăcut cum a zâmbit și că am fost cu ea pe malul herăstrăului.. unde mi-a

supt p**a.

Înainte umblam după numere/statistici. Acum umblu după interacțiuni, experiențe..

Înainte alergam după sex, acum umblu după "suflete"..

Înainte alergam după glorie, acum trag tare să îmi împlinesc visul și să mă distrez cât pot pe parcurs.

Iei un cub de gheață.. și ai numai gheață..

Iei o flacăra.. și ai doar o flacăra..

Fiecare în parte.. e doar o extremă..

Îmbină-le.. și ai parte de ceva cu mult mai complex de atât.

Sunt un om cu defecte. Le accept. Îți pot demola sentimentele într-o criză de nervi.. pot să mă dau jos din mașină ca să mă înjur cu unul cu mercedesul care mi-a tăiat calea.. Sau pot să mă uit în ochii tăi și să îți spun că de când te-am văzut am vrut să te sărut cu o poftă nebună.

Am avut parte de întreaga paletă de personalități.. și cu toate astea fiecare femeie mă uimește cu ceva al ei. Înainte eram blocat de mecanisme pe care le învățasem și pe care le creasem. Alergam după o replică ce deschide o întâlnire, acum spun ce simt și păstrez un orizont atât de larg asupra a ceea ce se poate întâmpla, încât e imposibil să nu trăiesc la maxim apropierea față de tine... femeie.

Te uiți la mine, s-ar putea să nu dai 2 bani pe mine. Dar spre deosebire de mulți alții, EU RESPIR ! *Caută înțelesul cuvântului 'abel'*. RESPIR CE FAC, CE GÂNDESC ȘI CE VISEZ.

Am toate șansele să o dau în bară, dar respir prin toți porii experiența de până atunci.

Râd și acum când mă gândesc, pentru că înainte spuneam că fiecare femeie e la fel, are aceleași "plăci" pe care le

bagă. Și acum spun că fiecare femeie e diferită față de cealaltă. Și explic asta prin faptul că înainte eu eram cel care folosea aceeași placă. Schimbare de paradigmă. Și odată cu ea, a revenit farmecul asupra vieții, relațiilor, femeilor.

19 Iunie 2008

OBSESIA .. NU EXISTĂ. Se numește dorință (dragoste) neîmpărtășită.. și este apanajul lipsei de experiență emoțională..

Nu mai e relevantă discuția, nu mai are valoare.. Am pierdut persoane la care am ținut.. și încă țin, fără să îmi fie aproape. Important e drumul în viață..

Sfatul meu .. la desensibilizarea de atunci.. ar fi să vă trăiți viața cu curaj, pentru că dacă vă feriți, feriți veți fi tot timpul. Sunt un om dezechilibrat de multe ori, dar nu mă împiedică să recunosc că fericirea vine din interior, nu din exterior. Oamenii din jur vin și pleacă, fără să ai o putere efectivă asupra lor. Dar ei rămân importanți pentru tine.

Femei sunt, au fost și vor fi. Despărțiri la fel.

Just keep walking. Precum reclama la whisky (parcă).

Nu există o formulă.

29 Iunie 2008

Faza e că jocul ăsta pe care îl faci acum, deși pare că e făcut pentru a face sex cu cât mai multe femei, este de fapt o expediție de cunoaștere de sine. Cu cât ajungi să te cunoști mai mult, cu atât vei ști ce trebuie să faci ca să reușești.. în orice domeniu.

Femeile sunt ne semnificative în ecuația asta.

Îmi place cum te dezvolti și cum gândești. Ține-o tot așa.

Jul 1 2008, 10:22

(Preview)

Stăteam la o bere cu un prieten. 24 de ani, genul mai vagabontel. Pare foarte gagicar de felul lui, pentru că are stilul acela "de stradă" inconfundabil. Din păcate, la nivel profesional/ ocupațional este destul de limitat, pentru că nu se gândește decât la următorul job în care să stea să frece menta. Dar asta îi place lui, asta îl reprezintă.

La un moment dat mi-a mărturisit:

"vai de capul meu, o să mă duc la curve, nu m-am mai f***t de vreo 4-5 luni și deja o iau razna."

M-am uitat la el și mi-am zis că e un tip definit de normalitate. Și mi-au sărit calculele în cap, din nou. Ce fac, cum fac, de ce fac?

3 luni și 10 femei, aproape una pe săptămână. Nu am mai avut timp să ies în club cu prietenii, nu am mai avut timp de nimic altceva decât de firmă și femei.

Cine ești?

Știu exact cine sunt, mă cunosc în amănunțime, știu ce mă face să merg mai departe și ce mă face să clachez. Știu cum să mă motivez, știu cum voi reacționa în foarte multe din situații. Și asta se datorează experienței de viață.

Vânător de suflete

Îmi plac femeile. Când mi-a zis frate-miu că sunt curvar, am rămas cu gura căscată. Dar apoi am început să mă

obișnuiesc cu ideea. Dar curvar este mult spus. Pentru că eu nu urmăresc trupul unei femei, ci vreau dincolo de el. Îi vreau sufletul. O vreau pe ea. Vreau să nasc pasiuni și dorințe, vreau femeia pentru mintea ei. Și curiozitatea stă la baza acestei vânători.

Pentru că am f**** toate tipurile de femei, de la grase, la înalte, de la urâte la frumoase.. doar din curiozitatea de a o face.

Dependent de sex

Sexul e pragul în care îmi dau seama dacă îmi place tipa sau nu. E momentul în care, în 90% din cazuri, îmi dau seama că s-a terminat. În celelalte 10% urmează nebunia. Am avut tipe care chiar și după sex oral (fără să o am efectiv) .. pur și simplu nu m-am mai simțit atras de ele, pentru că proiectăm cum o să fie și îmi dădeam seama că nu o să îmi placă.

În plus, deseori merg mai departe mai repede decât e cazul, pentru că am impresia că e pierdere de vreme și că aş putea întâlni o fată mult mai faină decât ea în timpul pierdut alături de ea, când e clar în baza experienței că nu o să iasă nimic, pentru că nu suntem complementari.

De asemenea, e atât de clar cum sexul definește atracția. Fizică și mentală. Am avut tipe și un sex penibil.. și tipe și un sex în care urletele făceau vecinii să bată în calorifere. E vorba de compatibilitate și de atracție.

Dating Game (Jocul întâlnirilor)

Nu am mai agățat de o groază de timp. Aș putea să o mai fac, la distracție, dar jocul este acela al *datingului*, nu al agățatului. *Like a girl, date her, know her, fuck her, fuck her again if you want to.* Cea mai bună vânzare o faci prin recomandare, nu prin vânzare la rece. Așa că de ce să te

limitezi la femei pe care nu le cunoști și la frustrările nereușitelor când intri în contact cu atâtea femei din care poți să alegi.

Idila de noiembrie / Fără reguli în rest

Ai o tipă, încerci să joci cartea idilei. Pentru că acolo e cel mai ok de jucat. Pe materia nucleară, pe sufletul ei. Orice femeie vrea să trăiască ACUM, de ce să nu îi oferi ACUM totul. Cât durează acest acum - fie o săptămână, fie o lună. Va vrea mai mult, mereu mai mult.

Iar tu? Tu dă-i totul. Spune-i tot ce îți trece prin cap. Nu te limita la nici o regulă. Poate fi genul care vrea să audă declarații de dragoste de la tip înainte de a se dărui. Sau poate fi genul care te așteaptă cu un bici și te pune să îngenunchezi în fața ei. NU TE LIMITA LA NIMIC DIN PROCESUL DE A O CUNOAȘTE. Poate fi genul care moare dacă îi dai un trandafir sau poate fi genul care dacă o îmbeți o poți avea. Nu te lasa limitat de reguli, fad oar ce simți ca să o cunoști și să o ai. Fizic și psihic.

Pauzele. Când să te oprești.

E un joc care te macină. Trebuie să știi și când să te oprești lângă o femeie și să îți tragi sufletul. Și dacă acea femeie este sufletul tău pereche, măcar ia în considerare să te oprești și să îți faci acei copii pe care întotdeauna ți i-ai dorit, pe care să îi dai la fotbal de mici, să îi duci la curve la vârste fragede și să le dai toate opțiunile pentru a reuși în viață, opțiuni de care tu ai avut atâtea nevoie și pe care ți le-ai făcut singur.

3 iulie 2008

De ce cauți o relație? 😊

Ai cea mai mare șansă să o dai în bară. Riști să nu te

distrezi și să te trezești și cu vreo ciufută lângă tine.

Dacă vrei să ai lângă tine o tipă care chiar să merite, sfatul meu este să începi să te distrezi.. și o să apară ea, între cele multe cu care o să te culci pe parcurs.

Ești tânăr (cred)...

18 iulie 2008

(sfat pentru un anume)

Ca să fac o recapitulare:

- 4 luni e extrem de puțin, treci peste. Dacă și 4 luni se calculează ca irosite, ce mai zicem de cei care după o viață de om se trezesc singuri sau înșelați.
- niciodată nu poți fi sigur, dar asta nu înseamnă că nu trebuie să îți trăiești viața alături de cea pe care o iubești, fie ea curvă.. său sfânt
- curva te înșeală, dar te face să vibrezi... sfântă te plictisește, dar îți oferă siguranță; întotdeauna e un minus pe undeva. Prea multă iubire te moleșește, prea puțină, te sălbăticește..
- totul vine odată cu experiență..
- am văzut prea multe scenarii fataliste.. există lume normală, femeile sunt exact ca noi, visează la iubire și la relații și la un singur bărbat și copii cu el.
- nu e cea de lângă tine, o să fie alta.. cu mult mai bună, mai capabilă, mai frumoasă..
- nu te opri din drumul tău doar pentru o singură persoană, mai ales că nu știi cât va dura.. ești dator doar să trăiești la maxim experiența pe care o ai cu ea și să vezi ce se întâmplă..

23 Iulie 2008

Definiția sexului intamplator-

bagă o cină romantică la tine acasă, pune vin din plin, îmbat-o și f**e-o.

3 august 2008

(după prima dragoste)

Nu e vina ta că te-ai îndrăgostit.

E vina ta că nu știi să fii îndrăgostit. Puțini știu.

În curând o să intri la idei dacă nu cumva chiar e nevinovată și tu ești boul.

O să îi cauți scuze în momentul în care nu o să mai poți de dorul ei.

O să o suni când o să fii beat mângă și o să îi spui cât de mult ții la ea.

O să vă împăcați..

O să vă despărțiți..

O să vă mai f***i..

Dar nu o să mai fiți împreună, pentru că ai zero experiență în relații și ai impresia că totul a fost o mare minciună. Și pentru că nu ești vertical și pentru că depinzi de ce simte ea.

Eh, ești doar un muritor care află cum e. Aș fi vrut să fie mai puțin dureros, dar nu e. Face parte din procesul de maturizare.

Eu când îți spun că e vina ta.. și fata îți zice că e vina ta.. tu tot rămâi șocat când afli.. că e vina ta..

Nu o să te despărți așa ușor de ea. Cine îți spune că o să te simți mai bine după 2 zile, te minte. O să te simți mizerabil.

Du-te cu băieții, fă-ți timp pentru tine, îmbată-te, agață.. fă tot ce ai nevoie ca să mergi mai departe. Du-te și la curve, dacă asta simți. Important este să mergi mai departe.

Oricum, o să mai dureze ceva până îți revii.

Aug 4 2008, 11:57 (patern în "relații"..)

Sunt încă tânăr. 26 de ani, muncesc pentru mine, tip ambițios, cu un viitor întreg în față. Toți din jur mă știu cât de schimbător sunt însă când vine vorba de femei. Mă plictisesc repede, le schimb repede.

Adevărul e că atunci când am o relație, mă simt ca într-o cușcă. Oricât de mult aș fi îndrăgostit de o tipă, îmi trece din ce în ce mai rapid. Încep să îi văd defectele foarte repede. Deja la mine 1-2 luni la mine e o relație extrem de lungă.

Femeile devin posesive, sau cel puțin asta simt eu. Mă simt mai singuratic de fel, am nevoie de timp pentru mine și pentru visele mele. Nu suport să aud fraza "nu ai timp pentru mine". Deja relația intră într-un punct mort.

Tot ce am făcut până acum, am făcut pe mâinile și spinarea mea.. Dar adevărul este .. că nu am nimic. În comparație cu ce aș vrea să am. Și când apare o tipă în viața mea care rezistă mai mult de 1 lună lângă mine, încep să mă simt strangulat. Pentru că am planuri atât de multe, care nu includ de nici o culoare o femeie lângă mine. Îmi place când sunt singur, îmi place să trag tare pentru mine și pentru viitorul meu. Îmi place să visez și să țintesc imposibilul. Iar o relație mă moleșește. În loc să mă liniștească și să îmi dea putere, mă moleșește și îmi aduce aminte de limitele

mele.

Apoi, văd din ce în ce mai multe tipologii de oameni.. dereglate. M-am întâlnit cu foarte multe femei de peste 26-28 de ani. La vârsta asta, când sunt singure, 3 din 4 femei au probleme psihice destul de mari. La bărbați văd că problemele apar ceva mai târziu, de la 30 în sus. Au trecut destul de multe femei prin patul meu, dar încep să cred că locul meu nu e într-o relație, cel puțin momentan.

Vreau 15 copii, vreau o familie de mafioți construită în jurul meu.

Dar e prea devreme.

Oct 6 2008, 15:57

Sexul e o formă de raport

o formă de procreare

o formă de negociere

o formă de decădere

o formă de iluminare

o formă de neputință

o formă de putere

o formă de artă

o formă de război

... lista poate continua..

depinde doar cine ești tu... ca să îi dai o formă..

Oct 6 2008, 16:49

La nivel de experimente e simplu.

Ți-e frică de faptul că o să o dai în bară la o întâlnire? Păi eu zic să îți propui asta, ca experiența. Dă-o în bară !
întâlnește-te cu ea, alege locul cel mai praf, vorbește-i de ce ți-e ție jenă mai mult și când nu se așteaptă mai mult, atunci sărut-o cu forța și așteaptă-te la o palmă (neapărat). Tot ce se întâmplă mai bun de atât, să fie considerat un eșec.

..și o să scapi și de fricile astea mărunte.

Oct 31 2008, 23:44

(să îi faci complimente? să îți arăți intenția?)

Am văzut că mulți sunt împotriva intențiilor și a complimentelor. Cea mai des întâlnită explicație a fost:

"Îi dai valoare prea mare, e ca și cum dezvălui ce preț vrei într-o negociere în care scopul este să obții cât mai mult! O pui pe pedestal."

Atunci vă întreb și eu ceva:

VALOARE PREA MARE PENTRU CE? Sau mai ales, pentru cine? Ați face bine să vă ridicați din grota aia în care vă aflați. Pe femeie o trageți după voi afară, nu o târați în groapa în care sunteți.

Îi dai o valoare prea mare? Păi, frate, valoarea ta care e ? Eu vreau să știu că femeia care vorbește cu mine chiar are valoare. Și îi spun asta. O evidențiez.

Sunt două feluri de a obține o femeie. De a o face să se

simtă inferioară ție. Sau de a o face să se simtă egala ta.

Eu găsesc rareori femeia care să îmi poată fi egală.

Înainte , când eram în fața oricărei tipe, nu conștientizam cu adevărat dacă îmi place sau nu. Un punct pe care l-am observat și care e esențial. Ieșeam cu ele și așteptam *feedback* din partea lor ca să știu eu dacă le plac sau nu. Cu alte cuvinte, nu îmi arătam intenția și nu eram efectiv atras până nu făcea ea un pas, cât de mic.

Ceea ce e stupid.

Cu alte cuvinte, ce femeie se dădea la mine, de aia eram atras.

Câtă curva eram!

Acum e ceva mai simplu. M-am transformat în omul care face ce vrea și care nu gândește prea mult la ce gândesc ceilalți. Mă poți vedea mângă printr-un club lingând o tipă, cu bodyguarzii trăgând de noi să fim mai decenti sau bătând pe țiganul care vrea să îmi zgârie mașina pentru că nu i-am dat taxa de parcare în centrul bucureștiului.

Mi-au crescut colții, mi s-a schimbat culoarea părului, am luat în dimensiune. Adică acele schimbări pe care un lup beta le are în momentul în care îl mucifica pe masculul alfa și se trezește cu haita ca posesie.

Am exagerat un pic.

Nu zic că sunt tare și mare. Spun doar că sunt plin de defecte care pentru alții sunt delicioase.

Iar dacă văd ceva ce îmi place, mai devreme sau mai târziu mă arunc. Arătându-ți intențiile devii selectiv.

Am auzit 1000 de teorii, să nu îi fac complimente fizice, să arăți indiferență. Eu zic așa - dacă o față îmi place, apoi îi spun ce îmi place la ea. Și dacă îmi place de ea cu adevărat, îi spun fanteziile pe care le am cu ea. Și îi spun ce vreau de la ea, cum o să obțin ce vreau de la ea, cum o să fie când o să obțin ce vreau de la ea, cum o să se simtă ea când o să obțin ce vreau de la ea.

Tot ce contează este că ceea ce spun și ce simt să fie veridic. Adică tipa chiar să îmi placă. Pentru că se creează o conexiune, atracția generează atracție, complimentele atrag complimente. Și tocmai de aia dacă îi spui unei tipe că arată bine, înseamnă că nici tu nu arăți chiar rău. Dacă îi zici unei tipe că e deșteaptă, înseamnă că și tu ești al naibii de deștept.

Repet - condiția e să îți placă tipa și să nu te minți în privința asta.

Oct 19 2008, 21.06

Era o vorbă englezească *"if it flies, if it flows or if it furnicates, RENT IT"*. "Dacă zboară, dacă plutește sau dacă se f**e, închiriază!, nu cumpără." Tradus, e mai rentabil să închiriezi un yacht decât să îl cumperi, e mai rentabil să închiriezi un avion decât să îl cumperi, e mai rentabil să ții lângă tine o femeie pur și simplu, decât să o iei de nevastă.

Oct 20 2008, 23:30

Este foarte ok să:

- ai prietenă
- să ai nevastă
- să ai copii, nepoți etc.

Este foarte ok, de asemenea:

- să fii singur
- să te întâlnești cu x femei

Orice te face împlinit și care te face să înaintezi.

Scopul este să ne descoperim pe noi înșine.

Oct 15 2008, 21:18

(de ce trăiesc femeile mai mult decât bărbații)

Pentru că bărbații acceptă cu pieptul înainte trecerea anilor. Pentru că ei sunt ca vinul.

Iar femeile refuză și devin tot mai acre pe măsură ce imbranesc.

Și știm cu toții că acriturile țin mult.

23.01.2009

(Seducția intuitivă)

Am prins o perioadă cu cafeaua lângă mine când nu am chef să răspund la telefoane. Așa că încerc să îmi aștern din gânduri aici.

Despre ce vreau să vorbesc acum este despre un următor nivel în seducție. Dincolo de direct/indirect, dincolo de tehnici, când deja le internalizezi, dincolo de foamea de trofee și de nevoia de sex/relații etc. Atunci când ajungi la o normalitate.

Următorul pas se numește 'seducție intuitivă'. Atunci când deja ai o personalitate definită și ai un scop în viață. Când nu te mai interesează că atunci când ajungi în club nu poți face o abordare. Atunci când treci peste fenomenul *"agățat"*, care e doar *"hype"*ul din seducție, ceea ce vinde.

Seducția nu se bazează pe tehnici, nu se bazează pe cuvinte, nu se bazează pe metode. Se bazează pe ceea ce îți place ție, ca bărbat și pe faptul că nu îți refuzi o plăcere. Este lucrul cel mai puțin înțeles. Cine joacă fotbal profesionist, înțelege. La antrenamente se tehnicizează excesiv, dar atunci când ajungi pe teren, joci de plăcere și totul este intuitiv.

Seducția intuitivă spune că atunci când îți place o femeie, te lași pradă valului și instinctelor. Și o să meargă. Nu contează ce spui, nu contează ce faci. Atâta timp cât îți place tipa, atâta timp cât îți place ce faci, atâta timp cât ești mulțumit de tine... totul este intuitiv.

Abordările, tehnicile, teoria.. sunt partea de antrenament. Doar că în seducție antrenamentul ți-l faci cu zecile/sutele/miile de abordări, după care, dacă vrei să evoluezi, să ai femei adevărate, renunți la antrenament și începi să joci jocul seducției cu adevărat. Atunci când noul atrage, atunci când frumosul contează, atunci când sexul e parte de comunicare cu cealaltă persoană.

Atunci când nu vânezi sărutul,
pentru că el nu poate fi vânat.

atunci când nu vânezi sexul,
pentru că nu poate fi vânat.

ci atunci când vânezi sufletul.

=====

Un suflet îl vânezi doar dacă îți place, dacă ești interesat.
Îl vânezi lipindu-te de el și oferindu-i experiențe de neuitat,
emoții puternice, trăiri pe care nu are unde să le mai reproducă.

..și reușești să vânezi un suflet atunci când se îndrăgostește de tine..

Nu prea ai cum să vânezi un suflet fără să te implici. nu vorbesc de relații de lungă durată, cât de implicare emoțională.

Nu vânezi orice suflet,
vânezi sufletele care contează.
Care îți plac.
Care te atrag.

Poți găsi sute de suflete până să dai de un suflet pe care să îl vrei cu adevărat.

Chit că pe urmă pleci, în urmă rămâne o amintire.

După ani și ani poți face delimitarea- tipe care au trecut prin patul meu și tipe care au contat. la primul capitol sunt extrem de bun, la al doilea .. încă mai am degete de la mâini pentru numărat.

Treaba cu seducția este că poți avea tipe. Următorul nivel al seducției este să ai tipele pe care le vrei. Nu pe care crezi că le vrei, ci pe care le vrei cu adevărat. Asta înseamnă să joci după total alte reguli. Fără regula de 3 secunde, openere pe direct/indirect, closeuri și alte chestii tehnicizate.

Joga Bonito. 😊

27.01.2009

Știi reclama la mini cooper?
Not revolution, evolution.. (Evoluție, nu revoluție!)

Revoluție a fost în momentul în care ai început treaba asta.
De acum încolo doar evoluție. Problema cu rutinele - sunt ca

un scut. Ești în siguranță cu ele, pentru că e ceva ce știi la ce se reacționează și cum se reacționează. De asta și motivul pentru care revii la ele. Te simți dezbrăcat atunci când nu le folosești. Problema e că nu ești tu.

Doar pentru următorul nivel, trebuie să lucrezi la comunicare. Să mergi și mai departe decât ești. Să vorbești cu ele, nu să vorbești cu tine. Pentru că tu vorbești cu tine, fără să o incluzi pe ea neapărat în conversație.

PS - poți foarte bine să rămâi pe ce faci și să îmbunătățești. Eu la un moment dat aveam experiențe rutinizate, care mergeau pentru sex la nebunie. Doar că mergea 1 dată, a 2-a oară, a 3-a oară.. și la un moment dat deja nu mai avea gust, nu mă mai simțeam ok eu cu mine.

Aveam rutina de abordare (gen *canned routine* – rutine la conservă) cu care ieșeam aproape sigur cu număr de telefon în buzunar la cold approach.

Și aveam vreo 2-3 scenarii în care ieșeam cu sex aproape de fiecare dată.

Și jucam același rol de fiecare dată. Dar m-au ajutat, pentru că îmi dă o relaxare stranie și nu mai vânez sexul, pentru că știu cum poate fi vânat. Vânez experiența cu ea. Iar sexul vine de obicei destul de repede (a 2-a întâlnire, a 3-a). Mie mi-e mai greu să obțin un număr de telefon de la o femeie străină, din abordare, sau să scot o tipă la o cafea pentru prima oară decât să mă culc cu ea dacă vine pentru cafeaua aia.

Mie dacă îmi vine la prima întâlnire și îmi place, mai departe e strict decizia mea. Asta se întâmplă de obicei, nu de fiecare dată!



30.01.2009 (vina bărbatului)

Da, mă, o fi vina bărbatului.. este adevărul gol goluț.

Doar că sunt momente în care nu ne pasă dacă mai greșim sau nu, pentru că începem să credem că merităm ceva mai bun decât să stăm tot timpul cu gândul să nu greșim.

Din punctul meu de vedere, dar punctul de vedere al cuiva care are experiență și un țel în viață, dacă se întâmplă ceva cu relația, nu e vina cuiva neapărat. Se merge mai departe. Este totul egal cu un dat din umeri.

Chiar zilele trecute mi-a zis un prieten că am greșit pentru că m-am comportat "nu'j'tu cum" în relația cu o tipă. Iar răspunsul meu a fost simplu: eu nu am greșit, ea trebuia să plece și avea nevoie de un motiv. Oricare ar fi ăla și orice ar

fi spus ea că s-a întâmplat.

Cine hiperbolizează teoria "stăpânul propriului destin" uită să ia în calcul că suntem stăpâni pe propriul destin, nu și pe al altora. Asta înseamnă că oricând se poate întâmpla orice, atâta timp cât este vorba de voință, sentimentele și trăirile altei persoane.

Eu nu vreau sclavă lângă mine. Dacă simte nevoia să mă înșele, să mă înșele. O să vedem cum ne descurcam pe urmă. Dacă simte nevoia să plece, să plece. Poate că e mai bine pentru amândoi așa. Viața e prea scurtă să încercăm să posedăm trăirile celuilalt.

Sunt stăpânul propriului meu destin și al propriului meu drum în viață. Pot cel mult să mă înfrupt din trăirile celorlalți, dar nu le pot controla decât în prea mică măsură ca să conteze.

Sclavia s-a abolit acum ceva vreme. Sunt 1000 de motive pentru care o femeie ar pleca de lângă un bărbat. Să le analizezi pe toate și să crezi că ai fi putut face ceva în fiecare din cazurile respective e masturbare mentală.

Vrei să pleci, femeie? Pleacă.. Mi-a plăcut cât am stat cu tine, mi-a plăcut tot ce mi-ai dăruit până acum. Și eu am investit în tine, mai mult nu cred că pot să îți dau în momentul ăsta. Dar ce știu e că te vreau fericită așa cum sunt eu, cu tine sau fără tine.

Dar acel prieten uitase când el mi-a mărturisit că o relație fericită e atunci când fiecare partener e fericit separat (egoism). Iar când unul e nefericit separat, se creează o destabilizare.

Și atunci îl lași să plece, îi lași posibilitatea să fie fericit fără tine. Mai e o viață înainte și cel mai probabil vă veți mai

întâlni, vă veți mai fute, vă veți mai îndrăgosti unul de altul. Dacă nu, tu știi că ești fericit oricum. Cu sau fără ea.

Am avut relație, am avut relații, am relație. Cu cât controlezi mai mult la o femeie, cu atât nu îți trăiești viața. De aici pleacă și crimele pasionale. Nu poți controla ceea ce consideri că ți se cuvine. Și se bușește ceva în creierul tău.

Sunt adeptul poligamiei, este nevoie de ceva cu totul special să accepți o relație monogamă și să te porți ca atare. Suntem în secolul în care suntem, în state procentul de căsătorii intacte (fără divorț) e undeva sub 20%.

Noi ne mișcăm rapid într-acolo. În 20 de ani o să îi ajungem din urmă. Și totul pleacă de la emanciparea femeii care era învățată la cratiță, în umbra bărbatului și în umbra familiei. Acum își dă seama că poate să aibă libertate financiară și fără asta. Iar raportul de forțe e schimbat.

Din punctul meu de vedere e ok. Dar adevărata putere o ai abia în momentul în care realizezi cu adevărat că nu poți controla voința și sentimentele celuilalt. Și ce nu depinde de tine, nu pui gaj. Pentru că e un joc de noroc. Doar atât am spus.

Pentru că în momentul în care nu mai încerci să controlezi, ești sincer. și altfel trăiești relația.

Ah, și vorbeam de relații și femei, pe termen mediu/lung, nu vorbeam de seducție. Că acolo discutăm de cu totul alte lucruri. Seducția o poți controla până în cele mai mici amănunte, dacă respecti niște principii.

Adică.. e mai ușor să f*t o femeie decât să stai lângă ea. Să vreau să stai lângă ea. Să vrea să stea lângă mine. La naiba, dacă aș fi femeie, eu nu aș vrea să stai lângă mine. Și nici nu am de gând să schimb ceva prea curând. Pentru

că relații tot am de vreo 5 ani. Și femei care îmi spun că vor să stea cu mine până la capăt. Sau femei care fug și ard ogoarele și otrăvesc fântânile. E parte din viață.

31.01.2009, 11:01

Ține mai mult de voința mea ca să mă culc cu o femeie frumoasă, cât mai mult de voința ei să se f**a și cu altul/alții sau să plece de lângă mine...

27 mai 2009

(cum poți avea femeia visurilor tale lângă tine)

Merg mai departe cu seria de articole despre relații în speranța că persoanele de sex masculin neexperimentate în acest domeniu vor primi ceva din experiența mea și a prietenilor mei. Mulți mă acuză că sunt misogin și că sunt egocentrist, pentru că teoria mea despre relații se bazează în mare parte, la prima vedere, pe aceste concepte. Însă țin să vă contrazic că nu este deloc așa, ci dimpotrivă, este o cale de a fi fericit, de a te simți împăcat cu tine și cu femeia de lângă tine.

Nu o să scriu romane, ci o să încerc să vă atrag atenția asupra unor percepțe general valabile.

Acum vreo trei ani stăteam la o cafea cu o cunoștință din Anglia, foarte cunoscută în lumea seducției. Și el a fost primul care mi-a povestit o metaforă legată de relații. Un bărbat în relație pentru o femeie este exact ca și cum ai încerca să fierbi o broască. Ai oală cu apă care e pe foc, dacă arunci broasca în apă fierbinte, va sări imediat din oală. Dacă însă pui broasca în apă rece și dai drumul la aragaz la foc mic.. broasca o să stea. Și apă se mai încălzește puțin, dar nu îndeajuns de mult ca să gonească broasca. Și ea va sta în continuare. Și se va încălzi și mai

mult. Și broasca va sta. Și se va încălzi și mai mult.. Și uite așa broasca va fi fiartă fără să realizeze ce s-a întâmplat. Așa e și cu un bărbat în relație, dacă lași lucrurile să ajungă intracolo. Apa fierbe mocnit, ține de tine să închizi focul.

Un bărbat este, prin prisma definiției, la cârma unei relații. Nu invers!

Dar, să o luăm de la început.

1) Nu lua treaba cu femeile chiar atât de în serios

- o femeie dacă nu o iei peste picior din când în când, nu e femeie

- cine încearcă să facă din seducție un stil de viață, dacă devine prea profesionist, dă rateu peste rateu. Seducția e o joacă. Se asemuiește cu mersul pe snowboard, că tot m-am dat anul ăsta prima oară. Te pui pe placă și mai departe nu știi dacă o să cazi sau nu, dar știi că o să te simți extraordinar încercând să rămâi în picioare și făcând diverse "maneuvre". Seducția e o limbă scoasă la o femeie prea serioasă. De asta seducția este o artă și un stil de viață și mai puțin o știință. Pentru că ține de instinct și de reacții și imaginație mai mult decât de un set de reguli pe care să nu le încalci. Odată ce regulile le-ai internalizat, totul este o joacă.

- dacă dai o șansă unei femei să devină 'un loc de muncă', ai pus-o. Așa că păstrează totul la nivel de joacă.

- Seducția e o activitate ciclică. Dacă ai învățat că totul are un sfârșit care prefațează un început și mai frumos, ai mai fi atât de crispat? Trăiește momentele de burlăcie cu aceeași intensitate cu care trăiești și o relație. Și rămâi conștient că viața e un contract pe termen lung. Nimic nu se sfârșește acum !

Ca o paranteză, la un moment dat, crucial parcă din partea ei, unul banal pentru mine, stăteam la o "prăjitură" moment, în care m-a anunțat gravă că mă părăsește. Am pufnit în râs în timp ce încercam să înghit. Mi-a zis că e ceva serios și că mă comport ca un copil. Chiar nu înțeleg că s-a

terminat totul? "Draga mea, nu s-a terminat totul, eu sunt fericit că 'totul' abia începe." Moment în care a început să plângă și să îmi spună că mă vrea înapoi. Nici nu îmi dăduse bine papucii și deja vroia să ne împăcăm. Am mai ținut-o pe lângă mine o perioadă, dar nu eram foarte ok că și cuplu, și după ce mai mi-a dat papucii de vreo 2 ori, am tăiat orice cale de reconciliere amiabilă. Era prea serioasă, asta era problema ei.

Acum ani de zile, când mi-am dat afară din casă prietena aproape în curul gol după ce am aruncat cu un rucsac după ea, mi-am jurat că femeia să fie cam ultimul motiv de ceartă și de indispoziție pe care să îl am. Sunt atâtea lucruri care cer profesionalism, concentrare, eșecuri și reușite. Femeia nu e unul din ele. Femeia e motiv de bucurie. Femeia e un copil, nu îl luă în serios!

2) Nu căuta o relație în mod activ

- Problematika sentimentală spune în felul următor: oricât ai încerca să găsești o relație, dacă asta e principalul tău scop în viață, o să o dai în bară cu brio. Pentru că o relație nu vine când vrei tu, ci vine când e timpul și persoana potrivită. Așa că nu mai încerca să ai relație cu toate cu care te pupi. E o metodă sigură să ai o relație cu o persoană nepotrivită care să te țină doar ca și pernă emoțională, până își găsește o versiune mai bună a ta.

- nu căutând femeia perfectă găsești femeia perfectă !

Femeia ta perfectă o găsești atunci când nu o cauți. Atunci când simți pișcături în podul palmei după ce ai lăsat-o în fața ușii. Atunci când nu te poți concentra și îi dai un telefon și îi spui "hai fugim până în Bistrița" și ea acceptă fără să pună prea multe întrebări. Femeia ta perfectă nu e femeia care te refuză în mod constant, ci femeia alături de care TRĂIEȘTI. Femeia care te face să avansezi. Femeia care, prin prezența ei, te face să vrei mai mult, mai mult, mai mult. Femeia care, deși trece timpul, o vrei din ce în ce mai mult. Și dacă ți-aș spune că această femeie "perfectă", este perfectă doar pentru tine și doar pentru acel moment, și că

peste 3-5 luni s-ar încheia totul, ai mai face tot ce vrei să faci ACUM?

Căutând o relație în mod activ, nu ai mai avea sentimentele de mai sus, nu te-ai mai îndrăgosti, ci ai fi concentrat să "nu greșești" și ai duce o viață fadă, fără pic de gust. Te-ai întâlni la cafele de x ori, te-ai culca cu ea după x luni, ca să nu o presezi, ai fi prezentat părinților. V-ați înțelege ok, poate ar veni și un copil. Și brusc vei întâlni pe altcineva și îți vei da seama că NETRAIND ți-a lipsit pasiunea din viața ta și că ai pierdut experiențe care sunt cruciale în viața unui bărbat.

Căutând o relație nu vei găsi o relație. Cel mult vei găsi copie xerox a unei relații. Dar copia nu e niciodată mai bună decât originalul.

3) Experimentează !!!

- experimentează sexual, emoțional, social. Înșeală, iubește, părăsește, fii porc și ușa de biserică, oferă cadouri dar permite-ți să uiți o zi de naștere.

Eu, personal, te rog ceva în privința vieții tale sentimentale. Nu regreta nimic și nu refuza momentele care ți se oferă. Părerea mea este că nu poți aprecia cu adevărat o relație dacă nu ai câteva femei la activ și nu te cunoști pe tine foarte bine.

Hai să îți spun câteva întrebări înainte de a spune că ai trăit până acum :

- ai fost vreodată cu mai multe femei în același timp?
- ai înșelat vreodată?
- ai fost înșelat vreodată?
- ai făcut vreodată sex în locuri publice?
- ai făcut-o vreodată în 3?
- ai fost părăsit vreodată de crăciun sau revelion?
- dar tu, ai părăsit vreodată de sărbători pe cineva?

- ai iubit vreodată pe cineva atât de mult încât aproape să simți cum te doare când respiri ?

- ai vrut vreodată copii cu vreo femeie?

- ai avut vreodată o femeie la care alții doar visează ?

- ai părăsit vreodată o femeie pe care o iubeai pentru că relația nu mergea?

- te-ai culcat vreodată cu o femeie și a doua zi să nu îți mai aduci aminte nimic din fizionomia ei?

Sper doar să realizezi că pentru a avea femeia ta perfectă alături de tine trebuie să lucrezi la tine și la mentalitatea ta. Sper să realizezi că iubirea nu este un sentiment pasiv, ci dimpotrivă ... e cât se poate de activ. Că iubirea nu te face să te închizi într-o cutie și să nu mai scoți capul de acolo.. ci dimpotrivă, îți vine să faci 1001 de lucruri cu persoana respectivă și să simți o mândrie launtrică atunci când o prezinți cuiva.

Și sper doar să realizezi că e trecător totul.. și că ce trăiești cu o femeie, poți trăi cu mult mai mult cu alta. Fiecare ușă închisă în nasul tău înseamnă alte 2 uși care ți se deschid. Sper că realizezi că pentru a avea o femeie trebuie să fii în stare să îi întorci spatele oricând.

4) O relație perfectă înseamnă o relație cu femeie la care să fii dispus să renunți

Femeile sunt ca puricii. Când îi strângi în pumn, nu îi ai, când le dai drumul, îi ai. Dacă ești împăcat cu ideea de finalitate, te poți bucura de orice femeie frumoasă care apare în viața ta și care te face să tremuri.

5) Numărul 1 ești tu !!!

Dacă ai grijă de tine, ai grijă și de relație. Dacă ai grijă de ea, se va termina urât la un moment dat. Așa că în orice relație reușită e o doză de egoism pe care puțini o văd. Ca să poți dărui, trebuie să ai. Ca să ai, trebuie să ai grijă de tine.

6) Ca să fiți fericiți împreună, trebuie să fiți fericiți separat.

Nu incerca să îți rezolvi problemele profesionale și personale într-o relație, că nu așa merge. Ca să ai o relație echilibrată, care nu sugerează energia partenerilor, atunci și tu și ea trebuie să fie împliniți separat. Dacă amândoi sunt fericiți separat, atunci împreună vor fi extrem de fericiți.

7) O relație presupune 2 persoane, nu doar una

Așa că întoarce spatele femeilor care nu te vor în relație. Nu îți masturba mintea cu toate scenariile posibile ca să ții o femeie lângă tine. Dacă vrei să te culci cu o femeie, atunci poți să o faci cu o femeie care nu te vrea, dar ca să ai o relație cu femeie care nu te vrea trebuie să fii bolnav și să ai o doză de masochism în tine.

8) Greșeli pe care să nu le faci într-o relație.

Depinde foarte mult de personalitatea ta, dar în 90 % din cazuri femeia care ți se potrivește este total diferită față de femeia care crezi că ți se potrivește. Eu tind să cred în destinul bărbatului de a fi.. bărbat. Încearcă pe cât posibil să nu intri în vântejul 'bolilor relaționale". Ce înseamnă asta?

- nu accepta controale și program! Telefoanele de control încep inofensiv și se termina dramatic. E valabil și pentru tine!

- nu te schimbă odată cu avansarea relației. Nu ți se par patetici prietenii tăi care, odată ce au dat de o relație, uită de tine, de ieșirile la o bere sau un biliard pe motiv că se supără "nevasta"? Țineți pe cât posibil stilul de viață activ, continuă să flirtezi cu femei, lucrează și mai abitir la împlinirea visurilor tale, acum că ai liniștea unei relații.

- NU CĂUTA ÎN RELAȚIE SCUZĂ PENTRU EȘECURILE DIN VIAȚA TA ȘI NICI NU FACILITA ACEST LUCRU ! Asta continuă ideea de mai sus. Confortul dat de o relație e doar psihic. Rămâi în viață, nu muri ! Altfel ajungi să îți pierzi 1-5 ani din viață pentru o femeie care la un moment dat, dintr-un motiv sau altul, pleacă. Și tu rămâi la nivel

psihoemoțional același ca înainte de ea (din toate punctele de vedere). Nici o femeie nu merită o viață irosită !!! E dur spus, dar poate doar așa înțelegi că tu ești personajul principal și că, fără tine, filmul nu rulează.

- NU CRIZELOR DE GELOZIE! Ești bărbat, ea femeie. Așa cum tu te uiți la altele pe stradă, așa se uită și alții la ea. Lasă geloziile deoparte și oferă-i toată libertatea de care are nevoie.. ca să nu te înșele. Și dacă te înșeală, pleacă. Pe atât de simplu, pe atât de concret.

Aveam o prietenă care părea fericită în relația ei care deja dura de 10 ani de zile. Și am întrebat-o care e secretul ei.. iar răspunsul a fost pe cât de sincer, pe atât de valoros: "Oricât de frumos a fost alături de el, dacă s-ar sfârși mâine totul, știu că aş pica în picioare și că aş merge mai departe. Asta e secretul ca să mă bucur de relație și de el."

Păstrează-ți o doză de independență!

9) Și copilul? 😊

Fratele meu are un copil extraordinar. Are puțin peste un an și are o personalitate debordantă. NU pentru că ar fi nepotul meu spun că nu am văzut un copil mai frumos ca el. Fratele meu este familist convins. Diferența dintre el și mulți alții este ca el este fericit în relația pe care o are. Și nu a fugit dintr-o relație și din postura de tată care i-a venit pe parcurs.

NU fugi de momentele vieții tale, ai grijă să le trăiești pe toate.

Viața te pune în situații care de care mai diverse, ca să vadă cum faci față. Dovedește-i că ești un campion. Și dacă femeia de lângă tine e femeia visurilor tale, mergi până la capăt. Iar un copil cu o femeie pe care o iubești poate fi un premiu pe care îl meriți cu vârf și îndesat.

Multă baftă !

2 iulie 2009 (întrebări/răspunsuri)

"Datoria unui bărbat este de a încerca, datoria unei femei este de a alege ce i se potrivește" Anna Lesko

Am văzut mulți bărbați, ca de altfel și femei, prinși în mrejele unor pasiuni bolnăvicioase. Haide să îți spun câteva secrete ca să înțelegi un mecanism pe care doar unii îl văd complicat, pe când, în realitate, el este extrem de simplu.

Femeile.. sunt persoane perfect normale, ușor "citibile". Reacțiile lor, pe cât de neînțelese pentru mulți, pe atât de logice sunt, în măsura în care înțelegi din ce material sunt ele făcute și cât de diferite sunt față de tine.

Așa încât, ce te sfătuiesc, în cazul în care ai parte de o experiență care în mod normal te-ar afecta:

Înțelege,acceptă, mergi tot înainte!

Femeia e ultimul lucru care ar trebui să te supere. Trebuie să înțelegi de unde provin deciziile ei, reacțiile ei, nu să le judeci, ci să le accepți și să îți vezi în continuare de viață. Femeia e emoțională, are nevoie să simtă că trăiește, are nevoie de o dramă, parțial de luptă, de lacrimi, de râset, de viață. Astfel încât femeia poate fi privită ca un copil ale căror decizii nu le judeci, ci le iei ca atare.

Dacă răspunsurile la întrebările legate de o femeie te supără, înseamnă că trebuie să îți regândești mentalitatea.

Exemple:

1. O femeie are perioade când îți răspunde la avansuri, perioade când te refuză.. nu știi ce se întâmplă?

Dacă această situație nu avansează deloc, răspunsul corect este că nu însemni pentru ea ceea ce ar trebui să însemni ca să avanseze.

Soluție: îți vezi mai departe de viață.

Explicație: Femeia nu știe logic ce vrea, ci doar emoțional, instinctual. Faptul că nu te lasă să pleci, deși te refuză, denotă instabilitatea ei emoțională. Nu are puterea de a lăsa pe cineva pe care se poate sprijini.

Dacă vei renunța la ea, sunt toate șansele să se întoarcă la tine **DAR ACEST LUCRU TREBUIE SĂ ÎL PRIVEȘTI CA PE UN BONUS, NU CA PE UN SCOP**. Scopul tău este să îți continui viața.

2. O femeie cu care ai avut relație de lungă durată, după o perioadă mare (de la câteva luni, la câțiva ani) în care nu ai auzit nimic de la ea, îți dă un mesaj în care îți spune cât de mult îi lipsești

Femeia respectivă cel mai probabil tocmai a terminat o relație și se simte singură. **NU LUA ÎN SERIOS MESAJUL MAI MULT DECÂT TREBUIE**. Ciorbă reîncălzită nu are nici un gust.

Soluție: dacă te ține mental, răspunde-i, trăiește cu ea o idilă de 2-3 zile, culcă-te cu ea și dispare din peisaj. Dacă nu, nu îi răspunde.

Sfat: **NU E MOMENTUL SĂ REÎNCEPI O RELAȚIE CU EA, SE VA TERMINA MAI URÂT CA DATA TRECUTĂ**. Dacă te întâlnești totuși cu ea, la primul semn în care te refuză sau în care îți aduce aminte prin comportament de ce te-ai despărțit de ea, întoarce spatele și nu te mai întoarce niciodată (ce o însemna și niciodată asta).

3. Ai relație cu ea, găsești mesaje de la x în telefonul ei, ea îi răspunde la avansuri.

Explicație: Îi lipsește ceva pe care tu nu îi oferi.

Decizie: niciodată nu o lăsa în coadă de pește. Dacă te deranjează, părăsește-o. Dacă nu te deranjează, stai cu ea în continuare. Curat, fără drame, fără gelozii, fără nervi. Pe o femeie nu o convingi prin vorbe să te iubească mai mult decât pe altul.. și nici nu o convingi să nu te înșele.. prin vorbe. Dacă nu îți convine și nu faci față, dă din umeri, acceptă și mergi mai departe. Dacă nu te mai uiți înapoi, o

să fie o vreme când o să te caute (vezi paragraful de mai sus).

4. Ești cu un prieten, întâlnești o femeie, vă place amândurora. Ea îl alege pe el, deși te crezi îndreptățit să fie a ta.

Sfat: Las-o lui. E doar o femeie. Or să fie multe altele bucuroase să te aibe. Prietenia între bărbați e mai puternică decât emoția împărtășită cu o femeie. Nu regreta asta niciodată!

5. Ești cu o tipă de relativ puțin timp. Îți place. Te-ai culcat cu ea deja, dar ea începe să arate că te evită, deși nu îți spune direct. Începi să crezi că ai "radarul stricat", dar nu îți vine să crezi, pentru că începea să îți placă tipa.

Sfat: Ridică imediat piciorul de pe accelerație! Cel mai probabil vrea să îți dea papucii, dar nu e în stare.

Soluție: Îndepărtează-te! Dacă te vrea, te va urmări ea. Dacă nu, ai mai scăpat de o relație aiurea. Trăiește-ți viața, nu o trăi pe a ei.

6. Ești cu ea în pat, îți dă toate indiciile că te vrea, dar când să ajungi în momentul "x", te refuză!

În acest caz e o singură soluție: continuă ce faci, fără să devii însă agresiv. Va fi a ta, dacă vei insista destul de mult. Decizia unei femei nu o poți influența pe termen lung (și dacă o faci, nu prea se merită), dar pe termen scurt (emoțional) e cale de foarte multă întoarcere. Nu o contrazice, dă din cap că ai înțeles ce zice și continuă să faci ce faci, că faci bine.

7. Ești cu ea, te-ai culcat deja cu ea, dar azi nu vrea de nici o culoare.

Explicație: Pot fi mai multe motive, nu trebuie să te alarmezi. Poate fi orice, de la faptul că nu e epilată, până la faptul că e pe stop sau că pur și simplu nu are chef.

Soluție: nu face din țânțar armăsar. Abia dacă nu te vrea în mod repetat, poți să îți pui întrebări.

8. Ai relație cu ea, te-ai culcat cu ea, dar ceva se întâmplă. Nu ai mai făcut sex cu ea de ceva vreme, te refuză în mod repetat. Ești confuz.

Soluție și explicație: Are pe altul. Dă-i papucii. Trăiește-ți viața!

9. Te reîntâlnești cu o tipă căreia i-ai făcut ochi dulci cu multă vreme în urmă (poate chiar peste un an). Mai merită să mai încerci, dacă tipa chiar îți place?

Sfat: DA! Timpul spală impresiile negative. În plus ține și de alinierea planetelor ☺Asta înseamnă că poate acum nu are pe nimeni, e epilată, nu e pe stop și fierb hormonii în ea. Zic și eu. Dacă te refuză în schimb în mod repetat, întoarce spatele fără regrete ☺Poate anul viitor ai mai mult noroc.

10. Prietenul tău cel mai bun e într-o relație de lungă durată. Tipa respectivă îți face ochi dulci.

Sfat: NU NU NU ! Bărbații au un cod al onoarei mai sus decât un joc stupid al împerecherii. Nu îi spune nici lui, nu are rost, dar retează-i orice avans pe care ți-l face.

11. Prietenul tău cel mai bun e într-o relație de lungă durată, însă știi precis că tipa cu care e îl înșeală. Ce faci?

Sfat: Ține de tine aproape exclusiv, dar sfatul meu este să nu te bagi. Relația lor e a lor. Prietenia ta cu el e altceva. Dacă însă se îngroașe glumă și el e vizibil afectat, oferă-i tot sprijinul de care are nevoie să se poată desprinde de ea. Du-l într-un club, îmbată-l, cumpără-i o stripteuză etc.

Astea sunt doar câteva scenarii în care răspunsul este mult mai simplu decât ar vrea cei implicați în ele să creadă. Avem tendința să nu credem ce ni se dezvăluie și să întârziem să luăm decizii uneori evidente. Dar dacă toate aceste situații intră într-un pattern universal al relațiilor și el

se tot repetă. Iar faptul că ai întârzia mai puțin cu aceste decizii te-ar ridica enorm?

Sunt adeptul întrebărilor și răspunsurilor simple în această privință.

Nu uita sfatul:

înțelege..

acceptă..

mergi tot înainte..

Capitolus ad V^oG-sea

Banii. Drumus spre ei.

Azi a fost o zi crucială. MI-AM DAT SEAMA CE SE ÎNTÂMPLĂ ! S-ar putea ca rândurile următoare să fie influențate de ultimele evenimente, dar e o revelație. Și am nevoie de rândurile astea să îmi aduc aminte cine sunt cu adevărat.

Cine m-a cunoscut în ultima lună și mă știa de mult timp, a observat că nu sunt în apele mele. Lumea îmi zicea că problema mea este că trebuie să mă calmez și să mă relaxez, nu să refuz. Și așa am ajuns din cel care trăgea pe toți după el și care se calma doar cu ajutorul prietenei să fie "calmat" de toți din jur și să își "execute" prietena.

"Hai că o să fie bine, o să vezi! " NU ! Eu trebuie să îți zic asta, nu tu ! Eu trebuie să te trag după mine, către viziunea mea, nu tu către a ta. Mi s-a spus că defectul și puterea mea stau în puterea de convingere, în viziunea mea, în agresivitatea verbală și fizică. DA, E CALITATEA MEA. Asta .. și corectitudinea. Trebuie să mă relaxez seara, nu să mă exteriorizez seara.

SUNT BUN ! 4-5 oferte de salarii mai mult decât consistente și eu aproape că pup tălpile la un bonus de 5 milioane? Am trecut prin situația de a îi trage pe toți după mine până în punctul în care am zis că sunt bun.. Și din momentul ăla am crezut că toți or să mă sprijine și or să mă ghideze. Și încetul cu încetul s-a pierdut totul. Unde e energia de până acum ? Și uite că am regăsit-o azi.

Par incoerente toate propozițiile. După discuțiile cu mine și-a luat concediu medical PENTRU CĂ GREȘISE ȘI NU DĂDEA SEMNE CĂ POATE SĂ REPARE. Am lăsat-o mai moale, MI S-A URCAT ÎN CAP PE ACEEAȘI GREȘEALĂ A EI !!! Lași de la tine și să tot lași, că lumea trage cât poate.

S-a strâns prea mult. Nu mai puteam să mă exteriorizez. Se

strânsese toată furia în mine și o simțeam ca pe un copil mort, în pânțele. **ȘI S-A TREZIT LA VIAȚĂ !!!** Din activ ajunsesem pasivul... care așteaptă să i se întâmple lucrurile. Tocmai acum. Vrei să mă urăști? Urăște-mă, dar fă-o în timpul liber!

Așa că, în ceasul al 12-lea, în loc să îmi plâng de milă și să îmi suflu nasul în rochița roz și să mă înghesui la colț, ca să nu cumva să mă vadă lumea, m-am dus și am f***t două picioare într-un copac și am urlat să mă audă toți. Am riscat până acum, nu are rost să nu merg mai departe. Sunt predispus la 2 stataturi, la cel de depresiv notoriu și la cel de lider incontestabil. Pe care să îl aleg?

Aug 21 2006, 11:48 (cu ce ești tu mai bun?)

Mi s-a întâmplat să aud, prin prisma ocupației mele, de cele mai variate idei de făcut bani. Cred că aproape nimic nu mai e nou pentru mine și pot să miros dacă se va concretiza ceva sau nu. Asta pentru că, în prealabil, am un spirit antreprenorial ieșit din comun și mi-am pus cota mea de eșecuri pe altarul naivității.

Dar sunt unele profile psihologice care încă mă frapază. Stăteam deunăzi la o bere cu un prieten și discutam despre bani.. moment în care a ținut să îmi spună că și el o să își facă o firmă. Domeniul meu de expertiză.

"Am o idee și o să se concretizeze. O să fac ceva bănuți."

"Ce idee?"

"Nu îți spun. E ideea mea"

Vai, atunci de ce ai mai adus vorba? Am auzit de atâtea "idei" încât deja sunt imun. Pot mirosi de la 3 km. viitoarele eșecuri și pot mirosi de la încă pe atât ce nici măcar nu se va concretiza în eșec. Pentru că nu vei începe niciodată ce ai

în cap. Între 1 și 3 firme supraviețuiesc un an de la înființare ! Știi ce înseamnă asta? Că sunt 97% șanse să ai un mare eșec în ceea ce ți-ai pus în gând. Destul de brutal, nu? Eu însumi am contribuit la cei 97% cu câteva firme până să pun ceva pe picioare. Și mi-a luat un an jumate de reușite și, cel mai important, foarte dure eșecuri, până să încep doar să simt că sunt în branșa.

Putini înțeleg importanța eșecului și a timpului afectat doar pentru eșecuri, din momentul în care ai spus: "gata, am plecat pe drumul ăsta". E ca în relații, cu cât vrei mai mult o tipă fără să ai experiență cu altele, cu atât mai mare este șansa să o dai în bară. Irevocabil.

Așa că în loc să fi atât de încrâncenat de ideea "strălucită" pe care o ai în minte, mai bine pune mâna și învață ceva despre spiritul antreprenorial și despre realitățile de pe teren. Pentru că atunci când te vei lovi de ele, s-ar putea să fie atât de năucitor efectul, atât de puternice simțirile eșecului, încât să nu te mai ridici niciodată de la pământ. Iar scopul în sine este, tocmai, să dai greș ca să vă puteți ridica.

I-am dat câteva sfaturi prietenului meu, iar el s-a uitat la mine încruntat și mi-a spus:

"DAR EU O SĂ REUȘESC!!!"

"De ce? Cu ce ești tu mai special decât ceilalți?"

În loc să crezi că tu ai sânge divin și că nu o să mori niciodată, mai degrabă te întrebi de ce dau în bară 97-99% din cei care încep o afacere. Și atunci îți vei da seama de sacrificiile pe care trebuie să le faci, ca să reușești cu adevărat. Decât să crezi că "ideile" fac afacerea, mai bine pui mâna și studiezi mentalitățile celor care le pun în practică.

Pentru că în momentul în care vrei să pleci pe picioarele tale, trebuie să fii sigur că urmează cel puțin un an în care vei merge la altarul eșecului, în mod repetat. Și că ideea ta, aia de care ești atât de legat încât nu vrei să o spui la nimeni, va fi un eșec total. Ca și următoarele 2-3-4-5 idei strălucite pe care le vei avea.

Ești special?

Cu ce ești tu mai special decât ceilalți?

Apr 24 2007, 14:47 (sisteme și angajați)

Ce simți când îți dai seama că:

- resursa cea mai importantă dintr-un sistem este cea umană (pe lângă capital)

dar că

- nu depinde de x sau de y, în particular, ca sistemul să funcționeze

Că e foarte important ca să ai angajați *topclass*, dar că nu depinde de angajați, nominal, ca afacerea să meargă.

Dec 7 2006, 20:23 (dezvoltarea antreprenorială)

Spun toate lucrurile astea din prisma unuia care deja are inoculată doza de inițiativă antreprenorială. Sunt consultant în afaceri/programe de finanțare, am aplicat și eu în destule proiecte, am și câștigat câteva. Habitatul meu este cel al oamenilor care vor să face ceva, care au viziune și care tot timpul sunt în mișcare. Timpii morți sunt reduși la maximum.

Un om de afaceri trăiește pentru ceea ce face și muncește 24/24, pentru că la el deja nu mai există o departajare clară a timpului cheltuit pe muncă/distracție. Am la birou o masă de fotbal, când termin de împletit ceea ce am, mă retrag și bag un joc, cât să respir puțin. **Și apoi mă întorc la distracție.** După birou de obicei ies la o bere. Cu cine ies, domeniul de discuție e aproximativ același. Mai văd o fată, mai beau un suc, dar trăiesc în jurul unor oameni care au transformat obsesia de acțiune în practică.

Mai greu e să te obișnuiești cu lentoarea lucrurilor. Și să nu pierzi contactul cu cei care sunt în cursă. Pentru că dacă iei parte la o cursă, acea cursă durează tot timpul, o bătlăie e o picătură cu apă într-un ocean. Am proiecte câștigate care asigurau buzunarele unora.. care mureau de foame până să le implementeze. Pentru că ce făceai acum avea transpunere în bani la o distanță de luni/ani de zile.

Am văzut derulându-se în jurul meu afaceri de toate tipurile. Fast-fooduri, stTraianri de ziare, copy centeruri, sturionerii, imobiliare, reviste, edituri, laboratoare de știință, mine, hoteluri, ferme de vaci, ong-uri diverse, deșeuri, marketing online, comerț cu băutură, agenții de turism, beauty saloons, construcții, taxiuri, cabinete stomatologice, pensiuni, stațiuni balneoclimaterice, energie regenerabilă - eoliană, fabrici de confecții, malluri, radiouri, rețele de cartier și multe altele pe care, în mod sigur, le-am uitat.

Și eu sunt un pion. Am ani experiență în care bani nu am acumulat deloc aproape. pentru că ce am câștigat am pierdut în investiții absurde. Și cu toate astea am ceva mai valoros decât banii. Se află undeva adânc implantat între urechi și pentru care oamenii cu bani mă țin pe lângă ei.

La mine anii se calculează diferit față ai altora, pentru că eu atunci când fac ceva, fac în mod intensiv. Nu știu cum mi-am dezvoltat cultura asta.

Câteva sfaturi:

1) Stai pe lângă oamenii cu bani

Nu degeaba au bani. Nu vorbesc aici de puștii de bani gata, ci de antreprenori. Mănâncă ce vorbesc ei, iubește-i ca pe frații tăi. Nu respinge ideea de bogăție, pentru că e ca și cum ai respinge propria ta natură. Dacă vrei să ajungi unul, trebuie să începi să gândești ca unul, nu să îi hulești la colț de stradă.

2) Inițiativa.

Nu aștepta să ți se zică sau să îți pice în gură. Am observat deseori pe unde mai lucrăm că în timpul liber angajații se jucau efectiv. Eu am propunerii și clienți noi pe care îi aduc săptămânal (dacă nu zilnic). Mereu vin cu ceva nou. Mereu mă dezvolt, mereu implementez, mereu testez. Am luat interviuri pentru angajare și pot spune decât atât: un om cu facultate și fără nici o experiență este văzut mai prost decât unul cu facultate și cu acțiuni de voluntariat care e văzut mai prost decât unul fără facultate, dar care are în el cultul rezultatelor.

3) Autoritatea

Când ești bun pe ceva, ai autoritate. Când nu ai autoritate, înseamnă că e cineva mai bun ca tine. Și poți rezolva asta. Dacă tu vezi autoritatea ca metodă de a te impune, eu văd autoritatea ca exprimare a propriei valori.

4) Perfecționare

Dacă vrei să fii cel mai bine plătit din firmă, vino cu o oră mai devreme și pleacă cu una mai târziu decât toți. Pe atât de simplu. A fost un moment în care lucrăm, la fosta firmă, la 2 proiecte în paralel. Și pentru asta rămâneam până târziu peste program. La un moment dat a intrat patronul

peste mine, în timp ce lucrăm la proiectul meu, exclamând: "Gata! De luna asta ai mărire de salariu. Bună treabă" Și a plecat, lăsându-mă să lucrez în continuare.. la proiectul meu.

5) Totul e o vânzare.

De la costumul pe care îl îmbraci, până la cunoștințele pe care le posezi. Am văzut oameni la interviuri pt post pe vânzări și care nu erau în stare să deschidă gura (să se vândă pe ei). Aberant. Am avut la un moment dat o situație, când eram *freelancer*, când alergam după un contract în competiție cu încă 3-4 firme de consultanță (eu fiind singur, pers. fizică). Promisem informația că înaintea mea fusese o tipă foarte pricepută, pe care o cunoșteam și efectiv nu știam cum să abordez situația.

Am aflat că pers respectivă s-a lăudat cu toate diplomele pe care le avea, așa că am încercat o abordare mai agresivă. În criză de timp, am luat un dosar de proiect câștigat de mine pe PHARE (avea câteva kg.) într-o sacosă și m-am prezentat la întâlnirea cu directorul general. Am dat noroc cu el și primul lucru pe care l-am făcut, am scos dosarul și i l-am trântit pe masă. "Nu știi ce vă povestesc alții, eu vă arăt ce trebuie să faceți. Asta e un proiect similar cu al dvs. Este făcut de mine, în același domeniu, câștigat."

A făcut ochii mari, a frunzărit proiectul, l-a cântărit în mâini și a bătut palma. Îi bătusem la fund pe toți specialiștii. Eu, un copil pe lângă ceilalți.

6) Nevoie = oportunitate

Totul în lumea afacerilor se învâрте în jurul unor nevoi. Dacă totul e vânzare, ea se face pe baza unei cereri. Care dovedește nevoia. Tu trebuie doar să fii în alertă și să fii în stare să faci conexiunile necesare. În discuțiile de la întâlnirile de afaceri, mereu adânceam discuțiile până la

fundamentarea ideilor. Bruscăm deseori conversațiile, pentru că vroiam substanța. Toți au o nevoie. Până și omul care vrea să tragă să moară, are nevoie de un ștreang. Omul care se grăbește la muncă poate că are nevoie de un ceas care să sune mai puternic sau de un training la un program de management al timpului. Cu cât sunt mai mulți care se încadrează în aceeași categorie, cu atât mai repede poți să trasezi o strategie de abordare. Și ai format o piață.

7) Fără bani nu poți scoate bani.

Vai, dar ce adevăr crud. Prima greșeală pe care am comis-o. Cu puținii mei bani am crezut că o să învăț lumea și o să scot profit 10000000000000000 %. Dar nu-i bai, pentru că punctul 1 e soluția. Când ai o oportunitate, există un om care nu are timp să se ocupe de asta, dar ar avea banii necesari. Tu vii cu knowhowul și ai făcut târgul. Aliază-te cu oameni cu bani, nu cu cei mai slabi financiar ca tine doar pentru a putea ține în frâu afacerea. E o nesiguranță a ta. Ia taurul în coarne!

8) Întotdeauna no. 1 / think big

Dacă nu ești pe locul I, atunci trăiești degeaba. Cine țintește mediocritatea, nu o să obțină mai mult de atât. Dar cine țintește excelența, poate ajunge la un pas de ea.

"Vrei să fii strungar, ajungi strungar. Vrei să fii președintele țării.. ajungi prim-ministru.. și tot e ceva."

9) Nu ești primul pe piață ? Creează altă piață!

Dacă există cineva pe o piață care e arhitectural recunoscut drept liderul autoritar al pieței, să te iei la trântă cu el ți-ar termina resursele pe care el poate, din poziția lui, și le permite. Dar poți să faci ceva mai simplu. Să faci un redesign al pieței și să îți creezi propria piață. OCE - e liderul pe piață de copiere formate mari (piața de formate mici era ocupată).

MCDonalds - liderul fasfoodurilor pe tineret (asta e piață dezvoltată). Radio Guerilla e primul radio cu target pe venituri medii/mari (numărul nu e calitate întotdeauna). Revistele de femei, dacă vă uitați atenți, sunt împărțite în zeci de piețe. (revista femeilor singure, revista femeilor mature, revista femeilor casnice, revista femeilor emancipate - toate lideri de piață => dovadă că e mai bine câteodată să fii liderul unei piețe cu un singur "jucător", decât locul 2-3 pe piața mare).

Când mi-am făcut revista Stepout, identificasem pe piața liceenilor o gaură la nivelul ăsta. Și atunci revista mea, deși era făcută cu banii mei de buzunar, era "Prima revistă publicitară adresată EXCLUSIV liceenilor". Eram brusc lider pe o piață unde "7seri" și "24 FUN" făceau legea.

10) Eşecurile

Mai importante decât victoriile sunt eșecurile. Oamenii de succes au curul tăbăcit de insuccese, oamenii nereușiți au curul tăbăcit de un insucces. Modul cum le primești, faptul că le accepți că făcând parte din evoluție, înțelegerea că eșecurile sunt inevitabile și câteodată de dorit - e ceea ce te maturizează aici.

Va urma.

Aug 14 2007, 13:31
(Închide !)

Astăzi o să vorbesc despre altă mare problemă cu care se confruntă prea mulți dintre noi. Este finalitatea oricărei acțiuni. Deseori începem acțiuni fără a le încheia. Cărțile de vânzări sunt foarte stricte în acest domeniu, vânzarea o face închiderea tranzacției.

Toți care lucrează în domeniu știu acest lucru și 2 ore de

negociat fără o închidere înseamnă 2 ore pierdute.

Oare nu așa este cu foarte multe domenii în viața ta? Te-ai gândit că nu ești înținat de pragmatic încât să închiți?

Ce înseamnă închiderea asta?

Înseamnă să știi care e finalitatea pe care o dorești.
Înseamnă să faci tot ce trebuie ca să ajungi acolo. Și
înseamnă să obții acea finalitate pe care o dorești.

Deseori închiderea provoacă teamă în mintea celui care trebuie să o facă. O teamă illogică, oarecum, având în vedere că se blochează orice soluție către ea de către inconștient. Ajungi să vrei închiderea, dar să nu știi cum ajungi să închiți sau, mai rău, să ajungi să nu recunoști că vrei să închiți.

Un bărbat trebuie să închiadă. E datoria lui. Nu vorbesc despre sex, vorbesc DESPRE VIAȚĂ. Un închițător e un învingător.

Ingineria inversă - trebuie să știi ce vrei și să știi toți pașii pe care tre să îi faci ca să închiți ȘI SĂ FACI PAȘII AIA. Viața e prea scurtă ca să ne întrebăm dacă vrem sau nu să închițem după ce deja am luat decizia să facem asta.

"Dar oare vreau să închiț? Oare o să mă simt confortabil odată ce am făcut asta? Oare ce vor spune cei din jur?"

Am o idee. ÎNCHIDE ȘI O SĂ AFLI!

Vrei să f**i? F**E!
Vrei bani? Muncește!
Vrei familie? Însoară-te!

Și nu regreta ceea ce ai ales să faci.

RĂSPUNSURI SIMPLE. Tu ce răspunsuri ai la întrebările tale?

Sep 24 2008, 08:55

Toți oamenii cu ceva succes întâlnești până acum și cunoscuți personal ori au muncit zi și noapte, și cu puțină inspirație, au reușit să clădească ceva, ori au avut de unde să plece.

Dar e o scuză cum că poți face bani fără să muncești 10-12 ore pe zi, e o scuză cum că poți face bani fără să riști un pic, fără să încerci să depășești anumite limite.

Te uiți la unul care a dat lovitură și spui "a făcut un milion într-o zi", dar nimeni nu se uită că în spatele acelei zile sunt ani de acumulare și muncă.

La o firmă știu următoarele:

- primul an e critic, ca un pacient aflat în comă
- abia din al 4-lea an poți spune că simți cu adevărat niște bani
- excelență profesională (cunoștințe, relații, maturitate) se atinge în 10 ani

Respect omul care se luptă cu primii ani dintr-o firmă. E ceva unic.

Sep 27 2007, 20:20

(Îmi spune cineva cât de dureroasă e o naștere?)

Acum câțiva ani știam decât că vreau să fac afaceri dar nu aveam nici o idee despre ce înseamnă asta.

Știe cineva cât de dureroasă e o naștere?

Când am lansat revista a fost nevoie de un zâmbet și o

strângere de mână și să mă ardă chiar a 2-a zi cu 2000 de euro. Prima lecție, dar ce lecție! Am ajuns să iau un contract și să îl citesc de 10 ori, să semnez pe fiecare foaie și să îl mai citesc o dată după.

Am învățat că strângerile de mână sunt mai sincere cu acel contract care să te susțină.

Am învățat că nu trebuie să las de la mine și că fiecare pas pe care îl dau în spate, este urmat de altul.

Am învățat că trebuie să fii corect și dur în același timp.

Și încă de atunci refuzam să plătesc dintr-un principiu de moralitate, în timp ce telefoanele îmi sunau cu amenințări de oase rupte și avocați peste avocați.

Am învățat că orice situație, oricât de grea trece.

Am învățat că fiecare 50 de lei într-o firmă contează. Am învățat că fiecare pierdere pe care o lași acum de la tine, te va lovi peste 1-2-3-4 săptămâni/luni.

Am învățat că orice preț aș spune, 90% din clienți vor face ochii mari.

Am învățat să nu îmi fie rușine să cer.

Dar cu ce preț?

Am învățat că nu clientul are întotdeauna dreptate, pentru că în 99% din cazuri nu știe ce vrea.

Am avut oameni care m-au lăsat baltă pt 100 de lei, bani ce și i-au însușit preferându-i în locul prieteniei și respectului meu. Și oameni care nu m-au lăsat baltă pentru 10 000, deși aveau tot dreptul.

Am învățat că mai bine ți se greșește la 1 euro, decât la 100, și că mai bine ți se greșește la 100 decât la 1000. Ați prins ideea.

Pe primii am învățat să nu îi uit, dar să trec peste. Pe cei din urmă îi prețuiesc ca pe sângele meu.

Am învățat că oricât de hotărât ai spune cuiva "NICIODATĂ !!!", s-ar putea să te întorci mai devreme decât crezi.

Am învățat că o prietenie este testată cu adevărat abia când la mijloc sunt bani.

Și cu toate astea am învățat că banii mereu vin și se duc.

Am învățat că o afacere e ca un copil.

Ce ai face dacă ai ști că propriul tău copil e bolnav? Ai alerga după doctori? Ai sta la capul lui? Ai aștepta să se întâmple ceva, orice?

Am învățat că trebuie să iei decizii în fiecare zi.

Am învățat că cifrele nu mint niciodată.

Am învățat că, pe lângă cifre, instinctul este la fel de important, dacă nu mai important.

Am învățat că întotdeauna vor ieși mai puțini bani decât ai calculat.

Că vor fi mai multe cheltuieli decât ai prevăzut.

Că banii vor veni mai târziu decât ai plănuit.

Am învățat că din puținul ăla statul bagă mâna adânc, dacă nu îi dai peste labe.

Am învățat că fără un contabil și un avocat, în țara asta nu rezști o lună.

Știe cineva cât de dureroasă e o naștere?

Am învățat să greșesc

și să trec peste

și să învăț din ele..

Dar încă nu am învățat cum să elimin greșeala ..

Știe cineva cât de dureroasă e o naștere?
Pentru că simt că mă nasc în fiecare zi!

Oct 13 2007, 20:08
(Excelența)

Copile,

există oameni predispuși succesului, INDIFERENT DE
DOMENIUL DE ACTIVITATE ÎN CARE ACTIVEAZĂ ȘI DE CAT
DE JOS PLEACĂ. Îi numeri pe degete, sunt oameni prin a
căror piele respiră pasiunea.

Ești unul dintre ei?

Oct 15 2008, 13:06
Plain and simple.

Este vorba de tine, cum te vezi, ce loc ai în mușuroiul ăsta
de furnici, ce o să ajungi, care sunt planurile tale și care e
nivelul de excelență la care te ridici (în orice domeniu posibil
ai fi).

succesul = atracție
eșecul = feedback

Ce e mișto - e exact ca un joc pe calculator, dacă ai atins un
anumit nivel al succesului, transformările chimice din corpul
tău pur și simplu te droghează. Și devii dependent de acea
trăire. Poți apoi să orbecăi luni/ani de zile până să atingi
același nivel de succes sau o treaptă superioară.

De asta fiecare plan atins naște noi planuri de trăiri.

Cu alte cuvinte, suntem niște drogați toți ăștia care căutăm
succes/ sau libertate... care căutăm orice..

Unul care se joacă pe calculator trăiește aceleași senzații,
doar că jucând același joc, nu prea are unde să mai crească
nivelul de adrenalină și drog. Așa că se plictisește.

Unul care joacă fotbal, e într-o luptă continuă cu timpul și
cu el însuși.

Optimismul și pofta de viață de aici vine. Chit că pictezi, joci
fotbal, cânti, vinzi.. sau orice ai face. Important e să fii
pasionat.. iar optimismul vine de la sine, e incurabil.

Dec 6 2007, 14:50
(Ce nu știi)

Ai o idee..
ce, cum, cât, unde..

Ai o idee..
despre ce vrei.. și cum vei obține..

Ai o idee..
despre tine, ca persoană.. cine ești, care îți sunt limitele, ce
poți să faci și ce nu..

Ce nu știi ..
este aur ..
pentru că te ține în mișcare..

Lasă timpul să lucreze pentru tine.. nu împotriva ta.. Și în
timp ce îți faci o rutină din timpul tău, experimentează tot
ce se poate experimenta, pentru că timpul e al naibii de
scurt.

Octavian Belu spunea că omul nu cunoaște neapărat

succesul făcând ce știe mai bine.. ci luând decizii atunci când nu știe ce trebuie să facă. Decizii potrivite înseamnă și greșeli pe care trebuie să le faci ca să avansezi. Înseamnă evoluție..

Einstein spunea să nu încetezi să îți pui întrebări niciodată..

Sun Tzu făcea referire la energie - cum că este motorul de mișcare în orice acțiune și că e cel mai important element de luat în considerare pentru un general.

21 Decembrie 2007 (O altfel de țeapă)

Înainte să îmi deschid agenția, am fost nevoit să caut o firmă care să îmi printeze niște fluturași pentru un colaborator. Mai precis 500 de bucăți. Chiar nu am avut nici un fel de problemă. Mi-au făcut 500 de bucăți, mi-au luat aproape 600 de lei.

Din păcate, abia mai târziu mi-am dat seama ce înseamnă pasivitatea furnizorului. Între timp am ridicat firma, am cumpărat aparatură de zeci de mii de euro, am avut clienți mari și foarte mulțumiți, am lucrat la proceduri, la prețuri, am încercat să ofer tot ce ține de producție publicitară la un loc, ca să nu mai fie obligat clientul să alerge cu 100 de firme cap la cap. O discuție drăguță am avut ieri cu un client, discuție care în ultima vreme se tot repetă.

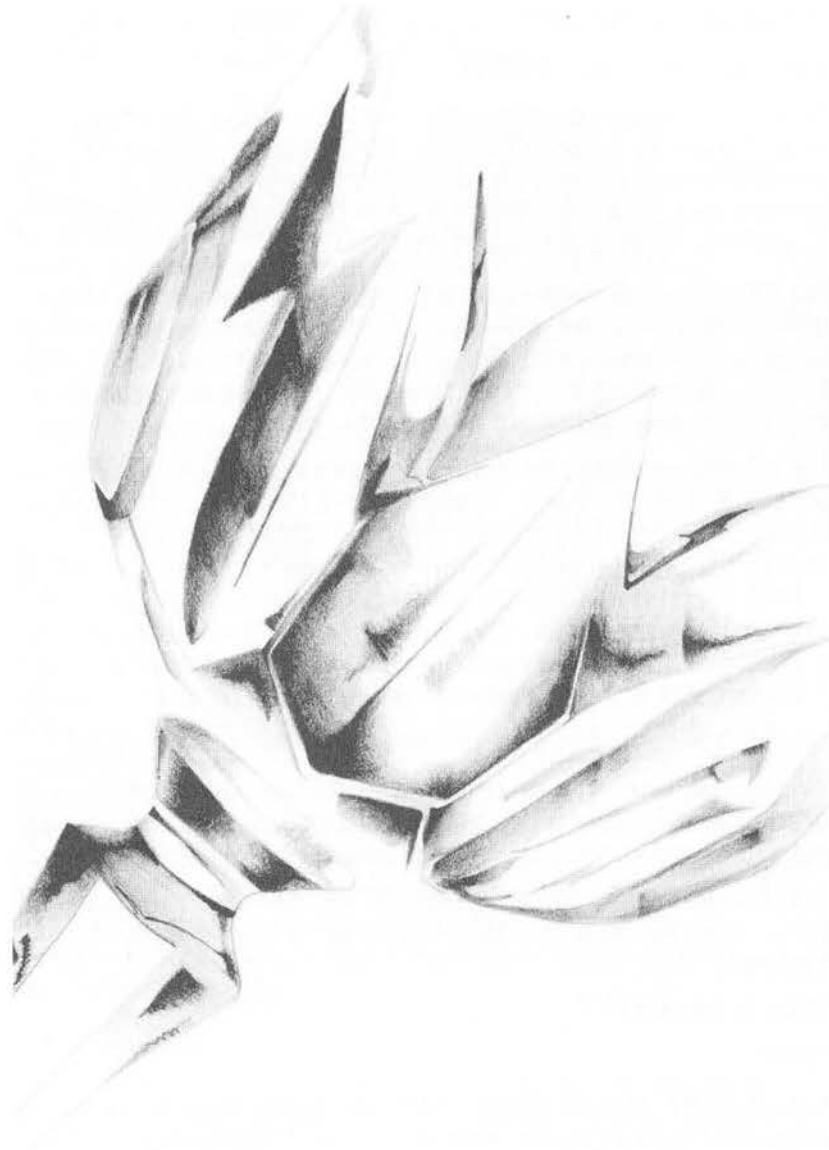
"Vreau 500 de fluturași"

"Pentru ce vă trebuie?"

"Avem un eveniment și vrem să împărțim în locuri publice ,
să îl mediatizăm"

Am zâmbit:

"Dacă v-aș spune că ați putea cumpăra cu banii dați pe 500 de fluturași, 10 000 de bucăți doar dacă ați mai adăuga 20% din sumă.. ați face-o?"



"Ce să fac cu 10 000?"

Șoc! Ce să facă cu 10 000?

"Dacă v-aș spune că rata de vizualizare a unui fluturaș pe stradă este de 3 secunde și dacă v-aș spune că rata de conversie este de sub 1% din cei care primesc fluturași, v-aș convinge? Asta ar însemna că la 500 împărțite POATE vin 5, iar la 10 000, poate vin 100?"

Nu e treaba mea să dau consultanță și în marketing, mai ales că rata de conversie poate fi mărită dacă se lucrează la targetare și la concept. Dar sunt bucuros să dau minimul de ajutor, chiar dacă nu mi se cere. Mă gândesc din ce în ce mai serios deja să extind oferta de servicii.

Nu mă îmbogățesc nici după printarea a 500, nici după 10 000 de fluturași - dar o relație sinceră duce la profituri mai mari pe termen lung pentru agenție.. și la un client mulțumit. Și apoi, puțini realizează ce se ascunde dincolo de o cifră. Valoarea e dincolo de preț, ce obții pe el. Așa că am scris mare pe ofertele mele de prețuri: "Producția publicitară e un proces destul de complex, dar noi încercăm să îl transformăm într-o experiență plăcută pentru dvs."

Din păcate campaniile de promovare se fac după ureche.

Acum ceva timp o bună prietenă de-a mea care avea o grădiniță mi-a mărturisit că are impresia că asociată ei mai direcționează copiii către alte grădinițe.

"Nu se poate, am împărțit chiar și eu, personal, fluturași în parc.. Trebuia să se simtă. Trebuia să vină mai mulți copii la înscrieri."

"Câți ai împărțit?"

"500"

Vai.. suntem atât de prinși în mecanismele muncii, că nu ne dăm seama de niște principii evidente. Trebuie doar să luăm piciorul de pe accelerație și să .. gândim.

26 Decembrie 2007

(Gânduri la final de 2007)

Căutăm echilibrul cu atâta frenezie, încât ca să îl atingem, deseori apelăm la măsuri extreme.. E final de an, văd pe străzi mai multă lume decât în anii precedenți, în restaurante mai mulți clienți, cafenelele pline ochi, patinoarele pline până la refuz, mașini fără locuri de parcare. Poate puțini realizați, dar e un final de an special. Doar încuiații pot spune că am stagnat. Cheltuim mai mult ca oricând, avem printre cele mai multe hipermarketuri pe cap de locuitor și am avut Carrefour-ul - al doilea cel mai vizitat din lume după China (!!!), ca și volum de vizitatori/zi.

Ne plângem de sărăcie? Eu zic că suntem doar dezordonați.

Și nu puțini sunt cei care realizează că au trecut totuși 18 ani de la revoluție, deci suntem în anul în care România își serbează majoratul, în democrație cel puțin.

Avem una dintre cele mai scumpe capitale din Europa, la câțiva ani diferență de statutul de "cea mai ieftină capitală din Europa". O adevărată performanță. Și oricât am încerca să ne mințim, echilibrul pe care îl căutăm pur și simplu nu ne caracterizează. Suntem un popor al extremelor. Prieteni din toată lumea mi-au spus asta în momentul în care ne-au vizitat țara. Bogat lângă sărac, Touareg lângă cerșetor, salarii minime de 100 și ceva de euro și deja 10 miliardari în dolari, după ce anii trecuți ne lăudăm doar cu bătrânul și necunoscutul pentru majoritatea românilor - Drăgan, fondatorul ButanGas. Suntem normali în ochii noștri și o ciudățenie în ochii lor.

Creștem.

Cât despre mine, în 2007 am fost român get beget. M-am luptat cu excesele ca să ating un echilibru precar, pe care îl prețuiesc pentru că nu îl am. Și dacă de la lipsa banilor plec toate, banii nu aduc neapărat fericirea.. ci doar îi creează un cadru propice. Însă cine nu e fericit sărac, nu va fi nici bogat.

Aștept să îmi cumpăr prima mașină pe firmă. Aștept să îmi ridic și mai mult firma (firmele) și să fac lucruri pe care nu le-am făcut până acum. Să îmi iau carnet pentru motor și să îmi cumpăr unul. Să mai vizitez vreo 2-3 capitale, poate chiar să ajung în Kiev și să trag cu Kalashnikovul, așa cum am găsit într-o ofertă turistică, pentru câteva sute de dolari. Să mă apuc de parapantă, să fac rafting, poate să mă reapuc de muay thai.

Nu suntem ceea ce posedăm. Dar drumul spre autocunoaștere poate fi cel mai plăcut drum la care te-ai putea înhăma. Iar anul meu 2008 va fi dedicat evoluției, după ce 2007 a fost unul al renașterii.

Să ne auzim cu bine,

13 feb 2008 (Modestie și clarviziune)

Știu că multe din rândurile mele seamănă mai degrabă a intrări de jurnal decât a articole business, motiv pentru care îmi cer iertare față de voi. Stau cu un ochi pe contul de bancă și cu altul pe planuri, ajung să am răbdare câteodată mai mică decât taică-miu, la 60 de ani, după mai mult de 40 de ani de muncă. Dacă ar fi pe voință, am avea toți un punctaj la care să ne raportăm. Însă nimic nu vine gratuit. Din păcate nu sunt de acord cu oamenii orchestră, cu sistemele care mor odată cu retragerea liderului lor. Și caut în oamenii din jurul meu motivația pe care o am eu, viziunea, puterea de muncă, PASIUNEA.. Și caut să sistematizez totul.

Iar darul pe care îl am mi-e și capcană. Vreau să controlez totul și vreau ca "totul" să nu depindă de mine.

Mai mare decât reușitele îmi este egoul. Un mare punct slab.

Citatul meu pentru astăzi, pentru voi și pentru mine deopotrivă, este din Sun Tzu:

Capitolul I din Arta Războiului (Evaluări), versetul 22
22. *Li Chu'an: "Dacă generalul este coleric, autoritatea lui*

poate fi ușor zdrcinată. Caracterul său devine instabil."
Chang Yu: "Dacă generalul armatei inamice este încăpățânat și se înfurie ușor, insultă-l și enervează-l, așa încât să devină furios, să nu mai vadă clar și să atace necugetat, fără nici un plan".

16 Feb 2008 (focusarea – cum să nu ajungi sub șină de tren)

Cred că e cam cel mai greu lucru cu care se poate obișnui un antreprenor. Mie îmi vin pe săptămână minim 3-4 propuneri de colaborare pe cu totul altă direcție decât activitatea mea curentă, propuneri de intrări în afaceri pe domenii în care nu am efectiv nici o treabă. Afaceri care sună bine, afaceri care ar aduce bani.

Tocmai am primit telefon de la un colaborator, care mi-a atras atenția că nu i-am trimis niște documente deși îi promisesem de 2 săptămâni. Acum stau și analizez. Ultimele săptămâni au fost criminale. Întâlniri, contracte pe masă, calcule, parteneriate; apoi comenzi, livrări, echipă de vânzări de pus pe picioare; apoi avocați, contabili, plăți, facturi, calcule, bănci. Câteodată trebuie să apăs pe frâna, ca să nu înaintez prea repede.

Stiloul pe hârtie, estimări financiare. E direcția bună?

Și tăi tot ce nu e necesar. Tot ce e nerealist. Tot ce e surplus. Convins de faptul că sâmbăta viitoare voi fi iar cu stiloul în mână că să tai aceleași detalii care apar în timpul săptămânii. (prioritizare)

Până într-un anumit punct e vorba de 'temporizare'. La un moment dat eram la un furnizor și discutam pe marginea contractelor noastre. În producție publicitară se văd cele mai frumoase rezultate, în panouri, casete luminoase, printuri, personalizări obiecte promoționale, grafică, volumetrie etc. Dar protocolul în domeniu de multe ori este sublim. Continuarea o ghiciți. Când am cerut cafea, am văzut-o pe femeia de serviciu cum a scos un 3 în 1 și a zis că îmi face în 3 minute maxim. De multe ori întâlnirile au loc

nu la costume fancy, cum ne strofocăm în consultanță, ci în blugi și cămăși suflecate la mâneci.

Angajați erau peste 80, așa că i-am propus varianta să îi trimit pe cineva de la o firmă de aparate de cafea, să discute cu el. S-a uitat peste ochelari și mi-a răspuns sec:

"Dacă e de cheltuit pe firmă, nu!"

I-am explicat că fiecare angajat și-ar cumpăra propria cafea și parcă s-a mai liniștit. Dar am apreciat siguranța răspunsului lui. Cheltuială - nu, încasare - da. Reevaluare în timp a poziției. Investiții - analiză -> cheltuieli da/nu, încasări - da. (cheltuieli/încasări).

O altă întâmplare care m-a marcat în trecut - când lucrăm pe consultanță, am primit un sfat de la o fostă angajatoare, actualmente client fidel și colaborator. Tocmai îi ieșise din birou o persoană cu un zâmbet pe față cât Mall Piazza. A dat noroc cu mine, a plecat condus de secretară. M-am uitat întrebător la șefa mea de pe atunci, care mi-a dat un răspuns pe care l-am ținut minte ani de zile de atunci:

"Eu nu spun nu niciodată, chit că e aproape imposibil să facem ce vrea. În timp o să își dea seama singur."

Așa ajungi un "Yes Man".

Sfatul mi-a rămas atât de întipărit în minte încât mă trezesc în întâlniri cu persoane care pierd vremea (și pe a mea și pe a lor) și îmi repet apoi obsesiv: "ÎNVAȚĂ SĂ REFUZI!". M-am disciplinat a fi un om direct, dar nu în direcția asta întotdeauna. Și ajung să discut în direcții care nu sunt ok pentru planurile mele pe termen scurt/mediu și nu au tangență cu ce fac. Și din cauza aceluia sfat din anii trecuți, stau sâmbătă și tăi cu stiloul detaliile, acele detalii care îmi fac viața grea. (refuzul)

20 feb 2008 (munca de jos)

"Nu poți fi boxer fără să sângerezi." (Leonard Doroftei)

Nu e prea mult de povestit. Acum cam jumătate de an Activ Curier mi-a făcut o comandă ceva mai mare, de 10 000 de mape de prezentare, pe care a trebuit să le transport pe paleți, la cât de multe erau. Pe atunci, la un moment dat am sunat-o pe Ioana Manta, director de vânzări și asociat, cea cu care ținusem legătura de la ei.

"Bună, ce faci?"

S-a auzit un râset scurt.

"La volan, azi fac pe curierul."

"?"

"Sunt prea multe comenzi pe firmă, mi-am luat mașină personală și m-am pus pe treabă, să livrez."

"Hahaha"

"Nu mai râde.. E altceva, e o plăcere. Chiar mă relaxează când fac asta."

"De altceva râdeam. Eu trebuie să mă întâlnesc cu un client să negociez un contract și mi-a cerut și 100 de cărți de vizită. Acum le tăiam la ghilotina."

"HA HA HA"

February 26th, 2008 (De ce s-ar putea să nu fii potrivit pentru asta!)

Am 25 de ani iar în interviurile pe care le-am avut, unul dintre viitorii angajați mi-a mărturisit că eu sunt motivul pentru care simte că s-ar acomoda repede. Diferența de vârstă mică. Dar nu e vorba numai de asta. E pasiunea. Respir prin ceea ce fac, sunt ceea ce vreau să devin (vorba cuiva de pe aici). Am fost angajat cam 4 ani de zile din viață și, dacă acolo era vorba doar de muncă, acum a mai intervenit și acest al 2-lea ingredient, pasiunea. Cred că se vede în ochii mei, în vocea mea când vorbesc despre ceea ce fac.

Cei care nu au făcut ceea ce fac eu, să țină frâiele propriei afaceri în mâini, să fie proprii stăpâni până într-un anumit punct, să caute libertatea financiară și, să zicem, spirituală - oarecum îi compătimesc. Mă simt că Dumnezeu, creez viață. Deciziile pe care le iau, contractele pe care le semnez, oamenii pe care încerc să îi îndrum.

De asta nici nu dau, deseori, sfaturi dincolo de competența mea. Pentru că știu ce am făcut eu și la ce nivel sunt. Nu îmi plac oamenii care dau consultanță în afaceri și nu știu cum arată un facturier și nu au ținut o afacere în viața lor în mâini.

E că un drog, ești că un olar care dă formă lutului. Mâinile tale sunt cele care dau formă, mintea ta vede forma care va ieși din mâinile tale.

Într-o afacere cea mai mare provocare este să ții pasul cu ea. Să nu înaintezi mai repede, să nu rămâi pe loc. Odată cu ea. E nevoie de răbdare, nervi, ambiție. Să faci ce trebuie. La început să ștergi pe jos. Apoi să ai pe cineva care să șteargă pe jos și tu să ștergi geamurile. Când are și cine să îți șteargă geamurile, începi și ștergi birourile. Nu trebuie să te apuci direct să ștergi geamurile când nu e nimeni să șteargă pe jos sau să rămâi doar la ștersul lor. Pare prostesc, dar - repet - e cea mai mare provocare.

Știi de ce probabil nu vei avea în veci o afacere funcțională? Poate că nu ar fi bine să îți spun asta, dar poate că e spre binele tău. Este pentru că acel șters pe jos te omoară. Deja ai apucat să ai un minim de confort că angajat și ți-e greu să te întorci, chiar și antreprenor fiind, la șters pe jos. E vorba de confort. Confort de care eu, poate, am fugit de el mereu.

Afacerea pe care o am nu este de nivel mare. În primele șase luni a trebuit să trec prin niște crize financiare pe care am reușit să le calmez cu greu. Nu am avut bani nici după

ce să beau apă. Am avut și client care nu mi-a plătit vreo 4-5000 de euro și deja ajunsesem să trag cu înverșunare de ceva în care nu mai credea nimeni. Am avut cunoștințe, prieteni, care m-au tras deoparte și m-au întrebat: "Nu crezi că e de ajuns? Până unde vrei să mergi cu chestia asta? Nu vezi că nu duce nicăieri?"

Am înghițit atunci în sec, m-am uitat în ochii lor și le-am zis: "Știi care e diferența dintre mine și voi? Diferența este că voi vorbiți despre ceea ce vreți să faceți, despre ceea ce visați... și eu fac ceea ce vreau.. eu îmi trăiesc visul!"

Nu au înțeles mare lucru atunci, acum au uitat discuția pe care am avut-o în acele zile. Dar nu sunt singurii. Era un vis cu zero lei în buzunare. Dar am ținut direcția.

19 iulie 2008

Apreciez pe oricine reușește ceva în viață.. sau gândește.

Ai grijă ce îți dorești, s-ar putea să obții. Există un revers al medaliei în orice. Năstase, unul dintre tenismenii de talie mondială, care a trăit viața de vedetă, cu bani, băutură, femei și milionari care îi apăreau în cale.. povestea la un moment dat de un prieten al lui, francez parcă.

Ajuns la o vârstă de peste 70 de ani, unul dintre cei mai bogați din țara lui. Cu lanțuri de hoteluri, cu bani mai mulți decât să poată cheltui. Și care i s-a destăinuit:

"Mereu am vrut să văd dacă pot să ajung aici. Și am ajuns. Dar acum timpul se scurge atât de repede.. Am devenit de o nervozitate extremă, nimic nu mai mi-e pe plac. Nu am familie, nu am prietenii pe care i-aș fi vrut. Nu am avut liniște în viața mea.. și acum tânjesc după ea. Doar că e cam târziu."

La un moment dat prețul părea unul mic. Ciudat că atunci când ești tânăr, orice preț îți pare mic pentru ceea ce vrei. Doar timpul are valoare absolută.

20 iulie 2008

(Vreau să deschid o firmă!)

Am foarte mulți prieteni care mă văd, îmi văd stilul de viață și ajung imediat la concluzia "Ce fain, îmi deschid și eu o firmă!".

Măcar de ar fi atât de ușor.

Altcineva, destul de apropiat, zic eu, m-a apelat zilele trecute pe mess. Câteva buzzuri agresive și o concluzie iluminatoare, după ani în care a simțit doar remușcarea faptului că este un angajat bine plătit.. și atât. "M-am hotărât, îmi deschid o firmă".

Și nu am putut decât să zâmbesc. Un zâmbet palid, trist. Măcar de ar fi atât de ușor.

Alt prieten de-al meu care a început cu o rețea de cartier în urmă cu vreo 5 ani și s-a dezvoltat destul de frumos îmi destăinuia că îl bate gândul să se angajeze. Și am avut alt zâmbet, și mai trist. El, care reușise să spargă tiparul. Mi-a zis că e la limită, că a tras linie și că nu i-a venit să creadă că în momentul de față rămâne cu 10 milioane profit după ce plătește salarii, dari către stat etc. Am încercat să îi activez orgoliul. CUM SĂ RENUNȚE EL?

Secretul antreprenoriatului nu constă în ani de indecizie "să îmi deschid sau nu o firmă... hmmm"..

Dacă îți deschizi o firmă doar că să ai o firmă... atunci te așteaptă o mare surpriză. O vei închide peste 1 an , maximum. Banii îi vei da pe contabilitate și pe amenzile

către stat, cu declarațiile neduse la timp. Iar tu vei fi același.

Secretul antreprenoriatului nu stă într-o singură acțiune.. ci într-o mentalitate și un stil de viață.

Poți fi antreprenor fără să ai o firmă.

Dar dacă ai o firmă.. nu poți fi și antreprenor neapărat.

4 august 2008

(Pericole în relația cu clienții)

Există o linie care poate fi încălcată foarte ușor în relația cu clienții, dacă nu știi să păstrezi un echilibru între ce îi oferi și ce trebuie să îți ofere el. Concesii pe care dacă le faci, fără să îi explici efortul pe care îl depui pentru a îl face pe el mulțumit și diferența între ce oferă ceilalți de pe piață și ce îi oferi tu.

Și rămâi surprins când tu depui eforturi considerabile și clientul se uită.. fără să înțeleagă produsul în sine.. și strâmbă din nas.

Era o vorbă pe care am învățat-o de la un partener de-al meu pe tipar:

"Există 3 feluri de produse: de calitate, ieftine și rapide. Nu încerca niciodată să le vinzi la pachet., pentru că rareori le poți combina!"

Relația cu clientul este o vânzare continuă. Trebuie să îi dai ce vrea el, ținându-l la curent cu ceea ce presupune din partea ta, că să accepte prețul mai ușor și să aprecieze produsul pe care i-l oferi și efortul pe care îl depui. Altfel se ajunge la frustrări de ambele părți. La termene limită încălcate pentru că ai vrut să îi spui clientului ceea ce vroia să audă, la prețuri piperate, pentru că nu i-ai explicat ce se ascunde în spatele lor, defecte de fabricație - atunci când nu

I-ai îndreptat către o cale "ușoară" și ai acceptat nevoia lui că fiind absolută.

Clientul nu știe! Explică-i!

Clientul nu este stăpânul tău ! Este copilul tău ! Învață-l !

Cu fermitate, când e cazul.

Aug 31 2008, 20:07
(pentru puiul de găină)

Vorbesc pentru tine, cel care ai atâtea planuri, atâtea vise. Care te bați cu pumnul în piept și enumeri lucrurile pe care le-ai făcut și pe care o să le faci.

Și care găsești în femeie motivul că să uiți de ele. Motivul că să ai o viață controlată, motivul să nu îți mai fie frică, pentru că ești protejat. Motivul că poți muri lent, în timp, decât brutal și cu sabia în mână.

Mi-a rămas în minte un fragment din Sun Tzu, care atrăgea atenția că o luptă disperată o câștigi cu oameni care au doar varianta morții în față.

Omul care nu mai are ce pierde, are doar de câștigat.

Dacă îi dai unui soldat aflat în situație disperată doar impresia că poate scăpa, se mulțumește cu atât și nu mai luptă, ci se concentrează pe acea porțiță de scăpare.

Dacă ai un prizonier care știe că o să moară oricum, sunt șanse să nu îți dezvăluie nimic. Pentru că nu are nimic de pierdut. Dacă îi oferi iluzia scăpării, te va duce însă direct la inamicii tăi.

Mintea umană, pe cât de complexă e, tot pe atât de perversă. Pentru că nimeni nu ți-a spus, puiule de vultur, că există o scăpare într-un așternut de femeie. O scăpare de la

drumul lung, greu dar plin de glorie pe care pornisei. Și cum ai descoperit singur, ai descoperit că e mai lejer să fii un pui de găină, să te plictisești de moarte lângă o femeie pe care nu o iubești, decât să muncești din greu pentru tine și pentru visele tale.

Nu subminez importanța unei relații cu acest articol, nici faptul că anumite persoane sunt parcă special făcute pentru viața de familie. Nu subminez importanța instituției căsătoriei în fața celor care o împlinesc. Vorbesc nu pentru cei care IUBESC O FEMEIE ȘI VOR UN COPIL. Am un frate cu o familie superbă, cu un copil superb. El e predestinat rolului de tată și soț. E ceea ce îl împlinește. Vorbesc pentru cei 2 pui de găină, apropiați mie într-un anumit timp, care au ales o soartă groaznică. Soarta de a alege o femeie pentru toate nereușitele pe care le-ar fi avut în viața asta de rahat. E ușor să trăiești când cineva stă cu lupa pe tine și îți dă senzația că îi pasă. E ușor să trăiești când te domină o femeie.. și tu accepți. E ușor să accepți.

September 09th, 2008
(Despre motivațional)

Anii '90 și cu începutul anilor 2000 au fost cu precădere anii unei culturi motivaționale ieșite din comun. Guru motivaționali ieșiți din pământ, au apărut seminarii și workshopuri pe teme precum: bani/afaceri, femei, succes, fericire. Dincolo de cele în care se discutau lucruri practice, valoroase, a apărut moda 'hype', a culmilor motivaționale, a energiei manipulative.

Au apărut științe gen NLP - programarea neurolingvistica având în spate adepți roboți, total inumani, incapabili decât să citească pe cel de lângă ei și să îl manipuleze, precum și întregi tehnici de vânzare prin energie.

Nu o să pornesc un război aici, fiecare cu ce are. Se spune că cine știe și poate, acela face.. și cine știe și e incapabil, acela învață pe alții. O să repet pentru toți mastodonții motivaționali posibili, cât și pentru devoratorii lor:

legat de motivație ...

este destul de simplu...

ești motivat de ceva...

sau nu ești

PUNCT !

Haideți să încetăm cu dependența de emoție, soră cu dependența de motivație exterioară, soră cu dependența de dependențe.

Eu când simt că mă plafonez în micuța mea firmă, mai scot câteva mii de euro și îi dau pe aparatură nouă. Se schimbă datele jocului, îmi țâțâie curul pentru banii investiți și mă concentrez și mai mult să îi recuperez și să se merite investiția.

Alții când simt că se plafonează... mai citesc o carte motivațională.

19 Septembrie 2008

Omul sărac moare de grija banilor pe care nu îi are.

28.01.2009

(criza financiară, un bolnav închipuit)

Din ce în ce mai multă lume vorbește despre criza financiară. Dacă la început se vorbea timid, abia șoptit, acum, în mediul de afaceri, la fiecare 2-3 propoziții aud cuvântul criză.

Din păcate, românul este foarte ghidat de spiritul de turmă și este extrem de emoțional în ceea ce privește decizia financiară. Nu se bazează pe o analiză logică sau pe un percept economic. Din păcate nu vorbesc doar de omul de rând, cât și de o parte dintre antreprenori și de marea majoritate a politicienilor. Soluțiile sunt la nivel de experimente. Hai să înghețăm salarii șase luni, să vedem ce se întâmplă. Hai să tăiem bugetul la învățământ, să vedem ce se întâmplă. Decizii, dar decizii pasive. Se așteaptă miracole. Și de când s-a șoptit "criză", toți au băgat banii sub fund și nimeni nu mai vrea să dea drumul la flux.

E un cerc vicios.

Dacă nu se stimulează consumul, atunci clar suntem în criză. Iar românului, dacă îi spui că avem cea mai mare creștere economică din istoria modernă a României, atunci aruncă cu bani în stânga și în dreapta. Dacă îi spui că e criză, se înfometează.

Aș vrea să șoptesc și eu cuvântul bunăstare să văd reacții. Să văd cum oamenii ies la restaurante, cum își cumpără în continuare mașini, cum ies în weekend la munte și la mare. Și să văd cum se vindecă acest bolnav mai mult închipuit decât bolnav în toată regula.

Apropo de criza financiară, vorbeam cu un cunoscut care vinde apartamente în Bulgaria și îmi spunea cât de anormală e piața românească. Cum creșterea imobiliară de anii trecuți a fost illogică și cum trebuia să se spargă la un

moment dat. În același timp am prieteni cu agenții de imobiliare în România care au dat deja faliment. Nimeni nu mai cumpără nimic. Și e absurd, pentru că românul a cumpărat cât a fost scump, și acum când e ieftin, se îngroapă și mai mult.

Românul moare din excese și din închipuiri. Treziți-vă, criza există, dar să nu dramatizăm, că ne tăiem singuri craca de sub picioare. Pe perioadă de criză logică îmi spune că, dacă dispui de cash, trebuie să investești.

Or să se nască mulți milionari în această perioadă, pe care o să îi recunoaștem peste 3-5 ani. Și sita o să cearnă din cei emoționali, care merg în spiritul haitei. Așa, că la români!

30.01.2009, 21:10 (demitizarea)

De obicei când îți găsești o persoană pe care o apreciezi și reușești să ai un raport destul de bun cu el, începi să îi vezi defectele. Și de cele mai multe ori cauți acele defecte cu frenezie. Cauți lucruri de care să te agăți, lucruri care, în comparație cu cine e mentorul tău, să te pună în lumină bună față de el. Comparativ cu el, tu să fii mai sus.

Și plecând de la comparația cu el pe punctele lui slabe, începi să tragi în jos de imaginea lui, că să te ridici pe tine.

Mulți fac asta. Ajung să își urască oamenii în care au crezut pentru un defect pe care îl observă la ei.

Vă spun ceva..

Toți avem defecte, dar nu pentru ele te uiți la un om și cauți experiența și învățăturile lui.

Ci pentru calitățile lui și ceea ce l-au făcut să ajungă unde este.

O calitate pe care trebuie să ți-o însușești că discipol este
să nu îți lovești niciodată mentorul !!!

Dacă nu poți respecta această regulă, nu poți învăța nimic.

Am văzut oameni puternici, în care credeam și pe care îi înțelegeam până în străfundul minții lor..

și care, în prezența altor oameni de calitate se făceau mici, deveneau politicoși, zâmbeau, erau calzi.

Cauza era simplă, acei oameni erau mentorii mentorului pe care îl găsisem.

Calea către evoluția alături de un mentor este să faci abstracție de defectele lor și să îmbrățișezi calitățile.

Când eram mic și prost, dacă îmi dădeai pe mână cel mai puternic om pe care mi-l puteai da, instinctiv ți l-aș fi demontat, după ce la început i-aș fi sorbit fiecare cuvânt pe care l-ar fi scos pe gură. Și, plin de elan, mă întrebam care e următorul, la un nivel și mai sus decât actualul.

Fiecare om are defecte. Dacă aș scrie o carte despre defectele mele, ar rivaliza în greutate cu Shogunul lui James Clavell. Așa că de ce să caut defectele la oamenii pe care îi apreciez pentru niște calități pe care vreau să mi le dezvolt eu?

Oamenii de calitate,
oamenii pasionali,
oamenii de valoare...

merită doar apreciere,
indiferent de raportul interpersonal pe care îl ai cu
respectivul.

Iar o calitate pe care mi-o recunosc este că mulți oameni pe
care i-am apreciat de-a lungul vieții mele au rămas pe
aceeași poziție de ani de zile. Chit că raportul de forțe poate
s-a schimbat. Sau că relația interpersonală nu e din cele
mai bune.

Și asta pentru că noi,
oamenii de valoare,
ne recunoaștem între noi
și ne acordăm creditul pe care îl merităm.

Doar așa putem învăța de la un mentor.
Nu lovindu-l și testându-l.

Nu e ușor să fii mentor. De multe multe ori e denigrant.

Și cel mai greu este să ții o linie reală între mitul mentorului
pe care îl alegi și imaginea lui reală, motivul pentru care l-ai
ales.

03.02.2009 **(șahul)**

Un prieten mi-a spus că viața poate fi asemănată cu jocul
de șah. Fiecăruia i se dă o poziție de plecare, poziție pe care
nu o poate controla. Punct din care, mai departe, este strict
responsabilitatea jucătorului în legătură cu ce face, ce
mutări ia.

Unii se pot lamenta că nu au o poziție inițială foarte bună,
unii pot pierde poziția bună pe care o au pentru că sunt
niște căscați... și asta pentru că nu realizează că el este în
control din acel punct înainte.